

www.libtool.com.cn

د
مغلوبه دولت کی
دورستیو سیاسي
کوډ ناو و تاریخ

لویدیځي ټولنه

مترجم: دکتور گل محمد نورزی

يادونه

خوشحاله يوچي دمنلو په دولت کي دوروستيو سياسي کودتاووناريځ لومړي تړک له چاپه راووت، د کتاب د علمي ارزښت اوتاريخي گټور توب په باب دلته موزيک څکه څو ويل نه غواړو، چي شاغلي مترجم پوهنمل دوکتور گل محمد پرې پخپل يادښت کي هرارځيزه رڼا اچولي، همدارنگه دروسي چاپ مقدمه ليکونکي د کتاب گټور توب پوره خبرلي دي، چي گران لوستونکي به خپله قضاوت پرې وکړي.

خړموز يادونه داده چي د کتاب قطع، صحافت او ډيزاين په موز پورې اړه نه لري، اود پوهنتون دخپرونو دولي مديريت پخوانيو کارکوونکو، پرته له دې چي ميلمه وپوښتي «چي پيتي خوري او که نه؟» په خپل سر د کتاب لومړي اودرهمه پښتني چاپ کړي، او هم دلومړي ټوک د دوهمي پښتني په ځينو نسخو کي دادبياتو پوهنځي پرځاي د «اياتو پوهنځي» راغلي، چي دادبياتو پوهنځي، د کتاب دمترجم اومهمم د ذوق اوسليقي نهايدگي نه کوي، که څه هم دخپرونو مديريت په دوهمه پښتني زمونږ دمهمم نوم هم چاپ کړي دي، ارس مود پوهنتون دخپرونو دمديريت داوسنيو کارکوونکو په مرسته په پښتني کي نوې سمون وکړي، اودادي په دغه اوسني بڼه د پوهي اوتاريخ مينانو ته وړاندې کيزي. (اداره)

سلسله کتب درسي

رياست پوهنتون کابل بادرک نيازمندي شديد به کتب درسي

چاپ اين سلسله راروي دست گرفت . پيروزي

درين راه نه تنها به استفاده بيشتر از وسايل

ومنايع موجود بلسکه به همکاري

استادان محترم نيز

بستگي دارد .

د مغلو په دولت کې د وروستیو سیاسي
کوډتاوو تاریخ

لومړی ټوک

لیکونکی : فرانسوا برنیه
روسی مترجمین: ب. ژوخاویخکی او م. تمارا
روسی مقدمه لیکونکی: ۱. پرونین

پښتو مترجم: دکتور گل محمد نورزی

خپروونکي

دادیاتو او بشري علومو پوهنځی

د زلمه سپاڼي په اهتمام

سريزه

دفرانسو ابرينه (۱۶۸۸ - ۱۶۲۰) کتاب «دمغلو په دولت کی د وروستیو سیاسي کودتاو تاریخ» روسی ترجمی سره زه هغه وخت آشنا شوم، چی په مسکو کی می دخوشحال په «ژوند او آثارو» باندې د دوکتور اتیزس لپاره کار کاوه. د هندوستان په مطالعه کی خصوصاً دخوشحال خان دورې پوهی لپاره ماسره دې کتاب ډیره زیاته مرسته وکړه. داځکه چی د برنیه کتاب دمغلو په امپراتوري کی په هغو ژورو اقتصادي اوسياسي بحرانونو باندې خبرې کوي، چی اساسی د مغلو امپراتوري په سیاسي او اقتصادي سیستم کی پررت و.

زمونږ په هیواد کی تر اوسه تاریخ لیکونکو دازیار په ځان نه دی منلی، چی د تاریخی پېښو او بحرانونو په څېړنه کی له هرڅه اول دهغه دورې اقتصادي، اجتماعي اوسياسي فکتورونه په نظر کی ونیسی، او بیاد ټاکلی دورې تاریخی پېښی او یاد هغی دورې په ټاکلی هلمی، هنري اوسياسي شخصیت په جوړښت باندې خبرې وکړي. دلته همدت داسی دی، چی د تاریخی شخصیتونو په مطالعه کی زیاتر دخپلی زمانی فکر دمطالعی لاندې شخصیت زمانی ته راننقلوي، یاداکوشش کوي چی هغه خپلی زمانی ته راوړي. داډول قضاوت اوڅېړنه زیاتره وخت ددې سبب گرځی چی دلرغونو تاریخی دورو خصوصیات زموږ له نظره لاپټ کړي. دبرنیه کتاب دوې برخې لري چی اوله حصه یی «دمغلو په دولت کی دوروستیو سیاسي کودتاو تاریخ» ده اونور ۱۶۶۹ - ۱۶۷۰ کال پورې لیکل شوی ده

دارخت فرانسوي طبيب ، سيلاني فيلسوف او مؤرخ دديارلسو کلو نو مسافرت نه وروسته د۱۶۶۹ په سپتمبر کې مارسیل ته راغلی دی. د کتاب دوهمه برخه مکتوبونه دي، چې لومړی مکتوب «دیلاموتلی وی ته لیک» په ۱۶۶۳/۷/۱ نیټه لیکل شوی دی. که دا ۱۶۶۳/۷/۱ کال لیک مونږ د کتاب پیل وگڼو، نو دغه کتاب تر نن ورځې پورې څه د پاسه درې پېړۍ ژوند کړی دی.

دبرنیه کتاب په خپل وخت او دغه نه وروسته په بیلوبیلو ژبو ترجمه او چاپ شوی دی. دغه کتاب د لومړي وار لپاره په (۱۶۷۰) کال کې په فرانسه کې چاپ بیا تر (۱۶۷۶) کال پورې اووه واره طبع شو. تر ۱۸۳۳ کال پورې دبرنیه کتاب د اروپا (۲۹) مختلفو مهمو ژبو ترجمه او خپور شو.

دبرنیه کتاب روسی ترجمه په ۱۹۳۶ کال کې په مسکو کې له چاپه راووته، چې پښتو ترجمه هم ددغې ترجمې څخه شوې ده.

دبرنیه کتاب دزمانې په احاطه ډیر پخوانی دی، ولی هغه موضوعات چې پدې کتاب کې فرانسوي طبيب ارسیلاني راغونډ کړي دي، په عمومي صورت سره د دې سیمې لپاره دومره نوي دي، چې زیاتره یې، زموږ د ښوونځو واقعیتونه بیانوي. برنیه زموږ د نامتو شاعر، فیلسوف، سیاستمدار او په خپل وخت کې د آزادي غوښتلو د ملي نهضت قهرمان خوشحال خان هم عصر دی. خوشحال خان په ۱۶۱۳ ع کال کې زیږیدلی او په (۱۶۸۹م) کال کې ئې له دنیا سترګې پټې کړې دي. خوشحال خان په ۱۶۷۲ میلادی کال کې د آزادۍ ملي نهضت بیرغ په لاس واخیست، چې دا وخت برنیه خپل هیواد (فرانسی) ته ستون شوی و. برنیه په ۱۶۶۹ کال فرانسی ته راگرځېدلی. همدارنګه دی چې فرانسوی نامتو عالم د خوشحال خان د نهضت په حصه کې هېڅ نه دي لیکلي، د روښانۍ نهضت ۱۶۴۰ ع کال په شروع کې تقریباً د (۷۰) اړ یو کالو مبارزې نه وروسته له منځه تللی و، چې دا وخت برنیه

دروېشت کلن ځوان و. دروېشانيانو نهضت سقوط نه لس کاله وروسته، يعنې په ۱۶۵۲ کال کې بړنیه دمانېل په پوهنتون دمشهور فيلسوف اوماثر يالست کاسندي تر رهبرۍ لاندې په فلسفه کې د فلسفې امتحان ورکړ. د همدې کال په وروستيو برخو کې يې د طب امتحان هم ورکړ او د طبيب لقب يې حاصل کړ. بړنیه د لومړي وار لپاره په ۱۶۵۴ کال کې دفرانسې څخه وووت، فلسطين اوسورنې ته راغی. د فلسطين، سورنې مصر او هرېستان يوشمير ښارونو ليدلونه وروسته د ۱۶۵۹ کال په لومړيو شپو ورځو کې د هندوستان سورت بحري بندر ته راوړسید، چې دې په وخت په ټول هندوستان کې د سورت بحري بندر، له مهمو تجارتي بندرونو څخه و. او داروپايي تجارتی کمپنيو قوي مرکز هم په سورت کې واقع و.

فرانسوي طبيب بړنیه له ۱۶۵۹ څخه تر ۱۶۶۹ کال پورې په هندوستان کې پاتې شوی دی. د مغلو په دربار کې چې کوم سياسي بحرانونه راغلي، تقريباً ټول يې د همدې دورې سره ربط لري او ټول يې په ستر گوليدلي دي. د بړنیه علمي ښيگڼه داده چې د مغلو امپراتورۍ او دربار کښالې موزته نه يوازې دافسانې په ډول بيانوي، بلکې په امپراتوري او دربار کې د سياسي بحرانونو اساس په اقتصادي عواملو کې لټوی. هغه تضادونه چې په امپراتوري او دربار کې موجود دي، بړنیه د هغوی شاته هلټونه او اوډونونه ډير ښه ويني او هغه افشا کوي. د بړنیه په زمانه کې دهند په نيجه قاره او اسيا کې درې سياسي قوتونه موجود دي: په هند کې د بابر کورنۍ ده؛ په پارس کې د صفويانو امپراتورۍ، په منځني اسيا کې د بخارا د ازبکانو خانان. افغانستان ددې درې گونو يرغلگرو قوتونو په منځ کې دولجی ميدان گرځيدلی و. د افغانستان ختيځې او جنوب لويديځې برخې تر غزني پورې د کابل په گډون د منلو په لاس کې وې. له کندهاره تر هراته پورې سيمي د صفويانو تر پېښور لاندې وې. دهند وکښ هغه خواشمانۍ سيمې دامو تر سيند پورې د ثمرقند او بخارا خانانو له خوا وخت په

وخت لوت کيدلی . برنیه په خپل کتاب کی دافغانستان په ویش باندې ددغو درې
 گونو متعروضوتونو مبارزې ته ځای په ځای اشارې کړې دي ، اوهم یی ددې
 لرغونی تاریخی هیواد په ستراتیژیکې موقعیت کی دیرمهم گڼلی و . www.libtool.com.cn
 اکبر بادشاه منشی ابوالفضل حالاتی دغه خبره چی ویلی یی وو : د ترڅو چی یی کابل په لاس
 نه وي ، ترهڅی هېڅوک نه شی کولای د هندوستان واکدارشی ، پوره منلی اوتائید
 کړې ده . زما په نظر د برنیه کوچنی غونډې عیب به داوی چی دی په خپلو لیکنو کی
 دمغلو امپراتوري اود هندوستان لرغونی تاریخ سره تماس نه نیسی . فرانسوی طبیب
 او سیلانی د مغلو امپراتوری زوال لپاره اقتصادي فکتورونه
 سند نیسي ، ولي هغه نهضتونه اولي جریانونه چی دمغلو په امپراتوري کی د دربار
 او ملکاتو په ضد راپورته شول ، اود دوی غوښتنی په اجتماعي او اقتصادي نااندولیو
 باندې بنا وي ، یا په بل عبارت دهغه وخت په شرایطو کی طبقاتي مبارزې پرمخ
 روانی کړې دي ، نه مطالعه کوي . د مثال په توگه دروښانیانو نهضت دغه دخپل
 وخت مترقي نهضت نه یوازې د برنیه شپو ورځو ته رت نږدې دی ، بلکه دمغلو په
 امپراتوری کی تر ټولو ملي نهضتونو قوي او دوامدارو . دروښانیانو نهضت مؤسس
 بایزید (۱۵۱۵-۵۲۰ یا ۱۵۸۵) انصاري و ، چی دمغلي پادشاه اکبر (۱۵۵۶-۱۶۰۶) هم
 عصر دی . دروښانیانو نهضت له (۱۵۴۲ یا ۱۵۶۰) څخه شروع اوتر ۱۶۴۲ کال پورې
 پسی اوزدشو ، چی پدې حساب دغه مترقي ملي نهضت د اکبر (۱۵۵۶-۱۶۰۶) د جهانگیر
 (۱۶۰۶-۱۶۲۷) اوشاه جهان (۱۶۲۷-۱۶۵۸) د سلطنت د درو جریان دی ، او دې درو
 وارو مغلي امپراتورانو ټول عسکري اومالي قوت د یته متوجه کړی و ، چی دروښانیانو
 نهضت نه پرته نور ډیر لوی واړه ملی نهضتونه د دربار اوفیوډالانو په ضد راپورته
 شول ، د مثال په توگه دسکاتو نهضت چی مؤسس یی کورو نانک (۱۵۳۹-۱۶۶۹)
 ؤ ، داود لسمی پیری په دوهمه نیمایي کی دمرهتیانو نهضت چی مؤسس یی سیواجی

(۱۶۲۷-۱۶۸۰) دی ، دغه او داسی نورو لویو وړو ملي نهضتونو هریوه په خپل وار سره دمغلي امپراتورۍ کتاب دبنسټ په وړاندو لو کي غټه حصه واخیسته . فرانسوي فیلسوف او مورخ په خپل کتاب کی کله چی دمغلي امپراتورۍ د زوال لپاره هلتونه لتوي ، نو د دغو ملي نهضتونو په رول باندې هیڅ خبرې نه کوي . برنیه په خپل کتاب کی یوازې په سیواچی باندې یوڅو ځایه غزیدلی دی ، ولی هغه دیوه نهضت د مؤسس په ډول نه ، بلکه دیوه داره مار په نظر کوري . کله چی برنیه په مغلی امپراتوري کی په پټانانو (افغانانو) خبرې کوي ، نو وایي چی پټانان دبنګال سیمه وڅخه راپورته شوي دي .

دا هغه غلطی ده چی متأسفانه برنیه دخپلی ټولې زیرکتیا او پوهی سره سره ورسره مخامخ کيزي . دغه تاریخي واقعیت چی پښتانه هندوستان ته څه وخت ولاړل ، څنگه یی هلته امپراتورۍ جوړې کړې او بیا څنگه په هندوستان کی دپښتنو دولتونه د زوال سره مخامخ شول ، دې سوالونو ته ځواب ورکول که دیوې خوا مونږ دخپلی موضوع څخه لیرې کوي ، نو دبلې خوا پدې لنډه مقدمه کی زموږ د تاریخ دغه اوږد فصل ځایدل آسان کار نه دی . ددې لنډې تبصرې څخه چی تیرشو او دبرنیه کتاب ته راشو نو ویلای شو ، چی دغه تاریخي اثر که دزمانی په لحاظ څه دپاسه درې قرنه دمخه لیکل شوی دی ، اوداسی به فکر وشي چی په کتاب کی راغلی موضوعات دیر زاره دي ولی دکتاب لوستل په خپله لوستونکی دې حقیقت ته متوجه کوي ، چی دکتاب موضوعات نه یوازې زاره نه دي ، بلکه دیر په زړه پورې دي ، زه پدې نه خوشحاله کیزم ، چی دبرنیه کتاب زما په زحمت ترجمه او خپور شو ، بلکه زما لپاره به خوشحالی هغه رخت وي ، که زه پدې باور پیدا کړم چی کتاب زیات لوستونکی پیدا کړي دي .

دبرنیه کتاب پښتو ترجمه څه دپاسه دوه کاله زما په میز باندې پرته وه ، هغه وخت چی دتاریخ په ټولنه کی دکتابونو چاپولو کار ماته راهه غاړه شوی و ، ماغوښتل

چې دغه کتاب هېڅه خپور شې، ولی دېرښه کتابونه کړلای شول چې دهغه وخت د تاریخ ټولنې ریاست پاملرنه ځانته راجلب کړي، کله چې د ادبیاتو او بشري علومو پوهنځي ته د استاد په صفت راغلم، نو د راتگ سره سم می د دغه کتاب ترجمه د پوهنځي ریاست ته وړاندې کړه. د پوهنځي ښاغلی رئیس پوهاند میر حسین شاه دغه کتاب ډیر گټور وبله، اولاس په لاس یې د پښتو د پیاوړتیا د استازانو ته وړاندې کړ. د پښتو ځانګی استاذانو فاضل پوهاند استاد عبدالشکور رشاد او عبدالرسول امین د کتاب د مطالعې نه وروسته په اتفاق سره د نظریه ورکړه، چې د دغه اثر خپرول به د پښتو د پیاوړتیا د زده کوونکو لپاره د مرستیال درسی کتاب په صفت ډیر ګټور وي.

اوس چې دغه کتاب د پوهنځي له خوا د گران افغانستان نوي عصر د جمهورۍ نظام په رڼا کې د چاپ نه راوځي، زه د ځان وظیفه بولم، چې د ادبیاتو او بشري علومو پوهنځي له رئیس ښاغلي پوهاند میر محمد حسین شاه، د پښتو د پیاوړتیا د مرستو استاذانو او د وږمې مجلې، تکره او ځوان مرستیال ښاغلي زلمی او ښاغلي لمان لیکونکي له مرستو او همکارو څخه د زړه له کومې شکریه وکړم، په درناوی.

پوهنمل دوکتور گل محمد

لبر

مخ	مضمون	گنه
۱	مقدمه	۱
	دبرنيه بيوگرافي	
	دکالبر اقتصادي سياست	
	اودبرنيه کتاب	
۱۰	دبرنيه د کتاب متودولوژي	۲
۲۳	دمغلو په دولت کې دوروستيو	۳
	سياسي کودتا ووتاريخ	
۳۵	داورنگک زيب اوامير جمله روابط	
۴۲	په دربار کې دې نظميو پيل کيدل	
۴۸	داورنگک زيب او مراد بخش ترون	
۵۲	د سلطان شجاع او اورنگک زيب جگړه	
۵۷	د جيسا مسنگ اود راني دلور پيښه	
۶۱	داورنگک زيب اودارا جگړې	
۱۱۲	جيون خان ته د دارا ورننگ	
۱۱۴	د دارا نيول	

مخ	مضمون	گه
۱۱۸	د دارا وژل	
۱۲۱	د مراد بخش وژل	
۱۲۲	د سلطان شجاع عقب نشيني	
۱۲۴	د سلطان شجاع او دارا کاکان بادشاه روابط	
۱۲۹	د هغو خاصو پيښو په باره کې	۴
	نکل چي د ۵ - ۶ گلو نو چگړو	
	نه وروسته د مغلو په دولت کې	
	منځ ته راغلی دي	
۱۳۰	د اورنگ زیب دربار ته	
	د ازبکو سفيرانو راتگ	
۱۴۰	د هندوستان په دربار کې	
	د حبشی سفيران	
۱۵۰	د پارس د سفيرانو راتگ	
۱۶۲	ملا صالح ته مهلمستيا	
۱۶۶	د درباري پيښی	
۲۰۴	کالبير ته ليک	۵

مقدمه

دبرنيہ بيو گرافي

دکالبر اقتصادي سياست اودبرنيہ کتاب

فرانسوا برنيہ په (۱۶۲۰) کښي دکنا کورد سره نژدې دنيا ته راغي . په ۱۶۵۲ کال کښي دموښپه په پوهنتون کي برنيہ د فلسفي امتحان ورکړ چي مشهور فيلسوف او ماتهريالست گاسندي *Gassendi* (۱۵۹۲ - ۱۶۵۵) دهغي تدريس کاوه . په همدغه کال کي برنيہ په طبابت کي هم امتحان ورکړ او د طب ډاکټري عنوان يي هم حاصل کړ . په ۱۶۵۴ کال کي برنيہ فلسطين اوسوري ته سفرو کړ . په ۱۶۵۵ کال کي برنيہ فرانسې ته ستون شو او دخپل استاز گاسندي (*Gassendi*) د جنازې په مراسمو کي يي برخه واخسته ، کوم چي دبرنيہ په قول په هغه باندې يي اندازې زيات تاثير درلود .

۱۶۵۶ - ۱۶۵۸ کالونه برنيہ په مصر کي تير کړل او د هريستان يوه سلسله نور ښارونه يي هم وليدل . د ۱۶۵۸ کال په پای او د ۱۶۵۹ کال په شروع کي برنيہ د سورت بندر ته راوړسيد . سورت پدې وخت کي يوله هغو مهمو بندرونو څخه وچي اروپايي

کمپنیو پمپي ځای کی تجارتی فعالیت کاوه . کله چی برنیه دسورت څخه داگری خوانه روان و، په لار کی د داراشکوه عسکرو ونيو . داراشکوه د شاه جهان مشرزی وچی دخپلو څلور وورنو سره یی په تاج و تخت باندی جنگونه کول

www.libpk.com

برنیه داراشکوه سره په لښکر کشیو کی دطیب په صفت سفر کاوه . کله چی داراشکوه دخپل ورور اورنگ زیب له خوا - ماتی وخور له ، نودسند لاره یی ونيوله . برنیه د ډیر و مصیبتونو او محرومیتو څخه وروسته احمد آباد ته را ورسید اوله هغه ځایه په ۱۶۶۳ کال کی ډیلي ته راغی . برنیه د ډیلي څخه دیلاموتلی وی ته مکتوب استوي چی په هغه کی د هندوستان لویو ښارونو لکه ډیلي ، اگری تفصیل راغلی دی .

برنیه دمغلو په دربار کی دطیب په صفت ومنل شو . د اورنگ زیب په دربار کی برنیی ته د طبابت کار داموقع برابره کړه چی په دربار کی د ډیرو سیاسي پښوونه خبر شي او هم په مملکت کی د اقتصادي او سیاسي حالاتونه کافي معلومات راتول کړي . بله داچی برنیه پدې موده کی داموقع پیدا کوي چی د هندوستان مختلف ښارونه کلی او بانډې له نژدې نه وگوري . برنیه په ډیر خطرناک وخت کی د ډیلي نه تر لاهوره پورې د سافرت وکړ . لاهور په هغه وخت کی د سیاست او اقتصاد له نظره د شمالي هندوستان مرکز بلل کېده او بیا په ۱۶۶۵ کال کی کشمیر ته لاړ . د کشمیر څخه برنیه بنگال ته سیاحت وکړ او دلته یی د مشهور فرانسوي سیاح تارونیه سره په اله آباد کی لیدنه وشوه تارونیه سره د هندوستان په باره کی دخپلو مشاهداتو نه ډیر پزړه پورې کتاب برابر کړی دی . د برنیه او تارونیه کتابونه له هغو مهمو تاریخي اسنادو څخه گنل کیږی چی داولسمی پېړی په منځ کی په هندوستان باندې لیکل شوی دی . په ۱۶۶۶ کال کی برنیه د بنگال څخه گالکند ته راغی او دلته د ۱۶۶۷ کال تر

نیمایی پورې پاتی شو. پدې ترتیب سره ویلای شو چې برنیه دخپل سیاحت په وخت کی دمغلو امپراتوری په اوز دواو سور لیدلی ده. کله چی برنیه د هندوستان څخه فرانسی ته کڅرځیده، شیراز ته ولاړ او له دغه ځایه یی شاپاین ته ایڅ ولیزه کوم چی په ۱۶۱۵ز ۱۶۶۹ نیټه هغه ته ورسید.

د ۱۶۶۹ کال په سر کی له دیارلسو کالو وروسته برنیه مارسل ته ولاړاوبیا له هغه ځایه پاریس ته ستون شو. برنیه په فرانسه کی ډیر شهرت پیدا کړ. د هندوستان په باب دبرنیه افسانې په ډیره تنده سره اوریډل کیدې. دهمدې وخت نه وروسته برنیه دربار ته لار پیدا کوي او دفرانسی باعظمته سالونو ته را بلل کیزی اودخلکو له خوا د«لوی مغل» په نوم سره شهرت مومي. کله چی برنیه فرانسی ته راگرځی دا وخت دفرانسی دمالی وزیر کالبرو، او کالبر ته هم لار ور پیدا کوي. کالبر په خپل وخت کی ډیر زیات نفوذ او قدرت درلود. دهمدغو لیدنو کمنو په ترڅ کی چی دکالبر اوبرنیه په منځ کی وشوې برنیه د هندوستان دسیاسي او اقتصادي حالاتو په باب خپل یاد داشتونه راوباسي. په ۱۶۷۰ کال کی برنیه دکالبر په مرسته ۱۴ لویسی څخه دخپل کتاب چاپولو اجازه اخلي. څرنګه چی دده کتاب په خلیکو کی ډیر زیات لوستونکي پیدا کړل نو دلو مریو ۷ کالونو (۱۶۷۰-۱۶۷۶) په موده کی ۹ (نه) واره چاپ شو. لدې جملی څخه ۲ واره په فرانسه، درې واره په لندن، امستردام فرانکفورت او میلان کی چاپ شو. تر ۱۸۳۳ کال پورې دبرنیه کتاب ۲۹ واره داروپا په مهمو ژبو باتدې له چاپه راوت. برنیه دژوند تر وروستی ورځی (۱۶۸۸) پوری په دیو لوړ نوم سره یاد دیده. دده کتاب چی کوم شهرت کتلی و، هغه په اروپا کی ټول دهغه وخت په سیاسي او اقتصادي عواملو پورې تړلی و.

داولسمی پېړی په دوهمه نیمایی کی فرانسه دنهایی ستبداد په درشل کی ولاړه وه. د۱۴۵۰ لوی (۱۶۴۳-۱۷۱۵) نامحدود قدرت اصاسي ټکیه دفرانسی په

فیوډالي هناعرو او روحانیت باندې وه. د فیوډالي ارسطو کراسي محدود اقلیت د دربار شاوخوا نیولی وه. ددوی ژوند له هر ډول امتیاز نه برخوردارو. د بزګرانو او کسب ګرانو زحمت او کار څخه یې د خپلو کتوبه غرض د بې ناوره استفادې کولی او دوی یې بې دریغه استعمالول. په دولتي ادارو کې قدرت د هغو دولتي مامورینو په لاس کې وچې ځانونه یې په اصطلاح سره دریم قشر یا به بل عبارت سره «شاهی بورژوازی» ته منسوبول. د فرانسې اقتصادي استبدادي سیاست ځلانده نمونه په خپله د مالی وزیر کالبرن (۱۶۱۹-۱۶۸۳) وچې د هغه سیاسي لوبه یوازې د فیوډالي استثمار ګرې طبقې کوچني قشر په نفع وه. دغه کوچني قشر د دربار شاوخواګۍ ځان ډیر ټینګ کړی و. د دولت بودجه او عایدات تقریباً تر زیاتې نندارې پورې د شاهي دربار بیهودو څرخې، د فیوډالي طبقې او روحانیونو د لوی تعداد مفت خوړو کسانو په اختیار کې و. د مالی وزارت د شاهي دربار د تحویل دار حیثیت درلود او اساسي وظیفه یې دا وه چې بې له ځنډه او هغې دغې د درباریانو فرمایشانو لپاره په هر صورت چې وی عظیم مقدار پیسې پیدا کړي. په عسکرو او پولیسو باندې دربار ډیر زیات لګښتونه کول. دربار کوشش کاوه د بزګرانو دشور شونو د کرارولو په متقابل کې مضبوط ژاندارم او قوی عسکري پوځونه ولري. د بېلې خوا فرانسې د اروپا او مستعمر و په مقابل کې نه شایدونکي جنګونه پر مخ بیول چې البته دا په خپل وار سره د فرانسې د بزګرانو په ژوند او د مملکت په مفلسۍ کې زیات رول لوباوه. په (۱۶-۱۷) پېړیو کې د فرانسې اقتصادي سیاست په میرکانتلیزم باندې بنا و. د میرکانتلیزم اساسي حالات په لاندې ډول و: پیسې د اجتماعي ثروت اساس دي. هیواد ته د پیسو د راټولو لارې باید خلاصې شي. په میرکانتلیزم کې تجارتي عایدات د پیسو توالو او اساسي منبع د میرکانتلیستانو لپاره د تجارتي عایداتو اساسي چینه د ګالیو تبادله وه. د ۱۴ لویې بیلاسي سیاست داسې و: پیسې د هیواد نه د باندې باید ونه وځي. په عوض کې خلک د بته تشویق پدېل چې هیواد ته پیسې راوړي. څه موده وروسته د فعاله تجارتي بیلاسن سیاست داسې

شکله غوره کړ: صادرات زيات او واردات بايد کم وي. فعاله تجارتي بيلانس-
 هيواد ته د پيسو د راتگ لاره حتماً بايد خلاصه کړي. وطني توليداتو ته د قدر په
 سترگه وکتل شى، ترڅو د وطن صادرات لا زيات شي. د تجارتي کمپنيو جوړونه،
 د ترانزيتي تجارت تشويق او خصوصاً بحري تجارتي قوه لانقويه شي. داوې
 دمير کانتيليزم اقتصادي سياست اساسي او مهمې نکتې. کله چې کالبر د مالي د وزير
 په حيث په کار پيل کاوه د فرانسې سياسي اقتصادي وضع ډيره بحراني وه. د هيواد
 د توليداني وسايلو انکشاف د فيودالي حاکمه روابطو په وسيله په پرله پسې ډول ځنډول
 کيده. ملي بودجه، مخ په زوال وه، تطميع، رشرت په دولتي ادارو کې حکم فرما
 و، په هيواد کې د بزگرانو شور شونه پورته کيدل. په بزگرانو او کسب کړانو
 باندې د فيودالانو له خوا په مختلفو نومونو ماليات او باجونه وضع کيدل. د کالبر لپاره
 دغه مهم هرا بل مړنه په مخ کې و: له يوې خوا د بادشاه، درباريانو او فيودالو
 طبقې ممتاز قشر عايدات بايد لوړ بوځي، د بلې خوا په هيواد کې اقتصادي بحران
 له منځه يوسي او د زحمتکشانو عظيمې تودې هم خوشحاله وساتي. کالبر کوشش کاوه
 چې د فرانسې پر مخ تللي بورژوازي دولت په دربار کې د فيودالي طبقې ممتاز قشر په پښتو
 کې ور وغورځوي. د کالبر په نظر بورژوازي بايد د «لنگې غوا» مثال ولري
 چې شاهي دبار تغذيه کړي، ولي په عين زحمت کې بورژوازي د سياسي حقوقو
 څخه هم بې نصيبه وي. کالبر دخپل نظر سره سره بيا هم وطني توليدات تشويقول د فرانسې
 څخه دخامو موادو صادرو ل منع شول، کوم چې د وطني محصولاتو لپاره ضروري و.
 په داخل کې په خوراکي موادو باندې تقيت مونو پوليسي ترخونه ولگول شول، ترڅو
 لدغې لارې معاشونه را تقيت کړي. کالبر دهغو مالونو صادرات چې فرانسې دنورو
 هيوادونو خصوصاً د هالنډ، انگلستان، نرمانډيا څخه واردول منع کړل. دولتي عايدات
 لوړ کړای شول. په هغو مالونو باندې چې لومړی درجه ضرورت ورته احساسيده
 په غير مستقيم صورت سره لوړ ماليات وضع شول. دا ټول يو طرف ته د بلې خوا په
 کليو او ښارونو کې د زحمتکشو طبقو نارضايتي لازياته شوه.

حکومت کوشش کاوه چی صنعت او تجارت پرمخ بوځي، ولی په عین وخت کې یی په بوروکراتیک ډول دهغوی مخی ته خنډونه اچول. که د بی حساب مقرراتو څخه کومه سرغړونه کیدله، تخلف کوونکی باید د نه جریمه وکړي وای او یایی باید مال ضبط شری وای. کالبر د وزارت په لومړیو څو کالونو کې د همدې جریمو اوضبط له لارې شاهي خزانه ته سل (۱۰۰) ملیونه لیرې رانقل کړې. دفرانسی مخ په انکشافه بورژوازي (صنعت، تجارت) دسیاسي حقوقو په نه لرلو سره رته ناراضه وه. بورژوازي شاهي مسرف دربار ته په رت نفرت سره کتل. دفیوډالانو مینځنی قشر پدې ناراضه وچی دولت په خوراکی موادو خصموصاً ډوډی باندي ډیر تیت انحصاري نرخونه وضع کړي و، ولی په مقابل کې په صنعتي شیانو لور قیمت او هم په وارداتو باندي کمر کي محصولات کم و. البته داکار دبورژوازي په کتبه و. دزحمتکشانو حال ورځ په ورځ خرابیده. ۱۴ لوی اودفیوډالانو طبقی ممتاز قشر دکالبر اقتصادي سیاست څخه بالکل راضی و. دا ځکه چی دکالبر مقرراتو او قوانینو د دربار، فیوډالانو ته باشکو ژوند لپاره ټول وسایل برابرول. دداخلي سیاسي اقتصادي وضعی تزلزل، دپیسو دپاره ورځ په ورځ زیاتیدونکی احتیاج، حاکمه ټولنی دپته راکشرلی چی دهیواد نه دباندې په تیري او توسعه طلبی پسی پشی اوځی کړي. داسپانی، هالنډ په مقابل کې دفرانسی دجنگونو مقصد داو، چي ددوی صنعتي مرکزونه ونیسی اوهم دفرانسی تولیداتي مالونو لپاره په خارجي بازار کې لار اواره کړي. دفرانسی څو کالیزې جگړې چی په ۱۶۶۸ کال کې پای ته ورسیدې، په اروپا کې یی ځینی نوی سیمی دفرانسی لاس ته وروستی، ولی نووسیمو او کامیابیو ونه کولای شول چی حتی په فرانسه کې سیاسي او اقتصادي کډوډی لږترلږه غلی کړي. البته دې دوامدارو جنگونو یو کار وکړ او هغه دا چی دفرانسی سیاسي وزن یی په اروپا کې تر ډیرې اندازې پورې زیات کړ. دا ولسمی پیری تر پایه پورې اسپانی او هالنډ دفرانسی

او انګلستان سره په جګړو کې ټول پخواني قدرت له لاسه ورکړ. دا ولسمې پېړۍ په وروستيو لسو کلونو کې فرانسه او انګلستان د سياسي قدرت له پلوه د يو اوبل په مقابل کې ولاړه و او دغه دوه هيوادونه په اروپا کې د اقتصاد او سياست له نظره اساسي دښمنان و. په اروپا کې د دې هيوادونو درواړو ترخوالی د مستعمرو په نيولو پسې مبارزه کې لاتيزه کړه، پرتګال، اسپانيې، هالنډ او انګلستان د مستعمرو په نيولو پسې عظيمې دارايي مصرف کړې. د کالبر د وزارت په دوره کې فرانسه د مستعمرو له پلوه ډير لوی دولت و. فرانسې په کاناډا، لوزيانا او کيکي کې ډير اړتۍ سيمې ونيوې، آمايډې مستعمر و چې تجارتي چارې نسبت هالنډ او انګلستان ته ډيرې مستي وې. په ۱۶۶۴ کال کې د ۱۴ لويې تر رياست لاندې په يوه مجلس کې کالبر د فرانسې تجارتي وضع داسې ترسيم کړه:

په شرقی هندوستان کې چې له هغه ځايه بوره، مالوچ، تمباکو او درنگ ريزی مواد راځي او فرانسويان هلته مختلفې جزيرې لري بيا هم ټول تجارت د هالنډيانو په لاس کې دی. کوم تجارت چې فرانسې د سوريې اولېنا سره د مارسيل نه لارې کوي تقريباً ترزياتې اندازې پورې په خپله د فرانسوي تسانگرانو له لاسه بې سرو صورت ته دی. هغه تجارت چې د بالتيک او شمالي بحرال لارې کېزې له يوه سره د هالنډيانو په لاس کې دي. يوازې د شاهي دولت دننه تجارت (۱)

کالبر په ۱۶۶۴ کال کې دختيځ او لويديځ هندوستان کمپنۍ تنظيم کړې او غوښتل یی د دې لارې نه شاهي دربار غني کړي. د دې کمپنۍ فيصله لادشيلی په وخت کې نيول شوې وه، ولی دواړو کمپنيو سقوط وکړ. څرنګه چې فرانسې لاتراوسه د مستعمرو په چارو کې پوره تجربه نه لرله، نو پدې اساس هغه غوښتنې چې دوی لرلې په لازمه اندازه ترسره شوې. پدې کې شک نشته چې د دې ټولو خنډونو سره سره بيا هم د داسې سړي وجود لکه برنیه، چې د هندوستان په سياسي او اقتصادي حالاتو

۱- داروېا اجتماعي، اقتصادي تاريخ منتخبات، دولگينا په تصحيح، ۲۷۸ مخ.

تر هر چا زیات پوهیده. د کالبر د استعمار مسألو او خصوصاً هغه پلان لپاره چی په ۱۶۶۹ کال کی کالبر تر اجرالاندي نیولی و بی تأثیره نه و. ددې پلان په اساس کالبر په ۱۶۶۹ کال کی نظامي هیئت چی په خپل وخت کی بی ساری نه درلود او د نوموړي هیئت سره شپږ نظامي مسلحي جنگي بیړی را ولیزل شوې. کالبر په خپل سفارش کی داسی ولیکل: « . . . دغه زیات اگنبثونه چی دا علحضرت په اراده کبزي او د یوې مودې لپاره د جنگي بیړی یو لوی اسکادرلیزي، یوازینی هدف یی دادی چی هلته د کمپنیو لپاره کڼکه نکیه برابره کړي ترڅو کمپنی وکولای شی په آزادانه صورت هلته ځانونه ټینگ کړي » (۲) د باری اشرافو لپار برنیه نه یوازې لدې درکه دلچسپ و چی هغه د هندوستان په باره کی دوی ته خوږې افسانې ویلی بلکه لدې پلوه هم په زړه پورې و، چی د برنیه په افسانو کی اشرافو دخپل آبنده ثروت آسانی لارې زیری او ډیر ښه متدونه لیدل. داهم باید وویل شی چی دفرانسی فیودالی طبقی ممتازو قشرونو دخپلو کتوپه لټون کی دا پرو پاکښه هم کوله چی بادشاه دخپلو رعیتوپه ځمکر اوجایداد باندی کویا نامحدود قدرت لري. ددې افسانو څخه ددوی مقصد دا و چی نه یوازې دېز کړانو، کسب کړانو ناچیزه جایدادونه غصب کړی، بلکه د بورژوازانو، کوچنیو اومتوسطو فیودالانو ملکیت هم لاس ته کړي. دختیځو هیوادونو بادشاهانو په باب د برنیه افسانې دد باری ټولنوله خوا ددې لپاره استعما لیدې چی دخپلو کتوپه لپاره ددر بار قدرت نامحدود وښيي. په یوه مخفي اثر کی چی ۱۴ لویی اودر باریانو په مقابل کی په هغه وخت کی خپور شوی و، داسی واقعیت ته اشاره شوې وه: « د کالبر شاوخوا کسان په ډیر جدیت سره پدې سوال سوچ وهی چی آیا ۱۴ لویی ندشی کولای دفرانسی ټولی ځمکی په خپل نوم کړي آیا ۱۴ لویی نه شو کولای داسی قدرت لاس ته کړي چی

دهنی له مخې هرچاته چې زړه یی وغواړی ځمکې ورکړی ؟ بی لدی چی دمالک
 ملکیت په نظر کی ونیسی ، اویاد دارایی او ملکیت په مقابل کی میراثی حقوقونه
 ارزښت ورکړی . کالبر مشهور سیاح ته چی ډیر کالو نه یی دختیځو هیواد ونو
 په دربارونو کی تیر کړی وو ، سری استوی . کله چه کالبر برنیه سره ملاقات وکړ
 نوده څخه یی داپوښتنی کولی چی «په ختیځو هیوادونو کی دولتي ځمکې څنگه اداره
 کیزی ؟ همدې خبرو اترو برنیه مجبور کړ چی کالبر ته مکتوب ولیکی او په هغه کی
 داثابته کړی چی ځینو هواملو دختیځ ښکلی هیوادونه په دښتوب بدل کړل . په
 ختیځو هیوادونو کی اوس هیڅوک په ځمکو باندې دملکیت دهوې نه شی کولای
 او همداهات دی چی هیڅوک دځمکو غمخوړي نه کوې ، (۳) .

په دی ترتیب سره دفرانسو و ابرنیه کتاب که دیوې خوا فرانسوي مطلق رژیم ته
 په هندوستان کی دمسئمراتی سیاست خواته بلنه ورکوی ، نو دبلې خوائی اپوزیسیوني
 قشرونو ته داوسله په لاس ورکړه چی دمطلقه رژیم په مقابل کی ددی کتاب نه مرسته
 وغواړی .

دبرنیه دکتاب میتودولوژی

داورنگک زيب په عهد کې د هندوستان سياسي او اقتصادي لنډه معرفي دبرنیه کتاب بيلی بيلی برخي لري، چې په مختلفو ختړنو او اجلا شرايطو کې ليکل شوي دي (د لوی مغل په دولت کې د وروستيو سياسي کودتاو تاريخ) او کابل ته مکتوب په ۱۶۶۷-۱۶۶۹ کالونو کې ليکل شوی دی. دا هغه وخت دی چې فرانسوي برنیه د هندوستان څخه فرانسې ته راستون شوی دی. ديلا موتلی وی ته ۱۲ ر ۱۶۶۳ کال لیک واستول شو. دا وخت برنیه فرانسې ته درانګه په لاره کې په شیراز کې لنډه موده معطل شو. دبرنیه په لیکنو کې دیرلور صفت دادی چې مؤلف خپل چاپیریال ته په رب تیز نظر ګوري، او د ډیرو کوچنیو پېښو څارونکي دی. دغه صفت ته دمارکس او انگلس له خوا هم ګوته نیول شوې وه، برنیه د خپل استاذ ګاسنډي (Gassendi) پشان د خپل وخت منورینو برجسته نماینده دی. دغه صفت دده په لیکنو کې دیربنه معلومېږي. په برنیه باندې خپل استاذ دیرزیات تاثیر لري. ګاسنډي (Gassendi) د اړلسم قرن د ماتریالستانو پدجمه کې نامتو ماتریالست دی. ګاسنډي (Gassendi) د خپل وخت میتافزیکانو خصوصاً د بیکارت غوندی آید بالست سره سختی آید بالوژیکي مبارزې کولی او په دغو آید بالوژیکي مبارزو کې کامیاب هم و. مارکس ګاسنډي (Gassendi) داسی معرفي کوي: «د ۱۷ پېړۍ میتافزیکانو کې چی مهم نماینده یی په فرانسه کې د بیکارت و، باید د پیدایښت نه چی د ماتریالستانو په مقابل کې مبارزه کړی وای، د بیکارت په مقابل کې د ماتریالستانو مشهور نماینده ګاسنډي راپورته شو، چی ګاسنډي هم په خپل وار سره دا پېښور ماتریالیزم پیرو» (۱).

(۱) مارکس او انگلس دریم ټوک (روحانی کورنی) مخ ۱۰۰.

ګاښندي مشهور فيلسوف ، رياضي دان ، فزيك دان او ډاېټيګور دمادي ساختماني فلسفې او اخلاقو ژوندی کوونکی وه. دلته بايد داسې فکر ونه شي چې ګاښندي انحراف ناپذير ماتريالست و. په فرانسه کې ۱۷ پېړۍ داسې دوره وه چې له يوې خوا د حاکمۍ فيودالي طبقې عناصر په اقتدار کې ؤ ، له بلې خوا بورژوازي نوي قدمونه اخستل. همدې تاريخي شرايطو د ګاښندي په افکارو ژور تاثير درلود. ګاښندي کوشش کاوه چې ډاېټيګور ماترياليزم د کناليزم (کاتوليک) سره پخلا کړي.

مارکس د ګاښندي دغه صفت په غټو تورو سره داسې ليکي: «ګاښندي زيار باسې چې په هغه يادغه صورت سره خپل کاتوليکي وجدان داتيزم له فلسفې سره پخلا کړي: «اما دغه کوشش بې ښکته چې يوې فاينډې کار او تلاش و». (۱) برنیه د ميتودو لوژی له پلوه دخپل استاذ ګاښندي رت وفادار شاګرد دی. دی په خپل کتاب کې چې د هندوستان په باب ليکل شوی دی هين دخپل استاذ پشان کوشش کوي چې په ايدېالوژيکي صورت دفرانسې مطلق رژيم د هغه هيواد له نوې بيزيدلۍ بورژوازي سره پخلا کړي. برنیه په ختيځو هيوادونو کې د فيودالي استبدادي دولتونو سقوط اساسی علت پدې کې ويني، چې هلته دځمکې ملکيت نشته، ياپه بل عبارت سره هلته دملکيت «زما» او «ستا» قانون نشته. د مثال په طوردی ليکي: «دابه ډيره ښه او معقوله وای چې په ختيځو هيوادونو کې نه يوازې داچې دولت او بادشاه دځمکو دملکيت حق لري، بلکه داحق رهيتونه هم ورکړ شوي وای، لکه څنگه چې دغه حق او قانون زمونږ په اروپايي دولتونو کې موجود دی. دغه د «ما» او «ستا» قانون هلته هم بايد جاري وای. دغه جملې برنیه په خپل مکتوب کې کالبرته ليکي. پدې کې هيڅ شک نشته چې برنیه دخپل اجتماعي موقعيت او جهان بيني له مخې درېمې طبقې ته نژدې دی، آمله دې سره سره دی داکوشش نه کوي چې د مطلقه استبداد مقابل کې د تودو په قطار کې ودرېږي. دې هم د ۱۷ پېړۍ ټولنې د ډاېټيګور ۱۷ پېړۍ بورژوازي پشان د فيوداليزم او منارشي ترمنځ د مصالحې لار لټوي، برنیه غواړي منارشي (۱) مارکس او انگلس، لومړی ټوک، د دوکتورا تيزس مقدمه « ۲۵ مخ.

نظام ته د بورژوازي اخلاقو کمبس ورواغوندي. دی قصداً نه غواړي د سیاسي بی قانونی، بی رحمانه استثمار، فقر او زحمتکشوتو دو په مظلومیت باندې څه وایی. برنیه که کوم ترس لري، نو هغه دادی چی استثمار کړې طبیعي رژیم نه شي، دی غواړي چی دغه «زما» او «ستا» پرنسیپ د منارشی حمایتی لاندې ژوندی پاتی شوی. د برنیه کتاب د هندوستان د عظیمو سیاسي، اقتصادي تحولونو په باره کی مونږ ته ډیر زیات موثوق مواد په لاس را کوي، چی په ۱۷ پېړۍ کی د هندوستان په نصیب شوی و. فرانسوي طبیب او فیلسوف په خپل کتاب کی زیات ژوندي حقایق ځای کړي دي، اما همدغه طبیب او فیلسوف د فیوډالیزم او د فرانسې د ماشومی بورژوازي ترمنځ د مصالحی ایدیالوژی وړاندې کوله. برنیه داقت نه لري چی اساسی هلتونه پېښ کړي، کوم چی د برنیه په قول هغوی ته «د مغلو په لوی دولت کی سیاسي کودتاوې» ویل کېږي. زموږ په عقیده د برنیه کتاب میتود لوژیکي عیب هم پدې کی دی. ددې لپاره چی د برنیه کتاب په بی شمیره پېښو باندې وپوهیږو، په کومو کی چی د هندوستان سیاسي، اقتصادي تحول ژور تحلیل شوی دی او یادغه تحول ددې سبب کېږي، چی په نژدې را تلونکی وخت کی هندوستان سیاسي، اقتصادي آزادی له لاسه ورکوی. ددې ټولو پراخو نوڅو چی د هندوستان په مطالعه کی لوستونکی ورسره مخامخ کېږي، دغه درې لاندې پراخولو ته را اخلو:

۱- هغه سیاسي، اقتصادي عوامل چی د مغلو د امپراتورۍ یی د اورنگ زیب له

مرگ نه لږ وخت وروسته کلي زوال ته راوسته.

۲- داروپایي کمپنیو رول د مغلو د امپراتورۍ د سقوط په چټکتیا کی.

۳- د اورنگ زیب د کامیابی عوامل، یا په بل عبارت هغه اجتماعي قواوې

چی په اورنگ زیب پسی په داخلي نښتو کی ولاړې وې. د سیاسي، اقتصادي بحرانو

نرد درك نشتهوالی. دغه وروستی سوال په مستقیم صورت سره دهغوزیانو مشخصو پښو سره ربط لري چی برنیه په خپل کتاب کی تشریح کړې دي. دبرنیه کتاب د هندوستان هغه ژورې: اقتصادي اوسياسي کړنلارې خړ کښلوي چی اساس علتونه یی په خپله دمغلي امپراتوری په اقتصادي اوسياسي سیستم کی پراته و.

د اولسمی پیری په منځ کی یعنی هغه وخت چی برنیه خپل کتاب لیکي د هندوستان په موجوده ځمکه باندې یوه سلسله دولتونه موجود و چی پدې ټولو کی ډیره زیاته مهمه دمغلو امپراتوري وه. دغه امپراتوري شمال خواته تر نر بادې منډ پورې رسیده. د نر بادې شمال خواته کشمیر اوداوسنی افغانستان یوه برخه هم پکې داخلې وه. امپراتوري ختیځ. خواته بنگال، لودیځ لوري ته کجرات اودسند ځمکی پکې شاملې وې. ددکن په مرکز کی د نر بادې جنوب پلوتنه داسی لوی سلطنتونه پراته ووالکه بیدار، کاندیشی، احمد نگر گولکنهند اوبیجا پور. لومړي درې سلطنتونه په واقعیت کی دمغلو امپراتوري ولایتونه کنل کیدل. پدې ولایتونو باندې کلک مراقبت روان وه داځکه چی مغلی امپراتوری په ولایتونو کی دسیس وڅخه سخته په ویره کی وه بله داچی دغه سلطنتونه دمغلي امپراتوري لپاره خطرناک هم و دکولکهنده اوبیجا پور سلطنتونه چی یو وخت دمغلو تابع و، ولی داخلي آزادي یی لرله ددکن په جنوب کی په ۱۵۴۰ کال کی یو وخت یو قوي دولت دویجا ینگر په نوم سره موجود و چی وروسته پدې ځای باندی د(نیا کس) په نوم سره ور وروسر داریو سررا پور ته کړ کولکهنده اوبیجا پور سلطنتونه که له یري خوا د یوه اوبل په مقابل کی جنگیدل دبلې خوادوی دمغلو په مقابل کی دفاع هم کوله. ځکه دوی نه غوښتل چی دمغلو لاس لاندی راشي. اوهر وخت دغوسلطنتونود هغوسر داریو سره چی په جنوب کی پرتی وې دمغلو په مقابل کی اتحادیسی جوړ ولی. د هندوستان په جنوب کی خونړي جنگونه یوهادي کار کنل کیده. ملي امپراتوری ته په ختیځو

سرحدونو کې داراکان ، پیکو ، او اوسيام دولتونه ورڅیرمه و . هند پیژندونکي انګلیسي مؤرخ مولیندلیکی : چی (مغلوته په ختیځ سرحد کې هروخت ددې امکان موجود و چی هلته دجنګ لمبی پورته شي (٦) . شمال خواته دخورلسو کالونوپه دوره کې په مسلسل ډول دپارس مغلو ، ترکانو ، دمنځني اسیا خانانو ترمنځ دوچورتجارتی لارو په نیولوباندې جنګونه جاري و .

دهندوستان ټول دولتونه یې له استثنا په سختو اقتصادي اوسیاسي بحرانونو باندې اخته و . ددولتونو ترمنځ پرله پسې جنګي حالات ، دېز ګرانو او ښاري کسب ګرانو خلقي شور شونه ، دمرکزی دولت په مقابل کې دفیودالانو او سوداګرانو قوطي دهظیموتودولوزې او نیستی ، وبایی مرضونه دا ټول هغه صفات ووچی ١٧ پیړۍ نیمايي ورباندې موصوفه کیده . ددې دورې داقصادي او سیاسي بحرانونو لوی دلیل په خپله هغه فیودالی ماموران ، استثمار کوونکي سوداخواره سوداګران وچی ترزیاتي اندازې پورې دجهاني وچی تجارتي لارې محصول کښل کیدل . دآسیا لرغونی تجارتي لارې چی هندوستان یې دچین اروپا او افریقا سره نښولۍ و دهندوستان په اقتصادي وضع کې رټ کومک کاوه ولی په عین وخت کې نوو بحري لارو انکشاف کاوه ، کومی چی داروپایی هیوادونو : پرتګال ، دمارک هالنډ ، انګلستان او ورپسې دفرانسی تجارتي کمپنیو په تصرف کې وې . په هره اندازه چی دبحري تجارتي لارو کتنی نورو هیوادونو ته ورتللی په هغه اندازه په هندوستان کې تقریباً دیوې پیړۍ په اوز دوکی سیاسي اقتصادي تضادونه زیاتیدل ، کوم چی دبرنیه څخه د مخه و .

دمغلو امپراتوری داکبر پادشاه په وخت کې بحری لار پیدا کړه ولی ١٧ پیړۍ په اوایلو کې مغلي امپراتوری د هندوستان په سواحلو او خلیج پارس کې

تجارتی آزادي له لاسه ورکړه. هندوستان ته د بحري لارې تجارت تقریباً له یوه سره د پرتګالیانو په لاس کې انحصار شو. دبز ګرانو او ښاري کسب ګرانو په نېستی کې د مرکزي حکومت فیوډالانو، سوداګرانو، سرمایې دارانو فشار او استبداد لمرسته کوله. همدغه استبداد او فشار ددې سبب شول چې په ۱۷ پېړۍ کې په کلیو او ښارونو کې دبز ګرانو او کسب ګرانو زراعتي محصولات اولاسي صنایع سقوط کوي. داستثمار ګر واستثمار شویو فیوډالانو او فیوډالي حکومتونو ترمنځ تضادونه زیات شول. د منځنی حکومتونو نه خلاصیدونکي جنگونه چې اساسي مقصد یې چور او د فیوډالانو د لاسه ورکړېو هایداتو جبران و په خپل وار سره د اقتصادي او سیاسي بحرانو په ژوروالي کې مرسته کوله.

کوم جنگونه چې د اکیرنه تر اورنگ زب پورې مغلو کول، په عمومي ډول زیاتره برخه یې دهغو سرداریو په مقابل کې و چې بحرته څیرمه ورپرتی وې. دا ټول ددې لپاره و چې د جنگونو په وسیله په هغه تجارت باندې کنترول ولګوي چې د هندوستان بحري بندرونو څخه کیده. ولې د هغو سرداریو کې چې بحرته څیرمه ورپرتی وې په ۱۷ پېړۍ کې نسبت تیرو وختونو ته حالاتو رت فرق کړی و. د شاه جهان او اورنگ زیب پوځونه دا وخت نه یوازې د هغو سیمو فیوډالانو، بز ګرانو او ښاري کسب ګرانو سره لاس په ګریوان و بلکه د اروپایي هیوادونو قوي تجارتی کمپنیو سره مخامخ و، کومو چې مساحی قواوې، محکمې کلاوې، او د هغه وخت په تناسب قوي بحری لړسۍ. مغلي امپراتورۍ په هغه وخت کې بحري استحکامات نه پېژندل. د ۱۷ پېړۍ په نیمایي کې د اروپایي هیوادونو تجارتی کمپنیو د هندوستان په سواحلو کې دومره ریشی وغزولې چې د هغو سیمو فیوډالانو، سوداګرانو ددوی سره تجارتی معاملې نسبت مغلو ته ګټورې باسۍ.

ددې لپاره يوڅو مثالونه راوړم مور ليند (۷) ديوه لوی وراتی مایونر سوداگر ورجی ورا (۱۶۲۰، ۱۶۷۰) فعالیت داسی بیانوي: ورجی ورا بی اسنشا هرڅه چی په هندوستان کی پیدا کولای شول هغه بی د باندې صادرول. دمثال په توګه مرجان، ادویه جات، نخي ټوکران. همدا ډول طلا، نقره اونور قیمتي معدنیات. ورجی ورا په خپل لاس کی دمالا یارس سوا حلو هغه تجارتی بندرونه نیولی و، چی هلته خارجي تجارتی کمپنی نه وې. دورجی ورا کاتبان په احمد آباد، اکری، گولکنډې اود هندوستان ختیځو سواحلو کی موجود و. ورجی ورا دبصرې او یا واسره هم تجارتی روابط ساتل. ورجی ورا د اروپایي تجارتی کمپنیو څخه به حساب په زیات مالونه اخستل، هغه یی د هندوستان منځ ته راتیرول. خا جی تجارتی کمپنیو ورجی ته د یوه قوت په سترګه کتل. ورجی ورا د خارجي کمپنیو خصوصاً انگریز او سره زیات پولی کومکونه کول. ورجی اگرچی ډیر قوي و، ولی بیا هم د نه شوای کولای چی د محلی حاکمانو سره روابط ښه کړي. دی په ۱۶۳۸ کال کی دمغلی امیر ماضي الزمان (؟) له خوا دسورت په جیل کی واپول شو، ولی څه موده وروسته د همدې کار په سبب دمغلی بادشاه په امر تبدیل شو (مور لیند). دورجی ورا میزه صفات دا وچی دی دمنځ کړي سوداګر په صفت داروپایی لویو تجارتی کمپنیو سره قریلی و، اوضماً دمغلی امپراتوری له قوانینو څخه سخت ناراضه و. په همدې ترتیب سره دیوڅو نورو وسوداګرانو مړنه هم اخلي دمثال په طور مالایی، جګت سیتی اونور. همدا ډول یوه سلسله نور هندي منځ کړي سوداګران وچی داروپایی تجارتی کمپنیو سره تړلی و. برنیه په خپل کتاب کی د یوه بل تپ سوداګرو فیوډال او لوی ماور امیر جمله مثال راوړي. امیر جمله اکری چی کومی ارمطو کراتی کورنی ته منسوب نه و ولی بیا هم دده برخه په تجارت کی ډیره درنه وه، امیر جمله

امير جملہ د مغلو پہ امپراطوری کی دیوہ فیودال ، صاحب منصب سرداگر ، سودخور او پہ عین وخت کی پہ فیودالی دولت کی تجارتی کاپتال دیر بنه مثال و .
www.libtool.com.cn
 اوس به دې موضوع ته راشو چی دمغلو امپراتوری د جنگونو هدف شهؤ . دلته باید و وایو چی شمالي خواته دمغلي بادشاهانو : شاجیهان ، اورنگزیب جنگونو هدف داوچی ددې سیمو تجارتی وچی لارې په خپل لاس کنترول کړي . ولی په همدغه وخت کی د آسیایي تجارتی لارو سر نوشت د هندوستان بحری لاروا خواته کله کیده کومس چی داروپایي تجارتی کمپنیو لاسه ته ور غلی وې . د خارج چی تجارتی کمپنیو ترمنځ د هندوستان په تجارت باندی سخت رقابت روان وه هرې یوې تجارتی کمپنی کوشش کاوه چی د هندوستان ساحلی تجارتی بندرونه دخپل نفوذ په دایره کی شامل اوڅه موده وروسته بی اشغال کړي . د ۱۷ پېری اوله نیمایي کی د هندوستان په بحری تجارت باندی اساسی رقابت د پرتگالی ، هالنډي او انګلیسی تجارتی کمپنیو ترمنځ روان وه دانګلستان ایسټ انډیا وسله وال کمپنی چی په ۱۶۰۰ کال کی جوړه شوي وه . په ۱۶۱۳ کال بی د پرتګال وسله والو بیرونو ته په صورت کی ماتی ورکړه . لږ وخت وروسته ایسټ انډیا کمپنی د کجرات په سوا حلر ، سند او اکره کی دنورو اروپایي تجارتی کمپنیو په قطار کی لومړی درجه خای ونيو . په ۱۶۳۶ کال کی انګلیسی کمپنی د مدراس سین تومی بندرونه هم لاس ته کړل . لدې وروسته بی نوره حماسی نکتی په خولگی (په بنگال کښی د گنگا دریاب خوله) کی هم ونيولی . په ۱۶۶۱ کال کی انګلیسی کمپنی د بمبایی محکمہ جزیره هم لاس ته کړه . په هر اندازه چی په هندوستان کی د پرتګال تجارتی کمپنی نفوذ اوقوت کمیده په هغه اندازه د ایسټ انډیا کمپنی اقتصادي اوسياسي پوزیشن ټینګیده . دانګلیسی کمپنی اقتصادي اوسياسي موقعیت په لوریدوسره د مغلو په دولت کی تضادونه زیاتیدل او د هندوستان سره د تجارتی بندرونو

موقعیتونه بدل شول . پرتگالیان د لومړي ځل لپاره په ۱۴۹۸ کال کی هندوستان ته راغلل . پرتگالیانو د هندوستان سره تجارت عموماء د دوو بندرونو یعنی سورت او گوا څخه کاوه . دغه کمپنی د هندي صادراتو څخه ډیر لږه برخه عموماء اندویه جات د باندې وړل . پرتگالیانو زیات کوشش پدې ټکي باندی و ، چی دهند بحر په جزیرو کی ځان ټینګ کړي او د هغه ځایه د چین سره تجارت ته پراخوالی ورکړي . ولی پرتگالیانو داهم نه غوښتل چی نور هیوادونه هندوستان سره تجارت وکړي . دوی - فني داهم نه غوښتل چی مغلی امپراتوری د هندوستان ساحلي سردار یوسره تجارتی روابط ټینګ کړي اوددې کار مانع کیدل هم . د کجرات پنجاب نخي توکرانو صادرات د پرتگالیانو په لاس کی تر ډیره وخته پورې انحصار و . مغلي حکومت هالنډي تجارتی کمپنی چی د ۱۶ پیړۍ په پای کی جوړه شوی وه او بیا د ایست انډیا کمپنی د پرتګالي کمپنی په مقابل کی جنګ ته تشویقول ترڅو ددوی په واسطه د پرتګالي کمپنی انحصار مات کړي .

ایست انډیا کمپنی د لومړی ځل لپاره د هندوستان نخي توکران په زیاته پیمانه اول چین بیا اروپانه یو وړل . داکار البته د مغلي امپراتوری فیوډالی طبقی او تجارتی سود خور کاپیتال له ارزوسره ډیر برابر کار و . دا کار یوله هغو مهمو عواملو څخه و چی د ایست انډیا کمپنی لپاره یې په هندوستان کی د نفوذ لارې خلاصی کړې . ولی دا باید وویل شی چی د ایست انډیا کمپنی نفوذ د مغلی امپراتوری مرکزي حکومت دارزو یو برخه سره برابرې کوله . هغه دا چی پرتګالي انحصار مات شي . دغی وړې ارزو خبره دې ځای ته ورسوله چی لږه موده وروسته ایست انډیا کمپنی د مغلي امپراتوری لپاره یو لوی خطر شو او هم مغلی امپراتوری ټول ساحلي بندرونه له لاسه ورکړل . شاه جهان او بیا اورنگ زیب د همدې مقصد لپاره د ایست انډیا کمپنی سره جنګونه کول ، ولی په ۱۶۸۸ کال کی د ایست انډیا کمپنی سره د اورنگ زیب جنګ

اوبيا دمغلي دولت شكست دهندوستان په داخل كې ددې كار سبب شول چې له يوې خوا دايسټ انډيا كمپني نفوذ لاريات شو او دېلي خواته جزيره طلبي بي انډارې رېښي وغزولې . دايسټ انډيا كمپني نفوذ په ټول هندوستان كې د بي اتفاقي او ررونو ته بوځي وهل او د داخلي تضادونو په زياتولو كې يې خپلو كوششونو ته لادوام وركړ . د مثال په طور د (۱۶۳۰ - ۱۶۵۰) كالونو كې د سختې لوبې او نېستې په مرده كې ايسټ انډيا كمپني په سورت ، كنجرات او نور وسيمو كې ټول غنم واخستل او يوه مياشت وروسته يې ده - ۸ واره پورې په جكڅ نرخ خرڅ كړل . ايسټ انډيا كمپني كوشش كاوه درشوتو دسيسو او توطئو په مرسته دمغلو په رسمي دايرو ، كليو او ښارونو كې داسې كسان پيدا كړي چې دانگريزانو لپاره مناسب او طرفداروي . اما دا خبره بايد هيره نه شي چې دمغلي امپراتورۍ د سقوط اساسي عوامل دهغه امپراتورۍ په اقتصادي او سياسي جوړښت كې و . فيودالانو دولتي مامورانو استبداد د سوداگرانو سود خورو كاپيتال دې ټولو په يوځای د توليدي وسايلو ريشي سوزولې . د بزگرانو او ښاري كسب كرانو توليدي قوه ورځ په ورځ مخ په زوال وه . فيودالانو سر كړا نو د قدرت نه درلود يا ممکن اساساً نه يې غوښتل چې په هيواد كې اقتصادي او سياسي بحران په ځای ودروي او - توليدي رسايل را ژوندي كړي . د كليو اسيدونكي چې دهيواد اساسي اقتصادي اړخه كښل كېده د نېستې او بې كارۍ كندې ته ورغورځول شوې و . په مل زر كونو كسان پرله پسې داخلي جنګونو كې هر كال ستيډل . وچ كالو ، سيلونو په خپل وار سره اجتماعي بدبختيو ته بوځي وهل . د مرکزي حكومت او محلي فيودالانو په مقابل كې يې شماره بزگري شورشونه هم دهندوستان په اقتصادي بحرانونو كې بې اغېزې نه و . د ۱۷ پېړۍ په اوآيلو كې په پنجاب كې د مهتانو شورش ، په كنجرات كې د زرگونو كسانو د لوبې اعتصابونه او بغاوتونه ، دمغلي حكومت په مقابل كې د كولو كهنډه ، احمدنګر او دكرمانډيل په سواحواو كې په ۱۶۳۰ ، ۱۶۳۵ ، ۱۶۴۰ ، ۱۶۴۵

۱۶۴۶، ۱۶۵۰، ۱۶۵۹، ۱۶۶۰ او ۱۶۷۰ کالونو کی د مرهتوانو سخت جنگونه، دمغلي امپراتوری په ضد د هندوستان نور و دولتونو مسلح قیامونه، د اتلولی پېښی دمغلی دولت په کلی زوال کی حتماً مؤثرې وې .

www.libtool.com.cn

اور ننگ زیب دخپلو ورونو سره په جنگ کی کامیاب شو . یوې لنډې مودې لپاره یی وکولای شول چی په امپراتوری کی تجزیه غوښتونکی تمایلات سره پخلا کړی . دامپراتوری قلمرویی لاهرمخ بوت ، ولی اور ننگ زیب پدې هیڅ کامیاب نه شو چی په امپراتوری کی پرمخ زیاتیدونکي اقتصادي اوسیاسي بحرانونه له منځه یوسي بحرانونه لاپسې زیاتیدل او خپل وروستی پړاوت داسی وړ نژدی کیدل :

الف :- په بزکړانو او کسب کړانو باندې مالیاتي استبداد لاریات شو د مثال په طور پخو-وا یوازې د حاصلخیزو ځمکو څخه مالیه اخستل کیده ولی داوخت په ټولو یعنی آباد وغیر آبادو ، آبی اوللمی ځمکو باندې مالیه وضع شوه . پدې معنی چی هر ډول ځمکې نه مالیه بایدواخستل شي خو پدې شرط چی هغه ځمکې څښتن لرلای . په مالگي ، تمباکو مالیات اور شول . که څوک دیوه ښار څخه بل ښار ته ، یاد یوې ناحیې څخه بلې سیمې ته تللای باید دلاري ټکس یی حکومت ته ورکړی وای . همدا ډول یوې سیمې څخه بلې سیمې ته د بار کیر و په ننگ راننگ هم مالیات مقرر شول .

ب : د مالیې د ټولو لپاره بی رحمانه قوانین وضع شول د مالیې ځنډولو لپاره مختلفې جزاوې وټاکل شوې د مالیې اجارې وخت لنډ شو د مثال په طور د دکن په مرکز کی د مالیې ټولو لپاره د اجارې موده یو کال وټاکل شوه — دا کار ددې سبب شو چی په زحمتکشانو لافشارو وړد کړي او په ځینو سیمو کی تر لیدي عملیې پیڅې ښندې شوې .

ت :- په ځینو سیمو کی لکه بنگال ، دکن او خصوصاً په ساحلي منطقو کی چی هلته سودا کړانو ، سود خورو طبقو ښه قدرت پیدا کړی و ، مالیات په نقره سره اخستل کیدل .

ث :- په کليو کې د بزگرانو او ښارونو کې د کسب کړانو ورکېدل دا معنی لري چې په مستقیم صورت سره د هیواد تولیدي قوه له منځه ځي . د بزگرانو په ورکیدو سره هغه حیوانات چې په بزګري تولید کې فعاله برخه اخلي هم له منځه تلل .

ج :- داروپایی هیوادونو تجارتی کمپنیو پوریشن محکمیده . ددې کمپنیو اقتصادي ملکیت اود سیاسي نفوذ دایره ورځ په ورځ ارت کیده . ایست انډیا کمپنی او بیاور پسی ۱۷ پیری په پای کې دفرانسی تجارتي کمپنی پیری قوی شوې او د هندوستان څخه یې پیرزیات ثروت دباندي ویوست . دهندي سوداگرانو کاپتال ورځ په ورځ د فعالیت نه لویده اوداروپایی تجارتي کاپتال تابع کیده . داوخت د فیوډالانو، دولتي مامورانو په منځ کې بدو، دسیسو، نوی شکل غوره کړ . پدې معنی چې دوی نه پوهیدل دفرانسی تجارتي کمپنی حمایه وکړي یادایست انډیا کمپنی . دهرې خواچې دوی ته رشوت رسیده دهغه طرف حمایه یی کوله .

اورنگ زب که په داخلي جنگ کې بریالی شو ، نو هلت دانه ولکه څنګه چې برنیه وایی چې اورنگ زب خپلو ورونه متحمل اوچالاکو ، بلکه اساسي دلیل داوچې اورنگ زب وکولای شول په فیوډالانو ، مامورانو ، سودخرو ، سوداگرانو تکیه وکړي اودوی په خپله کتبه وڅرخوي . په پوره یقین سره ویل کیدای شي چې دغو عناصرو اول داورنگ زب په کامیابی او بیاداروپایی تجارتي کمپنیو په پرمختګ کې لوی لاس درلود .

کله چې برنیه داورنگ زب جنگونه د داراشکوه سره بیانوی نوڅو وار دسر په سر دا خبره کوي : « که چیری داراشکوه په اکره او ډیلي کې د شکست نه وروسته د پنجاب له لارې کابل او کندهار ته راغلای وای اوهلته یی ځان محکم کړی وای نو لدی ځایه به یی په مناسب وخت کې په اورنگ زب حمله کړې وای اوحتماً به یی تاج و تخت لاس ته کړې وای . » پدې کې شک نشته چې دامپراتوری په شمالي سیمو

کی دفیوډالی، سودخورو، تجارو، عناصر و خواهشات او غوښتنې د هندوستان ځینو برخو
 فیوډالانو، سودخورو، سوداگرانو سره جوت تېرېدلې. د هندوستان شمالي سیمو
 څخه جهاني تجارتي لار تیرېده او خوپېرې یې د هندوستان په سرنوشت کې مهم رول
 لوباوه. د هندوستان په ختیځو سیمو کې خبره برعکس وه پدې معنی چې هلته دوچې
 تجارتی لار نه وه. د سیندو څخه تر انرژیتي لارې چې بحري
 بندرونو ته ورپېرې کېدې د مالونو په وړ وراوړو کې یې ډیر مشکلات
 لرل، بله دا چې د هندوستان په شمالي سیمو کې مسلسل داخلي جنګونه
 روان و. دا ټول ددې سبب کېدل چې د ۱۷ پېرې په پای او تقریباً ټوله ۱۸ پېرې په
 پنجاب کې د مغلي امپراتورۍ مرکزي حکومت او محلي فیوډالانو په ضد مبارزې
 روانې وې. دې تاریخي پېښو د مغلي امپراتوري اقتصادي اوسیاسي زوال لپاره د ۱۸
 پېرې په اوڅرو کې زیات هوامل راټول کړل اما (۱۵۰) کاله نوره هم په کار
 و چې د ایست انډیا کمپنۍ کاپیتال دخونړو جنګونو په نتیجه کې د هندوستان مختلف
 دولتونه او په هغه جمله کې مغلي امپراتوري بالکل د زوال درشل ته راوړلې.
 د برنیه کتاب زیات ارزښت پدې کې دی چې دغه کتاب د هندوستان په مطالعه
 کې د انګریزي تسلط نه دمخه د ورو په هکله ډیر زیات غني او پاڅه مواد زمونږ لاس
 ته راګوي.

۱. پرونین.

دمغلو په دولت کی

د وروستیو سیاسي کودتاوو تاریخ

د جهان لیدلو خواش زه فلسطین او مصر ته په تګت مجبور کړم، ولی هلته د پانی نه شوم. ماسره د اقصه پیدا شو چی دسری بحیری سره له یوه سره او بله آشنا شم. د قاهرې لوی ښار څخه ووتم، په کوم کی چی له یوه کاله زیات پانی شوی وم. داوښ د مزله په حساب په دوو دیر شو ساعتونو کی سویز ته راوړسیدم. له هغه ځایه په گلیره (بحری عسکری جاز) کی کښیناستم، د ۱۷ ورځو سفر نه یی وروسته په جده کی کوز کړم، چه داځای دمکی څخه دیوی نیمی ورځی په مزله فاصله لری. دلته زمانښکته کیدل هم زماندیت مخالف واوهم دهغی وعدی عکس وچی ماته دسری بحیری څښتن راگری وه. اوس په اصطلاح سره د محمد (ص) په پا که ځمکه کوز کرای شوی وم.

په جده کی څلور دیرش ورځی پاتی شوم. له هغه وروسته په لویه بارگیره بیړی کی کښیناستم؛ له دوو هفتو وروسته د نیکمرغ عربستان د سواحلو په اوږدو کی یعنی د ماکو یا بابل مندیب تنګانه نژدی راوړسیدم. ماغوښتل چی ددی ځای نه د ماسوف جزیرې اوار کیکاته ځان ورسوم، اوله هغه ځایه گاندهیر یعنی دجشی امپراتوری پایتخت ته ورشم. (۲) ملکی ددسی په نتیجه کی ټول پرتګالیان چی

هلهته وو، ست او ياد گاتو ليکي مذهبه پاتري آرخ سره چي دگواڅخه ددوی په ذريعه دلته راوستل شوي وو، يوځای وشړل شول. دکاتوليکانو لپاره دلته وضع ديره خطرناکه وه، يو کاپوڅين سواکين غريب په همدی و وژل شو چي غوښتل يی مملکت ته ورننوځي. www.libtool.com.cn که رښتيا ووايم نو ما هلهته ځان داسی ښووته به وای چي يوناني او يارمنی دی. پدی چل سره زما دځان خطر هم لزو. که چيرې بادشاه پدی پوهيدلی وای چي زه دده لپاره ممکن له کومه طرفه گټور ثابت شم، هغه به ماته ځمکه را کړی وای، کومه چي په غلامانو باندی کرل کيده او يا که ما پيسی درلودلای نو ما کولای شول چي هلهته ځمکه واخلم. ولی پدی صورت کی به زه مجبور کړای شوی وای چي هلهته واده وکړم، لکه څه موده پخوا چي يو روحاني په همدی ډول مجبور کړای شو چي هلهته واده وکړي، اودی سري ځان په يونانی طبيب سره مشهور کړی و، او بيا به يی هيڅکله دا موقع نه وای را کړی چي دهغه مملکت نه وتلی وای.

دی فکرونو او يوڅه نورو تشويشونو چي دهغه په باره کی به ممکن وروسته وغزېزم زه دپته تشويق کړم چي خپل پلانونه بدل کړم. زه په هندي جازگی کښي ناستم دتنگنا څخه تېر شوم، دوو يشتو ورځو څخه وروسته دلوی مغل هند امپراتوری دسورت په بندر کی کوز شوم. دلته خبر شوم چي شاه جهان د هند امپراتور دی. شاه جهان د جهان بادشاه، معنی لري، لکه څرنگه چي تاريخ معلومات را کوي، د جهان گير «نری فاتح» زوی اوزمونز په اصطلاح دولوی، اکبر لمسی دی.

اکبر دهمايون له طرفه په لسم نسل کی هغه تيمورلنگ ته رسيزي چي «گود بادشاه» ورته ويل کيده. (تيمورلنگ ته مونز تيمورلان وايوولی دادرسته نه ده)، او دخپلو فتحو له مخی ډير لمانځل کيده.

تيمورلنگ دخپلی نژدې خپلوانی سره واده وکړ، چي هغه د تاتار وديوه لوی پادشاه يوازينی لوړ وه، او داهم په خپله مغله وه. دوی خپل نوم څار جيانوته ورکړ، کوم چي

اوس د هندوستان واکداران دی؛ ولی لور ماموریتونه حتی په عسکری کی هروخت دمغل نژاد منصب دارانو په لاس کی نه وی، اودالوی ماموریتونه زیاتره دنورو قومونو د نمایندگانو له خوا چلول کیزی چی د مختلفو هیوادونو څخه دلته راغلی دی، زیاتره یی دپارس، ځینی هرب او یا ترکان دی.

www.libtool.com.cn

دوی سپین پلن مخونه لری او په همدې شی سره دوی دهندوانو، تور پوستو؛ بت پرستانو څخه بیلېزي، او هغه هیسوی مذهبه چی داروپا څخه دلته راغلی دی، دوی په (فرنسگی) یا په (فرنگیانو) سره یادېزی.

د خپل راتگ سره پدې هم خبرشوم، چی شاه جهان (د نړی پادشاه) تر او یا کالو اوینتی دی. دی څلور زامن او دوی لونه لری. خو کالو پخوا یی خپل څلور واړه زامن په څلور ولویو ولایتونو، سلطنتی هیوادونو کی نائب الحکومه او یا نائب السلطنه مقرر کړل. زما دراتگ لاپو کال نه وپوره شوی چی شاه جهان سخت ناجوره شو. لاهمدغه وخت فکر کیده چی شاه جهان نوره جوړېزی. دې وضعی د څلورو وروڼو په منځ کی د اتفاق اور لاتیز کړ. ددی څلورو وروڼو څخه هریوه د تخت او تاج خیال سرکی گرځاوه او په دی باندی ددوی په منځ کی جنگ تود شو. دی جنگونو نژدې پنځه کاله دوام وکړ، او زه غواړم چی دامفصل ولیکم. داځکه چی دزیاتره مهمو پیشوزه پخپله شاهدوم، او آته کاله په همدی دربار کی اوسیدم.

قسمت او تنگدستی، په ما باندې دداره مارانو حمله، ۴۶ ورځو سفر یعنی دسورت نه تر اگری او بیاتر ډیلی پورې چی د ادا امپراتوری مرکز دی، دلاری مصر فونو، دی ټولو مشکلاتو مجبور کړم چی دطیب په صفت دمغلو په دربار کی نوکری قبوله کړم او یوڅه موده وروسته یوی بلی پښی زه مجبور کړم چی د دانشمند خان سره نوکری وکړم (۵). دانشمند خان د آسیا د لویو پوهانو څخه و،

اود(بخشی) ماموریت یاپه بل هبارت دسپرو نظامودلوی آمروظیفه ورسپارل شوی وه. دانشمندخان یوپخوانی، ترټولو قوی، دمحمترمو امیرانواوددر بارله سرهارانو څخه گڼل کیده.

www.libtool.com.cn

دشاه جهان په څلوروزامنو کی ترټولومشرداراشکوه و. دوهمزوی یی سلطان شجاع چی د(زړور سلطان) معنی لری، دریم زوی اورنگزب(مرصع تاج)معنی لری،اووروستی زوی ئی مرادبخش و. ددوولونو څخه ئی مشره بیگم صاحب، (دوهمه شاهزادگی) اوکشره یی روشن آرابیگم (خلیدونکی شاهزادگی) بلله. داددی ملک هادانونه دی چی په هاشزادگانو اوشاهزادگیو باندی دادولنو مونه زدی. همدادول دشاه جهان ښځه دخپلی ښکلا اوبیادهفی قبردخپل ښایښت له مخی دمصر داهرامو دلویو اوپندو تیزو څخه ډیر ښکلی اودنړی په عجائیبو کی راځی، او دا ځای په تاج محل (تاج حرم) سره مشهوردی.

دجهانگیر ښځی هم ډیره اوزده موده ددولت ټول کارونه اداره کول، او په خپله جهانگیر په شراب خوری اوساعتیری کی ډوب و. دجهانگیر ښځه په اول کی نورمگان نومیده، اووروسته یی دنورجهان بیگم (دنړی رڼا) نوم اختیار کړ. شهزادگانو اوشاهزدگیوته چی دادول نومونه ورکول کیزی، نودا دحمکو او سرداریوله مخی نه دي، لکه څرنګه چی په اروپا کی مروج دی، بلکه ددی کار علت دادی چی دلته (دمغلو په امپراتوری کی) ټوله حُکمکه دامپراتورده. په هند کی د(گراف) او(گنیاز) لقبونه نشته، چی اشراف یی استعمال کړی. داشرافونمايندگانوته ددر بار نه معاش په نقدی ډول اوکله دحمکونه دحاصلاتو څخه څه ورکول کیزی. پادشاه کولای شی چی اشراف مقرر، رتبه یی لوړه یا ټیټه اویای په خپل اختیار سره برطرف کړی. ددی سبب له مخی امیران دادول نومونه لری، لکه راز انداز خان، صافی چکن خان برق انداز خان، دیانت خان، دانشمندخان اوداسی نور.

داراهم ډېرو صفا توخڅه، خالي نه دی. مثلاً په خبرو کې ډیر مهربان، حاضر وځوابه زښت نرم او فوق العاده سپڅلی دی. آما له بلې خوا ډیر لوړ دماغه، هډې خیال چی دی په هرفن کې استاذ دی. حتی دافکر یی په سر کې نه را ته چی څوک دی ده ته مشوره ورکړی. دارا په ډیره بسی نزاګتې سره دهغه کسانو نومونه افشاء کول چاچی به ده ته مشورې ورکولی. همداسبب و، چی حتی دوه ډیرو وفادارو کسانو داجرات نه شو کولای، چی داراته دده دژورنوله دسیسونه خبرور کړی. لدی نه پرته دارا ډیر تیز مزاجه و، حتی دلوړورتیو سرداران اوامیران به یی تهدیدول، سکول اوله ځانه به یی خوابدی کول. دارا داځوی هم درلود چی قهر یی دبو سو دلمبسی پشان ډیرزر سړیده. اګر چی دی مسلمان و، هادی مذهبی مراسم یو په جوته اجرا کول، اما په ځانګړي ژوند کې دبت پرستیا نو سره بت پرست او عیسویانوسره عیسوی مذهبه و؛ دده ګردچاپېره به همیشه په اصطلاح سره پندستان او یادبت پرستانو عالمان ټولیدل.

دارا دوی ته په زیاته اندازه معاشونه ورکول، او دې عالمانو (لکه چی وایی) دده داسی مفکورې ورنرزیقولی چی هغه دهیواد له مذهب سره تضادی وی. کله چی دبت پرستانو او هندوانو مذهب ته راشم، بیا به هلته ور باندې وغزیم. دخو مودی راپدې خوا دارا په ډیره مینه سره ستر مذهبی مجتهد پلاریوزی کا ټولیک مذهب خبری او ریدی اودهغه خبری یی خوښیدې. ولی ځینو ویل چی په واقعیت کې دارا هیڅ مذهب نلری. دده اعمال پدې باره کی تش دکنجکاوی او تفنن بیه درلوده اودځینو په نظر داسیاسی عمل فقط ددې لپارو، چی عیسویان ځان ته راجلب کړی، کوم چی دده په توپ ځانه کې زښت ډیرو، ترڅو له دی لاری نه وکولای شی دامپراتوری بانفوذ باج وړ کونکی بت پرستانو؛ راجګانو توجه ځان ته راو ګرځوی اود ضرورت په رخت کې ددوی له قوی څخه استفاده وکړی. په هر صورت واقعیت چی هر ډول

وي مگر خبره داده چي ددارا لاسو، پخو وهلوده سره مرسته ونکړای شوه،
 بلسکه برهکس، لکه چي مونږ به يی وروسته ووينو، داورنک زيب لپاره بهانه پيدا شوه
 چي دده سرور باندې ووهی او په دې بهانه يی په بی مذهبي، بت پرستی او کفر
 باندی تومنی کړي .

سلطان شجاع هم تقريباً ددارا پشان خو يو نه لرل ، ولی شجاع نسبت داراته
 ډير کليک، پټ خولی او چالاک و. ده کولای شول ځان په خپله اداره کړي. شجاع ددې
 لپاره ښه جوړو چي په برياليتوب سره دسيسې پر مخ بوزي او د قدرت هم وسره و،
 چي دسوځاتونو په کومک په غلی شان دوستان ځان ته راجاب کړي ، دهغوی نه لوی
 او مهم اميران جوړ کړی، خصوصاً بانفوزه راجگان . د مثال په ډول جی سام سنگت
 او بعضی نور .

دبلی خوانه دشجاع تمايل ډير زيات دهيش خواته و . زيات شمير ښځی يی
 لرلی، کله چه به ددوی منځ ته ورگډهو، نوشی ورځی به یی په شراب خوری
 سندر واونځاوکی تیرې شوې. ده به ددوی ته (دې کچنو) قیمتی کالی بخښل، په خپل
 صلاحیت به یی ددوی معاش لوړ اوه او بالږ اوه، او که چا به دا کوشش کاوه چي
 شجاع ددې کار نه راوگرځوي، نوهغه به په خپل لاس ځان ته نه پخلا کیدونکی
 دښمن پيدا کړ. ددې هېاشی په نتیجه کی دشجاع کارونه زیاتره بی فیصلی پاتی کیدل
 زیاتره به دا کوشش هم نه کاوه چي ځان دشجاع سره وتړي.
 شجاع دپارسیانو مذهب ومانه ، اگر چي شاه جهن اودده ټول ورونه
 دتورسني و .

داسلام دین په فرقو ویشل شو. دې کار مشهور شیخ سعدی دگاستان لیکنکی
 مجبور کړ چي په یوه رباهی کی داسی ولیکی : (زه درویش او ه شرابو مین یم . ته
 به وای چي زه مذهب نلرم . ټولی ٧٢ فرقي ماېژنی) . ولی ددې فرقو په منځ کی

هوې فرقې مهمې دي: د اورنگ زيب عقل دا ډول ظرافت نه درلود؛ نه يې دارا

پشان زړه وړونکې راشه درشه کولای شول. مگر دې ډيرهوښيار را ووت.

www.libtool.com.cn

اورنگ زيب خلق ښه پيژندل، ده په انتخاب کې په هغه چا گوته اېښوده چې

هغه يې استعمالولای شول. دې پدې لږ پوهيده خو کله به څه وخت کې د

سوغاتونو او بخښنيزو پواسطه لاندې کړي. اورنگ زيب رب، چالاک او دود مړه

دوه مخې اورياکاره وه، چې ډيره زياته موده يې ځان په فقير، دروېش او غريب سره

ځان مشهور کړي و. دومره يې ځان مذهب ته تسليم کړی و، چې دخلکو په نظر کې

تارک الدنيا ښکارېده. ده داسې ځان ښوده چې گویا دسلطنت خيال او فکر په

سر کې نه گرځوي او يوازې ارامه ژوند، عبادت او عام المنفعه کارونه عواري.

ددې چلونو لاندې اورنگ زيب په دربار کې په نه ستړي کيدونکي صورت سره

دسيسی جوړولی، خصوصاً له هغه وروسته چې د دکن نایب السلطنه مقرر شو.

اورنگ زيب داهم و کولای شول چې د خپل پلار شاه جهان سره

دوستي وساتي، شاه جهان اگر چې زياته هلاکه د دارا خواته ښکاره کوله، مگر بيا

هم د شاه جهان له وسه داپوره نه وه چې د اورنگ زيب نه خپل احترام پټ کړي

او دې يې دامپرا توي لپاره مناسب باله. د اورنگ زيب وضعی د دارا کينه

او حسد لاندې او ځينې وختونه به يې حتی بې ارادې خپل ملگرو ته ويل:

«د تولو ورونو په جمله کې زه د دې نمازي څخه ويريږم»؛ يا په بل

عبارت د دې ملاو زاهدانه. مراد بخش پرته لدینه په تولو ورونو کې کشر و،

زېر دست ، ساده او لنډ فکړه هم و . ده يوازې دعیش و نوش ، ښکار او غشی و یشتلو په باره کې فکر کاوه ، مراد بخش هم خپلې ښېگڼې درلودې ، دې ډیر صخې او مؤدب و . د ده د وجداني قضاوت په اساس باید هیڅ راز پټ ساتل شوی نه وای . در باري د سیمو ته یې په گرکه کتل . په جوتنه به یې د ځان دا صفت کاوه چې دی یوازې په خپل لاس او خپله نوره اعتماد کوي . رښتیا دا ده چې مراد بخش ډیر مېړنی و ، که چیرې د ده میرا نه او حوصله سره ملګري شوې وای ، لکه څرنگه چې زمونږ له نقل څخه به وروسته ولیدل شي . مراد بخش به پدې بریالی شوی وای ، چې ټول خپل ورونه مات کړي ، او د هندوستان واکمن به شوی وای .

کوم شی چې شاه جهان د لوڼو په هکله باید و ویل شي ، هغه داده چې بیګم صاحب ډیره ښکلی او هوښیاره وه ؛ په پلار باندې هم یې اندازې گرانه وه . حتی داسې آوازې خپریدې چې د پلار عشق د بیګم صاحب مړه داسې حده ته رسیدلی دی ، چې تصوری نه کیزی . شاه جهان به د خپل ځان د تېرې لپاره وویل چې د ملایانو (قانون پوهانو) د حکم له مخې هر څوک د حق لري چې د خپل لاس دایښو دلی ونی ميوه وڅوري . شاه جهان په بیګم صاحب باندې دو مړه اعتماد کاوه چې دشامی گارډ ، او همدا ډول هغه څه چې شامی میز باندې د خوراګ لپاره ایښودل کیدل ، د ټولو کنټرول د بیګم صاحب په لاس ور کړی و . بیګم صاحب په ټوله معنی کولای شول

چي شاه جهان يعني خپل پلار تر خپل نفوذ لاندی راوی، او د مهمو کارونو په فیصله
 کی هر ډول چي بیگم صاحب وغوړی، هغی خواته گوز کړي. بیگم صاحب
 ډیره بدایه؛ زیات عایدات د مهمو کارونو په فیصلو کی د لاس او پښو وړول
 در که دهغی لاس ته ورتلل. دهر لوری نه لوی سوغاتونه ورته رسیدل. ډیر زیاتی
 پیسې یی مصرفولی، او په مصرف کی یی اندازې میرنی وه. ددارا سره هم
 بیگم صاحب زبڼه زیاته جوړه وه. دهغه په لوري ولاړه او په جوته یی له هغه حمایه کوله.
 ددارا سره بیگم صاحب ملگرتیا او وفاداری دپلار او مشر زوی په دوستی کی
 کی لږ ډول نه لوباره.

بیگم صاحب داراله هره پلوه حمایه کاوه او په موقع به ئی خبرو ته رساړه
 چي اوس باید څه وکړی. ددارا او بیگم صاحب دا ډول تینگنه ملگرتیا تش پدې
 بنانه وه چي گریادوی دواړه په اولادونو کی مشران و، لکه څرنگه چي خلکو
 پسی وبل، بلکه خبره دا وه چي دارا بیگم صاحب ته وعده ور کړې وه، که چیرې
 دی امپراتورشی دینه به اجازه ور کړي چي میره وکړي.

دا ډول کار یعنی شاهزاد گپو ته دمیره کولو تقریباً په هندوستان کی
 هیڅوخت څو ک حق نه ور کوی. ځکه چي شاهزاده گپو میرونه په دربار کی ډیر
 قوت پیدا کوی، او د قوت د دې سبب گرځي چي همیشه یی تر نظارت لاندی وی
 چي د تاج غوښتنی مخه یی ونیسی. لدینه پرته بادشاهان خپله وینه دومره لږه
 گڼی، چي دخپل ځان مساوی څو ک نه بولی، چي ددوی دلو ولایت وی. زه
 غواړم چي د موضوع په ضمن کی ددې شاهزادگی (بیگم صاحب) د عشقی د صبر
 په باره کی هم څو ټکی ولیکم. باوجود ددې چي بیگم صاحب په حرم کی ساتل
 کیده (۱۲) او ددې ساتنه دنور څخه کمه نه کیژی. زه ددې نه ویریزم چي ممکن
 د کرم لیکوال لپاره درومان مواد په لاس ور کړم. دلته هسقی دسیسی زموږ د عشقی

پېښو پشان نه وی ، چی دخوند اوږه کومېلې سر گڼد شتونو سره ملگري وي ، بلکه ددوی عشقی معاملې همیشه وحشتناکې او دزړه لرزونکو پېښو سره څېرمه وي . وایي چی شاهزادګی (بیګم صاحب) په پټه سزه یو ځوان چی چندان لوړ القاب یې نه درلود مګر ډیر ښکلې او ښه ځوانی ئې لرله حرم ته ننېستی و . ددومره کینه کښو او حسد ناکوښځو په منځ کی بیګم صاحب ونه کولای شول چی معامله پټه کړي . خبره زرشاه جهان ته ورسیده . ده دانیت وکړ چی بیګم صاحب یې خبره تګر کړی او داسې یې ځان ښکاره چی گویا تش دخپلې لور لېدلو ته راغلی دی . شاهزادګی د شاه جهان په ناڅاپي رانګ سره تش دومره وکړای شول چی هغه کم بخت د حمام په لوی دیګ کی پټ کړی . مګر بیا هم بیګم صاحب وپوهیده چی شاه جهان یې په ځان شکي کړ . شاه جهان په سره سینه دبیګم سره دهمیشه پشان خبرې بلې خواته بوتلې ، او په آخر کی ورته وویل چی دده په نظر کی بیګم صاحب ډیره خیر نه ښکار او ضرورده چی لاس پر لاس حمام وکړي ، او دغسل لپاره زراوښه تودې کړي . شاه جهان په تهدیده آمیزه لهجه سره امر ورکړ چی زرد حمام دیګ گرم کړي او په خپله تر هغې پورې هلته پاتی شو ترڅو چی نوکرانو په اشاره ورته وویل چی هغه کم بخت فیصله شو .

دغه مودې نه وروسته بیګم صاحب یوه بله معامله تر لاس لاندې ونیوه یو پارسیان ځوان چی ناظر خان نومیده خپل (معتمد) چی زموږ په اصطلاح د کارونو اداره کوونکی ورته ویل کېږي مقرر کړ . ناظر خان ځوان امیر ، له ټولو ښکلې او ددرباري نوکرانو په جمله ځی دښایست ، ونی او پاکی له مخی جوړه نه درلوده . دی په ټولو باندی گران و . دښایسته خان داورنګ زیب ماما حتی داپیشنهاد وکړ چی بیګم صاحب ده ته واده کړي ، ولی په شاه جهان باندی داپیشنهاد ډیر بدولگیده ځکه چی شاه جهان ددې موضوع متعلق دځینو دسیسو څخه خبر شو . لاس په لاس یې

فيصله وکړه چې دناظرخان څخه ځان خلاص کړي او خپله فيصله يې داسې عملی
 کړه. شاه جهان ناظرخان ته د احترام په سترگه (بیتیل) بخشش کړ چې د مملکت
 د معنی له مخې لاس په لاس باید وژوول شي. بیتیل (پان) نازکی پانی دي چې له
 لږو نورو شيانو سره ژورول کېږي. د بیتیل د ژوبلو څخه شونې او خوله سره کېږي
 او سيلوي څکول لاخوندوړشي. ځوان امير داتصور هم نه شو کولای چې بیتیل به يې
 مسموم کړي وای. دناظرخان مجلس نه په خوشحالی ووت او په خپل پالکي باندې
 سپور شو. ولی زبنت ډیر تیزو. کورته دناظرخان تش يې سيلوي وجود راوړسید.
 روشن آرا بیگم دبیگم صاحب پشان هیڅکله دومره ښکلی او هوښیاره نه وه
 دواړه خویندې په خوشحالی او خنده رو يې کي یوې بلی ته سره ورته او همدا
 ډول کشر خوره د مشرې پشان د ساعتیري چندان دښمنه هم نه وه. روشن آرا بیگم
 اورنگ زیب سره زبنته صمیمی وه. لدې وجهې نه د دارا او بیگم صاحب سره
 دښمنه وه. ددې دشمنی له وجهې ددې عایدات هم چندان زیات نه وو او په کارونو
 کې يې لږه برخه اخيستله ولی په حرم کې يې ژوند کاوه او دلوي هوښیارې ښځې
 په صفت يې خپل جاسوسان لرل په ډیرو مهمو پېښو يې ځان خبر اړه او بیا دا ټول
 ددې په مرسته اورنگ زیب ته رسيدل. شاه جهان دشورش نه خو کاله پخوا راټلونکي
 حال احساسوه او ځان يې په سخت گران حالت کې گیرليده. دی پدې پوهیده چې
 څلور واړه شاهزاده گان ټول بالغ دکورونو خاوندان او هر یوه دتخت وتاج لپاره
 ځان برابروی، په پټه ډیراو بل په ضد دسیسې جوړوي، او بالاخره یو ډېل دښمن
 دي. دی ته پوهیده چې ددوی یعنی خپلو زامنو سره څه وکړي، اوڅکه خپل ژوند
 بچ کړي. هغه څه چې وروسته پېښ شول ته به وای
 شاه جهان ټول پخوا لیدل. دگواليار کلاته (پدې کلا کې عموماً شاهزادگان قیدیدل.
 دې کلاته لارور پیدا کول ناممکن و، ځکه چې په زبنت پیچلی څوري باندې پرته وه.

کلا په خپلو دیوالونو کې ښی اوبه لري او د پوځ داعاشي لپاره هم پوره خوراکي مواد پکې موجود دي) دخپلوزامنو اچول هم څه اسانه خبره نه وه . دوی اوس پوره اندازه قوی شوی و ، هریوه ځان ته دربار درلود . دابه هم معقوله وه چې شاه جهان خپل زامن دځان څخه لرې اودوی ته دولایاتو ادارې ورکړي ، په کوم ډول چې ددوی دنسب سره برابرې وې .

په عین وخت کې شاه جهان دخپلوزامنو څخه ویریده اوفکر یی کاوه چې که چیرې دوی په ورکړ شوي ولایاتو کې نوره هم قوي شي نو هریوبه د کوچنی پادشاه پشان رول لوبوي په آخر کې همداسی هم وشول . دغه ویرې له مخی چې په دریار کی پرته وه شاه جهان پدې ویریده چې دده په منځ کی به شاهزادگان دیوبل مرگت ته لاس تیر کړي . ددې ویرې نه ده دانیت وکړ چې دوی دځان څخه لرې کړي . سلطان شجاع ته یی دبنگال سلطنت ورکړه اورنگ زیب ته دکن ، مراد بخش ته گجرات اوداراته یی کابل اوملکان ورکړل . ددوی څخه درې لومړي شاهزادگان په خپلو ولایاتو خرنښ او هلته یی ځانونه پادشاهان گڼل . ددې ولایاتو ټول عایدات یی ځانونه راگرځول . په رعیتو باندی دکنترول او دهمسایه هیوادونو په مقابل کی یی دخپل ولایت دمدافعی په وم زښته ډیره عسکري قوه دځان سره ساتله . دارا چې ټولو ورونو کی مشراو دمبادا په صورت کی دتاج وتخت لپاره په نظر کی نیول شوی و ، ددربار څخه لرې نه شو . داسی ښکاریده چې دا کار د شاه جهان د فیصلی سره سم وي . پدی هیله چې دده دمرگ نه وروسته دارادده جانشین شي . شاه جهان حتی ددارا حکمونه منل او دا اجازه یی ورکړه چې د شاه جهان دتاج نه تیت یو تاجگی هم ولري . شاجهان اودارا دامیرانو په منځ کی داسی ښکاریدل ته به وای چې دوه تاجداران یوځای ناست دي . امالکه خرنګه چې خر گنده ده په یوه هیواد کی ددوو تاجدارانو گذاره اودوستی ناممکنه ده . نو پدې سبب شاه جهان په دارا باندی بد گمانه

شو . اگرچی شاه جهان به همیشه دارا سره ډیره مینه بنودله او احترام به یی کاوه ولی بیا هم شاه جهان خصوصاً دسمومیت څخه سخت ویریده . ده ته داورنگ زيب کیفیت هم څرگند و ، ارفکړی کاوه چی دی به دتولونه دملکت ادارې لپاره مساعدوي . لکه چی ویل کيږي شاه جهان داورنگ زيب سره مستقیم مناصبات ساتل . دا هغه شیان ووچی ، د شاه جهان اودده دزامنو په باره کی ویل یی ماته لازمی بنکاریدل ځکه چی د راتلونکو لیکنو دپوهی لپاره ضروري دي .

ماونه کولای شول چی ددواروشاهزادگیوپه هکله چپ هاتی شم ، ځکه چی دوی پدې تراږیدی کی دنورو تولونه زیات مهم رول لوباوه . ښځی په هند کی لکه په کانتانیتنویل اونورو ځایونو کی زیاتره مهم رول لوبوي سره ددې چی څوک دوی ته زیاتره توجه هم نه کوي او پدې پېښو کی په نورو علتو نوښی گرځی اوسرور پسی ماتوي .

ددې لپاره چی داتاریخ ښه واضح شی باید دلرې څخه ورته راشو او ضمناً داوویل شی چی داورنگ زيب ، دگولکنهډې پادشاه او داورنگ زيب وزیر امیر جملة (۱۴) ترمنځ څه وشول ؟. ددې لرې مطالعی نه به داو رنګ زيب کرکټر او اوزیر کی هم ښه څرگنده شی ، کوم چی وروسته به زمونږ د داستان قهرمان وي اود هندوستان پادشاه کيږي به . هم به امیر جملة راته معلوم شي چی ده څنگه داورنگ زيب دامپراتوری لپاره د بنسټ تیزه کښيښوه .

هغه وخت چی اورنگ زيب په دکن کی و ، دگولکنهډې دپادشاه وزیر اوعسکري قوماندان په ټول هند کی مشهور پارمیان امیر جملة دمتوسطی کورنی څخه ومگر په کارونو کی دزیاتی تجریی خاوند ، ممتاز عقل ، اودیوه قابل سپه سالار خصوصیات یی لرل . دامیر جملة لویه اندازه دارایی نه تش ددې لارې نه ، چی ده وکولای شول دی بدایو سلطنتو نوټه ځان ورنېناسی بلکه دده دهغه تجارتی

بیر یوله لارې هم وه چی هرې خوانه گرځیدې اوده ته یی زیاتسی پیسی راگتلی
 همداډول دالما سود معدنونو داجارې له لارې چی د بدلو څیرو په نوم به یی کول
 او هلته دده دنماینده گا نوله خوا دده لپاره په پوره اخلاص کار کیده .
 دده د دارایی په باره کی خبرې کولی اوده دالما سو مقدار یی په بوجو باله .
 وکولای شوو چی ځان ډیر قوي او بانفوذه کړي . ده د شاهي عسکري قوي دادرای نه
 پرته دپار سیبانانو عسکري ځانگړې قوه ځان سره ساتله او هم یی دفرنگیانو یعنی عیسویانو
 ډیره مضبوطه توپخانه لرله چی دهووی څخه یی دقومادانانو په صفت کار اخیست .
 لنډه داچی امیرجمله ډیر قوي او ډیر شته من شو . خصوصاً وروسته له هغه چی
 ده وکولای شول دکرنا تیک (۱۵) سلطنت ته ځان ورننویوست او هلته یی دبت
 پرستانو ټول پخوانی حومونه نالاکړل چی دگولکنندي (۱۶) پادشاه دامیرجمله
 په حال حسد خور او دیته تیار شو چی دامیرجمله سره
 پنډی واچوی . د گولکنندي پادشاه لپاره دا اواز ه چی دده مور — ملکه دامیر
 جمه سره پته عشقي راشه درشه لری د تحمل وړنه وه اوداملکه لاناوسه ښکلی هم وه .
 ولي پادشاه دخپل نیت نه هیچاته څه نه ویل . په سره سینه یی انتظار یست چی امیر—
 جمه دکرنا تیک څخه راستون شي ، کوم چی هله دلنډگر سره و .

آما یوه وځ کله چی پادشاه ته دامیرجمله او خپلی مور — ملکی ترمنځ
 دمنامیانو په هکله مفصل وویل شول ، ده نور دقدرت نه درلود چی دخپل قهر ،
 غضب ، ښکښلو او تهدید رنولوموني په لاس کی ونیسی . ددې موضوع څخه زر
 امیرجمله ته خبر ورگرشوه ځکه چی په دربار کی دامیرجمله دښځی له پلوه ډیردوستان
 موجود و ، اودې خپلوانو او ملگرو لری چوکی هم په لاس کی وې . دپادشاه مور
 هم زردې خبرې څخه خبره شوه . لدی کبله امیرجمله خپل یوازی زوی محمد—
 امیر خان ته چی هغه وخت په دربار کی و ، ولیکل او امر یی ورکړ چی دښکار یابی

لاری نه ددربار څخه ووځي ، اوده ته ټځان ور ورسوي. محمد امير خان څو ځلي
 کوشش وکړچې ددربار څخه ووځي ولي بي فايدي ، ځکه دباد شاه له خوا تر کلکي
 څارني لاندې و ، اوده يو کوشش هم گامياب نه شو . دى حال امير جملې په سخت
 حالت کې راگير کړ ، اودى دپټه مجبور شو چې وروستى فيصله وکړي. دکومې په
 نتيجه کې چې دبادشاه ژوند اوخت و تاج خطر تهديدول.

امير جملې اورنگ زيب ته چې هغه وخت په دولت آباد ، ددکن مرکز کې و
 اود گولکهنډې څخه ۱۶۵ — ۱۵ ورځو په منزل فاصله لري ، وليکل اوپدې پي هم
 وپوهاوه چې دگولکهنډې بادشاه غواړي چې دى اوده کورنۍ تباه کړي . سره
 دهغه تړلو مهمو خدمتونو چې په هغو باندې تړل خبرېدى چې امير جملې دده لپاره وکړل
 مگر هغه ونه ليدلى شول . دغه بې عدالتى اوبې شکرى دى (امير جملې ، تشويقوى
 چې اورنگ زيب ته ددى خواش سره مراجعه وکړي ، ترڅو پي
 دحمایې لاندې ونيسي .

که چيرې اورنگ زيب دده (امير جملې) مشورې آوري او اعتماد ورباندې
 کوي ، نو هغه (امير جملې) به دگولکهنډې بادشاهى اوبادشاه دواړه دده (اورنگ)
 په لاس ورکړي . ددى کار ترسره کول به ډير آسان وي . ده اورنگ زيب ته وليکل
 چې هغه دى ، ۴ ، ۵ زره انتخابي سپاره دخپل لښکر څخه بيل اود گولکهنډې
 خواته دې په بېره روان شي ، او په لاری ئې دا آوازې خپري کړي چې دى دشاه جهان
 سفیر دى اود مهمو کارونو لپاره غواړي . دېهاکښنگر بادشاه ته ټځان ور ورسوي .
 لومړى دبیر (۷) ، کوم ته چې بايد مراجعه وشي ، اوبيا هغه بادشاه ته خبررسوي . زما
 متحد او نماينده او په ټوله معنى ماته وفاداردى . يوازي کوشش وکړه چې زر
 روان شي . زه به داسې چل وکړم ، چې تاسې لپاره به دېهاکښنگر ديو الوتو ته اورسم ،

او هیخ به ونه پیژندل شم کله، چی بادشاه دهادت له مخی دسفیرانو څخه دمک-توب
 اخستلو لپاره په خپله راوځی تاسی کولای شی چی په آسانه اول دی ونیسی او بیاد ده
 کورنی او وروسته په خپل فکر دهغوی سره معامله وکړی. دده کورچی په بها کنگر
 کسی دی او په کوم کی چی دی اوسی، نه دکلا دیوالونه لری، نه خنډی اونه
 استحکامات. ده داهم زیاتوله چی امیرجامه به ددې اقدام ټول مصرفونه په خپله
 غاړه واخلي، او شاهزاده ته یی دلنیکر کشی په نوم مصرف په ورځ کې ۵۰ زره
 روپۍ ومنلی، چی دټول سفر مصرف تقریباً ۲۵ زرو ایکوته رسیزی.

اورنگ زب فقط دهمداسی فرصت په انتظارو، او په هملی کولو کی یی دیل
 ونه کړ. لاس په لاس روان او اقدام یی داسی تر سره کړ چی، بها کنگر ته په نه
 پیژندونکی جامه کی د شاه جهان دسفیر په نوم یی ځان ورساوه، دگولکنه دی بادشاه
 ته خبر ورکړ شو اودی دبدل سفیر لیدلو لپاره باغ ته راووت چی دهغنی له مخی
 په احترام سره سفیر ووینی، ولی دا بدبخت دشمن ته ور روان و. دجوړ شوی پلان
 له مخی لس دولس گرجستانی غلامان ددې لپاره تیار شوی وو، چی بادشاه ونیسی، اما
 یو امیرچی پدې وضع پړه و، هغه دزړه سوی له مخی داحال تحمل نکړ، اگرچی
 دی هم دامیر جمله دطرفدارانو څخه و، چیغه ئی پورته کړه «اهلیحضرته! آیا
 تاسو یی نه پیژنی چی دا اورنگ زب دی، منډه کړی چی نیسی مو» بادشاه له ترسه
 لرزیده په منډه له باغه ووت، هغه آس چی په لاس ورغی وړ باندې سپور شو، په
 ټول قوت سره یی په یوه درنگ ځان دگولکنه دی هسکری کلاته ورساوه. دغه
 کلا دهغه باغ څخه دیوه میل ته زیاته فاصله نلری، اورنگ زب ولیدل چی پلان
 یی شنېدو، ولی واریی خطا نکړ، او پیدی هم پوهیده چی امیر جمله دخپلو لښکرو
 سره په ده (اورنگ زب) باندی حمله نه کوی، نو فوراً یی دشاهی کورونیو ټول
 ښکلی اوقیمتی شیان چی هلته په لاس ورتلل، دځان سره واخیستل. بادشاه ته یی دوه

ښځې وروڼيزلی (دا کار په ټول هندوستان کې په ډیر مقدس صورت مراعات کېږي) او بیا یې دهغه عسکري کلا په محاصره پیل وکړ، ولې د کلا محاصرې کم زیات دوې میاشتي دوام وکړ. ددې کار علت دا و چې اورنگزېره د محاصرې ماتولو لازمي وسله نه وه موجوده. په همدې وخت کې اورنگزېره زیږ ته د شاه جهان امر راوړسید چې د محاصرې څخه لاس واخلي او بیرته دکن ته راستون شي. پداسې حال کې چې کلا دخوړاکي لوازموله درکه په بد حال کې وه ولې اورنگزېره د فرمان مطابق مجبور شو محاصره شوې کلا خوشی کړي. اورنگزېره زیږ پدې ښه پوهیده چې داد دارا او بیګم صاحب کارونه دي چې شاه جهان یې دې ډول امره مجبور کړي دی. ځکه دوی پوهیدلي چې که چیرې اورنگزېره زیږ دا کار تر سره کړي لاهه قوي شي. اورنگزېره زیږ په جوته د نارضایتی هیڅ ډول ښی له ځانه ښکاره نکړې او د ویره یې وویل چې د شاه جهان امرونه باید اجرا شي.

اورنگزېره زیږ اگر چې بیرته راستون شو، ولې ده په ارامه سره وگولای شول چې ډیره لویه اندازه پیسې د لیکر کشی، دلارې د مصارفو د جبران په نوم لاس ته راوړي. اورنگزېره زیږ حتی خپل زوی سلطان محمود ته د پادشاه لور وکړه او پادشاه هم دا وعده ورکړه چې دخپل مرګ نه وروسته سلطان محمود په خپل ځای وټاکي. لاس په لاس یې سلطان محمود ته درام گیر (۱۸) کلا او دهغه شاوخوا څمکې په توپانه (جهیز) کې ورکړې. ددې نه علاوه اورنگزېره زیږ د پادشاه نه دا وعده هم واخسته چې لدې وروسته په دقرايې سکو په یوه مخ د شاه جهان مېړاوپه بل مخ به دده مهر لګیږي. دا اجازه یې هم ورڅخه واخسته چه امیر جمله ته دخپلې ټولې توپخانې، عسکرو، دارايې او کورنۍ سره له هغه ځایه دوتو امر ورکړي.

دې دوو لویو کسانو (اورنگزېره زیږ او امیر جمله) په لنډه موده کې محمدلوی فعالیتونه شروع کړل. په لار کې اورنگزېره زیږ او امیر جمله بادیر محاصره او فتح کړ.

چی دیبجا پور دمحمکو اومهمو کلا گانو شخه گنبل کیده . لدې تخايه دوات آبادته روان شول او هلته دومره سره ملسگري شول چی اورنگک زيب ارامير جمله به که په ورځ کی دوه ځلی سره نه وای لیدلي ژوندی نه شو کولای . ددوی اتحاد د کارونو پر مختگ لپاره زبنت ډیر کومک کاوه اود اورنگک زيب دامپراتوری لپاره یی د بنسټ تیزه کښېښوده .

دغه عالیجاه خپل کارونه پداسی ماهرانه صورت سره بنا کړل چی شاه جهان خواره دربار ته ورغوښت . امیر جمله بالاخره د لویو قیمتي سوغاتونو سره اگری ته روان اود خپلو خدمتونو پیشنهادي شاه جهان ته وړاندې کړ . امیر جمله شاه جهان د گولکهندي بیجاپور (۱۹) هادشاهانو اومهمی د پرتگالیانو په مقابل کی جنگ ته ولمساوه . ددې لپاره یی اول پوځ انماس چه د قیمت له مخه یی ساری ته درلود (۲۰) ، شاه جهان ته تقدیم او دایي هم ورته وپوهول چه د گولکهندي تیزې دکندهار دغرونو د تشولو څوڅو کو شخه زیاتی قیمت بهادي . (۲۱) (دغه وخت کی شاه جهان دکندهار د نیولو ترتیبات نیول) او باید د گولکهندي خزانة نظامي عملیات متوجه کړي او هندوستان د کومارین دفاعي پورې فتح کړي .

ددې خبرې کول ډیر مشکل دي چی آیا واقعاً شاه جهان دامیر جمله الماسوړوند کړی و ، یا داچی دی لکه چی ځینی یی ممکنه بولی ددې لپاره چی دارا په لومونی کی راوښی پوځ یی د تیاری په حال اعلان کړ . دارا شکوه په څرگنده سره نوره هم ځان قوي کاوه او ځان ته یی د اجرات وړ کاوه چی د شاه جهان وزیر سعداله خان توهین کړي . سعداله خان په شاه جهان ډیر گران واودی دهند په تاریخ کی تر ټولو زیات لوی سیاسي سړی بلل کیده . په آخر کی دارا دامرور کړ چی دی مسموم کړي . ددې کار علت دا وچی سعداله د دارا حمایه نه کوله او سلطان شجاع خوانه یی تمایل زیات و . یا ممکن لدې نه چی سعداله خان ډیر قوي ورته ښکاریده فکری کاوه

چی د شاه جهان د مرگ ته وروسته به د تاج و تخت سرنوشت په خپل لاس کی واخلي
 ياد اچي سعداله خان په خپله پارسيميان نه بلکه دهند و . په دربار کی يي ډير حاسدان
 لرل او هغوی داواوایې خپرولی چی گویا سعداله خان دهند په مختلفو برخو کی
 د پټیانو (پښتنو) ډیر ټولگي ساتلي او هغوی ته بڼه معاش ورکوي او دمبادا لپاره
 بالکل آماده دي . داځکه چی دی (سعداله خان) په خپله د پادشاهي نیت لري زوی
 په تخت کېښوي . په هر صورت چی مغل له هنده وشړي او تخت بیرته پښتنو ته راوگرځوي .
 د سعداله بڼځه هم پښتنه وه .

په هر صورت علت چی هر شی وي خوشاه جهان فیصله وکړه چی پوځ دامیر
 جمله تر قوماندانی لاندې دکن ته وراستوي . دارادې اقدام په تاوان باندې پوهیده .
 د احم ورتو جوته وه چی دکن ته پوځ استول دامعنی لری چی اورنگزب زیب لاقوي شي .
 لنډې صبه یی ددې اقدام په مقابل کی سخت مخالفت کاوه او ټول کوشش
 یي دې ټکي ته متوجه کړی و ، چی د لښکر کشی مخه ونیسی . آماد اراچی د شاه جهان
 ټینگار ولیده په زړه اونه زړه یی د خپل پلار فیصلی سره موافقه وکړه ، آمادې شرط
 چی اورنگزب زیب په دولت آباد کی تش د حاکم چارې اجرا کړي او په عسکري
 معاملو کی د قوماندانی او مداخلی څخه لاس واخلي . د پوځ قوماندانی امیر جمله په
 غاړه واخلي خو پدې شرط چی خپله ټوله کورنی په دربار کی د احم د لپاره دیر غمل
 په صورت پریز دی .

امیر جمله یوازې د شاه جهان د خواش په اساس دې شرط سره موافقه وکړه چی
 د ارا په مقابل کی د گذشت نه کار واخلي . له بلې خوا شاه جهان امیر جمله ته دا وعده ورکړه چی
 لږ موده وروسته به په ده پسی بڼځه او ماشومان ورولیزي . امیر جمله د موافقې نه وروسته
 یی معطلی دکن ته په اورنگزب زیب پسی د مضبوط پوځ سره روان شو . د بیجاپور په
 ځمکه ورننوت او دهغه هیواد د ټینگی کلا کالیاتې (۲۲) محاصره یی شروع کړه .

هغه وخت چې شاهجهان سخت ناجوره شو د هندوستان ټول کارونه تقریباً په همدا وضع کې پراته وو. دلته به د شاهجهان د ناجورۍ په باره کې زیاتې خبرې نه کړو دومره باید ووايم چې دې ناوړه ناروغۍ څه د پاسه او یا کلن پر داته نور څه نه پرېښودل تش داچې هغه باید خپله ټوله قوه وساتي نه داچې پدې کارونو باندې یسې ولگوي. (۲۳) دې ناروغۍ واره واره په ټول هندوستان کې خطر او اضطراب خپور کړ. د هیواد په مرکزونو ډیلي او اګرې کې دارا قوی پوځ ټول کړ همدا ډول سلطان شجاع په بنگال او رنګت زیب په دکن او مراد بخش په گجرات کې. ټول څلور واره وروڼه په ځانونو باندې خپل متحدین او ملګري راټولوي څلور واره لیکونه استوي وعدې ورکوي او د سیمې جوړوي. دارا د دوی د لیکونو څخه ځینې لاس ته راوړل هغه یې شاه جهان ته وښودل او د دوی د لیکونو په استناد یې لوي شور پور ته کړ.

د دارا خور بیګم صاحب هم موقع دلاسه ورنکړه شاهجهان یې د نو و وروڼو په مقابل کې لمساوه. ولی شاهجهان په دارا باندې بارونه کاوه او پدې ویریده چې مسموم به یې کړي.

شاه جهان امر وکړ چې په هغو خوراکی موادو باندې چې دلته راوړل کېږي سخت کنټرول ولگوي. حتی ویل کېږي چې شاهجهان ددې موضوع په باره کې او رنګت زیب ته ولیکل. کله چې دارا پدې خبر شونو نور یې ونه کړای شول چه د نه دېدونو قهر او غضب او موتی ونیسی.

هر څه چې په خوله ورتللل ویل به یې. دېلی خواته د شاهجهان ناجوري غزیده او دا آوازې پورته شوې چې شاه جهان مړ شو.

په دې بار کې لاس په لاس یې نظمې شروع شوه. د یو څو ورځو لپاره د کانونه ونړل شول څلور وارو شاهزادگانو په جوړته او جدې توګه تیاری نیولی. هر یوه خپله قوه پخوله. که رښتیا وویل شی دوی یې اسانه جفګ ته تیاري نه نیولی. دوی ټول پدې

پوهيدل چې تر څم ته بايد انتظار ونه باسي. ددوی لپاره دمرگ يافتځی، بادشاه کيدو
يا مرگ ته تسليميدوسوالونه مخ ته وو. دوی، پدی هم پوهيدل، هغه څوک چې فاتح
راوړځی، دنورو ورونو څخه به بيليزي، لکه څرنگه چې ددوی پلار شاه جهان په
خپل وخت کې دخپلو ټولو ورونو سره رفتار وکړ.

www.libtool.com.cn

سلطان شجاع چې خورا لوی ځواني يی په شته من بنگال کې ټولې کړې
وی، هلته يی دهغه ولايت ځینی راجگان او کليساوې لوت کړی او په زياته لويه
پهमानه پيسی ملی دنورو څخه خپل جيب ته کړی وې، دټولو ورونو نه دلوی لوی پوځ سره
داغري په لوری را روان شو. دی دپارسيانو اميرانو دحمایي په تمه وه، ځکه چې
ددوی مذهب يی قبول کړی و.

شجاع په پوره زړه ورتوب مخ وړاندې په حرکت کې وه په لوړه؛ به يی
ويل چې شاه جهان دارامسموم کړ او مرشو اودی اوس دخپل پلار دقصاص اخستلو
لپاره هغه لورې ته روان دی ياپه بل هبارت دی غواړی چې دارانه تخت ونیسی.
شا جهان مجبور کړای شو، چې سلطان شجاع ته وليکي چې دی دا اجازه نه ورکوی چې
نوره مخ په وړاندی راشی. دده ناجوړی ډيره سپکه ده او صحت يی مخ په ښه کيدو
دی. اما څرنگه چې سلطان شجاع په دربار کې ملگری لرل اودایي تائيدوله چې د
شاه جهان ناروغی دجوړيدونه ده، بڼاندې سلطان شجاع مخ په وړاندې راته؛ ځان يی
داسی پوهاوه چې گویا شاه جهان مردی. که فرضاً ژوندی هم وی، دی غواړی
چې دهغه په حضور مشرف شی، پښی يی مچ او نصيحتونه يی واورى.

په سلطان شجاع پسې لاس په لاس تقريباً په يوه وخت کې اورنگ زیب هم
ددکن څخه حرکت وکړ. لوی شور يی پورته کړ. اورنگ زیب ته هم شاه جهان امر وکړ
چې راته شی اوداراهم په تهديدده آمیزه امر کې حصه واخيسته. اما اورنگ زیب
هماغسې تظاهر کاوه، لکه سلطان شجاع، اودده په شان ځواب ورکوی. مگردایي

لیدل چی دده مالی وضع چندان تینگه نه ده ارهغه عسکرچی دده په ځانگری اختیار کی
 دي، لږه تنخواه اخلي. اورنگک زيب دچالاکی ددوی لاری جوړی کړی، اودواړه
 چلونه یی په ډیر ماهرانه صورت سره اجرا کړل. یوچل یی دمراد بخش لپاره اوبل
 یی دامیر جمله لپاره. مراد بخش ته اورنگک زيب په غورو الفاظو لیکه او په
 هغه کی ښی اطمینان ورکړ، چی دی دمراد بخش رښتینسی اوصمیمی ملگری دی. په خپله
 دتاج او تخت چندان دعوی هم نه کوی، اوتول ژوندی دفقیر پشان تیراوه. مگر
 داراالایق سری دی، مملکت نه شی اداره کولای، کافر دی، بت پرست دی، او
 ټول لوی امیران یی کتنی نه شی. سلطان شجاع را فضی او همدا ډول دهند وستان
 دښمن دی. دی ددی لیاقت نلری چی تاج یی په سروی او یا په بل عبارت سره مراد بخش
 یوازینی سری دی چی واقعاً دتاج او تخت مناسب دی. په دربار کی دده لپاره
 انتظار ایستل کبزی، ټول دربار ته دده شجاعت پوره پوره معلوم دی. ټول به په ده
 پسې ولاړوی، تر کومه پوری چی خبره پورنگک زيب پوری اړه لری، هغه داده چی
 که چیرې مراد بخش ده ته داره ده ورکوی، چی خپلی امپراتوری په وخت کی به اورنگک
 زيب ته هاجازه ورکوی، چی چیرته په کوم کونج کی دژوند تر آخر پوری دخدای
 دعبادت لپاره شرایط ورته برابروی، نو پدی شرط حاضر دی، چی دده ملگری شی
 او په مشورکی ورسره کومکی شی. په ملگرو کی کومک ورسره وکړم، په ورو باتول
 خپل پوځ دده په اختیار کی پرېزدي، چی ددارا او سلطان شجاع په مقابل کی له هغه نه کار
 واخلي. اوس لاس په لاس ده ته (مراد بخش ته) سل زره روپۍ (چی تقریباً
 پنځوس زره ایکی تری جرړیزي) ورلېزل کبزی، اوخواش کوم چی داروپی په
 ملگرتیا کی دگرو پشان واخلي. دی دامشوره ورکوی چی زر دسورت کلا فتح
 کړی، لکه څرنگه چی ده ته څرگنده ده هلته دبادشاه خزانه پسرته ده (۲۴).

مراد بخش چی چندان قوي او دولتمن نه و په ډیره خوځځالی سره یی د اورنگ زیب پیشنهاد او دهغه سل زره روپۍ ومنلی . ده داورنگ مکتوب ټولونه وښود . مراد بخش داکار ددې لپاره وکړ چی له یوې خوا خورانان جنگ ته تشویق کړي چی دده ملاتړ وکړي د بلی خوا دلویو تجارانو څخه کومه اندازه پیسۍ چی پخوا یی په ډیر ټینگار سره دپور په ډول غوښتلی د مکتوب ښودلونه وروسته په ډیره خوځځالی سره ورکړي . مراد بخش په جدي توگه ځان خلکو ته بادشاه ښیلولو ته یی کوتی کوتی وهدې ورکولی ، بالاخره یی وکولای شول چی بهر پوځ مجهز او دهغه څخه یی درې زره سکر د شاه عباس تر قوماندانی لاندې اگریزی یزک و دسورات کلا نیولو لپاره تعین کړل . اورنگ زیب خپل مشر زوی سلطان محمود چی دگواکهندي بادشاه زوم و اير جمله ته چی لائر اوسه دکالبداني عسکري چونی په محاصره بخت وور واستوه .

ددې کار نه د اورنگ مقصد داو چی سلطان محمود امیر جمله دولت آباد ته داورنگ زیب لیدلو لپاره په ورتگ راځی کړي پدې بهانه چی اورنگ زیب غواړي ده ته فوق العاده مهم خبرونه ووايي . آما څرنگه چی امیر جمله داورنگ زیب په نیت ښه پوهیده تود ورتگ څخه یی انکار وکړ او په څرگنده یی ورته وویل چی شاه جهان لائر اوسه مړ نه دی پدې باره کی پوره معلومات لري ، ددې نه پرته دده ټوله کورنۍ په اگریزه کی د دارا په لاس کی ده ، پدې اساس دی نه شی کولای چی اورنگ زیب سره مرسته وکړي او ځان دده طرفدار اعلان کړي . سلطان محمود دولت آباد تر استون شریخ یی دلاسه ونه شول او هم دامیر جمله څخه ډیر خواښدی و . اورنگ زیب دامیر جمله په خواب باندې او تر نه شو . دا ځل یی پیاده ته خپل دوهم زوی سلطان معظم ور واستوه سلطان معظم دخپل پلار لیک امیر جمله ته ورکړ او په دومره هوښیاری ، دوستی او نرمۍ سره یی امیر جمله پراگړ کړ چی

نوری دتینکار قدرت نه درلود . دکالپانی په محاصره یی بیره وانگوله او محاصره
چیاتو ته یی دجزیی شرایط وړاندې کړل او بیا په خپله د سلطان ، عظم او خپل پوځ
سره په تیز مارش د دولت نا باد خواته روان شو .

کله چی امیر جمله دولت آباد ته راوړسید ، داورنگزب دنوازش یارانونه
www.libtool.com.cn
وړباندې شروع شول . د بابا او باباجی ته یی په بل نوم ته یاد وو او په سل گونو
گرانو به یی په غیزکی نیولی وي . بیای لږ څنگ ته کړ او ورته یی وویل چی د
راسیدلی باوري معلوماتو له مخی ، دا چی دده (امیر جمله) خیل خانه په دربار کی
د دارا ترڅنگ ده توده ته نه ښایی چی دخپلی خیل خانی ژوند په خطر کی واچوي
او په جوته سره داورنگزب زیب په گټه کوم اقدام ته لاس تیرکړي اما هیڅ
داسی مشکل نشته چی هغه دې دځینو چالاکیو په مرسته حل نه شی . «اجازه را کړئ
اورنگزب زیب خپلو خبروته دوام ورکړ ، چی تاسوته دهغه پلان پیشنهاد وړاندې کړم
کوم چی ممکن په لومړي سر کی تاسوته عجب ښکاره شی ، ځکه چی تاسو دخپلی ښځی
او ماشومانو خطر ویروي کوم چی ډیر غمل په توګه هلته پتی شوی دی . تاسوته
داسی لاروښیم ، چی ستا دخیل خانی پوره مصئونیت تضمین کړي . هغه لار داده
چی زه به تاسو په نظاهري صورت سره بندي او بندي خانی ته به مو واچوم . بی له
شکه ټول به پدې بارو وکړي چی دا کار جلدی دی . ځکه خو ګټ به حتی داتصورونه
کړی چی تاسو غونډې سړی پدې خوښ دی چی په بندي خانه کی ځان قید کړي
پدې موقع کی به زه وکولای شم چی ستاسو دپوځ او توپخانی دیوې برخی څخه
استفاده وکړم : تاسو داهم کولای شی چی یوه اندازه پیسی ماته قرض را کړی دلکه
څرنګه چی تاسو په خپله اکثره وخت دکومک خبرې کولی . ددې ټولولاروداستعمال
په مرسته ماته ښکاري چی زه کولای شم بخت ازمايی وکړم ، او هم به مونږ په ګټه
سره دلارو چارو سنجولو لپاره فکر کړای وی چی څه باید وشي . ددې نه علاوه که
تاسی اجازه را کړی چی زه تاسو ددولت آباد هسکري چوڼی ته واستوم او هلته به

تاسی په ټوله معنی دخان واکمن وی هلته به زماز وی سلطان معظم یا سلطان محمود ستاسو پیره داري کوي نو کار به لانوره هم دواقعیت شکل ونیسی. زه فکر نه کوم چی دارا به پدې باره کی څه ویلی وای او بیا په کوم دلیل به هغه (دارا) ستاسو ښځه او ماشومان ټینګوي؟.

www.libtool.com.cn

ممکن یا هغه قسم له مخی وي چی امیر جمله اورنگ زیب ته په درستی کی ور کړی و، یاد هغه لویو و عدوله مخی وي امیر جمله ته ور کړ شوې، یادې له مخی وې چی سلطان محمود په ټولو معنی مسلح څنگ ته ولاړ و، او په تروشه ټنډه یی امیر جمله ته کتل پدې وجه، چی دسلطان معظم خبره یی قبوله اودا یی غوښتل چی دده سره دولت آباد ته ولاړ شو (کله چی امیر جمله راننوت سلطان محمود حتی پښه داسی پورته کړه چی گویا گذارته ځان برابر وي) امر جمله ددې سره موافقه وکړه چی اورنگ زیب ټول خواهشونه قبول کړي. دده پلانونه یی دقیق په هکله ومنل.

داچی اورنگ زیب لږ څنگ نه شوده دتوپخانی لوی آمر په ډیر جدیت سره امیر جمله ته ورنږدې او داورنگ زیب دنوم نه یی امر ورته وکړ چی په ده پسی روان او په هغه کوټه کی یی کاپ کړ چی اعتباري پیره ور نه چاپیره وه. ټول عسکر چی اورنگ زیب تر لاس لاندې و، لاس پلاس یی کوټه محاصره کړه. داچی دا میر جمله دقیق آوازه لږه خپره شوه په هغه ساعت شورش شروع شو. ټول هغه څوک چی دامیر جمله سره راغلي و، دې خبرې حیران کړل، ولی بیایي هم دانیت وکړ چی امیر جمله خلاص او دوسلی سره را خواره شول چی بندي خانه ماته اود پیرې نه یی راوباسي. ددې کار سر ته رسول آسان و، ځکه اورنگ زیب ددې ډول هکس العمل پیش یی نه وه کړې چی زیاته قوه ورته متوجه کړي له بلی خواتش د امیر جمله نوم کولای شول چی ټول په لږ زه راوړی، ولی په همدغه موقع کي دریاکاری نه کار واخستل شو. اغتشاش وار له واره دامیر جمله دپوځ لویو منصبدارانو له خوا

په جملې تشرېحانو سره د اورنگ زيب او دده د زامنو په حضور کې چې په جدي فعاليت لگيا، کله يوه کله بل سره خبرې کولې، غلې کړې شو. بالاخره هغو وعدو او سرغانونو هم کار کاښه چې د اورنگ زيب له خوا شتمل کېدل. په نتيجه کې دامير جملې ټول پوځ او حتی دشاهجهان د لښکرزيانه برخه چې اوضاهو په حيرت کې اچولې وه اولار ښونکي يې نه درلود، ټول د اورنگ زيب په لورې را تير شول. دې خبر چې شاه جهان مړ شو او يا د مرګ په حالت کې دی هم دخلک په افکار وزيات تاثير درلود. همدا ډول دا وده چې د پوځيانو معاش به اضافه شې اړحتي لاس په لاس به د درو مياشتو معاش په پيشکې ډول ورکړشی هم د ډير کسانو په افکارو مؤثره واقع شوه. په مجرد ددې چې اورنگ زيب دامير جملې ټوله نقلیه اړحتي دده اوښان اوځي لاس ته کړل لاس په لاس يې د صورت محاصرې لپاره پوځ ته کوچ ورکړ او دهغه فتحې لپاره يې زرو وسايل برابر کړل، ځکه چې مراد بخش هلته په ډيرو مشکلاتو اخته و. دهغه د پوځ بهترينه برخه پدې محاصره لگياوه، مګر په محاصره کې يې داسې مقاومت وليد چې دهغه انتظار يې نه درلود. آماد پوځ کښې دخو ورځو تګ ته وروسته اورنگ خبر شو چې د صورت ګورنر عسکري چوڼی محاصره کوونکونه ورسليم کړه. اورنگ زيب اول مراد بخش ته مبارکي واستوله اړهم يې دامير جملې ټوله قيصره ورته وايکله. داسې هم ورته وليکل چې دی (اورنگ زيب) اوس پوره قوی شوی دی او د بار سره هم تينګ اړتيا لري. اوس په هيچ شې کې نيمګړتيا نه احساسوي او هم مخامخ پرامېر (۲۵) او اکرې نه روان دی. دده انتظار باسې او هليه ده چې دی (مراد بخش) بېره وکړي.

رښتيا داده چې مراد بخش د صورت په عسکري چوڼی کې دومره پيسې پيدا نکرې څومره ته چې يې انتظار يست. ممکن هلته واقعاً دومره پيسې نه وې د کومو په باره کې چې خبرې کيدې يا دا چې په خپله ګورنر ددې پېسو زياته برخه کتوتو ته

کڙي وه ، لکه څرنگه چې ځينو ويل . ولي هغه څه چې مراد بخش ته هلته کونوته ورغلي و ، دامرسته يې ورسره وکړه چې اول يې دخپل پوځ معاش ور باندې پرې کړ ، بيا يې هغو عسکرو ته چې تش دسورت دخزانو په نوم په محاصره کې ورسره ملګري شوي وو ، ورکړې .

حقيقت داوچي دمراد بخش لپاره هيڅ داسې وجهه نه وه موجوده چې په هغه باندې دسورت دحکري چوڼی په فتحې باندې ووياري . ځکه چې دې چوڼی واقعي استحکامات نه درلودل . ددې نه پرته محاصره تړيږي مياشتې پورې وځنډيده که چيرې هالنډ يانودسورنگک الوځولونه کار نه وې اخستې ، چې دهغه په مرسته يې دچوڼی دديوال لويه برخه والوځوله او په چوڼی کې دننه کسان ډيرو وېرول اومجبور شول چې چوڼی ورتسليمه کړي ، نومراد بخش په پخپله هيڅکله نه وای فتح کړی . دسورت فتحې مراد بخش سره دامرسته وکړه چې هرلوري ته يې دده دلوبي انگازې پورته کړې چې مراد بخش لغم وواهه ، سرنګک يې په کې کښيښود (دې کار هندیان په تعجب کې واچول ځکه تراوسه پورې دوی ددې کار سره بلد نه وو) او هلته يې زياته لويه خزانه پيدا کړه .

باوجود ددې تېلو انگازو ، لومړيو کاميابيو داورنگک زيب خصوصي لېکونه اووهدې چې مراد بخش ته ورکول کيدی شاه باس چه پوه هوشيار اودېر چالا که انسان و اودخپل بادار دگټو ټينګ ساتندوی و داخبره نه ښوله چې مراد بخش دې اورنگک زيب سره ډير نژدې شي ، اوهم يې اورنگک زيب ته دورنگک بيره ونکړه دا کوشش يې وکړ چې مراد بخش داورنگک زيب سره تش په خبرو مصروف کړي اودامکان ورته برابر کړي چې په اکړې باندې يوازې ورشي او ترهغې پورې به دشاه جهان دناجوړی په بازه کې هم پوره معلومات راوړسېزي ، اووبه ليدل شې چې کارونه څنگه کيږي . دا امکان به هم موجود وي چه سورت محکم کړي . ځکه

دسورت پراخه ځمکه بهترینه نکتہ وه چی په هغه کی باید دخپلو عایداتو سره تسلط
تینگه کړي . داهم ممکنه وه چی یوڅه وخت وروسته له هغه ځایه برامپور هم لاس ته
روالي . ځکه چی سرت دبرامپور نیولولپاره ددروازی مثال درلود .

www.libtool.com.cn

آما داورنگ زيب پرله پسې ډاډ کيږني ، مکتوبونه ، دمرادبخش دپوځ او
توپخاني اوپيسو نمکړ تيا ، پاک اوساده زړه ، دامپراتوری فوق العاده خراش ، دې
ټولو فکرونو دی دپته را کش کړ چی احمد آباد ښار څخه ورځی ، کوجرات
پريزدي ، غرسمه ونیسی ، په بېره داورنگ زيب سره د ملاقات ځای ته چی هلته
دوه درې ورځی دمرادبخش په انتظار وځان ورورسوي . دداور وپوځونو دپوځايکيدو
په مناسبت د خوشحالی جشن ونېول شو . شاهزاده گانويوبل سره ولېدل اورنگ زيب
مراد بخش ته په زرگونو وعدې ورکولی او په زرگونو کراتویسی دخپلی دوستی
نه غورې کولی . بياپي له سره په پوره اطمینان سره داخبره ورته وکړه چی دی
(اورنگ زيب) هيڅکله دامپراتوری شوق په سرکی نه کړځوی اودده وجود تش
ددې لپاره دی چی ددارایعنی ددوی مشترک دشمن په مقابل کی دمرادبخش ملاتړ
وکړی او هغه په تخت باندې پي کښيږي کوم چی دده لپاره انتظار باسی . ددې
معلوماتو دوستی اوداډ کيږنی نه وروسته دواړه پوځونه مخ په وړاندې وخوځيدل
ولی بياهم په ټوله لارگی اورنگ دمراد بخش په حضور دخپلی دوستی اووفاداری
نه خبرې کولی اوکله چی به اورنگ زيب دمراد بخش سره مخامخ
کيده نو هغه ته به پي د «حضرت» يعنی اعليحضرت لقب
ورکاوه . په نتيجه کی مراد بخش په ټوله معنی پدې
متيقن شو چی اورنگ زيب واقعاً ددوستي داحساس له مخی مراد بخش سره کارکوي
اورنگ زيب په ډير اخلاص سره دخپلی وفاداری اواحترام نه خبرې کولی . اما
که لږڅه دمخه دگولکهندي پېښوته نظر واچول شی اودا په نظرکی ونيسي چی

د گولکهندي سلطنت نيول څومره د خطر سره تړلی و، نوڅنگه به څوک د اباور وکړي
 چې اورنگ زيب په دومره آساني سره د پته حاضر شي چې دی د فقيری په جامه کې
 ژوند وکړي او بيا بالاخره پدې جامه کې مړ شي. www.libtool.com

د وار وپوځنو داسې زبردسته قوه جوړه کړه چې دربار کې نه يوازې دارا
 بلکه پخپله شاه جهان په تعجب کې واچوه. شاه جهان ته د اورنگ زيب دوربينی
 پوهه، تينگار او د مراد بخش زړورتوب ښه معلوم وو، او پدی ښه پوهيده چې دې
 شغلی څخه به داسې اورجوړشی چې ډېره کول به ډير گران وي. شاه جهان زر زر
 اورنگ زيب او مراد بخش ته پرله پسې ليکونه استوي او ليکي چې دده صحت منځ
 په جوړيدو دې او بايد هر يو خپلو صوبو ته وگرځي. دی (شاه جهان) د دوی سره موافق
 دی اوڅه چې تراوسه نيرشوي دي هغه ټول به هير کړی. شاه جهان ليکونه بيا هم
 د دوی دوراندې راتگ مانع کېدای نه شي. ځکه چې دوی ښه پوهيدل د شاه جهان
 نا جوړي د علاج وړ نه ده او زياتو خلکو د شاه جهان نا جوړي غير قابل علاج بلله په هر
 صورت دوی (اورنگ زيب او مراد بخش) داويل (ممکن پدی تينگه عقیده لرله)
 چې دا مکتونه د داراله خوار د شاه جهان په نوم ليکل کېږي. شاه جهان مړ شو يا د مرگ
 په حالت کې دې بيا هم که چيرې ژوندی وي نو دوی غواړي چې دده (شاه جهان) پښی
 ښکول کړي او د داراله پنجو راخلاص کړي. شاه جهان څه کولای شول؟ دې کم
 بخت امپراتور ليدل چې خپل زامن يې امر نه مني. هره گړی دا خبر ورته رسیده چې دوی
 (اورنگ زيب او مراد بخش) په ډيره ډيره سره دا گړې په لوری په خپل
 پوځونو سره رانښ دې کيزي.

بلې خوارا جوړه شاه جهان دهغه دارا قبضه کې دی چې د جگړې دوینو بوی
 له پنجره پورته کيزي، د جگړې لپاره تياری نيسي او د ټولو علامونه په جوت ښکاري
 چې خپلو وروڼو ته تک شين دی. پداسی آخري وخت کې شاه جهان څه کولای

شول؟ مجبور وڃي دارا شڪوه ته خپله خزانو ورکړي او هغه هر ډول چي زړه وي له هغه کار واخلی. شاه جهان مجبور دی چي خپل نږدې عسکري لوی منصبداران ځان ته راوبولي، کوم چي دارا شڪوه يی نه خوښيزي او امر ورته وکړي چي د دارا په طرفداري د زامنو په مقابل کي وجنگيزي، دهغه چا په مقابل کي چي شاه جهان ته د دارا شڪوه نه ډیر گران دی دوی باید لاس په لاس د سلطان شجاع مخي ته پوځ ورواستوي ځکه چي شجاع نسبت نور وته په مخ راځي او همدا ډول بل پوځ دا اورنگ زيب او مراد بخش مقابل ته ورواستوي. ځکه دوی هم رانږدې کيزي د سلطان شجاع په مقابل کي د پوځ قوماندان د دارا شڪوه زوی سليمان شڪوه ۲۵ مکلن شاهزاده وټاکل شو کوم چي ډیره ښکلی ځواني، هوښیار، دښه سلوک څښتن مهربان، مېړنی او ټولو نه زیات په شاه جهان باندې گران او ټوله هستی يی پده باندی شندله او حتی د افکر کاوه چي د دارا شڪوه په ځای سليمان شڪوه د ځان ولی عهد وټاکي.

شاه جهان پدې هلیه چي سلطان شجاع بیرته خپل صوبی بنگال ته واستوي ځکه شاه جهان پدې ویریده چي مبادا د جنگ په نتیجه کي به يی کوم یوزوي ناواني شي خاص ددې مقصد لپاره يی یو ټینگ راجه جی سنگ (۲۶) د سليمان شڪوه سر ملگری کړ دارا جی په خپل وخت کي د هندوستان د ټولو راجگانو څخه قوي، دولتمن او هم په ټوله امپراتوری کي د راجگانو په ډله کي دده نه چټک راجه و.

جی سنگ ته په پټه کي د امر ورکړ شو چي د جگرې ته پوره ډډه وکړي په هره وسیله چي وي باید کوشش وکړي چي د سلطان شجاع په مقابل کي د گلشت نه کار واخلی او خپله قوه پر مناسب وخت ته پر یزدي یعنی کله چي دی جوړشی ددې قوي څخه به د اورنگ زيب او مراد بخش د پوځونو په مقابل کي استفاده وکړی او په هغه به غالب شی.

اماځلمی شاهزاده سلیمان شکوه چی دځوانی انرژي اوشجاعت نه ډک و ،
فقط دیوې داسی کارنامې په انتظار وچی په هغه باندې یی د نور وټولو څخه جوت
فرق وشي .

www.libtool.com.cn

سلطان شجاع پدې ویریده چی اورنگک زیب به اول دجنگ میدان ته ورگډ
شي ، جنگ به وگټي اوده نه مخ کي به دامپراتوری پایتځونه اگړه
اوډهلی قبضه کړي .

بناپدې دلیل جی سنگک سره نور دا قدرت پاتي نه شو چی دجگړې مخ نیوی
و کړي ، داچی پوځونو سره ولیدل لاس په لاس دحملې لپاره تیاري شروع شوه
لږ وخت وروسته د لومړي ځل لپاره دتوپونو دزې دهر کلی پشان یو بل طرف ته مبادله
شوې زه نه غواړم چی دغه نښته مفصله ولیکم که دا کار کوم نوله یوې خوا به لیکنه
او زده شي اوله بلې خوا به چندان مزه ناکه هم نه وي وړاندې به مونږ مجبور وو ،
چی په نورو لویو جنگونو مفصل و غږیز و د کوموله مخی چی کولای شوددې نښتی
په باره کی هم پوره قضاوت وکړو . دابه بالکل بس وي که چیرې ووايم چی لومړی
نښته د دواړو له خوا ډیره سخته او بی رحمانه وه . بالاخره سلیمان شکوه پداسی
حرارت او انرژي سره حمله وکړه چی دسلطان شجاع پوځ کی یی بی نظمی راووته
او مجبور شو چی شاته ولاړشي او بیایي نو په منډه پیل وکړ . که چیرې جی سنگک او
پتان دلیل خان (۲۷) چی یوله اولو درجو سپهه سالارانو څخه گڼل کیده ډیر زیات
زړو راودجی سنگک له نزدې ترینو ماگرو څخه و او تل یی دده په خوبه کار کاوه
غوبته لای چی د زړه له کومی سلیمان شکوه سره مرسته وکړي نو دا امکان موجودو
چی دسلطان شجاع پوځ تباه او خپله به هم بندي لاس ته ورغلی وای . اما دراجه
په پلان کی داسی نه و . ځکه چی دا کار په خپله شاه جهان نه غوښته او ددې عکس
ته د شاه جهان له خوا هدایت ورکړ شوی و . داهم باید وویل شي چی جی سنگک

ډير زيات بار يک بڼه سياستمدار و دايي نه غوښتل چي د شاهزاده يعني دخپل ولي نعمت زوى په ويناو لاسوته سره کړي.

سلطان شجاع عقب نشيني ته پوره وخت درلود او حتي په جنگ کي يې ډير کسان له لاسه ورنکړل اما دا چي د جنگ په ميدان کي يې خوتو پونه پاتي شول او هغه د سليمان شکوه لاس ته ورغلل ، دې پيشي په دربار کي همغه ساهت دا آوازه خپره کړه چي شجاع په قطعي ډول ماتي وخوړه . دې واقعي د سليمان شکوه پوزيشن ډير ټينگ او په مقابل کي د سلطان شجاع حيثيت دټولو په نظر کي ډير را ټيټ کړ دا پيښه ددې باعث شوه چي د سلطان شجاع اعتبار د ايرانيانو په نظر کي هم ډر کم کړي ، کومو چي پخوا دده سره پوره سيمپاتي لرله . د سلطان شجاع دخوورځو تعقيب په وخت کي سلمان شکوه ته د دربار نه هر وخت دا خبر رسیده چي اورنگ زيب او مراد بخش په ډيره چټکي سره رانږدې کيزي نو دا فيصله يې وکړه چي د سلطان شجاع تعقيب پرېزدي . سليمان شکوه پدې بڼه پوهيده چي دده پلار داراشکوه يې احتياط سړی دی او په دربار کي دننه زيات دښمنان لري نو دايي غوره کړه چي زر اگري ته راستون شي . لکه خنګه چي ښکاریده دارا بايد همدلته داورنگ زيب او مراد بخش مخي ته وروتلای وای . ددې نه بله غوره فيصله يې نه شوای کولای . ځکه پدې کي هيچ شک نه وکه چيرې سليمان شکوه په موقع هلته رسيدلی وای اورنگ به فتح نه وای گټلی . حتی دا فکر کيزي چي اورنگ زيب به جنگ ته غاړه نه وای ايښی . پدې سبب چي د قوا و تناسب رت فرق درلود . ولسی دارا شکوه بدبخت ددې موقع انتظار ونه يوست .

دا ټولی پيښی چي تر اوسه پورې وشوې ټولی دالله آباد په شاوخواکي وې په کرم ځای کي چي جمن او گنگا سره گډېزي . په اکره کي وضع بلکل بل ډول وه . دې خبرې چي اورنگ زيب د برامپور سره د درېاب څخه تير شو او دهغه ځای دغرونو ټولی سختی درې يې ووهلی ، دربار په تعجب کي واچوه . لاس په

لاس یی خو ټولګیہ عسکرو اورنگک زیب مخی ته ورولیزل چی د یو ګیناس (۲۸)
دریاب څخه یی د پورې وتو مخه ونیسي او په عین وخت کی نور پوځونه د جنګ
لپاره تیاریدل .

www.libtool.com.cn

ددې مقصد لپاره دوه قوماندانان چی تر ټولو قوي او بلنځوذه امیران و و ،
وتاکل شول . یوله دوی څخه کاظم خان (۲۹) مشهور سپه سالار و چی د شاه جهان
نزدې وفادار ملګری اما داراشکوه ته یی چندان ډډه نه لګیده دخپلی خوښی مخالف
هلته روان کړای شو . دده تګ تش ددې لپاره و چی شاه جهان خوشحاله کړي کوم
چی د دارا په پنجوکی یی لیده . دوهم سړی جیسا مسنگ (۳۰) ډیر قوي راجه و چی
دجی سنگ څخه په هېڅ صورت کم نه و . جیسا مسنگ دراجه رانی زوم و چی اکبر
په شاه په وخت کی یی ژوند کاوه او دومره په زور کی و چی دهند د راجګانو
امپرا توریې باله .

ددوی دروانیدونه مخ کی داراشکوه دوی ته دخپلی دوستی اظهار و کړ
قیمتي لوی سوغاتونه یی هریوته ورکړل ، اما ددوی دتګ نه مخ کی شاه جهان پدې
بریالی شو چی په پټه کی دوی ته هغه څه ووايی کوم چی جی سنگ ته هدايت ورکړ
شوی و کله چی دسلطان شجاع مقابلی ته سلیمان شکوه سره روان و .

همدا سبب و چی دوی داورنگک زیب او مراد بخش مخی ته دتګ په وخت
کی خوځلي ددوی مخ نیوي لپاره سپاره وانستول او دا به ورته ویل کیدل چی دمخ
نه لرې شي . ولی دا ټول کوششو نه هېث شول . کوم کسان چی به دوی داورنگک
زیب مخی ته ورولیزل بیرته نه راتلل . پوځ په ډیره چټګی سره مخ په وړاندې روان
و . دټاکلی مودې نه مخ کی چی دوی یی په انتظار و ، دریاب نه لږ څه لرې د
اورنگک زیب او مراد بخش پوځونه ولیدل شول .

څنگه چه دا پېښې ددوي په سخته گرمۍ کې وه او ددریاب نه هم په گودر کې تیریدل ممکن و، نو کاظم خان اوراچه وارله واره جنگ ته تیاری ونيوله. داورنگ زیب په نیت پوه شول چې دی غواړي حمله ورباندې وکړي. ولي داسې داورنگ زیب او مراد بخش ټول پوځ لانه رسیدلی، دتوپونو څو دزې یی تش ددې لپاره ورباندې وکړې چې د کاظم خان او راجه توجه بل لوري ته وگرځوي. اورنگ زیب پدې ویریده چې دوی ددریاب څخه راتیرنه شی، چې پدې صورت کې به ددوی مخه نه یوازې داوبونه بنده کړي بلکه داموقع به هم ترې واخلی چې پوځ یی لراستراحت وکړي او دجنگ لپاره ښه موقعیت ونیسی.

په رښتیا چې په پوځ کې پوره بی نظمی گډه شوه دلارې تگ او گرمۍ نه داسې سترې شوي وو که چیرې په همغه اول وخت کې حمله ورباندې شوې وای او داوبو څخه هم لرې کړی شوي وای بی شک به یی له سخته مقاومت به یی شکست کړی وای. زه پدې اوله نېټه کې حاضر نه یم مگر څرنگه چې ټولو ویل اولږ وروسته پخپله فرانسویانو چې داورنگ زیب په پوځ کې دتوپونو رهنمایي په غاړه اخیستی وه دا خبره هم تاییدوله. دداراشکوه قوا ونش پدې کفایت وکړ چې ددریاب غاړې سره ځای ونیسی ترڅو دور کړ شوي امر له مخی داورنگ زیب دپورې کیدو مانع شی. اورنگ زیب خپل پوځ نه تش ۲-۳ ورځی استراحت ورکړ او دپورې کیدو لپاره یی آماده کړ. اورنگ زیب ټول وخت داکوښش کنوه چې دمقابل طرف توجه بل لوري ته وگرځوي. لادینه وروسته یی ټوله قوه په کار و اچواه کومه چې په ډیره ښه ځای کې موقعیت نیولی و. پوځ ته یی دتوپخانۍ ترحمایي لاندې دپورې و تو امر ورکړ. کاظم خان اوراچه هم خپله توپخانه په کار و اچوله. پدې کوشش کې چې دښمن ته داموقع ور نکړي چې ددریاب څخه ورپورې شی نېټه په اول کې ډیره توده او سخته وه. جیسا مسنگ فوق العاده شجاعت ښکاره کاوه اما کاظم خان اگر چې

ډير زړور اوښه سالارو ، پدې موقع کې يې کوم زړور توب ونه ښودل چېوحتي دى په خيانت باندې تومتى کاوه ، ځينو ورپسې ويل چې کاظم خان دښپي دتوپونو مردکى او داروپت کرل ځکه ددوودرو وارونونه وروسته مردکى او باروت خلاص شول . په هر صورت خبره چې هرډول وي وي به ، مگر نښته لکه څنگه چې مامخ کې وويل ډيره سمه او د درياب ته په پورې وتوباندې کلکه مسابقه روانه وه .

ددرياب په مجراکې غټ غټ کمرونه پراته وو چې پورې وتلې ډير گرانول . ددرياب غاړه هم په ځينو ځايونو کې لوړه ژوره وه . آما مراد به خش هرات سره او پوته ځان وروغوړ ځاوه اود دومره زړورتوب نه يې کار واخيست چې مخ ته دريدل يې ناممکن کرل او په ده پسې دپوځ زياته برخه هم پورې شوه . کاظم خان عقب نښنى وکړه او جيسامسنگ پخپله دسخت خطر سره مخامخ شو . ځکه مجبور و چې ددښمنانو ټول فشار يوازې په غاړه واخلي . که چيرې دده راجپوتانو بې درکه سرزوري اوزړورتوب نه وای ، کوم چې زياتر يې دده په څنگ کې په قتل ورسيدل ، دى به يوازې په تش ميدان دښمن ته پاتې شوى وای .

دهغه خطر په باره کې چې ده ته پدې نښته کې مخامخ شول دې ځاي په تصور کولای شو ، کله چې دى ايله ددښمنانو څخه خلاص شو نو خپل کورلمه راستون شو او دا يې ونه غوښتل چې اگري ته بيرته ولاړ شي . د ۷-۸ زرو راجپوتانو څخه چې ده دځان سره جنگ ته بوولې و تش ۵-۶ سوه ژوندي ورپاتې شول . (۳۱)

دغه راجپوتان چې دراجه له نوم څخه يې اصل شروع کيږي يابه بل عبارت دارجه زامن بلل کيږي نسل په نسل ددوى مصروفيت په جنگي کارونو کې دى . هغه راجگان چې په دوى امر چلوي ، پدې شرط ځمکې ورکوي چې دراجه په امر بايد هروخت جنگ ته تياروي . کيدای شي چې دوى ته بت پرسته اشراف وويل شي . آما که چيرې راجگانو دوى ته ځمکې په ميراثي ډول ورکولای راجپوتان زښت

دېر اپن خوري . زه پدې تعجب کي یم چی دوی داپن دومره غټ کڼدونه څنگه
 نغري . آما خبره داده چی دوی دکوچنیقوب څخه ورسره عادت کيزي . دجنگ
 په وخت کی یی اندازه دوه چنده کوي . دغه دواووی جنگ ته تشویقوي یابه بل
 عبارت سره نیشه کيزي اویا په نیشه کی دهیڅ خطر احساس نه شی کولای . په جنگ
 کی داسی حملی کوي لکه وحشي حیوانات . پدې پوهیزې چو دجنگ نه په شاهمنده
 وهل څه معنی لري ، اوپدې ترتیب ترڅو چی جنگ کی راجه ولاړوي دوی
 مخ ورڅخه نه گرځوي . دغه په پښو کی سټیزې ددوي عیب دادی چی لږبی نظمه
 دی . زړورتوب یی پوره زیات دی . ددوی لپاره لوی خوندهپدې کی دی چی عین
 دنیسی په حال کی دجنگ دمخه یوبل ښکلوي ، په غیز کی سره پسی ، ته به وای
 چی ټول مرگ ته روان دي اوپه آخري دقیقه کی یوله بل سره خدای پامانی کوی .
 دهمدې کبله اگرچی مغل مسلمان او دبت پرستانو دښمن دی ، ولی بیا هم په خپل
 جنگ کی زیات شمیر راجگان په خپله نوکری کی ساتی ، د نوروامیرانوسره یی
 مساوي بولی او د دوی خدمتونو څخه داسی استفاده کوي لکه دمسلمانانو څخه .

دلته زه نه شم کولای چی رانی اور هغه سخته پذیرایی مفصله ونه لیکم چی
 دماټی او تیښتی نه وروسته یی خپل میره جیسامسنگ ته جوړه کړه . چی درانی لور ته
 خبر راغی چی جیسامسنگ رانزدې شو ، دده دجنگ دمیدان په پیښو بانندی ورته
 وویل شول چی په کوم زړورتوب سره جنگیده اوڅنگه دده شاو خزانس ۴ - ۵
 سوه کسان پاتی شول اونوری دقدرت نه درلود چی دښمن
 ته ځان ټینګ کړي ، مجبور شو چی په شاو لارشی . ددې په ځای چی ښځه یی دمیره
 مخ ته څو ورولیزی ، هغه ته ډاډ کیرنه ورکړی ، لاس په لاس یی وچ امر وکړ
 چی دکلا دروازې وتړی اوداپست راپرې نږدي . لکه دانه غواړی چی هغه بیا
 وکوري . دلوی رانی زوم باید دومره پست نه وای . دی باید پدې پوه شوی

وای چی دد اسی شریفی کورنی سره دوستي کول دی مجبوروی چی دهغه شجاعت اونوم وساتي . لنډه داچی دی یا باید مروای یا بریالی . یوه گری وروسته یی نوی نوې سوداوې فکرتو ورغلی دا امر ورکوی چی اورورته بل کړي چې ځان ووزوي . خلک دروغ وایی میره یی مردی . ځکه بل ډول امکان نلری . لږ وخت وروسته بیا خپلی فیصلی ته تغیر ورکوی . غضب یی پسی آخلی ، میره ته کوتی کوتی ښکته خلی کوی . لنډه داچی پدې قهر او وسوسه کی یی ۸ - ۹ ورځی تیرې کړې ، بیا یی هم دافصله نه شوای کولای چی میره را پرېزي که یه . ترڅو موری را نغله اولزه ډاډ کیرنه یی ورنکړه . موری وده ورکړه چی نش داچی لږ استراحت وکړي له سره به نوی پوځ برابر وي او داورنګک زیب مقابلی ته به ورځي په هر څومره قیمت چی ورته تامیزې خپل نوم به له سره دروي . ددې پېښی نه کولای شی چی ددې ملک دښځو میرانه تصور کړئ . داهم زیاتول غواړم چی ما په خپلو سترګو ځینی ژوندی ښځی دمیره دمرګ نه وروسته دسوځولو په حالت کی لیدلی دي . زه داهم تاسوته وایم چی دلته داجتماعي افکارو غلطو عقیدو ، عاداتو اودننګ د مفهوم او معنی نه بل هیڅ محکم شی نه شته .

دارا چی دایوکنس له پېښو څخه خبر شو دومره قهر واخست که چیرې په همدې وخت کی کاظم خان لاس ته ورغلي وای حتماً به یی سرو هلی وای . دارا په امیر جمله باندې هم ډیر په قهر شو ځکه چی دی یی دتولو بدبختیولومری سبب ګانه ځکه چی امیر جمله اورنګک زیب ته پوځ ، پسی او تو بځانه ورکړل . دارا دافصله وکړه چی دامیر جمله زوی محمد امیر خان مړ ، ښځه اولونه یی مخامخ کنچنی خانی ته واستوي . دارا به یی شکه دقهر په وخت کی دا کار کړی وای خو که چیرې شاه جهان دچلاکی اونرمی نه کار نه وای اخیستی اودې یی پدې نه وای متیقن کړی چی امیر جمله داسی پست کار ته ملانه شرای ترلای ځکه چی

اورنگ زيب ته يی د دوستی دومره احساس په زړه کې نه ساته چې دهغه لپاره خپله خپل خانه د مرگ سره مخامخ کړي . دې کې شک نشته چې اورنگ زيب به په خپلو چلاکيو امير جمله غلولی وي او هغه په لومه کې لويدلی دی

www.libtool.com

دې لومړی نښتی او فتحي د اورنگ زيب او مراد بخش ، د دوی د پوځونو روحیه دومره اوچته کړه چې سرلده نيتی نه بی ځانونه نه مائيد رنکی او په هر عمل کې بريالی وبلل ددې دپاره چې دخپلو پوځونو روحیه نوره هم پورته بوځي نو اورنگ زيب په داسی غورو پيل وکړ چې دی ددارا په پوځ کې (۳۰) زره وفادار طرفدار مغل لری . لکه څنگه چې وروسته څرگنده شوه دې غورو تریوې اندازې پورې حقیقت هم پیدا کړ . د مراد بخش زیات کوشش پدې کې وچې جگړه په مخ بوځي اما اورنگ زيب دده دتلوار په مقابل کې ویل چې پوځ باید د بروخت دهمدې ښکلی دریاب په غاړه ساوښي او په دغه وخت کې به دی (اورنگ زيب) خپلو ټولو دوستانو ته لیکونه واستوی ، د دربار وضع او حالات په معلوم کړي او بیا به دا کړې خوانه دخوورځو سیالی نه وروسته پوځ ته حرکت ورکړی . دوی ډیر ورو ورو پرمخ تلل ټولی خواوې یی په ډیر دقت سره مطالعه کولی چې دهرشی لپاره په خپل وخت کې ترتیبات ونیسي .

شاه جهان د اورنگ زيب او مراد بخش تیت لیده پدې هم پوره پوهیده چې دوی بیرته په هیڅ ډول سره نه گډوډی . نو په سختو مشکلاتو کې پاتی شونه پوهیده چه څه فیصله وکړي د ډیرې غمجنی ورځی پېش یینی یی کوله . غوښتل یی چې د سختی جگړې مخه ونیسي د کومی لپاره چې دده دسترگو وړاندې دارا په ډیره بیره تیاري نیوله . آماده څنگه کولای شول چې د جگړې مخه ونیسي ؟ دی د ناجوری نه وروسته لاتراوسه پوره ضعیف و ، پوهیده چې په توله معنی ددارا په پنجو کې لویدلی دي . لکه څرنګه چې مادمخه وویل چې شاه جهان چندان اعتماد نه شو کولای ، دی مجبور وچې دهرڅه سره موافقه وکړي . څه چې دارا غوښتل

هغه ويني. د دولت ټوله قوه او نور وسايل هغه ته ورکړي او بيا ټولو هسکري منصبدارانو ته دا امر ورکړي چې ددارا متابعت وکړي. په لسره موده کې ټول مسلح شول. نه پوهيږم چې آيا هندوستان به کله داسې مضبوطه اردو ليدلې وي که په ؟ فکر کوم چې پدې اردو کې تقريباً سل زره سپاره ، شل زره پلي ، ۸۰ توپونه و . ددې نه پرته په اردو کې لوی شمير خدمتکاران ، دوکانداران هم شامل وو ، چې د لښکر يانو او حيواناتو لپاره خوراکی مواد برابر وی . کله چې مورخين د دروسو و څلور سوو زرو لښکرو په باره کې خبرې کوي نوزمپه لښکر دغه پلټنو کسان هم پکې شميري .

ددارا پوځ د مضبوطوالي او چټکۍ له مخې دومره قوي و ، چې داورنگ زيب دوځ غونډې دوه درې نور پوځونه تباه کولای شول چې شمير يې ايله ۳۵ نه تر ۴۰ زر پورې رسیده . بله داچې داورنگ زيب لښکريان دکال د سختې گرمۍ او زده مزله اوسختو لارونه بالکل ستري شوي وو .

د توپخانه شمير يې ددارا په نسبت هم ډير لږ و . سره ددې ټولو ددارا دپوځ په فتحه باندې باور نه درلود . ځکه ټول پدې پوهيدل چې دلوپو اميرانو زياتره برخه دارا ته په کرکه سره کوري . هغه هسکر چې ددارا په هغو باندې اعتماد کولی شو د سليمان شکوه په پوځ کې و . پدې سبب ددارا مخلصانو په هغه جمله کې حتی په خپله شاه جهان ده ته دا اخطار ورکاوه چې دجگړې نه ډډه وکړي . شاه جهان باوجود دخپلې کمزورۍ دارا ته دا پېشنهاد وکړ چې دی به خپله دپوځ په سر کې داورنگ زيب مقابلې ته ورشي . دده ورننگ به يې شکه دسولې او د شاه جهان د دکتو لپاره زيات امکانات برابر کړي وای . ځکه چې اورنگ زيب او مراد بخش به هيڅکله ځان ته اجرات نه وای ورکړای چې دخپل پلار په مقابل کې وجنگيزي .

بیا هم که دوی دې کار ته ملاتړلی وای نو نتیجه به دهغوی ماتی وه. دچاسو نو تناسب ډیر فرق درلود. ټول لوی امیران د شاه جهان در مره وفادار وو که چیرې دی بی داردو په سر کی لیدلای وای بی شکه په ډیر قوت سره به دده په طر فدارۍ جنگیدلی وای. حتی داورنگزب او مراد بخش د پوځ په لویو منصب داراوباندی شاه جهان ډیر گران و او احترام یی کاوه. ځکه چی ددوی زیات شمیر د منصب له پلوه دده مرهون وو او ټول پوځ په اصطلاح سره دده اولاد کښل کیده. داورنگزب زب او مراد بخش دپوځ په منځ کی به هیچا دا زړه نه وای کړی چی د شاه جهان په مقابل کی توره راوباسی.

ددې نه پرته داراته داسی مشورې ور کړای شوې: «که چیرې دی نه غواړي چی د دوی په خبرو عمل وکړي نو باید کم له کمه بیرته ونکړی. جنگی عملیات وځنډوي تر هغه وخته پورې چی دده زوی سلیمان شکوه راوړ سبزي کرم چی په ډیره بیرته سره را روان دی ترڅو د هغه سره جوړه یی. دا هم ښه مشوره وه ځکه چی شاهزاده په ټولو باندی گران و، له پلې خوا دی فاتح راستون شو. لکه څنگه چی ما مخ کی وویل ددارا ټول وفادار عسکر د سلیمان شکوه سره وو. ولی دارانه غوښتل چی حتی یوه خبره او پیشنهاد واوري. ده یوازې دافکر کاوه چی زر جنگ شروع کړې او په خپله داورنگزب په مقابل کی وجنگیزي. ممکن دا کار د دځانگړي نوم او کټو لپاره بدنه وای ولي شرط دا دی که ده په خپل سرنوشت باندی کنترول درلودلای او کولای شرای چی په پوره بریالیتوب سره خپل پلانونه ترسره کړي. تاسی وگورئ د مثال په ډول دده دافکارو لار کومه وه. حتی ده په ځان باندی د قدرت نه درلود چه دخپلو افکارو څخه ځینی پټ کړي.

دارا خپل ځان ته دهغه واکمن په سترگه کتل چې شاه جهان په خپلار پنبجو کې ساتي او کولای شي چې دخپلې خوښې مطابق دهغه سره رفتار وکړي. دده په تصرف کې د شاه جهان ټولې خزانې او پوځونه وو کيدای شول چې سلطان شجاع په نيم مېرې حساب کړي او دانور دوه ورونه خو دده په حساب په خپله داراته ځانونه او خپلې کمزورۍ، ستړي شوي پوځونه په لاس کې ورکوي. که چيرې دې ميدان وگټي دوی نه شي کولای چې دده نه ځانونه وغړوي. اودې يعنې دارا به لاس په لاس د ټولو کارونو مطلق واکمن شي، دکومو فيصلي ته چې دې تېرې ناست دي. هيڅوک به دازره ونه کړای شي چې دده مخې ته راشي يادده نه تخت وناچ واخلي. که چيرې شاه جهان د اردو فرمانداني په غاړه واخلي ټول کارونه به خپله فيصله شي. ورونه خپلو صوبو ته ستانه شي شاه جهان چې مخ په جوړيدودې بيا به د امپراتورۍ واکي په لاس کې واخلي. لنډه دا چې ټول کارونه به پخواني حالت ته وگرځي. که چيرې دې (دارا) سليمان شکوه ته انتظار و باسي ممکن ددې موقع څخه شاه جهان استفاده وکړي اودده په ضد کوم پلانونه ترتيب کړي باممکن داورنگ زيب سره لار پيدا کړي. که چيرې هغه وخت دجنگ ميدان وهم گټي دده کار ناکامي به لوی نه وي په هر صورت هغه پرستيز چې سليمان شکوه گټلی دی دجگړې ټول افتخارونوم به دده (سليمان شکوه) په نوم ختم شي. ددې نه ورسته چې دا ټول افتخار او کاميابي يې هم په نصيب شي خصوصاً دا چې د شاه جهان په مينه او دوستۍ تکیه وکړي او بله دا چې داميرانو زيات شمير دده سره خاصه علاقه لري دا ټول ممکن ددې سبب شي چې سليمان شکوه کوم اقدام ته لاس تير کړي. داهم بايد جوت شي چې آيا سليمان شکوه دخپل پلار په نسبت دکوم احترام او گذشت نه هم کار اخلي که نه؟ آيا دده خودخواهي به دې کومې خواته کش کړي.

دې خيالونه دارا دې ته را کښاوه چې د ټولو مخلصانو او درستانو مشورې ونه مني او خپل فکر مخ ته ولاړ شي. دارا لاس په لاس اردوته د حرکت امر ورکړ او خپل پلار شاه جهان ته د خدای پامانۍ لپاره راغی کوم چې داگري به عسکري چوڼۍ کي پروت ووه مهربان بوډا ډيرو ژړل. زوي يې په غيزکي ونيو مگر بيا يې په ډير ټينگه سره داسې وويل: « ښه دارا داچې ته غواړې ټول کارونه ستا په خوښه ترسره شي نوڅه خدای دمل ولي زما خبره ټينگه واوره: که چيرې په جنگ کي مات شۍ بيا هيڅکله مخ راښکاره نکرې ». دې خبرو په دارا باندې چندان تاثير ونکړ زرووت په آس باندې سپور شوه چميل درياب گوډر ته چې داگري نه شل ميله فاصله لري د نيولو لپاره روان شو. همدلته دارا خان محکم او د دښمن دراتلو په انتظار شو. اما چالاکه او بارېک بڼه فقير اورنگ زيب چې د جاسو سانو او خبر رسوونکو شيمر يې کم نه و، د ټولو حالاتو څخه يې ځان خبر کړ. دی پدې هم پوهيده چې دې گوډر نه پورې وتل دگران دي په کرايه يې ځان تکیه کړ دا بېرته يې نه کوله چې هلته زرځان ورسوي. اورنگ زيب گوډر ته نژدې پداسې ځای کي موقع ونيوله چې دهغه ځای څخه د دارا د کمپونه ليدل کيدل. ولي اورنگ زيب څه چل شروع کړ. اورنگ زيب د يوه باغۍ راجه شيمپت سره دخبر ولاړ پيدا کړه. هغه ته يې درانه سوغاتونه او ډيرې وهدلې ورکړې، فقط پدې مقصد چې هغه اورنگ زيب ته دخپلي خاورې نه د تيريدو اجازه وروري چې زرځان ته ورسيزي هغه ځای ته چې دده په فکر دهغه ته تيريدل په آساني سره امکان لري شيمپت اورنگ زيب ته دا وعده ورکړه چې په خپله خاوره کي به يې دلارې او ځنگلونه په تيريدو کي مرسته وکړي. اورنگ زيب په هغه شپه د پوځ خيمي جمع يوڅه يې د دښمن غلولو لپاره پرېښوې نور يې شپه ورځ داسې په بېره سره لار و هله توڅو دارا خبريده اورنگ زيب دخپل پوځ سره د درياب څخه پورې وتلی و. دارا مجبور شو چې د درياب غاړه پرېز دی ټول استحکامات ترک

کړی او دښمن په تعقیب پسې روان شی. اورنگ زيب په چټک مارش داگرې لوري ته روان و، پدې مقصد چې دجنا در ياب غاړې ته ځان ورسوي هلته بهی تکلیفه او آرامي سره ځان محکم او داراته انتظار وباسي. پدې ځای کې چې کمپو نه ودرول شول داگرې څخه پنځه میله لیرې و. یو وخت داځای په سمان گرسره یاد یسده او اوسنی نوم یې فتح آباد دی. یوڅه وخت وروسته داراهم دهمدې در ياب غاړې ته نژدې داگرې او اورنگ زيب دپوځونو ترمنځ کمپونه ولگول. درې څلور روځي پوځونه یو دبل په مقابل کې ولاړو، جنگ ته یې لاس نه تیراوه. پدې پوځ کې شاه جهان څو ځکه داراته لیکونه واستول چې سلیمان شکوه رانږدې شو، دهغه انتظار باید وباسي بیرته په کارته ۱۰ ده دې باید اکرې ته را نژدې شي اوسم موقعیت غوره کړي اوښه استحکامات برابر کړي، ترهغه به سلیمان شکوه هم راوړسي. آمادار اپلارته داسې خراب ورکړ: «درې روځي به لانه وې تیرې شوي چې دده مخ ته اورنگ زيب» او مراد بخش لاس تړلي ودروم اړداسې معامله به ورسره وکړم کومه چې دده (ادارا) خوښه وي. دارا نور انتظار ونه یوست. فوراً یې دپوځ په درولوپیل وکړ او جگرې ته دهغه په آماده کولو لگياشو. (۱)

دارا امر وکړ چې ټول توپونه په اول قطار کې ودروي، یو بل په زنجیر سره وتړي، ترڅو وکولای شي دسپارو مخه بنده کړی دتوپونو شاته یې دکوچنیو اوبڼانو زیات تعداد ودرول.

داوښانو په شاباندی یې مخ خواته یو دبل وړه وسله وتړله. ددې وسلې لویوالی دموشکت (چکماک توپک) نه دوه واړه زیات دی. (فقط لکه زمونږ دغورځولو ماشینونه چې دبارکشي بیرې په منځ کې یې تړو) سپور کولای شي چې دغه وسله داوښ په شادکه اوتشه کړي یې لدې چې داوښ نه ځمکې ته را کوز شي. داوښانو شاته هم دموشکتونو (چکماک توپکو) زیات شمیر ودرول شول. دارا دوپاتی برخه

چي زياره برخه يي سپارو تشکيلوله په تورو ، غشواو کلچان(؟) سره مجهزوو. (مثل
 زياره دجنگ لپاره همدا ډول جنگي وسله استعمالوي) سپن پوسته خارجيان
 مسلمانان لکه : ايرانيان ، ترکان ، عرب اوزبکان . دراجبو تانوعنوي وسله توره او
 پولو پيکاهم استعمالوي . ددې ټولولنکريانوڅخه درې دستي جوړې شري نبي جناح
 کليل الله خان ته وسپارل شو ، چي ددير شو زرو مغلو قومانداني يسي په غاړه وه
 کليل الله خان لوي بخشي وټاکل شو . په اصطلاح دټولوسپاروعمومي آمرچي داعيابه
 پخوا داشمندخان ته چي زماآغادي حواله وه . داشمندخان په خپله خوښه سره
 ددې عهدې څخه استعفاوکره ځکه چي په دارا باندې ښه نه لگېده سبب يي داوچي
 داشمندخان ددارا په مخ کي دټولونه زيات هروخت دشاهجهان حمايه کوله . همدا
 وجهه وه چي دوي يي سره لرې کړل . داشمندخان ښه پوهيده چي که چيري دي
 په خپله استعفاورنکري دارا به يي په خپل سرله کاره برطرف کړي . دکين جناح
 قومانداني رستمخان ذهني ته چي ډير مشهور زرو اميردي دراجه چاتريسال اوراجه
 ارم سنگ روتلي (۳۳) په ملگرتياوروسپارل شوه اورنگ زيب اومراد بخش هم تقريباً
 پدې ترتيب سره خپل پوځونه دورل . ولي دپوځ په منځ کي ځينو اميرانوچي په ښي
 اوکين جناح کي عمليات اجراکول يوڅرټوپونه يي : دمبادا لپاره پټ کړل . ځکه
 چي ويل کيږي دادامير جمله له چالونوڅخه و ، او داېدچل هم وه . ايانو وپوځي
 تاتيکونو وجود نه درلود ؟ بان يودول بم دي چي لاسي بم ته ډير ورته دي دابمونه
 يي په لکر وپورې وتړل (۳۴) اومثاله خوانه يي په سپارورغرځوي . ددې بم انفلاق
 نه آسونه ډيروير يزي کله کله يي زخمی کوي هم دا بايد رويل شي چي
 دواړدوچټکتيا زښته ډيره ده اوسپاره په فوق العاده سرعت سره غشي ولي
 يوسپور کولای شي چي ديوه مرشکنير ددوودرودزو په مقابل کي شپزواره په
 دښمن غشي وروغورځوي ، دسپارې اردومفونه ډير تينگ اوډيره عليه حده قوماندان له

خواکترول کیزی . خصوصاً هغه وخت چی سپاره توروته لاس تیروی . مگر په عمومی صورت سره لکه څنگه چی وروسته به یی بیانکړم زمونږ دمجهزې اردو پشان قاطع رول نه لوبوی .

www.libtool.com.cn

کله چی ټول پوځونه یوډل په مقابل کی ودرول شول نو ددواړو خواوڅخه دتوپونو بار شروع شو . ددې نښی زیاتره برخه دتوپونو په دزو شروع کبزی . بیا ورپسې دغېشو وېشنل شروع شول . پدې وخت کی داسی سخته شیکره (باران) شروع شوه چی حتی جگړه و درول شوه . کله چی شیکره غلی شوه نو بیاله سنگره دتوپونو دزې پیل شوې . په همدغه وخت کی دارا په یوه زبردست سیلونی پیل باندی ښکاره شو . ده امر ورکړ چی جگړه په ټولو جهوکی شروع کړي اړ په خپله دسپاو دیوې لوی دستی په منځ کی ددښمن په سپارو باندې وروڅرخید . ددښمن سپارو په ډیره میرانه سره مقاومت کاوه ددارا شاوخوا ډیر کسان یی ووژل . داورنگک زیب سپارونه یوازې ددارا په دسته کی چی دهغی قوماندانی یی پخپله په غاړه اخستی وه گډوډي راوسته ، بلکه ټول هغه سپاره چی ددارا پسې روان وو یی نظمه کړل . آما کله چی پوځ لیده چی دارا دپخواپشان په پیل باندی ناست ولی ، نه غواړي چی شاته راشي بلکه همدغه اشاره ورکوي چی ورپسې مخ په وړاندې دڅوڅیزې ، گډوډي هم له منځه ولاړه . پخوا له هغه چی دارا دښمن ته پوره ورنږدې شی ، دتوپونو ډیرهم بار وړباندی راخوشی شو . بیایی دده پوځ کی لویه بی نظمي راوسته . ډیری مجبور کړل چی عقب نشینی وکړي . ولی ددارا روحیه همغسی تېنگه وه . ځان یی کلک نیولی و ، خپل سربازان یی جنگ ته تشویقول او ټول وخت یی په لاس همدا اشاره ورکوله چی دی تعقیب کړي دارا په ډیره په مخ روان و ، وخت یی له لاسه نه ورکاوه ، دتوپونو صف یی مات کړ ، زنجیرونه یی وشلول ، توپونه یی له هغه نه خلاص کړل ددښمن په کمپ ورگډ شو ، اړ ښانو ، پیلانو او هرڅه چی دده

په مخ کې ولاړو په تېښته پیل وکړ . دهغه سپار ولپاره یې چې دده پسی وړان و بهترینه لار خلاصه کړه . پدې رخت کې ددښمن سپارو سره رته گرما نښته شروع شوه . دهغه او دغه خوانه دغیشو باران شروع . پخپله داراهم غشي و بشتل . اما که رښتیا وویل شي دې ټولو غیشو کوم مهم تأثیر نه درلود . ددې په ځای چې په هدف ولگي ، لس چنده یې هواته الوځی یا په ځمکه کې ماتېږي .

دغیشو لومړي بارنه وروسته ددښمن پوځونه سره نژدې کيږي او بالاخره خبره توروته ورسیده . په صفونه سره گډېږي ، تن په تن نښته شروع شوه ، او دواړه خواوې په شدت سره جنگيږي . دارا بیا هم په خپل پیل باندی ناست دی . ځوانان جنگ ته تشویقوي ، چغی و هی او هرې خواته په لاس اشاره کوي ، بالاخره دی په خپله په دومره جدیت او زړور توب سره پرمخ ځی چې ددښمن سپاره تمام شاته غورځوي ، مجبوروي یې چې عقب نشیني وکړي ، او منډې ته مجبور شول .

اورنگ زيب هم دهغه ځای نه لرځه لری په پیل باندی سپور دی . دالویه گډوډي اوبی نظمي یې په سترگو ولیده ، په ټوله انرژي سره یې داکوشش کاوه چې بی نظمی ورکه او وضع برابره کړي ، اما بی فایدي . اورنگ زيب د خپلو سپارو بهترین ټولگی مخ ته کړ ، پدې هڅه چې دداراد حملی مخنیوی وکړي . اما له وروسته دا ټولگی هم عقب نشینی ته مجبور شو ، زښته ډیره گډوډي پکې راغاه اورنگ زيب بیا هم نهایی کوشش کاوه چې دگډوډی لاره بنده کړي . زه غواړم چې ستاسو توجه داورنگ زيب زړور توب او جدیت ته راو گرځوم ده لیدل چې دټول پوځ په منځ کې سخته یې نظمي راغلی وه . عقب نشینی ته مجبور کړ شوي وو ، دده شار خواته دزرو کسانو څخه زیات نه وو پاتی شوي ، تراوسه یې ځانونه کلک کړي وو . (ځینو ماته وویل چې داورنگ زيب شاو خواد پنځو سو کسانو څخه زیات نه وو) ده دارا هم لیده چې باوجود دلارې د مشکلاتو ، لوړو ژورو ، اړه ځینو ځایو کې

لوی ګندې ورته مخ ته وې مګر بیا هم کوشش کوي چې په دده باندې ورشي . اورنگ زيب دا ټول حالات ليدل ولي بيا هم ده خپله ميرانه له لاسه ورنکړه . د ترس ، تيننتي ، عقب نشيني هېڅ فکر ورسره نه و . تيننگ ولاړ و ، د خپله عسکر لوړو آمرينو چې دده ګرد چاپيره ولاړ وو نومونه يې . پرله پسې په خوله اخستل . اوداسې چينې يې هغوی ته وهلي : « دليران » دې ټکي — دامعني ورکوله چې هغوي ته به يې ويل « زړورشي » اي زما مهر بانو ملګرو — « خدای خوشته دی » منډه څه ګټه کوی آيا تاسې نه وينی چې زمونږ د ګن چيرې دی ؟ (خدای خوشته خدای خوشته !) ددې لپاره چې دده په جدیت کښی څوک شک ونکړي چې دی (اورنگ زيب) به ونښتی ده د ټولو په مخ کی دا امر ورکړ چې فورایې د پیل پښو ته درېل ورواچوي . پدی انا کی دارا په رښتیا سره کوشش کاوه چې مستقماً په اورنگ زيب ورشي . اګر چې اورنگ زيب لاتر اوسه پوره ليرې و ، دېلى خوانه دلارې مشکلات ددارامانع کيدل . غونډی او درې لاتر اوسه دسپارو څخه ډکی وې اګر چې دپوره بی نظمی حالت کی وې ، ولی بيا هم دوی کولای شول چې تريوې ښی اندازې پورې مقاومت وکړی . ولی باوجود ددې که داراخپلو عملياتونه دوام ورکړی وای ، کولای یې شول چې ځان ته فتحه تامین کړي هاقبت په خپله ګټه حل کړي او دارا به بی شک په ټولو موانعو بريالی شوی وای . اورنگ زيب چې ګرد چاپيره یې دومره زیات شمیر سربازان نه وو پاتی شوی ، هېڅکله به یې دا قدرت نه وای پیدا کړی چې د دارانه ماتیدونکی اره و فشار وزغمی . اما داراونه کولای شول چې دخپلی برتری نه استفاده وکړي . وګوري کوم شی د دارا د خوشبختي مانع اود اورنگ زيب دخلاصون صیب شو .

دارا ولیدل چې دده پوځ په کښ جناح کی لویه ګډوډي راغله ، ده ته دا خبر ورکړ شو چې رستم خان اوراچه چاتر یسال ووژل شول ، رام سنگت روتلي ډیر په مخ

ولار، ددښمن صفونډه يې وشلول، ځان ته يې لويه لار خلاصه کړه مگر اوس له هري خوا محاصره شوی او په رت خطر کې دی. ټولو پښو دارا مجبور کړ چې دخپل نيت يعنی په اورنگڼگ زيب باندې دمخامخ ورتنگ نه لاس په لاس صرف نظر وکړي. دی کين جناح ته راستون سخته نښته شروع شوه. ولي په نتيجه کېنې دارا بريالۍ شو، ټول يې دخپل مخ ته وغورځول او په دښمن يې پوره پريشانۍ راوسته. بياهم پدې وخت کې ده پرله پسې څه ناڅه مقاومت لیده کوم چې دده دځنډيدو سبب کيده. رام سنگ روتلی په فوق العاده ميرانه سره جنگيده. ده مراد بخش زخمی کړ او هغه ته دومره نژدې ورغی چې دده دپيل دتنگونو په پری کرلويې پيل وکړه چې مرابخش ځمکې ته راوغورځوي. اما دده شجاعت او بخت رام سنگ ته داموقع ورنکړه چې خپل نيت ترسره کړی. انسان به هيڅکله په دومره زړه ورتوب سره نه وي جنگيدلی لکه چې مراد بخش په دغه ورځ جنگيده. زخم له يوې خوا رام سنگ اوراجپوتانوله خوا فشار دبلې خواچې په جتون آمیزه صورت سره شې په ده باندې حملې کولې، بياهم ددې باعث نه شوې چې مراد بخش وويروي، يايې يو قدم عقب نيشنې ته مجبور کړی. گوره بخت ته چې دمراد بخش سره څنگه مرسته کوي اودې ددې مرقع څخه څنگه استفاده کوي. مراد بخش اگرچې زيات پام دپته کاوه چې خپل آتو کلن زوی چې په زين ورسره ناست و، په دال پټ کړی ولی بياهم په همدې موقع يې رام سنگ غشي ته برابر کړ په ځمکه کې راچپه او مړی کړ.

داراته ډير زر دا خبرهم ورسيد، مگر په همدغه وخت کې ده ته خبر ورسول شو چې مراد بخش په ډير خطر کې دی. راجپوتان په رت جوش راغلی دي لکه ليوان جنگيزي چې دخپل بادار راجه قصاص واخلې. دارا، اگرچې پوهيده چې له هري خوا مراد بخش ته ورتنگ دلاري له کبله ډير مشکل دی. بل په لاره کې پرله پسې واره وراه ټولگي مخ ته ورځي، کوم چې دده په مقابل کې مقاومت کاوه باوجود ددې

موانعو دافصله یی و کره چی په مراد بخش ورشی البته دا تر ټولو ښه پلان و. خپله غلطی یی په خپله اصلاح کره چی اول یی په اورنگت زیب حمله ونکړه. مگر دده بد قسمت هغه رب سخت خیانت ته گورئ چی انسان به یی تصور ونکړای شی او یا به یی مثال ډیر لږ پیداشی. دا خیانت د دارا د مرگ او کلي تباهی علت شو.

www.libtool.com.cn

په همدغه وخت کی چی دارا کین جناح کی په ډیره سختی او کامیابی سره جنگیده، کلیل الله خان چی دیني جناح د ۳۰ زرو سپارو مغلو قوماندان او یوازی ئی کولای شول چی د اورنگت زیب ټول پوځ پوښا کړي، لیرې ولاړ و، لاسونه ئی د صلیب غونډې په سینه ایښی و، ته به وای چی ده په جگره کی هیڅ برخه نه ده اخیستی هیڅ سپاره نه ئی دا اجازه نه ورکوله چی حتی یو غشی په دښمن ورشی کړي. دا ټول پدی بهانه چی دوی د ذخیرې کور پوس تشکیلوي، پدې نوم چی ده ته امر شوی دی چی د روستیني ضرورت په وخت کی جگړې ته ور داخل شی. اما حقیقی علت چی ده زړه کی پټ ساته هغه دا و چی دا را یو وخت پخوا کلیل الله خان سېک کړی و او امر یی ور کړی وو چی دی څو پښی په سروو هی دده خیانت به بیا هم دومره رول نه لوبا وه که چیرې دغه پست پدې کفایت کړي وای چی خپل قهرتش په نه کډون سره محدود کړی. دارا به سره ددې هم د جگړې نه فاتح راوتلی وای. اما دده د قصاص تنده تر کومه پورې ورسیده. دی د خپل محاز نه څنگ ته شواو د یوه محدود دشمر په ملگرتیا په آخري قوت د دارا خواته ځان نږدې کړ. په همدې وخت کی کله چی دارا په مراد بخش بانندی حملی ته ځان برابر وه هغه په لوړ آواز سره چیغه کړه. ددوی تر منځ فاصله دسری د آواز په اندازه وه. کلیل الله خان په لوړ آواز سره وویل: «مبارک باد» (حضرت سلامت باد) ستاسو اعلیٰ حضرت دې جوړ او سالم وي. تاسو فتحه وگټله. «الحمد لله!» او خدایا! تاسو څه کوئ دارا په پیل بانندی سپورو. کلیل الله خان په چیغو کی خبروته داسی

دوام ور ڪرڻ : «آيا دا ڪفايت نه ڪوي چي تاسو دومره زيات وخت خپل ژوند خطر سره مخامخ ڪرڻ لاءِ نه خراسته ڪه چيري يواهه غيشو شيخه سٿا و په تتر او يا سناسو به وجود لڳيدلي واي مونڙ به اوس ڇه ڪولاي . آيا پدي پوڄ ڪي خاينان لڙ دي ڇه د خداي په نوم سره پيل نه را ڪوز شه په آس سپور شه تاسو خو ويني چي د ذي فراريانو خوش تش تعقيب په ڪار دي داسي بي نه پريزد وچي په آساني سره ځانونه خلاص ڪري » ڪه چيري دارا شعور او خير ڪنوب در لڙ دلای وار له واره به يسي قريب ڪشف ڪري واي . فوراً به پوه شوي واي چي ڪه فرضاً ڊپيل ڇخه ڪموز شي نتيجه به ڇه وي ؟ ٽول پوڄ دده نه ستر ڳي نه اخلي ده به لاس په لاس امر ڪري واي چي ددي جاسوس خاين سر و هي . ده هغه وخت هر ڇه ڪولاي شول ؟ مگر مهربان شاهزاده جاسوس ته تسليم شواو ځان بي په خپل لاس په خوز والفاظ وړند ڪر . ده هغي مشوري ته غوڙ ونيو چي دصميمت او حقيقت يوه ذره پکي نه وه . د پيل نه را ڪوز په آس سپور شو ، او خيانت پوه شو ، او په خپله غلطي بي اعتراف و ڪر . دارا خدا د يخوا گوري ، لٽوي بي پوښتنه بي ڪوي ، چي هغه خاين ڇه شو ؟ چيري ولاړه دي غواړي چي ڪليل الله خان ووڙني ، ولي خاين اوس ليري دي فرصت له لاسه وتلي دي . تاسو به باور و ڪري ڪه نه ، ڪله چي دار دوله ستر ڳونه دارا ڙڪ شو ڪوم چي په پيل باندې ناست و ، ٽول پدي فڪر چي دا اوڙل شو داسي هبت په اردو ڪي گپ شو چي هر يوه فقط دا فڪر ڪاوه چي څنگه ځان خلاص ڪري او دا ورننگ زيب دلاس نه ځان بچ ڪري . نور به سري ڇه ووايي . ٽول تنبتي يوي خوا بلي خوا خپريزي دا څنگه آني غريب و عجب تبغير ؟ هغه څو ڪ چي همدا شو دقيقې دمخه غالب و اوس مغلوب ښڪاري اوتش دځان خلاصولو په غرض د جگري د گرنه ځان باسي . نتيجه دا ڪيزي چي اورنگ زب تش دپنځلمو دقيقو لپاره زيات په پيل باندې ځان تڪيه ڪر او دهندوستان تاج آخلي . واي دا چي يوه لحظه د

مخه پخوا له هغه چي لازم و دپيل څخه کوز شو دتخت نه غور ځول کيږي اونري دبدبخترينو شاهزادگانو څخه گرځي . قسمت خپل کار وکړ چي دجگړې مخه او دلري امپراتوري آينده يې په يوې جزيي واقعي پوري وتړله .

www.libtool.com.cn

دغه بې اندازې لوي او تعجب اور پوځونه کله کله انسان په تعجب کي اچوي اما که په دوي کي ويره اوترس غلبه وکړي آيا کيدای شي چي ددوي ددهشت مخه ونيول شي؟ دايولوي درياب چي بندي مات کړي حتماً به دشاوچواټول پټي لاندې کړي . دمخ نيوي چاره يې نشته بې لدې ددې پوځونو لاندې چي دقوي نظم او کنترول لاندې نه وي زيا تره دمیزو رمونه ورته وي . زه زياتره فکړ کوم چي که چيرې پلدي هيواد کي دفلوراندي دپخوانو پوځونو څخه فقط ۲۵ زره کسه د شاهزاده کړندي ياد تيورينا (۳۵) صاحب تر قومانداني لاندې پيداشوي واي دوي به دغه ټول پوځونه مات کړي واي باوجود ددې چي شمير کي زينت ډير دی .

لدې کبله زه اوس دهغو لس زرو يونانيانو په نکل کي دتعجب اونه منلو هېڅ شي نه وينم . همدا ټول هغه څه چي ديوناني سکندر د (۵۰) زرو سربازانو اوددارياد ۷۷ سوزرو عسکرو ترمنځ پېښ شول هم دتعجب وړ نه دي کوشش وکړئ چي لومړي فشار وزغمي . داکار به ستاسودپاره بالکل مشکل نه وي وروسته به دوي بالکل هک پک وي . يادا چي ددوي دپوځ په يوه برخه باندې حمله وکړئ لکه څنگه چي داکار يوناني سکندرو کړ . که چيري دا حمله دوي ته مشکل وي ، نور نوبتين وکړئ چي خبره فيصله ده پاتي دهشت و هلي به تېښتي ته مخه کوي

اورنگز زيب چي ددې ناڅاپي برياليتوب نه پوره زړور شوي و . ټوله ميرانه ، چالاکی ، نرمي اوداسي نور وسايل يې ددې لپاره په کار راچول چي ددې مساهدي موقع نه لاس ته راغلي ټول چانسونه ځان ته راوگرځوي کليل خان منډه ده ته راغي دخپل ځان اوپوځ خدمتو نه يې هغه ته غرض کړل اورنگز زيب کليل الله خان

ته ډير کوروداني ووايه اړهغه ته يې يو شماره وعدي ورکړې مگر ددې سره ديوه چالاک انسان په صفت اورنگ زيب دهغه پيشهاد قبول نکړ. لاس په لاس يې دخان سره مراد بخش ته وروست. تاسي فکر کولای شئ چې مراد بخش کليل الله خان په خومره خوشحالي سره په خلاصه غيز ومانه. اورنگ زيب مراد بخش ته دده دهغي بې سارې ميراني اوشجاعت په وجهي چي جگړې په وخت کي يې ښکاره کړي وو، مبارکي ورکړه. ټوله فتحه يې دمراد بخش په نوم ختموله دکليل الله خان په منځ کي اورنگ زيب مراد بخش ته دلاوي امپراتور خطاب کاوه اوځان يې داسي ښکاره کاوه لکه دمراد بخش تابع او وفاداره مزدور. په عين حال کي اورنگ زيب شپه ورځ کار کوي، ټولو اميرانو ته لیکونه استوي نن يور سبا ته بله، ځان ته تکیاوي برابر وي. داورنگ زيب مامانبايسته خان چي يو وخت دارا توهين کړی و او دهغه نه پخلايدونکي دشمن و، هم دخپل خور يې لپاره لارې چارې برابر وی څنگه چي دی په ټول هندوستان کي ادبي باريکي کي جوت سړی و، نو په خپلو دسيسو سره يې د اورنگ زيب لپاره ډيرې لارې پيدا کړې ده کوشش کاوه چي په هرځای کي د دارا په مقابل کي دسيسه جوړه کړي. مگر دا بايد وويل شي چي داورنگ زيب چالاکي تظاهر او غور و وعدو هم مثال نه درلود چاته وعدي ورکوي چاته موغاتو نه هرڅه چي وايي دهرشي په باره کي چي خبرې کوي داترلي نه دځان له خزانه بلکه دمراد بخش په نوم کوي. دی غواړي فقيرانه ژوند ته دوام ورکړي کوم کاوونه چي اورنگ زيب کوي هغه دمراد بخش دامر په اساس دي. دی دځانه اختيار نلري ځکه مراد بخش غواړي چي امپراتور شي.

اوس به راشو داراکم بخت حال به وگورو هغه داگري
خواته دنا اميدی په حالت کي منډې وهي دا يې هم نه
شوای کولای چه شاه جهان ته ورشي. د شاه جهان دينگي خبرې يې

په بادوی چی دجگرې دشروع نه یی پخوا داسی ورته ویلي و: «دارا! دا په یاد ولره که چیرې ماتی وکړې کوره چی ماته را نشی. ، مهربان بودا بیا هم خپل وفادار خواجه پټ داراته ورواستوه چی هغه ته ډاډ کس نه ورکړي او پدې متیقن کړي چی دارا دپخواپشان په پشان په شاه جهان گران دی. دده له غمه سره پوره همدردي ښکاره کوي اوداهم ورته ووايي چی دنوامید. کیدو وخت تراوسه لایرې دی. ځکه چی دی دسلیمان شکوه سره ښه اردو لری. دی باید دیلی ته ولاړشی، هلته به سرکاری طیلو کی په زرگونو ښه آسونه پیدا کړي. هلته به دحسکری چونی کور ته امر ورکړای شی چی ده ته (دارا) ته پیسی او پیلان ورکړی دارا باید حتی الامکان دا کوشش ونکړي چی چیرې لیرې لاړشی. شاه جهان به ده ته پرله پسې لیکونه استوی. دی (شاه جهان) کولای شی چی کارونو ته سرو صورت ورکړی او اورنگ زب په سزاوړ سوی.

ماته ځانکو ویل چی دارا پدغه وخت کی دومره پریشان اوناامیده وه چی ده حتی ونه کولای شول خپل پلار شاه جهان ته دهغه دخواجه په لاس یو ټکی ځواب واستوی، اونه یی دا کولای شول چی خپل کوم نماینده شاه جهان ته واستوی. تش یی بیگم صاحب ته څو کسه مباره ولېزل او په خپله په نیمه شپه کی دخپلی ښځی لونواو لمسی (سپاه شکوه) اوتقریباً درې څلورونورو کسانو په بدرکه روان شو، دارا به ددیلي په لار چی هلته روان وپریزدو، دپته به راشو چی دا اورنگ زب کارونه په اکره کی ووینو چی هلته په څومره چالاکی سره چاری پرمخ بیایی. اورنگ زب پدې باندی ښه پوهیده چی دارا او دده طرفدارانو لاتراوسه دسلیمان شکوه په فاتحه اردو باندی پوره زړه تری دی نولدې کبله پدې کوشش کی شو چی دا اردو ځان ته را وگرځوی یا یی کم له گمه د فعالیت نه وباسی. ددې مطلب لپاره اورنگ زب چی سنگ او دلیل خان ته پرله پسې خطونه استوی او پدې یی متقینوی چی ددارا طرفدارانو اوس هیڅ تکیه نشته دارا جگره بایلوده، تولو په میدان

خوشي ڪر، يوازي ٻي له پوڻه ڏيلى ته وڻيند. ولي بيا هم نه شي ڪولاي چي دده
(اورنگ زيب دلاس نه ڄاڻ غروي. هر لوري ته يسي امرونه استو ولي دي چي هغه
ونيسي. دشاھ جهان په هڪله دومره بايد وويل شي چي دجور تيا يسي هيڻ هيله نشته.
اورنگ زيب دوي ته داپشنهاد ڪوي چي په جلدی توکھ فڪر و ڪري چي ڇوڪر
مخ ته گام واخلی. که چيري دوي دھوشيار نو پشان غواري چي داورنگ زيب په
نيڪمرغي پسي لارشي اودده رښتيني ملڪري دي نوبه سليمان شڪوه ونيسي او هغه
ته به يسي راولي.

جي سنگ ٻه رتو مشڪلاتو کي بند پائي شوي و. دي نه پوهيده ڇه و ڪري.
لاتراوسه دارا او شاه جهان نه سخت ويريده. ارڏي ته هم رت ويريده چي
دشاهزاده په وينو لاسونه سره ڪري. پدي هم بنه پوهيده چي ورائي وي يا وروسته
ددي عمل پوښتنه به دده نه کيزي. حتی هغه اورنگ زيب چي اوس دا مشوره
ور ڪوي په هملدي ڪار به يسي وځ وريده ڪري. ددي نه پرته جي سنگ پوهيده
چي سليمان شڪوه رت زوردي دا اجازه به چاته ورنڪري چي په ده لاسونه کيزدي
مرڪ ٻه غوره ڪري نه بند.

دادی و به ڪورو چي بالاخره دليل خان سره جي سنگ چي دده ڊير نڙدي
ملڪري او دوست وڻنکه مشوره وکړه. دواړو په خپل منځ کي قسمونه
وځورل چي يوبل ته به هيڅکله خيانت ورنڪري بيانو مخا منځ دسليمان شڪوه
خيمي ته چي هلته دجي سنگ په انتظار نامت و او څو واره يسي
په ده پسي سري وريزلي وو، جي سنگ وروان شو. سليمان شڪوه دخپل پلار
داراشڪوه له شکست نه خبر شوي وه، جي سنگ سليمان شڪوه ته په ډاگه داورنگ زيب
دمکتو بونو په باره کي وويل او هغه يي ٽول ورنڪاره ڪړل په کومو کي چي دجي سنگ
نه دسليمان شڪوه دنپولو خواهش کيزي او که نه عاقبت به يي په خطر کي وي. راجه

دسليمان شکوه توجه دېته راوړ گرځوله چې اوس پدې شرايطو کې په دال خان داود خان او همدا ډول دپوځ په بل سړي باندې اعتماد په کار نه دي . ځکه ددې ډول اعتماد لپاره تضمين په منځ کې نشته . دی (جې سنگ) دملنگري پشان دامشوره ورکوي چې سليمان شکوه زر تر زره دسربنگر غرونو ته ځان ورسوي او دا کار به دخطر نه دوتو لپاره ښه چاره وي . دهغه هيواد راجه په داسې ځای کې واقع دی چې دښمن ورننگ امکان نلري . په هغه ځای کې به ده ته داورنگ زيب نه هيڅ ډول خطر ونه رسيزي . دهغه ځای هيواد راجه به دي په خلاصه غيز استقبال کړي وروسته به وايډل شي چې کار ونه څه ډول شکل غوره کوي . دهغه ځای دغرونو څخه هر وخت چې لازمه وگڼل شي په دښمن باندې راکوږيدای شي .

ځلمی شاهزاده دده له خبرو پوه شو چې سر له اوسه په راجه باندې بايد اعتماد ونکړي او دخطر سره مخامخ دی . سليمان شکوه پوهيده چې دليل خان په کلي طور سره راجه ته تسليم دی ده ته څرگنده شوه چې اوس مجبور دی دامشوره ومني . بنا پدې شاهزاده لاس په لاس امر وکړ چې دده خزانه دغرونو خواته په لارې حرکت وکړي . ځينې زياتو وفادار وکسانو لکه منصبدارانو ، سيدانو اونورو داخپله وظيفه وگڼله چې په سليمان شکوه پسې روان شي نور پاتې کسان چه ددې پيښې نه په تعجب کې وو ، نه پوهيدل چې کوم لورې ته ولاړ شي هغه راجه سره پاتې شول .

اما دټولونه لويه پستی اودانسانيت نه لري بې رحمۍ داوه چې دغه قوي راجه او دليل خان دخپلې خزانې په دوی پسې سړي وليزل چې دسليمان شکوه په هغه لږ ټولگي باندې حمله وکړي . دنورو شيانو په جمله کې يې دسليمان شکوه پيل هم ونيو چې په طلايې روپوړ باندې يارو . دې حملو دسليمان شکوه په هغه کوچني ټولگي کې چې په ده پسې روان وسخته گډوډي راوسته . دا کار ددې سبب شو چې ځينو کسانو شاهزاده په ميدان خړشې پرېښود . پير ته راوگرځيدل او هم يې دشاوخوا

بزرگانوته داجرائت ورکړ چی په سلیمان شکوه حملی شروع کړي . کالی ترې چور کړي اوځینی ووژنی .

ددې شاوخوا حملو سره سره سلیمان شکوه وکولای شول چی دخپلی ښځی اوماشومانو سره غرونوته ځان ورسوي دسړینگر راجه په ډیره نرمی او ټولو معمولو احترامونو سره سلیمان شکوه استقبال کړ اودا ډاډی ورکړ چی شاهزاده دلته پداسی آمان کی دی لکه دی چی ددې ځای واکداروي . دی به دشاهزاده حمایه وکړي او هم به دخپل طاقت مطابق دهغه سره مرسته وکړي (۳۶)

پدې وخت کی په اکره کی څه پښی وشوې .

دسمان گرنهتی نه درې څلور ورځی وروسته اورنگک زیب دمراد بخش په ملگرتیا دواړه مخامخ دښاردروازې ته چی باغ کی واقع وه وروان شول . دغه ځای دعسکري چوڼی نه تقریبا دیوه میل په اندازه لرې دی . دهغه ځای نه اورنگک زیب یوچالاک خواجه چی په هغه باندی بی نسبت نوروته زیات باور درلودشاه جهان ته وراستوو چی هغه ته داورنگک زیب احترامونه ورسوي او ورته عرض کړي چی دی خپل پلار شاه جهان ته وفادار او مطیع دی اوضمن داهم ورته وواپی چی پښور شو و واقعو باندي رت خپه دی . د دارا نو طیثو دی مجبور کړ چی خبره دې ځای ته ورسوي . او داچی ستاسو اعلیحضرت دروغتیاینه زیری ماته راوړسید زه بی اندازې نه زیات خوشحاله کړم . دی (اورنگک زیب) تش ددې لپاره راغلی دی چی د شاه جهان څخه هدايات واخلی او بس :

شاه جهان د اورنگک زیب د خواجه په مخ کی دخپل زوي اورنگک زیب د رفتار او دده دمتابعت په نسبت زیاته خوښی ښکاره کړه . اگرچی دی په ټوله معنی پوهیده چی کار بالکل بل شکل غوره کړی دی . شاه جهان ته د اورنگک زیب چالاکی او مرموز خصلت او هم دهغه دتاج و تخت پټه ارزو ښه څرگنده وه . شاه جهان

پوهیده چی باید هېڅکله دده په غور و خبرو باور ونکړي ولی باوجود ددې ، ده په خپله ځان غلولو له ورکړ . ددې په ځای چی په ماهرانه ډول په کارلاس پورې کړي دخپل نفوذ او سلطنت نه استفاده وکړي په هر ځای کی خلکو ته ځان وښیي او په ټولو ښارونو کی وگرځی ټول امیران جمع کړي . (او تر اوسه وخت له وخته نه و تیر شوی) شاه جهان کوښښ کوي چی داورنگ زب نه په چالاکی کی مخ ته شی کوم چی دهرې شیطانی ماستر وهغه په لومه کی بند کړي ، په کومه کی چی وروسته په خپله خښیزي . دی او رنګ زب ته خواجه ورلیزي اودهغه په خوله دا خبرې ورته کوي چی شاه جهان په ټوله معنی ددارا رفتار او حرکت وینی او دهغه نالایقت هم ورته معلوم دی ، آما د اورنگ زب په هکله هر وخت خوشبین دی او دی باید دپلار په مینه او عشق کی شک رانه وړي . په پای کی شاه جهان خواهش ترخواهش کوي چی اورنگ زب په ډیره لنډه موده کی خپل پلار شاه جهان ته ورشی ، ددې لپاره چی د موجوده بی نظمی او گډوډی دلیرې کولو په باره کی دهغه سره خبرې وکړي او هم دده دلیدورت تزی دی چی په مخ یی ښکل کړي .

اورنگ زب هم دخپلی خوانه پدې ښه پوهیده چی د شاه جهان په خبرو باید باور ونکړي . خصوصاً ده ته دا ښه معلومه وه چی دده سرسخته دښمنه بیگم صاحب شپه ورځ د شاه جهان سره په څنگ کی ده او په ده باندې بی شک تاثیر لري . اورنگ زب ویریده چی که چیرې چونی ته ورننوځی هلته په ونیول شی او په نتیجه کی به ټول کارونه دده دهیلی او توقع عکس رابرسیره شی . ویل کیږي چی همدا ډول پلان جوړ شوی و او ددې مقصد لپاره چاغی چاغی تا تاری مجهزې شوې وې کومی چی په حرم سرای کی خدمت کوي . دغه تانارې باید په اورنگ زب باندی ورغورځیدلی وای په مجرد ددې چی دی ور داخل شوی وای .

اصلي خبره چي هر ډول وي وي به ، مگر اورنگ زيب دانه غوښتل چي
 خپل ژوند په خطر کي واچوي . ده په عين وخت کي دا آواز ه خبره کړه چي ان يا
 سبا به شاه جهان ته ورشي . اما کله چي به ټاکلي وځ راتله هغه به يي شاته غور
 خوا ه وخت يي ځنډاوه او په دا پوهېدل گران وچي اورنگ زيب کله شاه جهان ته ورځي .
 اورنگ زيب دپخوا پشان . پتو توپيښو ته دوام ورکاوه او دپوهيو اميرانو
 نظريي ځان ته معلومولي . بالاخره کله چي يي دځايو پلانو نو لپاره ټول ضروري
 وسايل تيار کړل ټول خلک په ناڅاپي ډول خبر شول چي اورنگ زيب خپل مشر
 زوي سلطان محمود شاه جهان ته دخبرو وړ کولو په نوم چوني ته ورواستوه . سلطان
 په ډير زړور توب او تشبککارانه ډول په هغه پيره باندې چي په دروازه کي د رول
 شوي وه وروغورځيده ، په جرائت سره يي هغوي يوه گونج ته کړل

ځان ته ئي لار خلاصه کړه . پدې وخت کي هغه زيات شمير خلک چي مخ کي هلته
 تيار درول شوي وه دچوني منځ ته ورننوتل . پاي ترتيب سره يي دچوني ديوالونه په
 خپل کنترول کي راوستل . دې کار هيڅوک دومره ايان نکړل لکه پخپله شاه جهان .
 ځکه دې پوه شو چي پخپله لومه کي گير شو ، کومه چي داورنگ زيب لپاره يي اچولي وه .
 ده ته جوت شو چي په پخپله بندي او اورنگ زيب چوني محاصره کړه .

واني چي شاه جهان دسلطان محمود دنظري معلومولو لپاره فوراً سړي ور
 واستول او په قرآني قسم وخورچي که چيرې دې (سلطان محمود) د شاه جهان سره
 وفادار پاتي شي تاج و تخت به ورکړي . سلطان محمود يي لاس په لاس دننه خپل
 استوگنځي ته راوباله او پدې يي ډاډه کاوه چي موقع له لاسه ونه باسي . پدې ترتيب
 سره گولای شي چي هم دخداي رضا حاصله اړه ابدي افتخار ځان ته وگتي . تر
 ابده پورې به خلک په خولو کي دا خبره گرځوي چي سلطان محم وه خپل نيکه
 شاه جهان له بنده خلاص کړ . رښتيا هم که چيرې سلطان محمود دا زړ ورتوب

کړی وای، شاه جهان به ښارته راوتلی وای خلکو ته به یی ځان وربښودلی او جنگ ته به یی لاس تیر کړی وای. ټول بانفوذه امیران به یی شکه په ده پسی روان شوی وای. اورنگ زیب به د جرئت نه وای پیدا کړی چی مستقیماً دخپل پلار په مقابل کسی وجنگیزي. پرته لدینه هغه به داخطر احساس کړی وای چی ممکن نه تنها لوی امیران حتی مراد بخش به یی ملاتړ ونکړي.

د شاه جهان تر ټولو لویه سهوۀ پدې کی وه چی د داراله ماتسی او تیشتی نه وروسته دی دچونۍ څخه چی هلته دبندي پشان پروت وونه ووت. آماداسی کسان ما ولیدل چی هغوي د شاه جهان داکار معقول باله. داسوال دسیاسیو نوپه منځ کسی دتود بحث لاندی نیول شوی و. زیاترو دوراندې نظریی طرفداري کوله. دمثال په توگه داسی ویل کیدل: دتعجب خبره داده چی تقریباً هیڅکله څوک پښی هغه ډول نه مطالعه کوي لکه څنگه چی هغه واقعیت لري. کله کله زیات بی معنی او چتسی اقدامونه په کامیابی سره ختمیزي نو لدې وجهی نه ټول هغه تائیدی. که چی پرې شاه جهان موقع موندلی وای چی خپل پلانونه ترسره کړي نو ټولو به ده ته په جهان کی دلو مري لمبر هوښیار اوزبردست سیاست مدار نو. ورکوه آماداجی شاه جهان اوس په بند کی ولوید، نو دمهربان بودانوم ورکول کبزي او بیاورپسی ویل کبزی چی دبېگم صاحب یعنی هغی ښځی لاس ته ئی ځان تسلیم کړی و چی دخودخواهی او هوس نه ئی سترگی رندې شوې وې.

بېگم صاحب پدې فکر چی اورنگ زیب به شاه جهان ته ورشي دهغه سره به وگوري. داپدی معنی چی مرغی به په خپله پنجرې ته ورننځی. یاداجی اورنگ زیب به کم له کمه هیڅکله داکوښښ ونکړي چی چونی ونیسی او حتی دا قدرت به هم پیدا نکړي چی هغه محاصره نکړي.

دې ډول کسانو په کلکه سره دا خبره تاييدوله چې تر ټولو غټه غلطۍ داده چې سلطان محمود ونه کولای شول ددې طلايي موقع څخه استفاده وکړي اوردې نيکمرغه او نادره عمل په مرسته ځان ته تاج و تخت تضمين کړي. ددې په ځان چي وروسته کواليار ته منډه واخلي او هلته مړ شي. لازمه خود داده چي ده د يوه لوي حاکم پشان د قانون او هدايت په نوم خپل نيکه شاه جهان ازاد کړی وای .

په هر صورت خبره چي هر ډول وی، مگر سلطان محمود (ممکن دی لدينه ويريدلی وي چي شاه جهان به يې غلط کړي او که دننه ورشي په خپله به په لومه کي ولويزي، يا داچي داجرئت يې ونکړ چي دخپل پلار اورنگ زيب اعتماد په ځان باندي سات کړي) حتی ونه غوښتل چي ده ته دوراندي شو و پشنهاد ونوپه باره کي يوه دقيقه غور وکړي، او يا هغه واورې. سلطان محمود د شاه جهان ارامگاه ته دننو تونه انکار وکړ، په ډيره سره وضع يې ځواب ورکړ چي ده ته دخپل پلار اورنگ زيب له خوا دا اجازه نه ده ورکړ شوې چي شاه جهان ته دننه ورشي. دی بايد دچو نې دټولو کونجيو سره اورنگ زيب ته ورستون شي . دا ددې لپاره چي پلار مې په تمامه معنی يې خطره دلته راشي او دا عليحضرت پښې ښکل کړي . تقريباً دوه ورځي تيرې شوې ولي شاه جهان دافيصله نه شوای کولای چي کونجي سلطان محمود ته ورکړي و، دخپلو نفرو سره يوځای خلک په ډيره ولاړ و ډله پسي بخواره واره کيزی او نور نوپه هيچا نکيه نه شی کولای، هغه وخت يې سلطان محمود ته کونجي ورکړي او امر ئي ورته وکړ چي اورنگ زيب ته ئي ور ورسوي چي اوس د شاه جهان ليدونه راشي. ځکه دی غواړي چي ځنی زينت ډير مهم شيان اورنگ زيب ته ورايی . اما شاه جهان په خپله ښه پو هيله چي اورنگ زيب دومره احمق نه دی چي دا ډول نه بخښونکي غلطی وکړی . برعکس اورنگ زيب دا وخت خپل يوخواجه دچوني قوماندان تعين کړ او هغه لاس په لاس شاه جهان بېگم

صاحب او خونوره بښځې دهغه چوڼۍ په يوه داسې ليرې کونج کې بنديان کړل چې دڅو دروازو څخه لارور تيريدنه او هلته دوی دچاسره نه خبرې کولای شوې او نه يې چاته څه ليکلای شول حتی دخپلې کوتې څخه يې اجازې نه شول وتلای.

www.libtool.com.cn

پدې وخت کې اورنگزيب شاه جهان ته يوه خط وليکه. مخ کې لدينه چې دهغه سرو تړي په مکتوب کښې اورنگزيب ته په سخته وچه لهجه سره داسې وليکل «دټولو اسنادو له مخې چې ماته څرگند دي، باوجود دهغه لوي اعتماد او احترام په اساس چې شاه جهان يې اورنگزيب ته کړي او داراته برعکس په رت نفرت گوري بياهم ما داراته په طلايي روپو دوه بارشوي پيلان ور واستول چې دهغه په مرسته جنگ له سره شروع کړي. که رښتيا وويل شي نو دارا شاه جهان دآزادۍ نه يې برخې گړنه اورنگزيب. شاه جهان بايد دهغه دارا څخه خوا بدي وي چې ټولو بد بختيو اساس شو. که چيرې دارانه وای نو اورنگزيب به په هغه لومړۍ ورځ شاه جهان ته حاضر شوی وای. ټول هغه شيان چې په حقيقت کې ديوه محترم او گران زوی له پلار نه غواړي هغه به يې په ځای کړي وای. اورنگزيب دا زاری کوي چې پلاريښي وبښي او (اورنگزيب) په خپله فوراً راشي دارامگاه دروازي به خلاصې کړي» مادي ليک په همدې وا ور بدل چې په رښتياهم په هغه شپه چې دارا ولاړ، شاه جهان په طلايي روپو بارشوي دوه پيلان هغه ته واستول. اما روشن آرايگمی دا موقع پيدا کړه چې دهغه نه اورنگزيب خبر کړي. همدا ډول ددې له خوا اورنگزيب ته خبر ورسيدلی و چې تاتاري دده په ضد مهجهزې شوې دي که چيرې دی شاه جهان ته راشي هغوي به په ده باندې ناڅاپي حمله وکړي. داورنگزيب لاس ته حتی د شاه جهان څو خطونه چې ددارا سره مبادله شوي وو، هم ورغلي وو.

ځينو داويل چې گویا دا ټولې خبرې رښتيانه دي. هغه ليکونه چې اورنگزيب خلکو ته ښودل دآتش يوه وسيله وه چې دهغه په مرسته يې غوښتل دخلکو

مترگوته خاوري پرو دروي . اورنگ زيب خېل كوښښونه مشر وع كړي او ټوله گناه
د شاه جهان او دارا په غاړه ورو واچوي چې په نتيجه كې اورنگ زيب جگړې ته مجبور كړاى
شو . دا ټول داسې شيان دي چې دهغوى خپرونه او تر آخر پورې تشرېح ډير مشكل دي . په هر
صورت حقيقت چې هر ډول وي وي به مگر كله چې ټولو شاه جهان په بند كې
وليد تقريباً ټول اميران مجبور شول چې اورنگ زيب او مراد بخش ته د تعظيم لپاره
ورشي . ددې ورتگ داسې بى سارى حالت ښود چې حتي يوه د اميرانو نه شوای
كولاى چې دورنگ نه پښه ونيسي يا دخپل امپراطور شاه جهان په گټه يو گام اوچت
كړي ، كوم چې دوى يې له خاورو پورته كړي وو ، لويې ته يې رسولی ووه حتى ځني
يې د غلامۍ څخه داميرۍ درجې ته رسولی وو ، دا ډول كسان په دربار كې ډير دي
چې د دربار له خوا دستمنۍ او يانوم و نشان مانۍ ته خيزول شوي دي . داهم رښتيا
ده چې ځني كسان لكه د مثال په ډول دانشمندان او داسې نورو ونه غوښتل چې دغه
يا هغه ډله پورې ځانونه وتړي . اما زياتره يې د اورنگ زيب لورې ته را تير شول .
په عين وخت كې داهم بايد زياته كړاى شي لكه څرنگه چې مامخ كې هم وويل چې
دوى دې كار ته مجبور كړاى شول . دهند وضع دفرانسې او يا نورو عيسوي هيواد
نو سره بالكل فرق لري . هاته عالي شانه كسان ځانگړي لوي جايدادونه لري چې د
هغه نه زيات جايداد لاس ته ورځي او دا جايدات دوى ته دا امكان برابرولى چې يې
له دربارۍ معاشه تربوه وخته پورې د دوى ژوند تامين كړي . په هند كې اميران
او عالي شانه كسان يوازې مستمري معاش لري لكه څرنگه چې مامخ كې اشاره
ورته وكړه امپرانور كولاى شي چې هره گړى د دوي نه دامستمرى معاش قطع كړي
پداسې حالاتو كې دغه اميران او عالي شانه كسان لاس په لاس خوراي ته راگرځي . ددوى
سره بيا نه څوك راشه درشه كوي . ته به واى چې دا كسان هيڅكله دنوم خاوندان نه
وو ، اونه به دوى ته څوك بيا يوه تينگه په قرض وركړي .

کله چی اورنگک زیب شاه جهان او امیرانو دخطر نه ځان ویوست دبیت المال نه یی په هغه اندازه پیسې واخستی خومره چی یی په کار وې. ورپسې یی خپل ماما بنایسته خان دبنار گورنر تعین کړ او دی دمراد بخش سره یوځای د دارا په تعقیب پسې روان شو. په هغه ورځ چی پوځ باید داگرې نه رنلای وای دمراد بخش نزدی ملگري خصوصاً دهغه خواجه شاه عباس پوهیده چی داورنگک زیب دغه پوچی مهربانی او حسن استقبال یی له تنگی نه بل شی نه دی. مراد بخش ته خبر ورکړ شو چی دی امپراتور دی. ټول یی داورنگک زیب په شمول داعلیحضرت په نوم یا دوي نو لازم دده چی دارا شکوه په تعقیب پسې یوازې وایزي او په خپله دنورو قواو سره اکرې یاډیلی ته نزدې پاتی شی. که چیرې ده پدې مشوره باندې عمل کړی وای په لږ مشکل سره به یی شک داورنگک زیب له پښو غورځولای وای اما دهغه له پښو غورځول ډیر سخت و، ځکه چی د بخت ستوری یی رب ځلیده. مراد بخش د هغه په وعده وفاداری او په قران خور لوپه ټوله معنی اعتماد کوي دراره د لښکر سره وخوځیدل او یوځای په ډیلی وروان شول.

کله چی دری ماتوړې ته راورسیدل داځای داگرې څخه د درو څلورو ورځو مزله په اندازه لیرې دی. دمراد بخش ملگرو نور هم زیات معلومات لاس ته راوړل، بیاله سره پدې کړنښ کی شول چی دمراد بخش توجه دې موضوع ته راوگرځوي او پدې یی متیقن کړي چی اورنگک زیب په زړه کی پته ده فونه گرځوي او دهغه په عملي کیدو به یی شک دمراد بخش روځ وریده کړي. ملگرو ده ته وویل چی دوی ته دتپو او خوا وڅخه خبر ورکړ شوی دی چی خاص پدې ورځ په هیڅ صورت سره داورنگک زیب څیمې ته ورنشی. له ټولو بهتره یه داوي چی داو زنگک زیب مخه ونيول شی هر خومره چی مراد بخش ته وویل شول دهغو ټولو سره سره ده هیچا ته

غور نه نيو دټولو صميمي مشورو اوريدولپاره يی غورونه کانه وو. ددې لپاره چې اورنگک زيب ته يی دخپلی دوستی او صميميت اظهار کړی وی په همدغه ما بڼام په ډيره خوشحالی سره دهغه ځای ته وروان شو هلته د ما بڼامی دودۍ لپاره پاتې شو اورنگک زيب چې د درو څلورو صميمي نظامی منصبدارانو سره د مراد بخش په انتظار وو هغه يی په غيږ کی ونيو، چا پلوسانه خبرې يی د مراد بخش په ادرس دوه چنده کړې. مهربانی او احترام تر دې اندازې پورې چې دهغه مخ يی په دستانال پاکوه چې گرد او خولي ورڅخه ليرې کړي هره گړۍ به دامپراتور او اعليحضرت القاب هغه ته ورکول کيدل. پدې ضمن کی دودۍ را وړل شوه خوراک شروع شو او مجلس تود يزي خبرې په عادي ډول دهرې خوانه کيزي په آخر کی د شيرازي شرابو يولوی بوتل يوڅو دکابلي شرابو بوتلونو مخ ته کيښودل شول چې په نيشه پيل وکړي اورنگک زيب د مسلمان په عنوان چې د شرابو څخه رته کرکه ښکار کوي اونه غواړي چې خپله مسلمانۍ خرابه کړي ډيره خوشحالی سره دمیز څخه جک شو او ييائی په ډير لطف سره مراد بخش او نور قوماندانو سره چې لاپخوا آماده او پوهول شوي وو شراب خوری ته دعوت او خپله د استراحت په بهانه له خيمی څخه وځی مراد بخش چې په شرابورټ مين او شراب يی هم زیات خوښ و، نوداندازې نه زیات يی وانځر لنډه داچې په نيشه کی ویده شو. اورنگک زيب همداسی له خدايه غوښت. د مراد بخش سره راغلی نوکران په دې نوم چې هغه آرام ته پريزدي سلامي له هغه ځايه وويستل شول د مراد بخش څخه توره، ډال، خنجر اونوره وسله واخستل شوه.

لږ وخت وروسته اورنگک زيب پدې نوم چې مراد بخش وينس کړي خيمی ته راننوت په رته بۍ ادبي سره ئی مراد بخش په پښه تيله کړ. کله چې مراد بخش سترگی خلا صولی اورنگک زيب د لنډې، ولی تعجب اورې خبرې شروع کړې:

(داځه شی دي؟ څومره شرم اوبی حیایي؟ اهلحضرت دومره متانت نلري چی دداسی نیشی څخه ډډه وکړي. خلک به زما او ستا په باره کی څه وایی؟ دغه مردار شرایسی له دغه ځایه وباسئ ، پښی اولاسونه ئی وتړئ ، اوکوټه کی ئی کلپ کړئ ترڅو چی په حال نه وي راغلی . امر عملی شو.

www.libtool.com.cn

مرادبخش اوس بسی فایده چیغی وهی اوخلک مرستی ته راغواړي . پنځه شپږ کسه ورباندي راوغورځیدل پښواولاسوته یی زولنی ورواچولی . دمرادبخش کسان چی هلته حاضر وو پدې کار خبر شول غالمغال بسی پورته کړ. غوښتل بسی چی په زور سره کوتی ته ورننوځی او هغه را خلاص کړي مگر دمراد بخش دلویو منصبدارنو څخه لکه الله قلی چی دتوپخانۍ قوماندانی ئی په غاړه وه لا پخواختل شوی و. دنورو په تهلد ید ئی پیل وکړ هغوی یی مجبور کړلی چی دهغه ځایه لیرې شی په ټوله اردو کی لاس په لاس نماینده گان خپاره کيږي چی دلومړی خطرناکی مرحلی مخه ونیسی. دغه نمایندگان نور و ته ډاډ ور کوي چی هیڅ شی نه دي پېښ شوي ځکه دوی دپښی په ځای کی حاضر وو. مراد بخش رت نیشه شو، ټولرته په هغه جمله کی اورنگ زیب ته ئی په ښکځلو پیل وکړ. هداسی حالت کی چی هغه رت نیشه او په قهر و ، دالازمه وگڼل شوه چی په کوټه کی یی کلپ کړي. سبا سهار کله چی په حال راشي راوبهځي. له بلی خوا په همدغه شپه کی ټول لوریو قوماندانانو اودپوځ منصبدارانو ته سوغاتونه ور خوا وره شول. فوراً یی تنخواه جگه شوه، ډیرې وعدې وکړای شوی. دهمدې مرقع راتگ ته لادپخوانه ټول په انتظار و او ددې پښی پوره پېښ بین وو. دا هیڅ دتعجب ځای نه و چی سبانه تقریباً ټول غلی شول په دوهمه شپه ئی دغه غریب شاهزاده په ډولی کی (دغه ډولی چی دبوې کوچنی کوتی شکل لري په پیل باندي ئی باروي اوعموماً په هغه کی ښځی وړي) بندي کړ. بیایي مخامخ ددیلی سلیمگر ته چی یوه زړه وړه کلا اود دریاب په منځ کی پرته ده نقل کړ. (۳۷)

پدې ترتيب سره کله چې ټول، پرته له خواجه شاه عباس څخه چې رت خپه وه آرامه شول، اورنگزيب د مراد بخش ټول پوځ دخپل پوځ سره يوځای کړ او په داراپسي روان شو. داراپه ډير تيزی سره د لاهور خواته روان و، پدې فکر چې هلته به ځان محکم او خپل طرفداران به هلته ځان ته راجلب کړي. ولي اورنگزيب هغه په دومره چټکتيا سره تعقباوه چې هيڅ کار يې هلته دلاسه ونه شو. دارامجبور شو چې د لاهور څخه صرف نظرو کړي او د ملتان (۳۸) خواته مخه کړي. اما هلته يې هم څه دلاسه ونه شول ځکه چې اورنگزيب باوجود د سختی گرمی شپه و ورځ ورپسې روان و او دومره چټک روان و، چې کله کله به يې د پوځ د بيداری لپاره تقريباً دوه درې ليو (۳۹) - (۹ د څخه تر ۱۳ کيلو متره) دنورو څخه په مخ کې روان و. زياتره به مجبور کېده چې لار کې دنورو پشان مردارې خصاً او په وڅښې، په وچه ډوډی قناعت وکړي، دونولاندی ویده شی. اړيا کله چې به يې داردو رسيدو ته انتظار يوست، همدې وخت کې به يې دسرلاندی دساده عسکرو پشان ډال د بالانيت په ځای ايښي و.

داورنگزيب د داسی چټک تگ له کبله دارامجبور شو چې ملتان هم خوشی کړي، پدې ويره چې دهغه سره هلته مخامخ نه شی، ځکه داورنگزيب دمقابلی طاقت يې په ځان کې نه لیده.

ددې ځای سياسيون ددې موضوع په باره کې مختلفې نظریې څرگندوي. د مثال په ډول ويل کيږي چې که چيرې دارا چې د لاهور څخه ووت د کابل سلطنت لورې ته تللی وای او هلته يې ځان پټ کړی وای لکه څنگه چې همدا ډول مشوره هم ورکړای شوه نو هلته به يې لس زره سربازان موندلی وای کرم چې د پښتنو، ايرانيانو او ازبکو په مقابل د صوبی ساتنی لپاره هلته ساتل کيدل او دهغه ځای گورنر (صوبه دار) محبت خاړ چې د هندوستان له قوي ترينو او تر ټولو قديمی اميرانو څخه و

او هيڅکله د اورنگ زيب له هوځواهانو څخه هم نه و، چې دده طرفداري ئې کړې وای. پرته
 لدینه دا به د ايران اواز بکستان دروازو ته ورنژدې شوی وای. دې کار ډیر امکان
 درلود ځکه چې ده سره پسي ورسره وې. نو د کابل صوبې ټوله اردو محبت خان
 سره به دد په لوري راټیر شوی وای. ده به کولای شول چې نه یوازې د ازبکستان
 بلکه د ايران څخه مرسته وغواړي لکه څنگه چې په خپل وخت کې همایون دا
 کار وکړ. کله چې فرید خان د پټانانو (پښتنو) بادشاه (۴۱) د همایون څخه تاج
 او تخت راوړ، نوموړی د ایرافییو څخه کومک وغوښت او ددوي په مرسته بیا په تخت
 کېنښت. ولی - ارا رقی کم بختی پسي اخیستی و. دښې مشورې اوریدلو لپاره یې
 غوږونه کانه شوي وو. په مقابل کې دارا د سند خراڼه روان شو، او د تانا باکا (۴۱) په
 چرفی یې حمله وکړه. دا چرفی ډیره محکمه او مشهور سنگردی چې د سند د باب
 په منځ کې پرته ده. کله چې اورنگ زيب ولید، چې دارا سند لوري ته روان شو
 نور یې لازمه ونه گڼله چې تعقیب ئې کړي. پدې ډیر خوښ شو چې د کابل لاری یې
 غوره نکره اورنگ زيب پدې کفایت وکړ چې د دارا په تعقیب پسي خپل رضاعی
 ورو میربابا د ۷-۸ زرو هسکرو سره واستړي او خپله بیرته راستون شو اورنگ زيب
 ددې نه ویریده چې مبادا په انگره کې کوم پښه راوړي ته نه شي له بلې خوا لدینه ویریده
 چې ممکن ځینې قوی راجگان لکه: جی سنگ، جیسام سنگ، د شاه جهان د ازادولو
 کوښښ وکړي، یادا چې سلیمان شکوه د سرینگر راجه سره یوځای د غرونو څخه
 را کوږشی، یادا چې سلطان شجاع به بیخي اگری ته رانژدې شی. دادی وگورئ
 په همدې ډیره کې څه ورپېښ شول.

کله چې اورنگ زيب د ملتان څخه لاهور ته په ډیره چټکتیا سره پرمخ زور کاوه
 په همدې وخت کې هغه ولیدل چې منځ ته ئې راجه جی سنگ د خاورو پنځو زرو
 مسله والو اجپوتانو سره روان دی. اردو ورسته اورنگ زيب منځ کې ځی. دی

پوهيده چي دغه راجه د شاه جهان بي اندازې صميمي دي. پدې ويريده چي جي سنگ
 ددې موقع څخه استفاده ونکړي او کومي کوداته لاس تير نکړي، يا شاه جهان د بند
 څخه خلاص نه کړي. پدې موقع کي د شاه جهان له بنده ايستل فوق العاده آسان
 کاوو. په حقيقت کي دانه وه معلومه چي آيا راجه په بنديتيا هم
 داسي نيت درلود او که نه؟ راجه په بي ساري چټکتيا سره
 د اورنگ زيب مخي ته ور روان و، ولي اورنگ زيب دده په باره کي يوتېکي
 معلومات نه درلود او حتي فکري کاوه چي جي سنگ لاتر اوسه په ډهلي کي
 دي. اما ناسي وگورئ چي ثبات، زړ و، توب او کلکوالي څه معني لري.

اورنگ زيب د جي سنگ دليدو څخه هيڅ تشویش ښکاره نکړ او همداسي
 مخامخ بي له ويرې په هغه ور روان شو. دليري څخه ئي چي هغه وليد په لاس يي
 اشاره ورته وکړه چه زر ورنژدې شي او داسي يي چيغه کړه: «سلامت باشيد راجه
 جي! سلامت باشيد باباجي» هغه ته يي دپلار نوم او دراجه گانو د سردار لقب ورکاوه
 کله چي جي سنگ لږ ورنژدې شو هغه ته ئي داسي وويل: «ماپه يي صبري سره ستا
 انتظار يوست ټول کارونه خلاص شول. دا امر وبوله، څنگه بالکل يوازې په ميدان
 پاتي شو. په هغه پسي مي مير بابا وليزه. دي اوس ځان نه شي غرولي» ددې لپاره چي
 راجه ته ئي خپل بي اندازې لطف ښکاره کړي يي باره واره يي دخپلي غاړې
 څخه دمرغلرو اميل خلاص او هغه يي دراجه په غاړه کي واچوه.

اورنگ زيب کوبښې کاوه چي جي سنگ دځان څخه لرې کړي مگر په
 هيڅ صورت يي دځان څخه خپه هم نکړي، نو اورنگ زيب هغه ته داسي وويل
 «وانيزه! بيره کوه چي لاهور ته دځان ورسوي زما پوځ دلاري له مزله نه رت ستري
 شوي دي. څر حرکت کړه او هلته زما انتظار باسه. زه ددينه ويريژم چي ممکن هلته
 کومه خبره پېښه شي. زه تا دښار گورنر ټاکم او ټول وال ستا په لاس کي در

کوم. هغه څه چې تا دسليمان شکوه سره وکړل زه ددې خدمتونو زينت ډير مشکو. يم
دليل خان دې چيرې پريښود؟ زه به هغه په خپله سزاوړم. بيره کوه. سلامت اوسي
په مخه بڼه. »

www.libtool.com.cn

داراجی تا بکارته راغی نو دچونۍ قومانداني ئی دخپل يوه زر ورهښيار
او چالاک خواجه په لاس کی ورکړه همدلته ئی ډير مضبوط لښکرچی دپتانانو (پښتنو)
اوسيدانو څخه تشکيل کړی و(پرنګيانو) نو پخاني لوي تعداد هم ورسره و، پرنګاليان
انګريزان، فرانسويان او جرمنيان چې د دارالويو وعد وليونی کړي و وتول دده
سره پيوست شول. د داراله قرله که چيرې امپراتور شوی وای مونږ (پرنګيان) به
خومره چې دلته ووتول به لوی اميران شوي وای.

دارا دخپلی خزاني زياته برخه همدلته پريښوه لاتر اوسه یی په طلا او نقره
کی هېڅ کمبودي نه احساسوله. دلته فقط دڅو ورځو په نيت راغلی و، نورنود
دوو، درو زرو کسانو سره دسيند په جريان ښکته دسند خواته په چټک سرعت سره
روان شو دراج، کاجی ټولو ځمکو څخه تير شو او گجرات ته راغی او داحمد آباد
دروازو ته ئی ځان راوړ ساوه. دهغه ځای قوماندان داورنگک زيب خسر شاه نواز خان
دخپل مضبوط پوځ سره دهر ډول مقابل لپاره تيار و. اما ممکن لدينه چې شاه نواز خان
بی خبره گور شویا داچې دمړتوب نه یی کاروانه خيست. (شاه نواز خان دما تاشي
سوداگرانو دقدیمی کورنی څخه و. ده ته بايد هيڅکله ديوه سرباز په سترگه نه وای
کتل شوي. دی داسی اسان وچې زياتره ژوند ئی دهيش سره تړلی و ډير مهربان او
نرم مړی و

په هر صورت خبره داده چې ده ددارا په مقابل کی نه يوازې مقاومت
ونکړ، بلکه هغه یی ځان ته په ډير احترام سره ور بلولو او بيایي دهغه سره په ډيره
چالاکۍ سره خبرې شروع کړې دارا دخپلی کم هقلی له مخی چې دهغه سره تل

ملگري وه په شاه نواز خان دومره اعتماد وکړ چې خپل ټول پلانونه یې هغه ته پوپه یوپه گوته کړل. ټول هغه لیکونه چې د جیسا مسنگ او نورو زیاتو ملگرو څخه ورتنه راغلې وو او په هغه کې لیکل شوي وو چې دوی غواړي د دا اړه لوی راتیر شي شاه نواز خان ته وښکار کړل. له بلې خوا څخه ټولو ملگرو دارانه څخه په خوله اوڅه په لیکونو کې دار لیکل چې شاه نواز خان د اعتماد وړ سړی نه دی او خامخا به خیانت ته لاس تیر کړي.

ددې کار نه دټولو څخه زیات په خپله ارننگت زیب په تعجب کې ولوید. هغه پوهیده چې دارا په احمد آباد کې دی پدې هم پوهیده چې ده سره زیاتې پیسې ورسره دي. ټول هغه ملگري او یانر زیات تعداد کسان چې دارا ننگت زیب څخه ازرده دي حتماً به دارا سره یوځای شي.

دارا چې دومره لیرې دی، هلته به دده مقابلې ته ورننگت هم د خطر څخه خالی نه وي ځکه ددغه ځای یعنی اګري او شاه جهان څخه دومره لیرې کیدل او بیا دهغه ځای دداسې قوي راجگانو لکه جی سنگت او جیسا مسنگت د ټواو ځمکو څخه تیریدل دهغه ځای دکړو وز ولاړو لیدول څه سمانه خبره نه وه. له بلې خوا پدې هم پوهیده چې سلطان شجاع د لوی پوځ سره را روان دی او دادی الله آباد ته راوړ سېده. دسربنگر راجه د سلیمان شکره سره یوځای د اتیاري نیسې چې د غرونو څخه را کوزشي. سې ټولو فکر و واورنگت زیب په زیاتو مشکلاتو کې اچولی وه نه پوهیده چې کوم لوري ته حرکت وکړي بالاخره هغه دافصله وکړه چې لاس په لاس دا راهله د شاه نواز خان سره ارامه پرېږدي او دټولونه اول ضروري کارونو ته یعنی سلطان شجاع ته متوجه شي، کوم چې د الله آباد ته د گانگه د یاب څخه راپورې شو. سلطان شجاع همدلته دیوه واړه زاړه کلي سره چې کاجوي (۴۲) نومېږي دیره لوی دند په غاړه سنگر واچوو.

اورنگ زيب هم مقابلي ته راو خو ځيد او د سلطان شجاع څخه يونيم ليو
ليږي ديوه کوچني سيلاب په غاړه داگري له خوانه خيمي ودرولي . ددواړو پوځونو
په منځ کي ډيره ښکلي همواره ځمکه پرته وه او د جگړې پاړه ډيره پراېره وه .

داچي اورنگ زيب دلته راوړسيد ، په سبايي جنگ ته ملاوتېر له او په

شجاع يي حمله وکړه . اورنگ زيب خپل بارگير د سيلاب په پورې غاړه پريښود
هغه کړښتونه چي ده د شجاع د ماتې لپاره په کار اچول غير قابل تصور وو . امير حمله
د دکن بندي هم پدې ورځ راوړسيد . دى اوس د دارا څخه هم نه ويريده ځکه خپل
خانه يي د خطر څخه وتلي وه خپل ټول قوت شجاعت او چالاكي يي په کار واچول
آما څنگه چي شجاع ډير ښه ځان محکم کړي وښه توپخانه يي په لاس کي اوه خپل
پوځ يي ډير ښه د دښمن په مقابل کي درولي و بنا پدې دليلو نو اورنگ زيب نه شراي
کولاي چي د دښمن جناح وشاري ، يايي عقب بشي ته مجبور کړي ، يايي کم له
کمه داو بوځخه لرې کړي . ولي ټول کړښتونه يي فايدي وو . په ځله اورنگ
زيب مجبور شو چي څر ځله په شالاشي او سختو مشکلاتو کي بند و . سلطان شجاع
نه غوښتل چي په اواره کي ډير زيات په مخ ولاړ شي يا داگټور ستراتيژيکي ځاي
له لاسه ورکړي . ډير کړښت يي دا وچي له همدغه ځايه د ځان څخه دفاع وکړي
کومه چي ډيره معقوله هم وه . سلطان شجاع دا پيش بيني کوله چي اورنگ زيب
ډير وخت دلته ځان نه شي تينگولي . بالاخره به مجبور شي چي بيرته هغه سيلاب
ته ورستون شي . ځکه رته گرمي وه او په همدې موقع کي به يي دشاله خواپسي وهي
اورنگ زيب هم ددې موقع پيش بيني کوله رلي په همدغه وخت کي يو بل نوی
مشکل پيدا شو .

اورنگ زيب ته چا خبر ورکړ چي راجه جيسام سنگ چي د تظاهر لپاره ده
سره ملگري شوي و دده په ټولگيو حمله وکړه خزانه او بار دارحيوانات لوتوي

دې خبر اورنگ زيب په تعجب كې واچوه او هم په همدغه وخت كې ده دخپل پوځ په منځ كې گډوډي احساسوله. تردې اندازې چې زياتو كسانو تيښتي ته پل وركړ. اما ددې سره سره اورنگ زيب ځان له لاسه ورنكړ او پدې پوره شو چې كه چيري په شاوگرځي ددې خطر شته چې هر څه له لاسه وركړي. د دارا د جگړې په شان اورنگ زيب دا فيصله وكړه چې د دښمن فشار وزغمي، په ميرانه سره ودريزي او هيڅ شې ته توجه ونه گرځوي. مگر په پوځ كې گډوډي لازياتيدله سلطان شجاع پدې تمه چې ددې چاس څخه پوره استفاده وكړي، نو د دښمن په پوځ يې حملو ته لار ور وركړ. د اورنگ زيب د پيل رهنما كوونكي په غشي ووژل شو. اوس دى په خپله پيل رهنما يې كوي، ترڅو چې بل رهنما ورله راغى په اورنگ زيب دغيشو باران اوریده. ده هم بې له ستر تيا په دښمن غشي ووغورځول پيل د ترس نه په شا راځي، اورنگ زيب پداسې غريبانه وضع كې بند شوى و، چې ايله په پښو ولاړ دى. او دا كوښښ كوي چې ځمكې ته راټوپ كړي. پداسې اضطرار يې حالت كې اورنگ زيب څه كړى وای؟ دامير جمله غونډې سړى كوم چې اورنگ زيب ته نژدې ولاړ و، بې اندازې شجاعت او ميرانه يې ښكاره كوله او په ميرتوب كې ئې بې سارى نوم درلود او دده څخه اساساً دا توقع هم نه كيده ولې بيا هم ده اورنگ زيب ته لاس پورته كړ او دا يې په چيغه سره وويل: « دكن ته! دكن ته! دكن چيرې دى؟ » داسې ښكاريدله چې بالكل وروستى لحظه ده. ويل كېداى شول چې اورنگ زيب په همدغه دقيقه كې خپلو لوړ وټالوله ځانه څخه وغورځاوه حتى دا تصور كول مشكل و چې اورنگ زيب به وركړلاى شي ژوندى ځان خلاص كړي. آماده بخت دهغه تصور نه چې كېداى شواى هم قوي و. سلطان شجاع بايد مانې وكړى او دارا په شان په تيښته ځان د مرگ نه بچ كړي. دا تقدير غوښتنه وه چې اورنگ زيب بايد فاتح شي، په ټولو باندې غالب او دهندي واكمن شي.

دسمانگر جگر به په ياد راوړو چې ، هلته يوې جزې پښې دارا تابه کړ دهغه ځای خيانت پشان دلته سلطان شجاع تابه کړ . سلطان شجاع د لوړو منصبدارانو څخه چې الله وردي خان نومېده د ځينو په قول اخيستل شوي و ، د همداسې چالاکي نه استفاده وکړه لکه څنگه چې کليل الله خان د دارا په هکله په کار واچوله . رښتيا داده ځينې فکر کوي چې د الله وردي خان کار د بدنيت څخه نه و ، بلکه د چاپلوسۍ له کبله و . کله چې هغه د اورنگ زيب پوځ کې گډوډي وليده نو الله وردي خان سلطان شجاع ته د مبارک باد کلمې سرکړې ، کومې چې په خپل وخت کې کليل الله خان داراته له خولې يادولې .

الله وردي خان سلطان شجاع ته زاري کوي چې نور د خطر سره ځان مخامخ نکړي چې ، په پيل باندې کښينی : « را کوز شه ! د خداي په نوم ! تاته زاري کوم چې په آس سپور شه تاته خداي د همدې امپرانوري درکړه راځه چې فراريان پسې تعقيب کړو ، چې اورنگ زيب خلاص نه شي . » د اورنگ زيب زير دست قسمت ته گورئ چې د جريان مخه يې بلې خواته وگرځوله سلطان شجاع په زيرکي کې د مراد بخش څخه کوم توپير نلري . ده همغه اشتباه وکړه چې دارايي مرتکب شوی و . د خپل پيل څخه لا پوره را کوز شوي نه و ، چې د پوځ له سترگو څخه غائب شو . په پوځ کې پريشاني گډه شوه ټول پدې فکر چې خيانت خپل کار وکړ . شجاع مړ يا بندي شو . د دارا د وېش د شجاع پوځ هم تيت شو . په پوځ کې داسې لويه گډوډي او بې نظمي راغله چې د سلطان شجاع لپاره د ځان خلاصول په رښتيا خوشبختي گڼل کيده .

چېسما سنگ چې دغه خبر واورېده او پوه شو چې دلته نور پاتې کيدل بې خطر نه دي نو په هغه ځه چې لاس ته راغلی وواکړ او کړه او په نيم مارش سره داگرې لورې ته ولاړ چې دهغه ځايه خپلې منطقي ته ځان ورسوي . اگره کې داوازي خپرې شوې

وې چې اورنگ زيب جنگ کي ماتي وکړه . دی اوامير جمله دواړه ونيول شوو
 او سلطان شجاع ئی د جنگ د بنديانو په صفت د خان سره راوړي . د اورنگ زيب
 د طرفدارانو په منځ کي نااميدي تردي اندازې پورې رسيدلې وه چې حتی بنایسته خان
 د بنار گورنر او اورنگ زيب ماما کله چې د بنار دروازي سره جسامسنگ ولېده او
 دهغه د خیانت په باره کي يې هم پوره معلومات درلود نو خان يی د مرو په جمله کي
 حساب په لاس يی د زهر وپياله ، ورته کړه چې خان مسموم کړي . ويل کيږي چې
 بنایسته خان به په رښتيا هم زهر په سراړولی وای که چيرې خلک دده مانع شوی نه وای .
 او د زهر وپيالي يی نه وای ترې نيولی . داسی تصور کيږي چې که چيرې جسامسنگ
 هوشيار وای او د زهر يی کړی وای چې لږ څه په اکره کي خان تينگ کړي نو کولای
 شول دا کوښښ وکړي چې څه په وعدو او څه په تهديدونو سره د پته زمينه برابره کړي
 چې شاه جهان د بنده را خلاص کړي . د شاه جهان د خلاصول لپاره ډيره ښه موقع وه .
 د تعجب خبره داده چې په دوو ورورؤؤ کي ټوله اکره پدې عقیده شړه چې اورنگ
 زيب کلی ماتي و خوړه اما جی سامسنگ ته چې د پښور اوقت معلوم و دا قدرت ورسره
 نه وو چې نور په اکره کي خان تينگ کړي اړيا کوم عمل ته لاس تير کړي . هغه تش
 دومره وکړل چې د بنار منځ څخه تير شی او په بيره سره يی خان خپلی منطق ته ورساوه .
 اورنگ زيب چې تنها دا گري له خوا په خوف کي و ، او ويريده چې ممکن
 جی سامسنگ د شاه جهان په گټه کوم کار ته لاس تير کړي نو په همدې وجهه دخپل
 پوځ سره اکرې ته راستون شو .

د سلطان شجاع په تعقيب پسې يې زيات وخت ضايع نه کړ . د ځيني ضروري
 کارونو لپاره هلته تال شو ، ترخوډه وکولای شول چې دهرې خوانه خان محفوظ
 کړی . پدې وخت کي ده ته خبر راغی چې سلطان شجاع د تينډی په وخت کي زيات
 کسان له لاسه ورکړل ځکه زيات تعقيب يی ونه شو په سلطان شجاع پسې داهم ويل

کيدل چي دی ډير دولتمن ارسخی دی ، دراجاگانو په ملکونو کی ډير کسان اوزياتی
 قواوې را ټولوي اودده قواوې دگانگه په کيسه اوسني غاړې پرتي دي په الله آباد
 کی چي دبنگال په نيولو کی دستراتژیکی نقطه نظره ثبت ډير مهم او مشهور دی
 خان محكموي .

اورنگ زيب پدې سخت کی دوونفروته يعنی امير جمله اوخېل مشرزي
 سلطان محمود ته چي دده سره په څنگ کی واقع وو او واقعاً دده لپاره مفيد هم وو
 توجه راگرځوي . دی پدې پوهيده څوک چي دخېل واکمن لپاره لوی خدمتونه
 وکړی نو نتيجه يی داوی چي داډول کسان زياتره يی حيا کيزي اوفکرکوی چي
 واکمن بايد ددغه خدمتونو مرهون وي اودخېل خدمت په مقابل کی حتی هيڅ ډول
 سوغات نه وینی ، چي دهغه احسان اداکړای شی . اورنگ زيب داهم ليدل چي
 سلطان محمود ډير زيات ځان آزاد احساسوی ، ورځ په ورځ بي غرور اوتسکبر
 زياتيزي ، دهغی ورځی نه وروسته چي ده داگرې چونی ونيوه پدې کار سره يی
 دشاہ جهان ټول پلانونه چي هغی په باره کی يی فکرکولای مشروران کړل .

اورنگ زيب ته دامير جمله زیر کی ، قدرت ، تحمل اوشجاعت بڼه څرگندوو
 دهغه زياته بلایي شهرت ، دده رول چي دټولو مشکلاتو حل کولو لپاره يی دکونجی
 مثال د لود ، اوپه هند کی يی دچالا کی مهارت له پلوه ساری نه درلود هم په سترگو
 ليدل . اورنگ زيب پدې کی شک نه کاوه چي امير جمله به هم لکه سلطان محمود
 پدې حال پاتی نه شی اوبالاخره به دخپلی پر ستنی څخه پېښی اوزدې کړی . ولی
 اورنگ زيب هروخت کولای شول چي دخېل کار لپاره چاره پيدا کړی . دوی
 دواړه يی پداسی تاکتيک سره دځان څخه ليرې کړل چي دغه اړهغه ته هيڅ ډول
 شکايت پاتی نه شو . اورنگ زيب ديوه قوي پوځ په سرکی امير جمله او
 سلطان محمود دسلطان شجاع مقابلی ته وتاکل ولی په پټه کی يی

امير جملہ تہ دا اشارہ ہم ورسولہ چی دبنگال گور نری دھند
 پہ تہولو صو پونو کی بہترینہ کورنری دہ چی ہغہ بہ دہ تہ دژوند تر آخرہ پوری
 ورکرای شی اوددہ دمرک نہ وروستہ بہ دھغہ زوی لاس تہ ورشی . دابہ دھغہ
 احسان پہ مقابل کی وی چی امیر جملہ داورنگک زیب سرہ وکر . البتہ دابہ داحسان
 اداکولو ابتداوی . یوازی امیر جملہ کولای شی چی دسلطان شجاع بیخ او بنیاد
 وباسی . کلہ چی امیر جملہ داکار ترسره کر نو اورنگک زیب بہ یسی میرالامرا
 (دابہ هندوستان کی تر تہولو لویہ رتبہ دہ) مقرر کری . سلطان محمودتہ یسی یوازی
 دومرہ وویل . « دایادولرہ تہ زما پہ زامنو کی مشریسی اودخپل خان لپارہ بہ جنگیژی
 تا تراوسہ زیات لوی کارونہ وکرل ولی داتہولی کارنامی بہ ہیخ ارزشت ونلری کہ
 چیرے سلطان شجاع چی زمونز لوی اوتر تہولو قوی دبنمن دی ونہ نیسی . زہ دخداہ
 نہ ہیلہ لرم چی نور پانی کارونہ پہ اسانی سرہ ترسره کری . اورنگک زیب پدی
 نعمتونو سرہ سلطان محمود او امیر جملہ رخصت اودواروتہ ئی قیمتی واسکتونہ
 بارشوی ، اسونہ اوہیلان بخش کرل . درخصت پہ وخت کی اورنگک زیب یسی لہ
 شدتہ امیر جملہ پدی متقین کر چی خپل یوازی زوی محمد امیر خان ددہ دتسلی
 اوتریسی لپارہ بابہ بل عبارت دیر غمل پہ تو کہہ ہریز دی . سلطان محمود یسی پدی
 راضی کر چی خپل ماندیتہ دگالکنڈ بادشاہ لور پدی بھانی پہ اگرہ کی ہریزدی چی
 ہغہ دپوٹ زحمت اومزلونہ نہ شی تحمل کولای .

سلطان شجاع هروخت پہ دے ویرہ کی و ، چی ممکن ددہ پہ مقابل کی دکوز
 بنگال را جنگان پور تہ کرای شی ، کومو چی دی دیر پہ تنگک کری و د آماد تہولونہ
 زیات دی ددی نہ ویریدہ چی ممکن سروکار یسی دامیر جملہ سرہ شی . فقط داجی
 دامیر جملہ دتا کل کیدو خبر سلطان شجاع تہر اورسید پہ دھغہ ساحت یسی خیمی تہولی
 کری ، پدی یرہ کی شوچی بنگال تہ بہ یسی لار بندہ کری اوامیر جملہ بہ دگانگہ

ۛ څخه دالله آبادنه کوزيا پاس په کومه بل ځای کې پورې وځي ، سلطان شجاع
 بنارس اوپانتي ته تير شو دهغه ځای نه مونږ ته ولاړ . داوړو کې بنار هموماً دبنگال
 دسلطنت دراوزه بلل کيزي . دا بنار پوې درې ته ورته دی چه دهغه ځای دغرونواو
 اوځنگلونو په منځ کې پروت دی . شجاع ته دغه ځای مناسب ښکاریده چی هلته
 ځان محکم کړي . ددې لپاره چی ددښمن څخه پوره بسی خطره شی نو امرشی ورکړ
 چی د بنار نه گير د چاپيره ترغره اودريابه پوری خندق وکيني (څو کاله وروسته
 چی دهغه ځای نه تيريدم مادغه خندق وليد .) اوبيا په پوره اراده سره همدلته
 دامير جمله انتظار وياسی .

ولی دسلطان شجاع لپاره دډير تعجب خبره داوه کله چی ده ته خبرورکړ
 شو چی دامير جمله پوځ په کراره سره دگانگه درياب په اوبو کې ښکته راځي اما
 په خپله امير جمله دپوځ سره نشته . ممکن دا خبره تش دخلکو دغولونپاره خپريده
 داهم ويل کيدل چی امير جمله اوسلطان محمود دواړه دغرونو را جگانودراجلبولو
 لپاره دپوځ څخه بيل هول ، کوم چی دگانگه په ښي غاړه پرانه وو اودوی دمنطقو
 څخه په هسکری لباس کې تيريزي چی ځانونه راج محل (۴۳) ته ورسوي او دهغه
 ځايه دسلطان شجاع لاره بنده کړي شجاع ددې خبرې په اوریدو سره ځان مجبور
 باله چی لاس په لاس جوړ کړی سنگر ترک کړی ، دگانگه په مسير اوبډه لاره
 دتولو کړ ليچو سره په رته چټکتيا سره لنډه کړي اوڅو ورځي مخکي دامير جمله
 څخه راج محل ته ځان را ورسوي . شجاع همدلته راوړسيد اوخپل سنگرونه پسي
 ښه محکم کړل .

د شجاع د مونگر څخه د تڼګ له کبله امیر جمله هم کینه خوار و نه د ګانګه په درو کې په سختو خرابو لارو روان شو، د دې لپاره چې هلته دخپل پوځ چې د دریاب په میسرد درني توپخاني او بارگیر سره وروان دی انتظار وباسي. که چېرې ور ورسید، نولاس په لاس په شجاع باندې د حملې په غرض وروڅرخید. سلطان شجاع د امیر جمله په مقابل کې تقریباً پنځه شپږ ورځې ښه مقاومت وکړ، ولی ده لیدل چې د امیر جمله توپونه یې وقفې دده سنگرونه چې څو ورځې مخکښې یې د شګر لندو خټو او کاڼو څخه جوړ کړي و و و و و انوي پدې هم پوهیده چې پدې ځای کې به دده لپاره ځان تېنګول که ددې موسم شیکرې هم ورسره ملګري شي ډیر سخت وي بڼا پدې وجه یې شپه کې پوځ له دغه ځایه وکوچاوه او د رلوي توپونه یې د ښمن ته په همدې ځان ورپاتې شول. امیر جمله د لازمه ونه ګڼله چې د شپې له خوا د ښمن پسي تعقیب کړي پدې خاطر چې مبادا په کومه جوړه شوې کښلې (محاصره) ولویږي. د دغه تعقیب یې ترسره پوري وځنډاوه ولی خوشبختانه د سلطان شجاع لپاره په سهار کې داسې شیکره شروع شوه چې درې ورځې یې پسي پرله دوام وکړ امیر جمله ددې شیکروله کبله نه یوازې د ښمن تعقیب نه کړای شو، بلکه مجبور شو چې ژمی هم دلته تیر کړي. د شیکروله مخې چې پدې منطقه کې فوق العاده ګڼی وې څلور میاشتو په موده کې (جولای، اګست، ستمبر، اکتوبر) لارې بالکل د تڼګ راتګ نه لویږي. پدې وخت کې نور پوځ ته دا امکان نه پیدا کيږي چې توپخاني او بارگیر سره په لار و حرکت وکړي.

ددې مرسوم شیکر و سلطان شجاع ته د موقع برابر کړه چې د ښمن څخه ځان لرې کړي او په خپله رضا سره د ځان لپاره موقع غوره کړي او هم خپل پوځ محکم کړي. ده ته دا امکان هم پیدا شو چې د کوز بنگال څخه څو توپونه ځان سره یرسي همدا ډول ځنی پرتګالیان چې دلته د ځمکې د ښه والی په نسبت را کوچیدلی وو هم

دخان سره و ملگري کړل. دابايد وويل شي چي سلطان شجاع دهغه پرتگاليانو ميشو نرانو (روحانيونو) چي پدې صوبه کي اوسيدل زياته غم خوري کوله. دوی ته يی دوعدي ورکولی چي ټول به شته من کړي اوداموقع به هم ورته برابره کړی چي هر ځای کي به هراندازه چي غواړی په خپله رضامره کلیساوې جوړې کړی. دې ميشو نرانو يی شکه دا قدرت درلود چي سلطان شجاع ته شانداره خدمتونو وکړی ځکه دبنگال په سلطنت کي دپرتگاليانو (پرتگاليانو او مخلو طونزاد ونو) شمير د ۸-۹ زرو کورونو څخه کم نه و.

دسلطان محمود غرور او تکبر ته، مخکي دلايل راوړل. هغه ممکن په خپل سر کي ځانته دخيال دنيا جوړوله. داغوبننه ئي کوله چي دټول پوځ قوماندانسی به ده ته وسپارل شي. اميرجمله باندی دهغه اوامراکړی اوکله کله به ئي دپرغرور سره داخبرې لهخولي وتلی چي، دتخت وناج په نيولو کي اورنگزيب بايد دسلطان محمود نهايته مرهون وي. اميرجمله ته يی په رت سپک نظر او تهديد سره کتل. ددې کارونو په نتيجه کي دپلار اوزوی ترمنځ روابط خړپړ شول، ترڅو بالاخره سلطان محمود پدې پوه شو چي پلاردده رفتار څخه بالکل نا راضه اوحتي پدې وويريده چي ممکن اميرجمله ته دده دبندي کولو امرور کسړی. ددې ويري له کبله ديودکوچني گروپ سره د اميرجمله څخه بيل او سلطان شجاع ته ورغی. سلطان شجاع سلطان محمود ته غټي غټي وعدې ورکولې، قسمونه يی خوړل چي د سلطان محمود سره به بالکل وفادار وي. ولی ددې ټولو وعدو او قسمونو سره سره سلطان شجاع په سلطان محمود اعتماد نه شو کولای. پدې چرت کي وچي دا دامير جمله دچالونو څخه يوچال دی. دهغه اعمال په يی په پټه کي تعقيبول او هغه يی د پوځ دمهمو وظيفو قوماندانسی نه ورکوله. دې کار دسلطان محمود ارزو چي سلطان شجاع سره پاتې شي بالکل مړه کړه. دڅو مياشتونو وروسته په سلطان محمود دومره

خاي تنگ شو چي حتى نه پوهيده چيرې ولاړشي. بالاخره دافيصله يسي وکړه چي سلطان شجاع ترک بيرته امير جمله ته ورستون شي.

امير جمله سلطان محمود قبول او دا اطمینان يې ورکړ چي دې به اورنگ زيب ته د سلطان محمود په هکله دښه نيت نه وليکي او دا به هم ورته زياته کړي چي امير جمله به په ټولو امکاناتو سره داکوښښ وکړي چي د سلطان محمود لپاره داسي شرايط برابر کړي چي تير شوي اعمال او خبرې ئي هيرې شي.

دلته ددې خبرې يادونه دځان وظيفه بولم، لکه څنگ کې چي ماته ځينو ويل د سلطان محمود داتول ماجرا جوړيانه حرکات د اورنگ زيب دهغه لمسونه او توطيواو مخي وو، چي د هغو په اساس اورنگ زيب دپته هم تيار وچي دخپل زوي ژوند په خطر کې واچوي ولي سلطان شجاع له منځه ورک کړي. په هر صورت حقيقت پت دي. ولي اورنگ زيب دخپل زوي په عمل باندې سخت خوابدي ښکارېده هغه ته يې رت سخت ليکونه واستول. په هغوي کې سلطان محمود ته امر شوي وچي دهلي ته ورستون شي. اما اورنگ زيب په پته کې دا ترتيبات ونيول چي سلطان محمود ته دا موقع ورکړي چي دهلي ته راوړسيزي. دې لا دکانگه څخه نه و پورې شوې چي هلته خلک مخ ته ورواستول شول. سلطان محمود يې ونيو او دمراد بخش پشان ئي په انبار کې کلپ کړ. بيا يې نوگواليارته يووړ. لکه څنگه چي فکر کېږي. دهغه خاي نه وتل دتصور نه لرې خبره ده د سلطان محمود په بندي کولو سره اورنگ زيب ديوه لوي مشکل څخه ځان خلاص کړ، مگر په عين وخت کې دوهم زوي سلطان معظم يې هم دپته متوجه کړ چي حکومت کول دومره باريک کار دي چي پادشاهان بايد خپلي سيوري ته په حسد سره وگوري. دې هم که چري معقول حرکت ونکړي د ورور حال به يې وي او دا فکر بايد ونکړي چي اورنگ زيب به داسي اعمالو ته موقع ورکوي، لکه څنگه چي شاه جهان دخپل پلار جهان گير

په هکله وکړل. په ضمن کې مونږ باید دا ووايو چې که چيرې سلطان معظم دخپل پلار اورنگ زيب په باره کې خپله رويه بدله کړي نو اورنگ زيب ته د شک لپاره هېچ ډول وجهه نه پيدا کيږي. حتی غلام به دومره مطيع نه وي لکه سلطان معظم. په خپله اورنگ زيب هېڅوخت ځانته دا اجازه نه ورکوله چې تردی اندازې پورې دانسانی خود خواهي نه ووځي. هېڅکله يې دومره فقيرانه وضع نه درلوده لکه دده دغه زوی سلطان معظم. ماډيره هوښيار کسان وليدل چې دهغوله قوله د سلطان معظم داتول کارونه بې هدفه نه بولي، بلکه دده دغه باريک بينانه او مرموز سياست همغه شان دی لکه دده پلار اورنگ زيب سياست چې مونږ وليد. دابه آينده ويني اوس مونږ مخ ته څو (۴۴).

ترڅو په بنگال کې دا پېښې تماميدې سلطان شجاع په ټول قوت داميرجمله په مقابل کې جنگيده ټول وخت دگانگه ديوې غاړې نه بلې ته ديوه کانال او ديوه درياب څخه بل ته پورې کيده (دلته ټول ملک دريا بونو، کانالونو ټوټه ټوټه کړي دي) دا وخت اورنگ زيب اگري ته نژدې سنگر اچولی و.

اورنگ زيب په گواليار کې دمرادبخش دليدونه وروسته ډېلي ته راغلي نو داوخت يې دلته په څرکنده اورښتيني ډول داميرا ټو په صفت کارونه په لاس کې قبضه کړل. ده زيات چرت پدې کې واهه چې په څه ډول داراونيسی. دې کار لکه څنگه چې ما مخکې اشاره ورته وکړه د اورنگ زيب لپاره ډير مشکلات وړاندې کول. ولی داورنگ زيب لوړوتالو، مهارت چالاکیو داراپه لاس کې ورکړل. دادی وگورئ راکار څنگه وشو:

جی سامسنگ کې خپلی منطقی ته راوړسید اود کاجوي په نښته کې په لوت ئی هم اکثفا وکړه نرنودقوي اردوپه برابر ولولگیاشوه ده ضمناً داراته ولیکل چې دی باید زرتزره اگري ته رانژدې شی او هلته به جی سامسنگ هم په لاره کې

ورسره ملگري شی . دارا هم پدي وخت کي پوره قوي اردو برابره کړې وه
 ډاگر چي دلته دومره بايد وويل شي چي دا اردو د ارزالوڅخه تشکيل شوې وه، او
 پدي تمه چي که چيري دارا د اگري خواته وروځوڅيږي دده زيات پخواني ملگري
 چيرجي سنگ هم ورسره وويني حتماً به په ده راټول شي . پدي تمه ئي فوراً احمد
 آباد ترک کړ او په چټکتيا سره اجمير (۴۵) ته روان شو .

دغه ځای داگري څخه د ۷-۸ ورځو په مزله لبرېدی. ولی جی سامسنگ
 خپله وده په ځای نکره په عوض کی جی سنگ په کار کی ورو دانگل جی ، جی -
 سامسنگ داورنگک زيب سره پخلا کړي . جی سنگ پدي فکر چي که چيري دی په
 په ټوله معنی پدي موفق نه شي چي جی سامسنگ داورنگک زيب دوستي ته راکش
 کړي نو کم له کمه ، داخوبه وکړای شي چي دهغه پلانونه ورشند کړي . دجی سنگ
 په نظر دجی سامسنگ حرکتونه نه يوازی په خپله دجی سامسنگ لپاره خطرناک بلل
 کيدل بلکه پدي هم وپريده چي ممکن دده کارونه په نورو راجگانو کی هم اضطراب
 راپورته کړي . جی سنگ څوځله پرله پسې جی سامسنگ ته ليکونه واستول او د يوه
 دامی خطر پيش بينی یی ورته کوله چي دهغی مخی ته په خپله جی سامسنگ ور
 روان دی لکه دکومی په مقابل کی چي دارا ور روان و. دا به ښه وی چي جی -
 سامسنگ دخپلی آبنده په باره کی په خپله فکر وکړي. که چيري دی په خپله ځان
 هلاکت ته ورکوي نو اورنگک زيب به دده دغه عمل هيڅکله ونه بخښی. جی سنگ
 هم بالاخره دجی سامسنگ په شان راجه دی او بايد دراجگانو په وينو ارسرنوشت
 باندې هم غور وکړي. که چيري دی (جی سامسنگ) پدي خيال وي چي راجگان
 به ځان ته راجلب کړي نو دی داهم بايد په نظر کی ونیسی چي ددي عمل به مخالف
 گسان هم پيداشی. لنډه داچي دا کار په ټولو هندوانو پورې اړه لري نه يوازی په
 جی سامسنگ پورې. دی بايد دخپل ځان خطرله نظره ونه باسی. که چيري اور يوځل

ولگيد نودهغه وژل به بيا ناممکن وی. که چیرې دی دا وغواړي چی دارا په خپله دخپلی لارې خلاصولوته پریږدي نو پدې کار به اورنگزيب دده ټوله گذشته هیره او هغه څه چی ده لوټ کړي دي ور بخشش کړي او هم به لاس په لاس ده ته (جی سامسنگ) د گجرات اداره هم په لاس کی ورکړی. دغه خبره به دده لپاره زبښته دیره کتوره وی. ځکه چی دغه ولایت دده منطقی سره نږدی دی. دی کولای شی چی هلته خپل پاتې ژوند څومره چی دده رضاوی په ارامی خوشحالی او پوره امنیت کی تیر کړی. ددې وهدې ضمانت به په خپله جی سنگ په غاړه آخلی. ددې ټول و عدواو تهدیدونو په نتیجه کی جی سنگ وکولای شول چی جی سامسنگ متیقین کړي او خپلی منطقی ته ئی راوگرځوي. پدغه وخت کی اورنگزيب دخپلی اردو سره اجمیر ته و خوځید او د دارا په مقابل کی یی سنگرواچره. دغه کم بخت شاهزاده چی دهرچاله خوا غلول کیده او ټولی لارې یی پرمخ تړل شوې وې څه کولای شول؟ دی اوس دافکر کوي چی دخپل ټول پوځ سره روغ سلامت بیرته احمد آباد ته ستون شي. ولی ددې فکر عملي کول اوس ناممکن دی. ددې لپاره چی احمد آباد ته بیرته ورسېزي باید داوړي په سخته گرمی کی یی پنځه دیرش ورځی مزل کړای وای. پدې موده کی به حتماً داو بو له خوا په تکلیف شوی وای. بله داچی دپنځه دیرش ورځی مزل باید دغو راجگانو په منظور کی شوی وای چی دجی سامسنگ ملگري یا متحدین وو. او دارا پدې ویریده چه داسفري پوځ به بیرته پده پسی هیڅکله ولارنه شي.

دارا بالاخره ځان سره دافیهله وکړه چی پریږده دلته مرشي. د پوځونوپه منځ کی د قواو تناسب اگر چی نشته ولی بیا هم د موجوده خطر سره سره بیا هم جگړه شروع کړي. خبره داده چی ددارا دلاسه څه کیدای شول؟ دی نه یوازې ټولو په

میدان خوشی کړ ، بلکه هغه شاه نواز خان چی دارارت اعتماد وړ باندی کاوه دده ټول پلانونه ټکی په ټکی اورنگت زیب ته ورسول . اګر چی شاه نواز خان دښمنی په سر کی ووژل شو . ځینو ماته ویل چی شاه نواز خان ددارا دلاسه ووژل شو . ځینو ویل چی داورنگت زیب په پوځ کی ددارا طرفدارانو چی داراته پټ خطونه استولی وو ، شاه نواز خان وواژه . دوی دجګړې په وخت کی شاه نواز خان ته ځانونه را ورسول هغه یی مړ کړ . ځکه لارې نه و پریدل چی دی به اورنگت زیب ته دهغو لیکونو په باره کی وواسی چی دوی داراته ورلیږلی وو . داوریبانت هم تصور ته نږدې دي . ولی آباد شاه نواز خان وژل ددارا لپاره څه ګټه وکړه ؟ ده باید لاپخوا دملګرو مشو و ته غوږ نیولای وای نه په شاه نواز خان باور کول . دسهار په ۹ بجو نښته شروع شوه — ددارا توپخانی چی په غونډی کی ښه موقعیت غوره کړی و ، ښه کار کاوه ولی څنگه چی ویل کیږي توپونو تشی ګولی وېشنلی . تردې اندازې پورې چی ټولو دده په حق کی خیانت وکړ . ددې نښتی په باره کی مفصلو خبرو ته ضرورت نشته دومره باید وویل شي چی دانښته نه بلکه ماتی وه . یوازې دابه ووايم څنگه چی نښته شروع شوه فوراً ددارا څنگ سره چی سنگ پیداشو دا خبری وړ کړ چی که چیرې نه غواري په بند کی ولویږي نو باید لاس په لاس میدان پریږدي منډه کړي . غریب شاهزاده حیرت و هلی مجبور و چی تیښتی ته مخه وکړي . ولی په دومره بیره او پریشانی سره چی حتی دبار تر لوموځ یی پیدانکړه . دځان ښځی او تېر خلاصول اسان کار نه و . پدې کی شک نشته که چیرې چی سنگ لږه بیره کړی وای دارا به هیڅکله دځان خلاصولو موقع نه وای پیدا کړې . آماجی سنگ تل دشاهی خاندان په هکله احترام کاوه . یاد اچی ممکن هغه ډیر باریک بین سیاست مدار و . دخپلي آینده په باره کی یی رت ژور فکر کاوه . نه یی غوښتل چی د شاهزاده په وینو لاسونه سره او پدې ترتیب سره ځان دخطر سره مخامخ کړي . کم بخت شاهزاده ټولوترک کړ . دده په رکاب کی

ددوزرو کسانو څخه زیات پاتی نه ډول. مجبور شو چی داوړي په صخته گرمۍ کی بی له خمیو اوبار گیره دراجگانو ټولی هغه منطقی چی داجمیر نه تراحمدآباده پورې پرتی وې لنډې کړي. ددغه منطقوبزگران (کولی) (۴۶) دهند په ټولو اوسیدونکو کی تر ټولو بی رحمه اولوب گران دي. دوی شپه ورځ دارا تعقیباوه، لوتیا وه یی. هغه ښکر چي دعو می ټولکی څخه به دوه سوه قدمه لرې پاتی شول نوری نود ژوند څخه باید لاس مینځلی وی. که چیرې څوک به څو قدمه پاتی شو اودبزرگرانو غوښتنی (باید ټول کالی یی هغوي ته وراچولی وای) سره به یی مقاومت وکړ لاس په لاس به یی واژه. ددې ټولو مشکلاتو اوصختیو سره سره دارا کولای شول هغه ځای ته ځان ورسوي چی داحمدآباد څخه دیوې ورځی منزله په اندازه لرې و. دی پدې تمه چی دوه ورځی وروسته به ښار ته ورننوځي داستراحت نه وروسته به بیاله سره دپوځ په ټولولو کی زیاروباسي. ولی ناکامي کم بختان او مغلو یان پسی تعقیبوي.

هغه گورنر چی دارا په خپل لاس داحمدآباد په عسکري چوڼۍ کی ټاکلی و، داورنګک زیب نه لیک و اخیست او په هغه کی له یوې خوا سخت تهدیدونه، او دبلې خوا نه زیاتی وعده ورکړ شوې وې. گورنر میرانه دلایه ورکړه. په ډیره پستی سره یی ځان په وسوسه کسي واچوه. ده داراته ولیکل چی چوڼۍ ته نژدې رانشی. که چیرې راشی دروازی به یی په مخ وتړل شی او ټول به دده په مقابل کی وسله په لاس واخلي. درې څلور ورځی ددې پېښی نه مامخکي په تصادفی ډول شاهزاده ولید هغه زه مجبور کړم چی ده سره و لار شم. ځکه هغه یل طبیب نه درلود. دهغي ورځی نه مخ کي چی ده ته داغمجن خبر ورکړ شو شاهزاده دومره مهربان و، چی زه یی خپل کاروان سرای ته دننه بوتلم. لدې ویرې نه چی ممکن کولی (بزرگان) مي دښپي مړ کړي. پدې خبره حتی باور کول سخت

دي. په هندوستان کې اشراف دخپلو ښځو په باره کې دا نشي تحمل کولای چې پردې
سړۍ دې هغوی وويني. د شاهزاده ښځو ته زه دومره نژدې وم چې تش پردودوی له پردیو
څخه پټولی. غریبې هم تر دې اندازې پورې چې حتی زړه خیمه هم هلته نه وه. د اته ميا په
ضمن کې دا خبره ددې لپاره په مفصل ډول وکړه چې کم له کمه پدې ترتیب سره
وکولای شم دده حالت ترسیم کړم، چې کارېسې تر کومې اندازې پورې ورسید.

کله چې دده ښځو دغه غمجن خبرونه را وریدل (ښه می یا دي چه سهار وختی
و) په چیغو سر شوي په دومره ناامیدی سره ئې ژړل چې حتی زما دسترگونه او ښکې
توې شوې. مونږ ټول په تعجب کې پاتې شو یو بل ته موږ د رد کتل، ولی هیڅکله نه
پوهیده چې څه کولای شي؟ په همدغه وخت کې دارا په ناڅاپي ډول راننوت. کله
بل ته مخ اړوي حتی ساده عسکر ته یی دعجز په سترگه کتل. دی وینی چې ټول حیرت
وهلی دي او ټول غواړي چې دارا په میدان تش لاسونه پرېزي دي. هاقیت په یسې څه وي
چیرته ولاړ شي؟ بې له ځنډه په لارې باید روان شی. تاسی ددې وړې پېښې نه تصور
کولای شئ چې دارا کارونه کومې اندازې ته ورسیدل. مادرې قوي گجراتي
غوڅکي لرل چې زما بارې وور. یوه شپه مخکې یو مړ شو. بل ايله سلوي څکوله او دریم
هم له پښو غور ځیدلی و (ځکه دغه درې ورځې چې زه دارا سره وم په هغه غیر
قابل تحمل گرمی او دوږوکی) مجبور وو چې شپه او ورځ مزل وکړو. دارا
اگر چې هر څوموه خبرې کولی امر ونه ئې ورکول ولی بیا هم ددې ټولو امر ونوسره
سره دا قدرت پاتې نه شو چې دخپل ځان خپلې یوې ښځې لپاره چې پښې زخمي
شوې وه اویا زما لپاره کوم یو غوڅکی، اوښ، آس یا بل کوم ډنگر پیدا کړي.
خو شېخانه دهمدې وجهی نه دی مجبور چې ما هلته پرېزي دي. مگر که رښتیا وایم
دبیلټون په په وخت کې یی سترگی له اړینکو ډکې شو. دارا سره څلور پنځه سپاره
دره بار شوي پیلان (دځینو په قول په طلا او نقره باندی بار شوي وو.) دا را بله چاره

نه لري مجبور دی تا نابکار خواته روان شی. اگرچی دې کار امکان درلود ځکه هغه سره یووړو تعداد کسان پاتې شوي وو او په مخ کې عظیمې شگلنې دښتې پرتې وې چې په زیاتره برخو کې ئې د څښاک او به پیدا کېږي او د اوږې په منځه گرمۍ کې باید له هغه څخه تیر شوی وای. هغه څوک چې په دارا پسې روان وو زیات یې، حتی په هغه جمله کې دوه ښځې په لاره کې داوښتوالی، خرابوالی، ستومانیا او خوراک د خرابۍ له کبله مړې، او یاهه لاره کې د کولیانو (بزگرانو) دخوا چور شول. ددې ټولو مشکلاتو او سختیو سره سره دارا دامیرانه وکړه چې ځان یې راجه کاجی منطقي ته ورساوه. دی کم بخت ولی پخپله مړنه شو؟ دغه راجه په اول کې دارا په ډیره خوشحالی سره استقبال کړ. دا وعده یې وکړه چې په ټول طاقت سره به دهغه مرسته وکړي، ولی پدې شرط چې دارا د مرستې په مقابل کې دهغه راجه زوی ته خپله لور ورکړي. دا ځل بیا جی سنگ وکولای شول چې کاجی هم تر خپل تاثیر لاندې راولی لکه څنگه چې په خپل وخت کې یې جی سامسنگ د اورنگک زب لوری ته روار وه دارا لیدل چې ددغه وحشی دوستی لاس په لاس مخ په سرید وشوه او پوهیده چې نور دلته پاتې کیدل د خطر نه خالی نه دي نو په پدې سبب فوراً د تاتا بکار خواته په لارو خوځید.

دا چې زه څنگه د کولیانو (بزگرانو) د اړه مارانو یا د دارا څخه لیرې شوم، ما په څه صورت وکولای شول د خپل ځان په باره کې دهغوی مینه جلب کړم، په کوم چل می دخپلې وړې خزانې زیاته برخه خلاصه کړه، د خپل طبابت په مرسته می څنگه دهغوی سره دوستی شوه، بیا دا چې دره نو کران او گاډۍ وان څنگه ویریدل او په تشویش کې وو، قسمونه یې خوړل چې زه په نړۍ کې تر ټولو مشهور طبیب یم، یا دا چې د دارا کسانو د تنگ په رخت کې څنگه زه خپه او زما ټول شیان ئې د ځان سره واخستل، ۸۷، ورځې ئې وځنډولم بالاخره د کولیانو (بزگرانو) مهرباني

حتي چي زما دنگ په وخت کي يو غوڅکي راته بخشش کړ، تر هغه ځايه پورې يې بدرگه کړو چي له هغه ځايه داحمد آباد برجونه ليدل کيدل، ددې وړاندنيو ټولو خبرو په بار کي مفصل غږيدل لازم نه بولم. بالاخره خو ورځي وروسته مسي خان ډيلي ته راوړس او هله ته دافې ديوه امير سره مخامخ شوم چي ډيلي څخه را مننیده په لاره کي ځاي په ځاي زمونږ مخ ته د دارا دپوځ دمروپيلانو، اوسنانو، غوڅيکو، آسونو جسدونه راتلل ولي داته داهم نه غواړم چي داسيان مفصل وليکل شي.

پدغه وخت کي چي دارا نا تابکار ته خوځيزي په بنگال کي دسلطان شجاع سره جگړه روانه ده او داتکل شوې مودې څخه لاپسې اوږدېزي. سلطان شجاع دامير جمله په مقابل کي نهايي کوښښونه او ټول وسايل په کار اچوي. مگر دده کوښښونه اورنگ زيب نه متأثروي. ځکه هغه پوهيزي چي دبنگال نه تراگرې پورې ډيره اوږده لار منځ کي پرته ده بله داچي دامير جمله په شجاعت او زيرکي هم ډاډه دی داوړنگ زيب لپاره دتشویش ټکي سليمان شکوه دی چي تقريبا داگرې څنډې سره پروت و. (داگرې نه دسرینگر غرونو پورې تقريبا ۸ ورځي منزل کيزي) اورنگ زيب نه پوهيزي چي په کوم چال سره دسليمان شکوه تېر ټول کړي. دا اوازې خبريزي چي سليمان شکوه دراجه سره يوځای دغرونو څخه را کوږيزي. دا اوازې لاريات اورنگ زيب په تشویش کي اچوي. په چالاکي او فريب سره دسليمان شکوه دهغه ځای نه رايستل فوق العاده مشکل و. راځي دا وگورو چي بالاخره اورنگ زيب څنگه وکولای شول چي سليمان شکوه مات کړي.

اورنگ زيب راجه جی سامسنگ مجبور کړ چي سرينگر راجه ته ليک واستوي او په هغه کي دسليمان شکوه دتسليم په مقابل کي هر ډول بي شماره وعدي ورکړي، او په عين حال کي داهم ورته وليکل شي چي که چيرې دسر زوری کار اخلي نو اورنگ زيب به يې په سره پرې نژدي. مقصد داچي هم وعدي او هم تهديد شي.

دسرینگر راجه په ځواب کې لیکي: چې دتولی دارایی تباہي به قبوله کړي ولی داهستی نه شی منلای. اورنگ زب چې دسرینگر دراجه جدیت ولید نوری صبرونه شو، فوراً یی هغی خواته پوځ و استولوه دغرونو پیڅ ته راځی داستحکامی مهندسانو زیات شمیرلی دلارې په ارته کولو اونورو موانعو له منځه وړلو په غرض په کار واچول، ولی دسرینگر راجه لپاره داورنگ زب کوشنونه دشویش ورنه و. په هغه منطقه کې چې دغه راجه اوسيزي دویرې هیڅ دلیل نشته اورنگ زب که هر څومره کمرونه چپه کول ولي بیا هم لکه څنگه چې مامځکی وویل دهغه غرونو او درو څخه دپوځ تیرو ل ناممکن و. دهغه ځای دغرونو څخه یوازې په گانو غورځولو کیدای ښول چې ددرو هندستانو نو قواوې توتو توتو کړي. اورنگ زب بالاخره مجبور شو بی له کومی نتیجی بیرته راستون شی.

پدې وخت کې دارا په ناتا بکار کې خپلی چونی ته راښودې. دچونی نه ددو ورځو مزله په اندازه لرې وچې هغه ته دمیربابا له خواد چونی د محاصره کیدو خبر راغی چونی داږدې محاصرې په نتیجه کې نهایی افلاس ته رسیدلی وه وروسته ما دخپلو فرانسویانو او نورو پرنگیانو څخه چې هلته حاضر وو، اوریدل چې یوپوند وریژې یا غوښه دیوه لیو څخه زیات قیمت درلود. دخوراکي موادو نرخ له مخی دنورو شیانو او جنگی مهماتو بیه اټکل کیدلای شوه. ددې مشکلاتو باوجود دچونی گورنر ځان ټینګ کړی واورخت په وخت به یی له چرنی څخه په دښمن حملی کولی او دښمن یی سخت په تشریش کې اچولی و. گورنر دارا په هکله فوق العاده وفاداري ساتله. په عمل کې یی پوه شجاعت او احتیاط نه کار اخسیت. دجنرال میربابا په تهدید ونو کوشنونه اورنگ زب په وعدو پورې به یی خنډل.

څر موده وروسته هغو پرتګيانو او فرانسويانو چې هلته حاضر وويل: کله
چې گورنرد دارا دنزدې کيدو خبر واوریده شجاعت يې دوه چنده کړ. د عسکرو
روحيه داسې ژوندۍ شوه چې ټولو له يوه سره په دشمن باندې حملي ته په بۍ
ساري ډول زور وکړ. دوی فقط پدې فکر چې په هر قيمت وي محاصره ماته او
دارا ته درانتوتو لار خلاصه کړي. گورنر د دشمن کمپ ته ددې لپاره جاسوسان
واستول چې هلته د دارا دراندې کيدو آوازې خبرې کړي. دمير بابا په پوځ کې
داسې ترس خپور شو چې نژدې وټول پوځ يې تيت وپرک شى.

اوبه دارا په لوړې وړتير شى. د دارا راتگ ته ټول په انتظار و ولى
دارا راغى دارا داسې بدبختۍ پسې اخيستې و چې په هيڅ کار او اقدام کې ده ته
تالو او قسمت ونه خنډل. دى پدې چرت چې ددې واړه ټولگي په مرسته چې ده
سره ورسره دي د محاصرې ما ټول ناممکن دي بڼا پدې دانيت يې وکړ چې سيند
څخه پورې شي. بخاخ ايران ته ځان ورسوى. اگر چې ددې آرزو تر سره کول هم
زېنت ډير مشکل و. ځکه په مخ کې ډيرې لوبې و چې يې او بودښتې پرتې وې. ددې
ته چې تير شى نو دټول سرحد په امتداد پټانان او نورو اړه راجگان اوسيزي چې
بالکل آزاد دي. دوى نه دپارس حکم مني اونه دمغلو، ولى د دارا ښځې دى دپته
پرې نه ښود چې پارس ته ولاړ شى. داکار دده دښځې په عقیده د دوى دشاهۍ
خاندان د عظمت اولوبۍ مخالف و آيا دارا غواړي چې دده ښځه او لور دپارس
دپادشاه مينځې شى؟ دا سوال د دارا ښځې دخپل ميره څخه کاوه. د دارا ښځې ويل
چې مرگ بهتر دى نه بې عزتۍ. داسې ويل کيږي کله چې همایون پارس ته پناه
يو وره ښځه ئې دپارس دپادشاه مينځه شوه.

ددې مشکلاتو په وخت کې دارا ته دا فکر وځي چې هلته نژدې يو مقتدر
پټان (پښتون) جيون خان (۴۷) او سيزي چې ده دوه ځله دمرگ څخه خلاص کړى

و . يوځل هغه وخت چې شاه جهان د جيون خان د پرله پسې بغاوتو په نتيجه کې امر وکړ، چې په ده باندې پيل وځيروي . ولې دارادې له مرگ څخه خلاص کړ . دارا فيصله وکړه چې دغه پخواني اشرافه ورشي . پدې تمه چې د هغه نه مرسته وغواړي او د هغه په مرسته وکولای شي ، د تانا بکار محاصره ماته کړي ، او بيا د هغه ځايه خپله خزانه واخلي ، د کندهار له لارې د کابل سلطنت ته ځان ورسوي . د کابل سلطنت صوبه دار محبت خان و چې د يرزرو رو . د هغه ځای په خلکو کې پسي زيات محبوبيت درلود . دامقام ده ته د دارا په برکت ورکړ شوی و ، او ده ته دارا د پره تمه درلوده .

دارالمنسى سپاشکوه اگر چې لاتر اوسه کوچنی زلمی و ، اما کله چې دخپل نيکه دارا په نيت پوه شو ، د هغه پښو ته وروغورځيد ، دخداى په نوم پسي زاری ورته کولې چې د دغه پتان منطقي ته ورنشي . دارا پښې هم ده ته دا ثابتوله چې دغه پتان د اعتماد وړ نه دی او حتماً به يې اورنگ زيب ته په لاس کې ورکړي . دارا بايد پدې ټينگار ونکړي چې د تانا بکار محاصره ماته کړي . اوس دامهمه ده چې کابل ته د ځان رسولو کوښښ وکړي . دا کار ممکن دی ، ځکه ميربابا اوس نه شی کولای چې محاصره پريزدي . پدې هيله چې دارا مخه کابل ته بنده کړي . دارا خپلې بدبختۍ پسي اخيستی و . ټولې مشورې يې رد کړې ، ده چا خبرو ته يې غوږ نه نيو . ده داويل چې کابل ته تېرېدل مشکل او خطرناک دي . (رښتيا هم داسې وه) هغه کسان چې دارا سره روان وو ، ټولو داويل چې جيون خان به داسې سړی نه وي چې د دارا د تېرولو نهکيو په مقابل کې داسې خيانت ته لاس وځيروي . څوک چې يې لارې مشورې او مخالفت ته غوږ ونيسي د اېه ټي حال وي ، هغه ته ورروان شو . دارا پدې باندې ټينگ ايمان درلود ، چې يې له جيون خان څخه په بل چا پاور کول لازم نه دي . جيون خان اول پدې خيال چې دارا سره ډير کسان ورسره دي ، هغه يې په خلاصه غېز استقبال کړ ،

اودلویسی دوستی اظہاری کاوہ . دھنہ عسکری دخیلو عسکرو پہ منځ کی ځای او امریسی وکر، چی دوی سره ډیره ښه رویه وشي . په اهلی صورت سره یی خوراک اوڅښاک تهیه شی . امدادی پوه شو چی دارا سره له ۲-۳ سوه کسانو څخه زیات نور څو ک نشته . ځان یی هغه ډول وښود، لکه څنگه چی په واقعیت کی و. دامعلومه نه وه چی آیا جیون خان داورنگ زب څخه ددارادنیولوپه باره کی کوم لیک واخلست، یادچی ددارا څو بار گیره حیواناتو چی دآوازي له مخی په طلا بار وو دده سترگی سرې کړې . په هر صورت واقعیت چی هر ډول ري وي به ، آمايو سهار چی هیچا ددې پېښی تصور نه شو کولای ، دغه کم بختان داستراحت په باره کی په فکر کولر لگیاوو ه ځانونه یی په پوره امنیت کی احساسول، دغه ناخوانه چی توله شپه یی دهرې خوانه وسله واله کسان مجهز کړي وو، په دارا او سپاه شکوه باندي وروغورځیدل . هغه کسان چی ددارا په دفاع راپورته شول، څو که یی ووژل . توله بار گیری لاس ته کړ او هم یی دښخو قیمتی زیورات تصاحب کړل له هغه وروسته یی ددارا لاسونه وتړل او ډپل په شایي محکم وتاړه . دشاله خوایی جلا دور سره کښیناوه او امری وړ کړ چی که چیرې څو ک ددارا د خلاصولو کوښښ وکړي، او یادی په خپله دخلاصیدو په هیله ځان وغورځوي ، نوسریسی باید وو هی پدې وحشتناک حالت کی یی دارا هغه پوځ ته وروست چی تاتا بکار یی محاصره کړی و . هلته یی جنرال میر بابا ته وسپاره، او بیانو میر بابا دجیون خان په بدرگه دارا اول لاهور ته او بیاله هغه ځایه ډهلی ته نقل کړ .

کله چی دارا دډهلی دروازونه راوړ شو ، اورنگ زب پدې چرت کی ولویدی اول یی دښار له منځه تیر او بیا گوالپارته واستوي . آما ځینو کسانو اورنگ زب ته دامشوره وړ کوله چی دښار له منځه ددارا تیرول معقول نه دي، ځکه کیدای شی چی مخالفین ددې موقع څخه استفاده وکړی او دده دخلاصون لپاره کوښښ

و کړي . او بالاخره داکار په خپله د شاهي خاندان په مقابل کې هم بې عزتي ده . دوهمې ډلې پدې باندې فشار اچولو چې دارا بايد دسپار په منځ کې وگرځول شي ، خلکت و تر سولای شي او داورنگ زيب نامحدود قدرت ټولونه ونيول شي . ټول هغه کسان چې لاتر اوسه د دارا دنيول کيد و خبر نه مني متيقين کړای شي . د دارا په نيول کيدو حتی لاتراوسه ځينې اميران شک من و . ترڅو پدې ترتيب سره اورنگ زيب وکولای شي ټولې هغه رابطې او هيلې چې د دارا او دده ددوستانو په منځ کې موجودې وې له بيخه وشلوي . لنډه دا چې وروستی مشوره عملی شوه . دارايی دخپل لمسي سره په پيل باندې سپور دشالو خوايی دجلاد په ځای بهادر خان ورسره کښيښاوه ولی دا دسپلون او پيگو هغه عجيب ښکلی پيل نه و چې دارا به پخوا د عادت له مخې په هغه باندې خلکو ته ځان ښکاره کاوه اوس نه هغه ښکلی پيل و چې طلايی تيرسری به يی په غاړه ، ښکلي رنگين نازک شالونه به وړ باندې غوړبدلی و په شابه يی دخامک دوزي لوي شالونه دسايه وان په صفت نصب و ، چې دارادگر می څخه وساتي ، بلکه يوه زورډنگر پيل وړلاندې و ، چې زړه شایدلی کته ورباندې پرته وه او حتی په هغه ځای باندې چې داراناست وبالکل لوڅ و . د دارا په غاړه کې نه هغه لوي دمرغلرو اميل و چې شاهزادگان يی دعادت له مخې په غاړو کې گرځوي ، نه هغه قيمتی پټکی ، اونه هغه قيمت بهاچينی وې چې شاهي خاندان او اشراف يی استعمالوي .

دداراپه اوزوزره سپينه چپنه پرته وه ، کشميری ساده خيرن پټکي يی په سرو ، کوم چې ساده نمر خدمت يی په سروی . سپاشکوه هم دخپل نيکه پشان جامی اغوستی وې : په داسی تحقير آمیزه جامه اروضع دوی (نيکه اولمسی) په ښاکي وگرځول شول . بازار په ټولو کوڅو کې خلکو ته وښول شو . داټول ددې لپاره چې دخاکو شک له زړونو ليرې کړي . زه دخان په باره کز دومره وایم چې ماديوه نوي کشتار انتظار

درلود . دهغه چاچی دارایی په ښار کې هاخوا د بخواگرخواه راگرخواه زړور توب ته په تعجب کې تللی وم . د ټولونه د تعجب خبره داده چې داراد گرخواو او ښودلو په وخت کې په هغه اندازه چې لازمه ده نه محافظه کیده . دارا د عامو خلکو په منځ کېښی ډیر گرانیت درلود . او پدې وخت کې داراد اورنگ زيب داستبداد اوبسی رحمی نه په لوړه سره چیغې وهلې . همدایې ویل چې اورنگ زیږ خپل پلار ، ورور مراد بخش او بالاخره خپل زوی سلطان محمود په پنجر وکی واچول . ماد مبادا پښو لپاره ښی لیارې نیولې وې . په ښه قوي آس باندې سپوروم . د دوو هوښیارو نوکرانو په ملگر تیا تر ټولولوي او گڼ بازار ته چې دهغه ځای څخه دارا باید تیر شوی وای ورغلم . ولی هیڅ داسی ځوان پیدا نشو چې توري ته لاس کړي . یوازې څو کسو فقیرانو د دهغوي سره یو کوچنی شمیر بزگرو جیون خان ته چې د دارا په بدرگه کې ولید . په ښکتنځلو پیل وکړ . او په کابو یی وویشت . کهرښتیا درته ووايم نو د خلکو د ډیر والی له کبله سراچی اود کانو ماتیدل . ټولو ژړل چیغې اوزاری یی کولی . جیون خان ته یی ښکتنځلی کولې اولعتونه یی ورباندې ویل . ټولو ښځو او نرانو ، لویو او ورو (دهندوانو ډیر نازک زړونه دی) اوښکې توبولی ، د دارا سره یی لویه همدې ښکاره کوله . آما هیچا د اجرائت نه کاوه چې توبه له مړتیا اوباسی وروسته له هغه چې دارا په ټول ښار کې وگرځول شو ، نو بیا دهغه په خپل حیدر آباد نومی باغ کېښی ځای ورکړ شو .

اورنگ زيب ته وویل شول چې د ښار څخه د داراد تیږدو په وخت کې ټولو خلکو ژړل ، او دیوه بی ساری شورش اوبی نظمی احساس کیده . ددې خبرې اوريدو په اساس لاس په لاس سره غونډه جوړه شوه چې دارا په رښوشت غورو کړي . دوی نه ښو هیدل چې د پخوانی فیصلی په اساس یی گوالیار ته ولیزي . یاد امنیت د ساتلو لپاره د گوالیار نه صرف نظر

و کړي او دلته یی روژني . مخینه کسانو لکه دانشمندان نظریه ورکړه چی د کلک نظارت لاندې دارا گواليار ته واستوي او دا سزایی بس ده . دانشمندان اگر چې د دارا پخوانی دینمن و ولی بیا هم ده د گواليار په سزاتینگار کاوه . روشن آریگمی دخپل نفرت کینی په اساس چی دا راته یی زړه کی ساتل اورنگ زیب دې لساوه چی دلته یی مرکري . ددې کار لپاره یی دا دلیل راوړ ، چی گواليار ته د دارا نقول یی خطر نه دي . د دارا رتو سر سختو دینمنانو لکه کفیل الله خان ، بنایسته خان او خصوصاً حکیم داود هم دروشتن آریگمی نظریه تاییدوله . حکیم داود یو چاپلوس طیب و ، چی د پارس څخه دلته را تښتیدلی و . کله چی امیر شو پخوانی نوم یی بدل کړ او په ځای د تقرب خان نوم اختیار کړ . دغه بی حیا او مضر انسان د دک سالون په منځ کی پورته شو او داسي یی وویل : «سلطنت د ساتنی لپاره دارا فوراً باید ووژل شی . د دارا مرگ لدې کبله هم ضروري چی هغه د مسلمانان ته وگرځید کافر ، بت پرست او بی دینه شو دی (تقرب خان) د دارا د قتل گناه په غاړه اخلی » . رښتیا هم حکیم داود د دارا د قتل گناه په غاړه واخیسته . لږ وخت وروسته دی په خپله د قهر او غضب پنځی ته گیر شو او دیو پست انسان په صورت ددهغه سره معامله وشوه او په بدترین حال ووژل شو .

اورنگ زیب بالاخره دوهمی مشورې ته تسلیم شو او امریی وکړ چی دارا دلته مرکري او سپاه شکوه گواليار ته واستوي . دارا شکوه د وژلو کار یوه غلام ته چی ناظر خان نومیده وسپارل شو . دغه غلام شاه جهان تربیه کړی و . خلک وایی چی یو وخت دارا دغه غلام ډیر سخت وهلی ؤ .

دغه جلاد د درو څلور وکسانو په ملگر تیا ، چی هغوي هم کت مت د ناظر خان په شان و دارا شکوه ته راغلل . دارا شکوه پدې وخت کی دخپل لمسي سره د چپو په ایشولو لگیاو .

دارا شکوه په چا باندې باور نه شو کولای، ځکه چې د مسمومیت څخه ویریده
نو لدې سببه یی هرڅه په خپله ځان ته پخول. کله چې دارا دلیرې ته ناظر خان
ولیده خپل لمسي سپاه شکوه ته یی داسی چيغه کړه: «ارمه! دادی زموږ دوزلو
لپاره راغلل»

دارا شکوه زر دا شپږۍ کوچني چاره چې فقط همدا دتیرې وسلې له جمای
څخه دوی ته ورپرېښودل شوې وه لاس ته کړه.

دجلادانو څخه یو کس زر په سپاه شکوه وروغورځید. پاتې نور جلا دان د
دارا شکوه په پښواو لاسونو پورې ونښتل. هغه یی په ځمکه راچپه کړ تر هغې پورې
یی تینګک نیولی و ترڅو ناظر خان د دارا شکوه سر پرې کړ. دده سړی بیازر
اورنگک زیب لپاره چونی ته یووړ. اورنگک زیب امر وکړ چې د دارا شکوه سرد دودۍ
سره یوځای راوړي. اورنگک زیب دستمال واخیست د دارا شکوه سړی ښه له وښو
پاک کړ کله چې پدې متقین شو چې دا د دارا شکوه سردی نو بیایي په ژړا پسيل
و کړ او دا جملي یی ویلی:

«اخ بدبخت! زماله مخی د دارا شکوه سر لرې کړئ او دهما یون په مقبره
کی یی ښخ کړئ». مابینام یی د دارا شکوه لور خپل حرامسرای ته راوغوښتله او
بیایي د شاه جهان اویيگم صاحب په غوښتنه هغوی ته ورواستوله. د دارا شکوه ښځی لا پخوا
دخپل میره د قتل نه ځان په خپله مړ کړ. هلته یی زهر وڅښل. ځکه هغی دخپل میره
او ځان آبنده پیش بینی کولای شوه. سپاه شکوه گوالیار ته یوړل شو. خو ورځی وروسته
بالاخره اورنگک زیب جیون خان خپل مجلس ته راوغوښت اول یی هغه ته مختلف
قیمتی سوغاتونه ورکړل بیایي رخصت کړ. اما کله چې خپلی منطقۍ ته نژدې شو هلته
په خپل قصاص ورسید، په ځنګله کی ووژل شو. دغه بی رحمه نه پوهیده چې
شاهان اگرچی دخپلو منافعو دساتلو په غرض د اډول قتلونه کوي اما باوجود ددې
هغوی ته په کرکه سره گوري.

زروي پاوروسته داهم کولای شی هغو کسانو ته چی دشاهانو په مرگت کی برخه اخلی سزاهم ورکړي . اورنگ زيب ددار اشکوه دمرگت نه پخوا مجبور شو چی دتا تابکار گورنر ته ولیکی چی چونی داورنگ زيب موووته تسليم کړي . دوړا ندې شوو شر طونو څخه يوداشرط ؤ چی دتانا بکار گورنر ژوند به په آمان کی وي . آمادغه غريب کم بخت خواجه سره دخپلو لږ شمير کسانو لاهور ته درسيډو په وخت کی دلاهور گورنر کليل الله خان له لاسه تړل ووژل شول . ددري دمرگت لپاره دابانه و تراشل شره چی گویا دوی غوښتل په پټه سره سليمان شکوه ته مخانونه ورورسوي ، اوبله داچی دچونی دتخليبی شرایط هغوی په ځای نه کړل .

دتانا بکار گورنر دچونی نه تسليمېدو په وخت کی کله چی ووت نو زمونږ پرنګيانو ته یی کوم چی دده سره بدرگه شوي وو ، دطایبی روپیو په شندلو ډیل نه کاوه داپدې بهانه چی دي ډهلی ته گویا داورنگ زيب لیدو ته ورروان دی . اوهغه (اورنگ زيب) په خپله دده دلیدلویات خواش لري او غواړی دغه مېړنی اوزروره انسان چی درمره زیات وخت یی دخپلی چونی نه حمایه کوله وویښی .

ددار اشکوه دکورنی وروستی سری سليمان شکوه پاتی شو اودهغه را یستنه دسرینگر غرونو څخه آسانه خبره نه وه . پدې شرط که دهغه ځای راجه دلومړي ځل په شان دسليمان شکوه سره ټینګ ولاړوای . ولی دراجه چی ښکته سره دسرینگر راجه پتی خبرې داورنگ زيب وهدې اوتهدیدونه ، دارا شکوه قتل دسرینگر راجه شاوخواونورو راجگانو خیانت ، کوم چی دینه تیار شوی وو چی داورنگ زيب په امر اوجنگی لښکر په هغه باندې حمله وکړي داتول عوامل ددې سبب شول چی دسرینگر راجه وفاداری دسليمان شکوه سره متزلزله کړي او دغه ډارن حامی دینه حاضر شو چی اورنگ زيب دتولو غوښتنو سره موافقه وکړي . سليمان شکوه چی ددې توطئو څخه خبر شو نو په پټه سره یی دهغه ځای په کلپو غرونو او ځنگلونو کی

دلري تبت خواته دتښتی لارونیوله . وای دسرینگر راجه زوی فوراً هغه تعقیب
 اوامریی وکړچی دغرونو څخه کسرونه ورباندې راوغورځوی . په نتیجه کی
 دغه کم بخت غریب شاهزاده زخمی اوونیول شوه . دوی ته راوستل شوه په سلیم کی
 بندي شو ، په کوم ځای کی چی دلومری ځل لپاره مراد بخش بندي شوی و .

ددې لپاره چی اورنگ زب ټول پدې متیقن کړي چی داهمغه سلیمان شکوه
 دی . دارایی بیا همغه ترتیب چی ددارا شکوه په مقابل کی نیولی و ، امریی وکړچی
 سلیمان شکوه دربارنه دټولو درباریانو حضورته راولی . مخ کی لدینه چی سلیمان
 شکوه دربارته را نښاسی دپښو څخه یی زولنی ورننځلی ، آما په
 لاسونوکی ټکړې چی طلا یی رنگ درلود پرېښودې . دغه
 ښکلی دنگ ځوان دربارته راننوت دده په لیدوسره ډیروامیرانوونه کولای شول چی
 خپلی اوبنکی ودروي . همدا ټول د درباري اشرافو ښځوته چی دپدې شاته دسلیمان
 شکوه دلیدو اجازه وکړی شوې وه ، دده په لیدو کوکی وهلی اورنگ زب داسی
 ځان ښود ، ته به وای چی دسلیمان شکوه په غمجنه اوبدقسمته ورځ سخت رت خپه دی .
 ده سلیمان شکوه ته په خوږ واوړنمو الفاظو سره مخ راوړوه اوپه داسی ډاډ گیرنه
 یی پیل وکړ : « ته باید دهیچ شی څخه ونه ویریزی . ستاسره به ډیره ښه رویه وشي .
 امید باید له لاسه ورنکړي ، خدای لوی دی . ماکه ستاپلار وواژه دلیل یی داوه چی
 هغه کافر او بی دینه شوی وه . » اورنگ زب چی دخپلو خبرو څخه خلاص شو نو
 سلیمان شکوه هغه ته سلام وکړ . دوطن دعاداتو سره سم دواړه لاسونه ټی ترڅمکی
 پورې ټیت بیای دواړه لاسونه دسرنه دسره جگ کړل خو مره چی یی جگولای
 شول . په همدې وخت کی یی اورنگ زب ته په ټینگ اواز سره وویل چی که
 چیرې دافصله شوي وي چی ماته ټولست را کړي نوزه دپادشاه نه داخواش کوم چی
 بی له دیله لاس په لاس می ووژنی . اورنگ زب دټولو حاضرینو په مخ کی سلیمان شکوه

ته داقول ورکړ چی ده ته به پولست نه و. کول کيزي اودی باید لږې درکه بالکل
 خاطر جمع اوی غمه وي . داورنگک زيب دخبرونه وروسته سلیمان شکره بیاسلام
 وکړ. لږې خبروڅخه وروسته اورنگک زيب د سلیمان شکره دغه پیل په باره کی
 پوښتنې وکړې چی دسرینگر څخه دده دتښتۍ په وخت کی په لار کی ترې زنیول
 شو. دغه پیل په طلاو بار و . دې سوالونو ته دځوابه و ورکولو نه وروسته سلیمان
 شکره وایستل شو او یوه ورځ پس یی دنورو سره یوځای کړایارته نقل کړ .

پولست یو ډول شربت دی ، گوالیار هغو محبوبو شاهزاده گانو ته
 ورکول کيزي چی د هغوي دسر پرې کونه نه غواړي . دشربت داسی جوړيزي :-
 لومړی خشخاش دښی له خوا په اوبو کښیز دي . سهار هغه لنده شوي خشخاش سیلوي
 او به ترې باسی . بیاددې اوبولو په پیاله په تش نس دسهار له خوا ښدي ته خوراک نه
 ورکوي . دغه عمل سری مجبو وي چی دنگرشی ورو ورو یی ضعیفوي او عقل د
 سري څخه آخلی ، او په نتیجه کی په ناڅاپی ډول مري . دپولست له تاثیر سره
 کښيزي اوځان نیم ویده احساسوي . ویل کيزي چی اورنگک زيب په همدې ترتیب
 سره سپاه شکره ، سلیمان شکره . ست کړل .

آملامراد بخش په بل ولی سخت یی رحمانه صورت سره ووژل شو. اورنگک-
 زيب لیدل اگرچی مراد بخش په جیل کی دی مگر باوجود ددې ټول خلک دغه
 سره مینه لري . دغه په نوم یوه خوا به خوا شعرونه خپروي په هغه کی دمراد بخش
 شجاعت او مرتوب ستایل کيزي دې کار اورنگک زيب سخت په تشویش کی واچوه .
 فکر یی کاوه چی که چیرې مرا- بخش دنورو پښان په پولست سره مرهم کړي ،
 ولی خلک به دافکر کړي چی هغه ژوندی دی اودده د نوم څخه به دشورشونو لپاره
 استفاده کوي . ددی وگورئ اورنگک زيب دده دمرگک لپاره څه ډول نهمت
 جوړ کړه .

هغه وخت چې مراد بخش په احمد آباد کې د جنگ لپاره تيارې نيوله، هلته يې يو ډير دولتمن سيد ددې لپاره مړ کړ چې دهغه دارايی لاس ته کړي. هلته يې دخلکو څخه پورته اخستل او يا به يې بديان سوداگران مجبورول چې ده ته پيسې ورکړي. دغه ټول کسان دربار ته په شکايت سره راغلل او دعداات غوښته يې کوله. د سيد زامنو غوښتل چې ددوی د پلار په مرگ باندې مراد بخش په قصاص ورسوي. د دربار په مجلس کې حتی يوه امير هم د مراد بخش قصاص په هکله مخالفت ونه کړ. داځکه چې داميدان وو او ټولو اميرانو سيدانو ته ډير د احترام په سترگه کتل. د بلي خوانه د دربار ټول اميران د اورنگ زيب په نيت پوهيدل چې تش يې د مراد بخش لپاره بهانه لټوله او د عدالت په نوم يې غوښتل چې د مراد بخش کار ور فيصله کړي. د همدې کبله يې له ځنډه دهغه سيد د مرگ په بهانه مراد بخش په مرگ محکوم شو. د سيد زامن لاس په لاس د لازم هداياتو سره گوالپاره روان شول. نورنو د اورنگ زيب په پيښه کې له سلطان شجاع نه پرته بل اغزی نه شو. ټاټی کوم چې لائر اوسه يې په بنگال کې ځان تينگ کړی وه. اما بالاخره سلطان شجاع مجبور و چې د اورنگ زيب قوت او بخت په مقابل کې عقب نشینی وکړي. دده په مقابل کې دامير جمله تقويي لپاره اورنگ زيب دومره قوه ور واستوله چې په نتيجه کې د سلطان شجاع ټولسی لارې د گانگه درياب په دواړو غاړو او هغو جزېرو کې چې دغه درياب يې په خپله مجري کې بحر ته د تويدو په وخت کې تشکيلوي بندې کړې. سلطان شجاع مجبور شو چې د بنگال وروستۍ ښار ډاکي ته چې د بحر په غاړه پروت دی وتښتي، او همدلته دده د تراژيکه ژوند ابتدا شروع شوه.

شاهزاده سلطان شجاع بهرې نه درلودلې چې بحر ته يې گډې کړي، نوره پوهيده چې چيرې ولاړشی. له همدې کبله مجبور شو چې خپل مشر زوي سلطان بیک (بيرنی يې سلطان بانک ليکی) داراکان يا موگه (۸: ب) پرست بادشاه ته ور واستوي

او خواهش ترې کوي ، چې سلطان شجاع ته په هېل هیواد کې تر یوه وخته پورې پناه ورکړي ، او په هین وخت کې دیوې بیرې خواش هم ترې وکړي چې دهغه په مرسته موکو ته د بادونو په موسم کې ځان ورباندې ورسوي .

ځکه دی غواړي چې دهغه ځای نه مکی ته ولاړ شي ، اوله مکی نه وروسته ترکیبې او یا پارس ته ځان تیر کړي . دارا کان بادشاه سلطان بیګ ته په ځواب کې وویل چې سلطان شجاع به دده دسترگو تور میله وي ، او هرڅومره چې ټی قدرت ورسېزي په هغه اندازه به د سلطان شجاع سره مرسته وکړي .

سلطان بیګ د زیات شمیر گالیاسانو یا دهغه ځای په اصطلاح د بادشاه پواو گالیر سره چې د پرنګیانو په لاس اداره کېږي (زما مقصد دلته هغه سپین پوستکی پرنګیان او نور ارذاله عیسویان دي چې دهغه ځای د بادشاه نوکري کوي .) ټول کوزبنګال کې یی له دېاره ماری او چور نه په بل شغل او مصروفیت نه پوهیږي (راستون شو . پدې بیرې کې سلطان شجاع دخپلو درو زامنو ، لویو ، ښځی او نورو ورسره کسانو سره سپور شو . په لومړۍ مرحله کې دارا کان بادشاه د دوی ښه هرکلی وکړ ټول هغه شیان چې پدې هیواد کې د دوی د ژوند لپاره ضروري و ، د بادشاه له خوا دوی ته ورکړل شول . سلطان شجاع دارا کان بادشاه څخه بیرې مفته نه غوښتله ، ځکه لاتر اومه ده سره طلايي روپۍ ، نقره او نورې قیمتي ډبرې پوره زیاتې وې . حتی تر ډېرې اندازې پورې داحدس وهل کېږي چې همداغه دارا ټی د سلطان شجاع د تباهي سبب شوه او یا ممکن دنورو هلتونو په څنګ کې به داهم یو مېب شوی وي . دا د یو بادشاهان هیڅکله رښتیني ځوانمردۍ نه لري . د دوی لپاره وعده او قول د بادخوارک په شان یی ارزښته شی دی . کوم شی چې تر ټولو زیات د دوی لپاره مهم دی ، هغه دوی ځانګړې آني کتنې دي . دوی هیڅکله د افکر نه کوي ، چې د دوی تګلار او خوشونت به دنورو لپاره

کومی بدبختی دځان سره راوړي .

سلطان شجاع پدې ټينگار کوي چې بادشاه بايد ده د وعدې سره سم
www.libtool.com.cn
بيري ورکړي. بادشاه داشکایت کوي چې سلطان نه غواړي دده ملاقات ته ورشي او
نتیجه دا کيږي چې دبادشاه وضع ورو ورو سره کيږي او کار په خپل ځای تال
ولار دی.

زه نه پوهیږم چې سلطان شجاع ولی دبادشاه دملقات څخه ډډه کوله. ممکن
هغه ته ورتگ يی دځان لپاره سپکاوی باله؛ يدا چې ممکن ویریده او پدې فکر چې
که چیرې بادشاه ته ورشي؛ دی به بندي او دارايی به یی ضبط کړي، او یا به یی دامبر
جمله په لاس کې ورکړي، کوم چې داورنگ زيب له خوا یی داراکان بادشاه ته
دسلطان شجاع دنیولو په مقابل کې دزیاتو پیسو او نورو شیانو وعده ورکولای.
حقیقت چې هر ډول وي به، ولی سلطان شجاع نه غوښتل چې دغه بادشاه ته ورشي
او پدې یی کفایت وکړ؛ چې دهغه دربار ته خپل مشر زوی سلطان بیگ ورواستوي.
سلطان بیگ چې دبادشاه کور ته رانږدې شو، او غوښتل یی چې خلکو ته خپله میرانه او
سخاوت وښيي، نو په لاری دطالبی روږو په شندلو پیل وکړ. اریا کاه چې دبادشاه
حضور ته ورغی هغه ته یی زښت ډیر قیمتي زیورات چې قیمت به اغمی پکی لگیدلی
وو، دسوغات په توگه وړاندی کړل. هغه داخواهش تری کاوه دبیری ورکولو
و هده زړه ځای کړي. اما سوغاتونو او خواشونو گټه نه درلودله. برعکس پنځه
ورځی وروسته داراکان بادشاه سلطان شجاع ته خپل سري رالېږي، او خواهش تری
کوي چې دخپلولو څخه یوه هغه (داراکان بادشاه) ته واده کړي. سلطان شجاع
داهم نه شی منلای چې دخپلولو څخه یوه هغه ته واده کړی، او داهم وینی چې که
چیرې انکار کوي نو دې وحشی سره به څه کوي. دبادونو موسم مخ په ختمیدو دی. د
کارونو پای به څه وي؟ بالاخره کومه فیصله باید وکړي؟ آیا د کوم زړور گام امکان

شته دی؟ دادی هغه حیرانو ونکی اقدام چی دمطلق ناامیدی په حال که بی انسان تر لاس لاندې نیسی. آما نه دمعقولیت له مخی. دارا کان پادشاه اگر چی په خپله بت پرست دی، ولی دده په سلطنت کې ډیر مسلمانان او سیرایي چی ځای بی دلته را تښتیدلی دی آما زیاته برخه بی هغه غلامان دي چی ددې پرنګیانوله لاسه کومو ته چی مامخکی اشاره وکړه نیول شوی دي. سلطان شجاع په پټه سره سره یو شمیر له دغو مسلمانانو څخه ځان ته راجلب او ۲-۳ سوه نور هغه مسلمانان وو چی دبنګال څخه ده سره راغلي وو. شجاع غوښتل چی په ناڅاپی ډول ددې وحشی په کور حمله وکړی، ټوله وساله په کار واچوی له یوه مخی ټول صت او په همغه ساعت خپل ځان ددارا کان پادشاه اعلان کړي.

دغه اقدام اگر چی دمجبوریت له مخی ونه دمعقولیت له رویه ولی دهغو زیاتو معلوماتو له مخی چی دهغه ځای د زیاتو مسلمانانو پر تنګالیانو او هالنډیانو له خوا ماته را کول کیدل کیدای شوه چی دا کار تر سره شوی وای. مگر یوه ورځ مخکی کله چی باید حمله شوی وای، دغه توطئه کشف شوه. ددې توطی کشف دسلطان شجاع لپاره دمرګ او تباهی معنی لرله. ولی سلطان شجاع دا کوشش وکړ چی دپنګوله لارې په تېښته ځان خلاص کړي. مگر ددې لارې څخه ځان خلاصول هیڅ امکان نه درلوده ځکه چی په مخکی داسی لوی ګڼ ځنګلونه او کلپ غرونه پراته دې چی هلته لار پیدا کول ناممکن دي. له بلی خوا په ده پسی لاس په لاس سپاره رلیزل شول چی تعقیب بی کړي او په همغه ورځ پسی ورسیدل. پدې کې شک نشته چی سلطان شجاع په بی ساري میرانه او شجاعت سره دځان څخه دفاع کوله او دومره زیات شمیر وحشیان بی سب کړل چی په هغه شمیر باور کول گرانو، ولی د تعقیب کړو نکو شمیر دومره

زیات و، چی تقریباً له هرې خوا ور باندې راجا پیر شول. سلطان شجاع بالاخره مجبور شو چی د جنگ میدان خوشی کړي.

www.libtool.com.cn
سلطان بیک چی دخپل پلار سلطان شجاع څخه خو قدمه پرمخ تللی و هم د ځان څخه یی د زمري پشان دفاع کوله. دهرې خوا څخه ډېرې ورباندی راغور ځول کیدې. په پای کی په یوه تیزه باندی زخمی شو او په همدې وخت کی ددښمن څو کسو ورباندی حمله وکړه ویی نیو او دخپلو دوو کوچینو ورزیو خویندو او مور سره یی بندی بوتلل. دسلطان شجاع په باره کی دومره ویل کیږي چی دی د خپلی یوې ښځی یوه خواخه او دوو نورو کسانو سره دغره سرته ځان ورساوه. هلته یی سر دیوې تیزې په گوزار سره زخمی شو او په ځمکه ولوید، ولی زری پورته کړ خواجه بی سر په خپل پتکی وناره او ټول په ځنگله کی پټ شول.

ما دده په باره کی ددرو څلور وکسانو څخه چی هلته حاضر وو مختلف نقلونه واوریدل. ځینو ویل چی سلطان شجاع یی دنورو مروپو منځ کی پیدا کړ، ولی مخ یی پوره درست نه پېژندل کیده. ما د هالنډي فکتوري (تجارتی موسسی) دآمر مکتوب هم ولید چی دا پورتنی خبره یی تاییدوله. ولی ددې سره سره بیا هم مشکله ده چی دسلطان شجاع دژوند او مرگ په باره کی وروستی فیصله وشي. همدا عدم معلومات کله کله ددې باعث کیږي چی دلته په ډهلی کی اضطراري حالت شروع شي. کله به دا آوازه خپره شوه چی شجاع دگولکهنډې اوبیجا پور بادشاهانو سره یو نظامی تړون تشکیل او دادی مسلیا تم ته راغی. کله به ویل کیدل چی شجاع د سورت په شاوخوا کی ددووبیر یو چی سره یرغونه ورباندی ولاړوه ممکن چی دپیگو او دسیام پادشاه له خوا ورکړې شوې وې تیر شو. ځینو نور به بیا دا خبرې کولی چی شجاع په پارس، شیراز او یا کندهار کی دی. دکابل په سلطنت باندی دحملي لپاره یی پوره تیاري نیولی ده. یوه ورځ په خپله اورنگزیب

ممکن دتوکړ او یا بل فکر نه مخی داخبره چی سلطان شجاع بالاخره حاجی او
سیاح شو . دده مقصد همدا رچی ووايي سلطان شجاع مکي ته ورسید . اوس هم
زیات شمیر خلک پدې خیال دي ، چی سلطان شجاع د گوسمانی نو پل څخه پارس
ته راستون شو او له هغه ځایه یی زیاتی پیسي ځان سره راوړې دي . ولی ددې تېولو
اوازو یی اساسی توب دهالند یانو دمکتوبونو څخه جوتېزي . ددې نه پرته د سلطان
شجاع دپوه خراج سره چی زه دبنګال څخه مسلیپاتم ته ولاړم ، همداډول دشجاع
د توپخانی لوي آمر چی دگولکهندي پادشاه په نوکري کی ماولیده دواړو ویل چی
سلطان شجاع وژل شوی دی ، آما د زیانو معلوماتو را کولو
څخه یی ډډه کوله . بالاخره زمونږ پرنګیان سوداگرچی په همدې ورځو کی دپارس
او اصفهان څخه ډهلی ته راغلی دي ، هلته یی دسلطان شجاع په باره کی هیڅ معلومات
نه درلودل . بله داچی ماته وویل شول چی دده دماټی نه یوه موده وروسته دسلطان
شجاع توره ، خنجر اوډال وموندل شول . پدې ترتیب سره داباید تصور شي چی که
چیرې سلطان شجاع هلته دنښتی په ډگر کی نه وی وژل شوی ، نوروسته به داړه
مارانو یادپرانګانوهادوڅی پېلانو له لاسه چی دهغه ځای څنگلونه ورباندی ډګ
دي وژل شوی وی .

په هر صورت حقیقت چی هرډول وی وي به ، وله لدینه وروسته دده ټوله خپل
خانه ښځی او ماشومان جیل ته واچول شول او په ډیره ناوړه ډول رویه ورسره کیده .
څه موده وروسته ټول دجیل نه خلاص شول اوددوی په مقابل کی رویه هم
نرمه شوه .

داراګان بادشاه امر وکړ چی دسلطان شجاع سره لور هغه ته راوولی اویایی
ځان ته واده کړه . پدې وخت کی دسلطان بیګ اودده مسلمانانو نوکرانو دکومو
په باره کی چی مامڅکی خبرې وکړې سرته دافکوراغی چې دلو مړي ځل په شان

بيا توطه جوړه کړي، ولي دتوطي دعماي کيدو نه مخکي دتوطو گرانو څخه پر کس
 چي لږ نشه و، دتاکلي وخت نه پخوايي عمليات پيل کړل. پدې باره کي خلکوماته
www.libtool.com.cn
 په زرگونو افساني ويلي. دانه پوهيدل کيږي چي دچاخبره سري ومني. مگردتولو
 نه فقط داباوري خبره ده چي ددې توطي په اساس داراکان بادشاه دپخوا څخه لا
 زيات وحشي اوبي رحمه شو. هغه امر وکړ چي دسلطان شجاع کم بخت کورنۍ
 له يوه سره له تيغه تيره کړي، چي يوه هم په ژوندو کي پاتي نه شي. پدې جمله کي د
 سلطان شجاع مشر لورچي بادشاه ځان ته واره کړې وه باوجود ددې چي حامله هم
 وه ووژل شوه دسلطان بيگ او ورونو سرونه يي په ډيره يي رحمۍ سره پرې کړل
 اوبښي يي په يوه کوټه کي بند او هلته يي دلوږې مړې کړې.
 دغه جگړې چي دڅلورو ورونو په منځ کي دتخت وتاج او قدرت لاس ته
 راوستلو په ارزو کي شروع شوې داسي پاتي ته ورسيدې. دغو جگړو چي ۱۰۶۰ کاله
 يعني تقريباً ۱۶۵۵ څخه تر ۱۶۶۰ يا ۱۶۶۱ کال پورې يي دوام وکړ اورنگ زيب يي
 ددې قوي په سر کي ودراره.

دهغو خاصو پيښو په باره کی

نکل چی د ۶-۵ کلونو جگړونه وروسته دمغلوپه درلت کی
منځ ته راغلی دي .

دجگړې نه وروسته تاتارو ، ازبکانو فیصله وکړه چی اورنگک زیب ته غوږل
صفیران راواستوي . کله چی اورنگک زیب لاشاهزاده و ، دوی په دې هیواد کی
جنگیدل . اورنگک زیب د شاه جهان له خوا هغه هیواد ته دیوه کومکي ټولگي قوماندانی
ورسپارل شوې وه ، کوم چی د سمرقند خان د بلخ د خان په مقابل کی ورڅخه خوا هاش
کړی و . تاتارانو د اورنگک زیب استقامت او شجاعت وستایل ، ولی بیا هم دوی
خیال کاوه چی اورنگک زیب ددوی څخه ناوړه خاطرې ځان سره را وړي دي ،
ځکه کله چی اورنگک زیب تقریباً د بلخ ښار (د دښمن پایتخت) نیولی و پدې وخت
کی دواړه خانان یعنی د سمرقند او بلخ خانان سره پخلاشول او اورنگک زیب یی
مجبور کړ چی له هغه ځایه خپلی قواوې وباسي . خانان پدې وویریدل چی ممکن
ددې موقع څخه اورنگک زیب استفاده وکړي او د دواړو خانانو ملـکونه تسخیر

کري، لښک څنگه چي په خپل وخت کي اکبر بادشاهه د کشمير سلطنت تقرياً په همدې ترتيب سره خپل کړ . (۴۹)

www.libtool.com.cn

لښه پرته دې دواړو خانانو د هندوستان په باره کي او کومي پيښي چي هلته په دربار کي د شاهزادگانو په منځ کي رواني وې، همدارنگه د اورنگ زيب جگړو، بخت او برياليتوب په هکله هم پوره معلومات لرل، او دا نتيجه يې اخستله چي اگر چي شاه جهان تراوسه لا ژوندي دی، ولي د هندوستان واکمن په واقعيت کي اورنگ زيب دی او همدا يوازيني سري دی، چي بايد د هندوستان د واکمن په صفت وپيژندل شي. لنډه دا چي ممکن يادوي د اورنگ زيب د حق په جانيه قهر نه ويريډل او يادوي خپل ذاتي بخل او پست همتي دښه را پياوړي و، چي د اورنگ زيب نه سوغاتونه گوته کري. په هر صورت واقعيت چي چه هر ډول وي وي به ولي دواړو خانانو په يوه وخت کي د اورنگ زيب دربار ته خپل سفيران پدې مقصد واستول، چي لومړی هغه ته د تاج و تخت مبارکي ورکړي او په عين وخت کي دخپلو خدمتونو پيشهاد هم اورنگ زيب ته وړاندې کري. اورنگ زيب پدې ښه پوهيده چي د جگړې نه وروسته ددې خانانو د خدمت پيشهاد دوخت نه تيره خبره ده. دا چي اوس دغه خانان د خدمت پيشهاد کوي، يا ويرې پسي اخستي دي او يا تمې مجبور کړي دي. ددې سره سره بيا هم اورنگ زيب داز بکو سفيران په احترام سره ومنل. څرنگه چي اورنگ زيب ته د سفيرانو دورنگ په وخت کي زه هلته حاضر وم نو کولای شم چي دغه صحنه ډيره ښه مفصله وليکم.

سفيران چي د اورنگ حضور ته راوستل شول دهغه په ليدويي سلام يا د هندوستان د عنعنې سره سم سجده وکړه درې وار د يې لاسونه په تندي کيښول او

بيايي درې واره تندي په ځمکه ولگول. لدې وروسته دغه سفيران اورنگزيب ته دومره ورنژدې شول چې کولای يې شول په آساني سره اورنگزيب ته مکتوبونه ورکړي، ولي اورنگزيب په خپله مکتوبونه واخلستل، بلکه هغه ئې دامير دلاس نه واخلستل. خلاص شوی مکتوبونه چې اورنگزيب ته وړاندې شول په هماغه دقیقه يې په پوره توجه سره ولوستل؛ بيايي امر وکړ چې هر سفیر ته فوراً خامک دوزي شوې کرنې، پټکې او گلدوزي کمر بندونه د تحفي په ډول ورکړي. دی سوغات ته عموماً «سروپا» ويل کيږي.

د «سروپا» معنی داده چې گویا مکملې جامې دي چې دسره تړيږي پورې سړی پکې پټيږي، وروسته اورنگزيب امر وکړ چې ددې سفيرانو سوغاتونه را ميدان ته کړي. ددوی په سوغاتونو کې دغه شيان شامل وو: خوداني داصيلو لاجوردو صندوقچې، مياگي اوبښان، ډير ښکلی آسونه (تاتاري آسونه دومره ښکلی نه دي ولي کمال يې ډير زيات دی) خونور اوبښان چې په امبروتو، منو، خربوزو، باروو. (دغه ميوې په ډيلي کې گرد کال موجودې وې او عموماً د ازبکستان څخه دلته راځي)، خونور اوبښان په وچو ميوو باروو، لکه بخاري آلوچې، زرد آلو، مویز، بې زړوانگور، دوه ډوله تور اوسپن انگور هم ورکي شامل وو، چې ډيرې غټې غټې دانې لري او ډير خوازه دي. داتول شيان يې اورنگزيب ته د تحفي په صورت وړاندې کړل ولي اورنگزيب ددی خانانو د سوغاتونو نه چندان خوښی ښکاره نکړه، بلکه زيات وخت يې دهغه ځای د ميوو په خوښت، ښکلا، ندرت او همدا ډول دهغه ځای داربنا نو، آسونو په صفت باندې خبرې کولې. بيائي خودقيقی وروسته د سمرقند له سفیر سره د اکاډيمي (۵۰) او دهغه هيواد د حاصلخيزی په باره کې چې يېخی ساری نه لري مجلس وکړ. اورنگزيب داصـ قـراحت په نوم سفيران رخصت کړل

او هیله یی خر گنده کړه چی دی به ددوی په راتلونکو ملاقاتونو سره لا خوشحاله
 شی. دواړه سفیران د دربار څخه ووتل او پدې ډیر راضی وو چی اورنگ زیب
 سره یی لیدل کتل وکړل. دوتو په وخت کښی ئی حتمی (هندي سلام) له یاده ووت.
 هندي سلام انگر چی د غلامی خصوصیات لري، ولی دوی په دې خپه نه شول چی
 اورنگ زیب مستقیماً ددوی څخه مکتوبونه تسلیم نکړل. زه فکر کوم چی که
 چیرې اورنگ زیب ددې سفیرانو څخه د ځمکې ښکلولو او یا بل کوم پست کار تر
 سره کولو خواهش کړی وای، دوی به یی له ځنډ اجرا کړی وای، مگر خبره
 داده که چیرې دغو سفیرانو غوښتی وای چی دخپل وطن په رقم اورنگ زیب
 سلام ورکړي او یا یی په خپل لاس دهغه مکتوبونو تسلیمول غوښتلی وای، په هرته
 صورت دې کوشش به دوی لپاره کومه ځټکه نه هم درلودلای. دادول حق تش
 د بادشاه سفیر لپاره حاصل او حتی دادول مهربانی دپارسی بادشاه سفیر لپاره په زیاتو
 مشکلاتو حاصل یزې. د بلخ او سمرقند سفیرانو انگر چی وطن ته ډیره بیر کوله، ولی بیا هم
 په ډیلی کی د څاورونه زیاتی میاشتی ډیل شول. دوی همدلته ډیر خپه وو، ځینـ یی
 د جوړه او حتی یو څو کسه ئی هاته د گرمی، هندي عاداتو او اقلیم سره د عدم توافق په
 اثر مړه شول. ممکن ددوی مرگ ددې کبله وی چی دوی زینت ډیر... خلک دی.
 کومې پیسې چی دوی ته دروازانه لگښت په نوم ورکول کیدې، زیاته برخه یی
 ذخیره کولې او په دومره تشنگی او بخل سره یی شپې ورځې تیرولې چی په هـیـڅ
 صورت سره سفیرانو لپاره مناسبه څه، بلکله د کرگی وړوی. ددی سره سره بیا هم
 دوی په زیاتو عزتونو سره رخصت کړای شول. اورنگ زیب دتولو امیرانو په
 حضور کی هریوته بیل بل «سروپا» ورکړل او هم ئی امر وکړ چی هر سفیر ته دلاری
 خرڅ په نوم اته زره روپۍ ورکړای شي، چی په سړی سر (۲) زره ایکسۍ رسیدې.

او ننگ زيب دسفيرانو ، خانانو لپاره هم ښکلی «مروپا» زيات شمير قيمتي زياتي
توتې ، ډيره اندازه نازکي کتاني پارچې ، طلايي نقره اي خطله اړه وې ښموني توتې
خو تخني نخي قالين ، دوه گران مرصع حجره چې قيمتي علمي پکې لگيدلي وو
دسوغات په نوم واستول. له هغه وخته چې دوی د پلي ته راغلي وو مادري واره دوی سره

www.libtool.com.cn

د يوه ازبک طبيب په مرسته چې زما د ملگرو څخه دی ملاقات وکړ . ما غوښتل
چې دوي څخه د خپلو هيوادونو د خصوصياتو په باره کې پوښتنې وکړم ، آماد داسې
جاهلانو سره مخامخ شوم چې دخپل هيواد محدودونه يې حتی نه پيژندل او هم يې تانا وپه
هکله چې څو کاله پخوا يې چين فتح کړ هيڅ معلومات رانکړ . (۵۱) . لنډه دا چې
دوی داسې شى ماته ونه شو ويلای چې په هغه باندې زه پخوانه رم خبر . زما کنجنگاري
تردې حده پورې وه چې يوازې د تازه معلوماتو اخستلو په غرض يوه ورځ د غرمې
دودې لپاره دوی سر پاتې شوم . دې کار البته چندان مشکلات نه لرل . ځکه دوی
داسې ځواک دي چې خاص تشويقات نه پيژني . دغه غرمې دودې زما لپاره څير حاسي
شې وه . ځکه دودې له يوه سره داس له غوښې څخه جوړه شوې وه . ماته دودې
څخه انکار و نکړ . راگو تر پياخونده ورو . ضروري هم وه ځان داسې وښيستم چې
گوندي پدې غوښه باندې چې درې سرور کوي زما ډيره خوښه شوه . د دودې سرور لږ
په وخت کې بالکل چوپه چوپتيا وه . دوی يوازې پدې لگياو چې ښکته
پولانونه ډک موتي په خوله ښاسي . دوی د قشقو او پنجو په استعمال نه اړه يې .
کله چې د آس غوښه ددوي خپتو کې تاورا تاوشره نو شمير يې چالان شو . ددوي
زيات کشش پدې ټکي ، و چې ماته دخپلو خلکو دغشيو وبشتلو مهارت او اکايف
زغملو اندازه دنړۍ دنورو اولسرونو نه زياته ثابته کړي او هم يې ويل چې ددوی لنډې
دهندوستان د لنډو څخه اوږدې دي او کولای شى چې غشي دغو څکي با آس له نس
څخه نيرې کړي .

لډې خبرونه وروسته يې بيا دخپلو ښځو قوت ارمیراني په باره کې نکل شروع کړ. ددې تفصیل او ستايلو له مخې د تاتارو ښځې د قوت او مړنتوب له پلوه دا مازانکړه څخه هم برترې لري. درې ماته دېوڅو حيرانوونکي پېښو په باره کې خبرې شروع کړې چې يوه له هغو څخه داده. آما کاشکې ما کولای شواي په هغه ډول چې دوی په خوږ والفاظو ماته نکل کاوه، ما هم په هغه صورت سره لوستوونکو ته ليکلې وای. دوی ويل کله چې اړنگ زيب ددوی په وطن کې په فتوحانو بخت و دهندي سپرويو ټولگي چې ۲۵ - ۳۰ تنوته رسیده په يوه کوچني کلي باندې حمله وکړه. دمل اوحيواناتو په لرت يې پيل وکړ. دکلي او سپدونکي چې څرک په مخ ورتلل پابه يې تړل او پابه يې غلامۍ ته راگرځول. هډې وخت کې يوې مهرباني بودی هغوی ته وويل. « زامنو دومره ظلم مه کوئ زمالور اوس دلته نشته ولی زړراخي دليونې کارونه پرېزدئ لدې ځايه زرخانونه لرې کړئ. که چيرې هغه راشي او ستاسو سره مخامخ شي ټول به ست کړي. دې ټولگي دېرې په مشورې پورې وځنډل اولوت ته يې درام ورکړ. لوت شوي مالونه يې بار او بودی يې هم د ځان سره لاس تړلی روانه کړه. آما دهغه کلي څخه لانيم ميل نه وولرې شوي چې دېوډی لور ښکاره شوه. بودی په شامخ اړولو خپله ليری د آسونو په گرد کې پېژندله او دخوشحالي نه يې په زوره چغه پورته کړه. دغه مېړنی تاتاره چې آس بالدی سپره وه، توره لينده اوډال يې څنگ ته پراته وړ، دلرې يې هډې ټولگي ته زغ کړ چې که چيرې لوت شوی شيان بيرته کلي ته راوړي نوزه وعده درکوم چې ژوند به مو په آمان کې وي او په ارامۍ کې به بيرته خپل ځای ته ستانه شئ. دېوډی دلور خبر و دېوډی خبرو په شان په داره مارانو تأثير وکړ. آما کله چې دغې تاتارې

* - اما زانکې دلرغونې يونان په افسانو کې جنگي ښځې دي چې دتورې بحيرې په غاړه اوسیدی اودهغه ځای نه يې په گاؤو کې يوهيوادرو حملې کولې. (پښتو مترجم)

په لوبت گرو خو غشی راخوشی کول ټول په تعجب کې پاتی شول . غشی دلو تنگرو
پښو ته نږدې په ځمکه ښخ شول . دوي هم په بدل کې په هغه باندې غشی وروښل
اودالونه یې لاس ته کړل . ولی دوی یوه هم ونه شوې کولای چې غشی ده غی
نږدې وروړسوي . تاتارې دهندوانو په غشیو اولیندو پورې وختدل . تاتارې دخپلې
فوق العاده اوږدې کلکې لیندې دقوت په مرسته نیمایې په غشیو سټ کړل او پاتی کسان
یې په توده ووژل .

د تاتارو سفیران لاددیلې څخه نه وووتلی ، چې اورنگزېت سخت ناجوره شو .
دسختی اونه شلیدونکې تې لکه کبله به کله کله یې هرښه شو . ژبه یې دومره فاج شوی
وه چې تقریبا دخبر و کولو قدرت یې ورڅخه اخیستی و . طبیبان دده د علاج څخه
نا امیده وو او ویل یې چې بس دجوړښت هیله یې نشته . روشن آر ابیگم په پته کې
پدې کوشش کې شوه چې داورنگزېت دمرگ نېټه لار انږدې کړي . حتی دا
آوازه خپره شوه چې دگجرات گورنر راجه جی سامسنگ د شاه جهان آزاد ولولپاره
دمرکز په لوی په هیږه روان دي . محبت خان چې بالاخره د اورنگزېت زیب تابع
شوی و هم دکابل صوبه پرې ښوده لاهور ته یې ځان را ورساوه . ۳ - ۴ زره
سپاره ورسره او غواړي چې شاه جهان آزاد کړي . همدا ډول خواجه اعتبارخان
چې شاه جهان په چوڼۍ کې تر نظارت لاندې ساتی هم غواړي چې شاه جهان له بنده
راخلاص کړي .

مونزیل دېل چې څنگه دېوې خوانه سلطان معظم توطیې جوړولی او کوشش یې کاوه
چې په ډول ډول وعدو او قولونو سره دامیرانو طرفنداری ځان ته جلب کړي . خبره
دې اندازې ته ورسیده چې یوشپه سلطان معظم په بدلر جامو کې دراجه جی سامسنگ
په اورې روان شو چې دهغه څخه همکاري وغواړي . دېلی خوانه مونزیل داهم لیدل چې
روشن آرا بیگم دتوپخانی لوی آمر فدای خان او نورو امیرانو په ملگرتیا ځوان

شاهزاده سلطان اکبر ٻه گڻه توڻي جوڙ وي. سلطان اکبر داورنگزيب دريم
زوي دي عمر ٻي ٨٧٥ ڪاٺو ڇڻه زيات نه دي .

ٻه عين وخت کي دوار ورقيانو ويل چي . دوي مقصد شاه جهان آزادول
دي اوبس . خلك ٻڌي تمه چي شاه جهان به دجيل ڇڻه آزاد ڪراي شي . آما حقيقت
دادبي چي حتي يوامير او ويلمو ڙٻڌي باره کي دزيه له کومي فڪر نه ڪاره . رقيانو
ڊلو ڪه ٻه خوله دشاه جهان دآزادولو آوازي خبرولي نو داٽول فقط ڏي لپاره وي
چي دڄان ڪريدت اور بوڻي . له بلي خوا دوي لڏي نه وريدل چي ممڪن دا اعتبار
خان ٻه ڪوششونو يادبلي پتي توڻي ٻه مرسته شاه جهان دجيل نه راخلص او فورا
به دلبر ٻه تولولو پيل وڪري .

رشتيا خبره داده چي دتولو اميرانو ٻه منڃ کي پرته لاجي سامسنگ او محبت
خانه چي دوي هم دخلي آرزو لپاره چندان ڪار وٺڪريل هيچانه غوڻتل چي شاه جهان
ڏي دجيل نه راخلص شي اوبادي ٻه تخت ڪڍيني . آيادي دور ڪسانو يعني جي
سامسنگ او محبت خان ٻه خپل وخت کي دشاه جهان مخالف نه ٻه هر صورت
خبره داده چي شاه جهان ٻه پيره ناخوانمردي سره ٻه ميدان خوشي ڪراي شو . دوي
بنه پوهيدل چي ڪه فرضا شاه جهان دجيل ڇڻه را ورڻي نوليوني پرائنگ ته به ورته
وي ار ٻه ده به خول باور وڪراي شي . هته اعتبار خان چي شاه جهان بي سخت ٻه
جيل کي ماته ڇڻي ته اميد واره ؟ ڪه چيري ٻه ڪوم تصادف سره شاه جهان د
جيل نه راولي واي زه فڪر ڪرم چي باڪل به يوازي ٻه ميدان پاتي شوي واي .
اورنگزيب اگر چي بي اندازي رت ناجوره و ، ولي بيا هم هغه ڪار نه يي ٻه خپل
لاس ڪنرو لول . ديقه بنه مترجه وچي شاه جهان بايد ٻه جيل کي تنگ وساتي .
اورنگزيب سره دڏي چي سلطان معظم ته دا مشوره ورڪره چي ڪه فرضاً دي
موشي دموقع نه استفاده ڪري لاس ٻه لاس ڏي دشاه جهان ٻه منڃ دجيل دروازي

خلاص ڪري . مگر بيا هم ڏي مشوري سره سره ده دا اعتبار خان سره پر له پسي مڪاتبه چلوله . پنڄمه ورڻ جي دا دده دناجوري شديد مرحله وه اورنگ زيب امر وڪر جي دي داميرانو مجلس ته ور وري . ڏي کارنه داورنگ زيب مقصد دار جي كه خوك پدي فكر وي جي گويامر شو اول دهغوي سرته سدروالي ، دوهم داچي دهغه تصادف مخه ونيسي جي دهغه په مرسته شاه جهان كولاي شول دجيل خخه خانرا خلاص ڪري . په ۷ او ۹ ورڻ بي دپورتن مقصد له مخي مجلس ته ور ور په ۱۳ ورڻ جي دبي هوڻي نه لڙ رابه حال شو او په ٽول بناي كي دا آوازه لويدلي وه جي اورنگ زيب مرشو ، فورا بي دره دري لوي اميران اوجي سنگ خان ته را بلبل ڏي . ده امر وڪر جي هغه گنڀينوي ، قام او کاغذو ڪري اراعتبا خان ته امر وليكي اوهم هته لوي مهر جي ده روشن آرايگم ته دساتي لپار دو ڪري ور وري . ده مهر په يوه کوچني ڪڇوره كي ساڻل ڪيده جي دهغي ڪڇوري په خوله باندي پل مهر لڳيدل و ، او هغه اورنگ زيب دخانه سره سانه جي روشن آرايگم له هغه خخه دخپلواغراضو لپاره استفاده ونڪري .

په همدې وخت كي زه دخپل آغا خانگ سره ولا روم . اورنگ زيب ته پسي دتولوپيشو په باره كي معلومات ور ڪول . ما په ستر گو ليدل جي اورنگ زيب خنڱه آسمان ته لاسونه پور ته ڪرل ارويل بي (داخنڱه تينڱه اراده اوخنڱه مرتوب ! اورنگ زيبه ! خداي به تاد نورولو يو ڪارونو لپاره وساتي . دي نه غواړي جي ته مرشي .)

رهنما هم جي لدي نه ور وسته بي خوب مخ په بنه ڪيدوشو .

ڪله جي دده صحبت لڙ بنه غوندي شولاس په لاس بي دا ڪوشش شروع ڪر جي شاه جهان اوبيگم صاحب خخه ددارا شڪوه اور ر اخلاصه اوخپل دريسم زوي سلطان اڪبر ته بي واده ڪري او پدي ترتيب سره خپل زوي راده نه خان بي غم ڪري

ددغي شاهزادگي واده به دسلطان اکبر سره دامعني اړله چي اورنگ زيب خپل دريم زوي ته دنور وزامنو په مقابل کي دتاج اوتخت حقوق تضمين کړل. سلطان اکبر اگر چي تر اوسه بيخي کوچني و، ولي دسلطان چه دربار کي يي دپرزيات همرداو خپلوان درلودل ځکه نو اورنگ زيب خاص لدې کبله سلطان اکبر دتاج اوتخت لپاره وټاکه سلطان اکبر د شاه نواز خان دلور زوي اودده په رگو نوکي دماشات دلرغونو شاهانو وينه چاپېده اما سلطان محمود دارسلطان معظم دراني ياد راجه دلور زامن وو. اغه بادشاهان اگر چي په خپله مسلمانان دي ولي بيا هم په ډيره خرشه حالي سره دبت پرستانو لرونو سره فقط دولتي سياست له مخي ياممکن ددوي دبي ساري ښکلا له وجهي نه وادونه کوي داوړنگ زيب داپلان ناکامه شړ. تاسي به باور ونکړئ چي شاه جهان اوبيگم صاحب په خومره غرورا متکبر سره داوړنگ زيب غوښتنه رد کړه په خپله شاهزادگي ددې ويري نه چي ممکن وي قيصتي خوشي روحي يي په بي ساري غم اوځپگن کي تير کړي اودائي په څرگنده ورته وويل چي ددې خون خورا (اوړنگ زيب چي ددي پلاري وواژه) زوي سره واده کولونه مرگ سل ځلي بهتر گڼي. اوړنگ زيب دا هم ونه شوای کولای چي شاه جهان څخه قيمتي ډيري دامتوتاج (کوه نور) دتزين کار خلاص و او لپاره واخلي (۵۲) شاه جهان په تکبر سره داسي ځواب ورکړ. بهتره به داوي چي دتاج دتزين کارونه پريز دي او په عوض کي ددولت کارونه دپخوانه بهتر کړي تاج په ارامه پريز ده دقيمتي ډير و په باره کي خبري هم زښتي شوې. که چيري بيا پدې باره کي اوړنگ زيب غز پور ته کړ په څټک به يي په خاورو بدلي کړم.

هالنډ يا نونه غوښتل چي اوړنگ زيب ته خپل سفير رواستوي. ددې کار لپاره په سورت کي دهالنډيانو دتجارتی مرکز آمر ښاغلي ادریکان (۴۳) چي ډير هوښيار، پاک نفس او هم دخپلو ملگرو دپوه اعتماد ورسري وانتخاب شو اوړنگ زيب اگر چي دتظاهر له مخي تينگ مسلمان اوداسي ځان ښيي چي گويا فرنگيانو او

عيسويانو ته د نفرت او توهمين په سترگه گوري ولي بيا هم ده دغه سفیر په ډيره مهر باني
 او احترام سره ومانه او حتی د اهيله يی ترې وکړه چی دی اورنگک زيب ته دخپل وطنی
 سلام نه وروسته دهندوانو پشان سلام هم رکړي . دهالنډيانو دسفیر مکتوب ډيره امير
 په لاس اورنگک زيب ته وړاندې شو . ولي هالنډيانو داد خان لپاره تحقيرونه باله
 ځکه عين په همدې ډول داز بکانو دسفیرانو سره هم معامله شوې وه . لدې مراسمو نه
 وروسته وپوهول شو چی اوس کولای شي خپل سوغاتونه راوړي . دهالنډيانو سوغاتونه
 چی اورنگک زيب ته یی راوړي وددغو شيانو څخه جوړ شوي و : زیاته اندازه شنه سره
 نازک توکران ، يو څولوي هندارې زیات شمیر چاپانی ، چینایي ښکلی مصنوعات
 چی دهغه په منځ کی تخت روان هم شامل و ، چی ټول لیدونکی یی په تعجب کی
 واچول . دهالنډيانو سفیر غریبتل چی زریز ته ستون شی ولي ډیر وځنډول شومثل
 زیاتره خارجي سفیران ډیروخت ځان سره ځنډوي اودامی فکر کړي چی په دربار
 کی دخارجی سفیرانو زیاته موده پاتی کیدنه ددربار دبدبی سره مرسته کوی . ددې
 سره دی داز بکانو سفیرانو په نسبت زړرخصت کړای شو . دهالنډ سفیر لپاره دا
 کار لویه خوشبختی گڼل کیده ځکه دده سکرتر هلته مړاو پاتی ورسره کسانو په
 ناجوړی پیل وکړ کله چی اورنگک زيب دی رخصت او امریی وکړ چی نور نسوي
 خاکک درزي شوي کالی ورواغوندي او یو جوړ یی جنرال گورنر بتاری ته دسفیر په
 لاس ورواستوله اردهغه سره یی یو په قیمتی غمیو مرصع خنجر او یو ډیر دلفظ
 نه ډک مکتوب هم ملگري کړل .

هالنډيانو دخپل سفیر استولو اصلی مقصد داو ، چی امپراتور دپخپله مسقیماً ددی سره
 معرفی شی . ددې معرفی نه ئی داتمه وه چی له یوی خوا خپل اعتبار لوړ اوله بللی
 خوا په ساحلی بندونو او هغو ځایونو کی چی ددوی تجارتی موسسې واقع دي دهغه
 ځایونو په گورنرانو باندی ویره واچوي . ترڅو دوی ونه کولای شي په خپل صلاحیت سره

دهالنديانو د تجارت مانعاً يايى خوا بدي كړي بل يى د هغو ځايونو گورنر نرا زېږې هم وپوهل چې د دوى سرو كار د داسې قوي سره دى، چې كولاى شي مستقيماً امپراتور ته د دوى نه شكابت وكړي. درېمه داچى دوى غرښتل امپراتور ته د ا هم وښيي چې دهالنديانو سره تجارت پخپله ده ته ډيره زياته گټه رسوي لدې وجهى نه دوى اورنگ زيب ته د هغو مواد وياوړل د است چې دوى په هندوستان كى اخيستى و وهم وښود د اورنگ زيب توجه يى د پته هم را وگرځوله چې هر كال (زيات مقدار) طلائقره د ځان سره دده امپراتورى ته راوړي اما دهالنديانو د هغو پيسو اندازه چې دوى يى ځاى د مسو قلعي، قرنفل، مرچر، پلپاو او نورو مواد څخه لاس تار اوړي ښكاره نكړه.

تقر ييا په همدې وخت كى يوله اميرانو څخه چې هم په همر او هم په نفوذ كى له نورو اميرانو څخه زيات، و، يوه ورځ يى د اورنگ زيب توجه د پته را وگرځوله چې كه چيرې دي په همدې ډول د هرې لوي اوړې پېښى لپاره دومره زياته توجه كوي او كار هم داندازې نه زيات دى كيدائ شي چې د اعصابو د فشار په نتيجه كى يى صحت خراب شي. اورنگ زيب د همدې خبر واوريد و په وخت كى بل څنگ ته مخ را وگرځاوه او دخپل دربار د اميرانو څخه يوه تعليم يافته او هوشيار امير سره كى خبرې شروع كړې. څرنگه چې دهغه ويلو ژوى طبيب اوزما ملگرى و، دخپل پلار له خولى يى د اورنگ زيب خبرې ټكي په ټكي ماته داسى وكړې: (تاسى پوهان آيادې سره موافقه اړئ كه نه چې په ځينو وختونو كى بادشاهان دخپلو رعبو د ساتنې لپاره خپل ژوند په خطر كى واچوي د دوى د حمايى لپاره توره په لاس ځان قربانى ته ور كړي، ولي دغه نازدانه نه غواړى چې زه په خپلو اعصابو زيات فشار واچوم دخپل ژوند بى خوبه شې د اجتماعى هوسايى لپاره وقف كړم ماته ښكارى دى زما د سلامتې له كبله غواړى ما يوازي او يوازې دعيش او عشرت خواته متوجه كړي ترڅو د سلامتې ټول كارو نه د كوم يوه وحشى په لاس كى

ور کرم آبادی نه پوهېزي چی زه بادشاه زاده محض د مملکت د آبادی لپاره
 زیزولی یم او بیا دغه تاج و تخت تقدیر ماته را په غاړه کړل. پدې صورت کی زه نه
 یوازی د خان لپاره بلکه د خلکو د هوسایي لپاره هم پیدا شوی یم، چی خپل ورعیتو ته
 ارامه او خوشبخته ژوند برابر کړم البته دا کار به هم دلوری خدای درضا او هم د بادشاه
 د امنیت لپاره ضروری وی دی د خپلو مشورو پای ته وینی چی که چیرې د حکومت
 والی د وحشیانو په لاس کی ورشی کومی بد بختی به ترې راو یز یزي. آبادی پوهېزي
 که نه چی زموږ لوی سعدي داسی په زړه ورتوب سره ویلی دی: (باشاهانو؟ یادانوم
 له ځانه ایسته کړئ یاد کار هنر پیدا کړئ) څه ولار شه خپل وطن دار ته وروایه چی زه
 همیشه خپل کار ونه په پوره غور سره تعقیبوم. دا زما دوظیفی عادي کار ونه دی ولی
 دی باید دومره پوره شی چی خپلی برستنی سره څنگه پښی غزول په کار دی؟ زموږ
 د ټولو په خټه کی بسی کاري، ښه ژوند ته تمایل او تنبلی اخشل شوی، دی ښه پدې
 پوهېزي نور و مشور چیانو ته ضرورت نشته زموږ ښځی هم دا کولای شی چی زموږ اکثر
 دعیش اوبی کاره ژوند خواته وروښوړي.»

پدې وخت کی یوه پښه منځ ته راغله چی په ډیلي خصوصاً حرمسرای
 کی یی زیات غال مغال پورته کړ او زیات کسان یی پدې متیقن
 کړل چی خسمیان (خجواچه گان) کولای شی د نور و
 سالمونارینا وپشان مین شی. دا درگان چی په حرامسرای کی یوله لویو خواجه گانو
 څخه وځانته یی کور آباد کړ ارزیا تره ښی به یی هلته تیرولی. د خپل گاونډي هند
 و میرزا په خور بانندی چی ښکلی وه مین شو. دغه عشقی داستان تقریباً دیر سره
 اوږد شو، ولی هیڅوک یی په شک کی نه اچول ځکه چی د عشقی داستان قهرمان یو خسي
 او بله پیغله نه بلکه میرمن وه. آماد عاشقانو په منځ کی مینه داسی بر سارې حد ته
 ورسیده چی نور نو گانډیانو په میرزا بانندی ملنډې شروع کړې. دې ملنډو ته میرزا

باندې داسې بدتأثير کاره چې خوځوله یی خپله خور او خواجه په مرگ سره تهدید کړل ، چې که چیرې دوی نور هم خپلو روابو ته ادامه ورکړي هغه به له هرې وسیلې څخه ددرې مقابل کی کارواخلي . پدې ترتیب سره میرزا یوه شپه خپله خور چې د خواجه سره په یوه کت کی پرته وه ونیوه . خواجه یی په خنجر تپي او خپله خور نژدې وه چې مړه کړي . دحرامسرای ټولې ښځې او خواجه گان پدې نظریه کی سره متحد شول چې دغه خواجه غرغره کړي . اورنگ زیب ددوی کوششونو ته توجه نه کوله او تش یی پدې قناعت وکړ چې هغه مسلمانی ته راوگرځوي . آمادا باید وویل شي چې دغه بدقسمته خواجه نشو کولای دزیات وخت لپاره دحرامسرای دقوي خواجه گانو له قهر و غضب نه لځان پټ کړي . ځکه لکه څنگه چې دلته عموماً ویل کیږي چې حیوانات دخسی کولر نه وروسته لارام او مطع شی اما انسانان برعکس دپخوانه لازیات بی رحمه فاسد بد اخلاقه زیاتره یی متکبره او بی حوصله کیږي . کله کله ددغو خواجه گانو څخه ډیر زړور ، وفادار او بی درکه میرنی او صخي انسانان راوځي .

ریل کیږي چې تقریباً په همدې وخت کی دروښن آرا بیگم اورنگ زیب ترمنځ ددوستۍ فضا لدې سببه خړه پړه کیږي چې هغی (دروښن آرا بیگم) گویا خوځلی په پټه سره حرامسرای ته نارینه را نیستل . دغه نارینه ونیول شول ، اورنگ زیب ته راوستل شول ، اما څرنگه چې دې کارتشن د شک بیه درلودل او اورنگ زیب دروښن آرا بیگمی ته خپل خپلگان جوت نه کړ ، اړینه یی دغو نیولوشوې بدبختانو ته داسې بی رحمه سزاو ته کله لکه شاه جهان چې سزاو کوله . ددې پېښی په باره کی ماته یوې زړې پرتگالی مینځی چې زیاته موده په دربار کی اوسیده ، په ازادانه ډول حرامسرای ته ننوتلای شوه وویل چې : وشن آرا بیگم خور وځي سر په سر دهغه ځوان څخه ټول هغه شیان لاس ته کړل چې هغه یی په اجرا کوو قادر و ، بیادې خو کومه ښځی موظفی کړی چې دغه ځوان دباغ دلارې روغ رمټ دې ته ورتیر

کري . ولی نه پوهيزم چي دوی ونيول شوې يادنيول کيدونه وويريدې يابل کوم
 علت موجود و . لنډ داچي دوی وتنښتيدې او ځوان په باغ کي لار ورکه کړه ،
 نه پوهيده چي کومې خواته ووځي . بالاخره دهغه ځوان وليدل شو اورنگ زيب ته
 بي راوست . اورنگ زيب دهغه ځوان څخه زياتي پوښتنې وکړي . ولی ده ټولو
 په مقابل کي يوازې داځواب ورکاوه چي دی ، باغ ته دديوال نه راوښت اوبس .

اورنگ زيب امر وکړ چي ځوان دهغي لارې چي باغ ته راننوتلی دی بيرته
 په هغه لارو باسي اما خواجه گانو په خپل سر دغه ځوان د ديوال نه وغور ځاوه . د
 دوهم سړي په هکله هم دغي پرتگالي مينځي ماته رويل چي دی يی په باغ کي پيدا
 کړ ، آماده پدې اقرار وکړ چي د دروازې دلارې ته باغ ته رانوت . دده په
 باره کي هم اورنگ زيب اړ صا در کړ چي په هماغه لار يی
 بيرته وباسي . ولی بايد خواجه گانوته سزا ورکړي . ځکه دا کار نه يوازې د پادشاه
 د ناموس اپاره بد کتل دي دده (اورنگ زيب) ځانگړې امنيت هم په خطر کي اچوي .
 ددی پيښو څخه موده وروسته دېلی ته تقريبا په يوه وخت کي پنځه سفيران
 راوړسيدل . لومړی دمکي د حاکم سفيرو . ده د ځان سره عربي آسونه .
 جاروگاني چي په هغه کي دمکي لوی جومات دبرج عکس کندل شوی راوړي وو .
 مسلمانان دې ځای ته خاص احترام لري او دبيت الله په نوم يی يادري چي د خدای
 کور مجني ورکوي او پدې عقیده دي چي دالزم ي معبد دی چي يو وخت د خدای
 کور او بيایي ابراهيم پيغمبر ته بخشش کړ .

دوهم ديمن بادشاه سفير او دريم دبصري سردار سفيرو ددي اورنگ زيب
 ته عربي آسونه په سوغات کي راوستلی و . دوه نور دحبي پادشاه سفيران وو . درو
 لومړيو سفيرانوته اورنگ زيب ډير لږه توجه وکړه . ددوی ظاهري وضع دومره فلاکت
 باره وه چي خپله ظاهري وضعي ددوی ارزو بيا نوله . هغه داچي په لږ اوناچيز سوغات

سره داورنگ زيب څخه ډيرې پيسې لاس ته كړي. د بلي خوا دوى د ځان سره آسونه او نور شيان دسفيرانو په نوم بى محصله دځان سره واړد كړل چې دلته يى خرڅ او په هغه باندې هندی مالونه بېرته بى گمرگه ځان سره يوږي. www.libtool.com آما دحبشى سفيرانو په پا ه كى بايد ډيرې خبرې وكړ و . ځكه چې دوى دپوره توجه وړ دي دحبشى بادشاه چې دهند له كودتاو څخه خبرشونووي غوښتل چې هندوستان دخپل هيواد له خصوصياتو آشنا، او ځان له هره پلوه دهندوستان څلكو ته لوى وښيي ددې مقصد لپاره يى هغه هيواد ته شانداره سفارت واستوه. زه نه پوهيم چې داتشه بده آواز ده او كه حقيقت لري چې بادشاه هم دنورو پشان غوښتل چې د اورنگ زيب څخه سوغاتو نه گوتوته كړي. دادى وگورئ چې دغې خبرانوونكى سفارت لپاره څه ډول ترتيبات ونيول شول: دحبشى بادشاه دسفارت چارو ترسره كولو لپاره دوه كسه غوړه كړل چې ددې په دربار كى يى دنفوذ او استعداد له مخى دنورو درباريانو سره جوت فرق درلود او پدې متيقن وچې ددې ماموريت اجرا كولو لپاره دوى په ټوله معنى مساعد دي. دحبشى بادشاه دسفيرانو نومړى سړى يو مسلمان تاجر وچې څو كاله پخو ماپه موكو(دځاى نوم دى) كى وليده. كله چې زه هغه وخت دمصر نه دنگ په وخت كى دسري بحيري څخه ترديدم.

دغه سوداگر دخپل بادشاه په لارښودنه دلته راغلى وچې زيات شمير مريان خرڅ او په عوض كى يى هندي مالونه واخلي. پدې ډول دغه افريقايى عيسوي مذهبه بادشاه خپل تجارت كوي. دوهم سفير يوعيسوى ارمنى سوداگرو، چې په الپا كى زيبىدلى اوهم يى ها ته واده كړى و. دغه ارمنى سوداگر په حبشه كى په ميورات سره مشهور و. ده سره هم زه په موكو كښى مخامخ شوم او هغه دخپلى كوټى نيمايى برخه يى ماته خوشى كړه. ده ماته ډيرې گټورې مشورې راكولى او هغه ما د مخه په خپل داستان كى پا يې كړي دي.

۱ دميورات نه ممكن مقصد مرادوى. (مترجم)

همدې ميورات زه دخپل اومړي نيت څخه چې حبشي ته بايد تللى وای منع کولم .
 دى هر کال دخپل بادشاه په غوښتنه لکه هغه بل مسلمان دې هيواد ته راتله اوځان
 سره يې هغه سوغاتونه راوړل چې هر کال دشرقي هند کمپني انگرېزانو او هالنډيانو
 لويو ماورينو ته استول اوهم يې هغه تحفي ځان سره راوړلى چې دده بادشاه ته
 ورکول کيدې .

ددې لپاره چه دحبشي بادشاه سفيران د هندوستان دربار ته په دېدبه اوشان و
 شوکت کى ورغلى وى نودوى يې په زياتو تحفو کى ونغرل . بادشاه دوى ته
 دبرش (۳۰) مريان (هلکان اوجلى) ورکړل چې په موکو کى يې خرڅ کړي او
 لدې در که دپاتى لارې مصرف لپاره په کافي اندازه پيسى ځان ته برابرې کړې .
 دغه په خپله يو حيرانوونکي سوغات و ، ځکه چې داډول مريان په موکو کى
 عموماً په اوسط ډول هر يوه ۲۵ ايکړخرخيدل باپدې ددوى په جيونو کى زياتى
 پيسى جمع کيدې . ددې نه پرته بادشاه دډيلي لوى مغل لپاره دسوغات په توگه ۲۵۰
 غوره مريان ورکړل . په هغه ډله کى نه يا لس تنه داسى دلز عمر ځوانان موجودو ،
 چې دخسي کولو لپاره بالکل آماده وو .

ددې سوغات په باره کى قضاوت نور ، ته پريزدم چې ديوه عيسوى مذهبه
 بادشاه له خوا مسلمان بادشاه ته را استول شوى و . دېلى خوادحبشى عيسويت زمونږ
 عيسويت سره جوت توپير لرى . دى بادشاه دخپلو سفيرانو په لاس مغلي بادشاه ته
 ۱۵ آسونه چې دعرېبى آسونو سره مساوى بلل کيزى ، يو کوچنى کچرچى يوخاص
 نوع دى اړپوستکى يې ماولیده او دنامراتو څخه شميرل کيزى . دغه پوستکى د
 خطونو دښکلا تنظيم له مخى نه دپرانگ پوستکى ، نه همدې خطداره ور ښمینه لاشه
 ارنه بل شى په نفاست کى و . سره سيالى کولای شى . ددغى نه پرته دپيل دوه داسي
 ښاغونه ددوى دخبروله مخى چې يوديرقوى سړى کولای شول چې يوغانس يو وار
 په مټى له ځمکى څخه پورته کړى ، هم ورسره ماسگرى کړل . دسوغات دروستنى

شي دغوڅکي ښکرو، چي خيټ (۵۴) (يو ډول شراب دی) څخه ډک شوی و. دغه ښکر هم بي اندازې لوی او غټ و. کله چي دوی ډيلي ته راوړسيدل ماددې ښکر سوي وکوت او قطري د نيم فوټ څخه زيات راته ښکاره شو.

www.libtool.com.cn

کله چي د صوغات لپاره ټول شيان په شاهانه ډول تيار شول سفيران د حبشي پايتخت نه د هندوستان په نيت را روان شول. د حبشي پايتخت گوندیرنه چي د دومبي په ولايت کي واقع دی په ډيره خرابه اوسخته لار حرکت راو کړ. ترڅو يی لول ته چي اوس يو غير مسکون بحري بندر دی او دموکو په مقابل باب المندب ته نږدې پروت دی راوړسيدل. په لار کي اوه مياشتي ور باندی تيرې شوې. ددې علتونو په باره کي چي دوی ولی معمولی تجارتي لاره دخپل تگگ لپاره غوره کړه، کومه چي دار کيکا پورې دخلو پښتو ورڅو نه زيات مزل نه غواړي زه به روسته خبرې وکړم. کله چي دوی په بي لړل کي وو، او غوښتل یی چي ددې لځای نه دماسو واچزيرې ته ور پورې شي چي هلته دترکيی سلطان لښکر هم پروت دی او له دغه لځای نه دموکو په باروړنکي بيری کښی دسرې بحري نه پورې وتی وایي ډير وځنډيدل. په نتیجه کښی ددوی دمريانو زيانه برخه هلته مړه شول. څکه چي دپيری دځنډيدلو په سبب دحبشي سفيرانو نه شوای کولای چي دخوراک لپاره لازم مواد پيدا کړي. کله چي موکو ته ورغلل دحبشي امپراتوار دامرله مخي دوی بايد خپل مالونه خرڅ، چي ځان لپاره يی دلارې خوري برابر کړی وای، ولی ددوی بدبختي ته گوره چي په دغه کال کي دمريانو قيمت بي اندازې تيت شوی و. آما بيا هم دوی دمريانو څرلونه پوره اندازه پيسی جيب ته کړې او مخ په وړاندې وخوځيدل. دوی په هندي باروړنکي بيری کي سپاره شول چي سورت ته ځان ورسوي. بحري سفير نسبتاً بدنه و. دوی اگر چي په بحر کي د پنځه ويشتو ورځو څخه زيات پاتی نه شول ولی بيا هم ممکن لدې کبله

چی خوراکی مواد یی په زیاته اندازه ځان سره نه واخیستی یا نور هلټونه مخ ته راغلل خو په نتیجه کی څو آسونه څو مریان او هغه کچر چی د نادراتو څخه و مړه شول . آما پوستکی یی د تباہ کیدونه خلاص کړ . کله چی دوی سورت ته راوړسیدل یوه مشهور بیجاپوری داره مارچی سیواجی (۵۵) نومیده په ښار حمله و کړه د سفیرانو د کور سره یی ټول ښار چور او وسوزاوه .

سفیرانو په متی و کولای شول چی دمکتوبونو څخه پرته یو څو مریان چی مریضان و ویا ممکن سیواجی ونه کړای شول چی هغه ونیسی ، خپل کالی ، د کچر پوستکی چی د سیواجی توجه یی جلب نکره (زه فکر کوم چی سیواجی ددې پوستکی په ارزش بالکل نه پوهیده) ، دغوڅکي اښکر چی دشی بت نه خالی و ، بنا پدی سیواجی هڅه عرض ور باندی ونکړ ، خلاص کړل . دې سفیرانو دخپلی بدبختی په باره کی دیره مبالغه کوله . آما یی رحمه بت پرسته هدوانو چی ددوی حال لیده چی په کوم بدحال راغلی دی ، چی نه یی کالی درلودل ، نه خوراکی مواد ، نه پیسې ، او نه د سفارت سند چی په ډیلی کی یی ورښکاره کړی وای . د دوی په باره کی داسی خبرې شروع کړې ، چی په سورت کی دسیواجی داره مارنه ژوند خلاصول ددوی لپاره تر ټولو لویه نیکمرغی ده . ځکه سیواجی دوی سره دا مرسته هم وکړه چی دوی یی دهغه خوار او بی قیمته موغات راوړلو څخه خلاص کړل سیواجی دوی لپاره دا بهانه برابره کړه چی ځانونه په مفلسی واچوي . چی بت او یو څو مریان چی ددوی ځانگړي مال وخرڅ کړل ، او هم دسورت گورنونه یی دا خواهش وکړ ، چی دوی ته د څر ورځو لپاره دخوراک شیان ورکړي او بالاخره دلاری دخرڅ په نوم هم څه مقدار پیسې ترې وغواړي چی دهغه په مرسته ځانونه ډیلی ته ورسوي .

ادريڪان دهالڻا تجارتی موسسی آمر چی زماملگوي و دارمني ميورات ته زما
 لپاره معرفي خط ورگري و او هغه ٻه ڏهاڻي کي ماته راڪر . ميورات پدي نه پوهيده
 چي ٻه موکوي کي زده دده ميله وم . ڏاڍيره دخرشعالي ليدنه وه ، ڪله ٻهي مونزسره
 وپيژندل . ٽڪه چي ۵-۶ ڪاله مونز يوئل نه ووليدلي . ماهغه به اخلاص سره به
 غيز کي ونيو اودهر ڊول مرستي وهدي وڪره . ٻه دربار کي اگر چي ماپيژندگلي
 در لودله ولي بياهم ماونه ڪولاي شول چي هغوي سره لازمه مرسته وڪرم
 ٽڪه دوي سره ڊڪچر پوستڪي ار غوڻڪي تش لڻڪر ڇڻه نون هيڻ شي نه وو . تولو
 ليدل چي دغه سفيران دڻبار ٻه ڪوڻو کي دعر بو ڪوچيو پشان پلي هاخرا ديخواگر ٽيدل
 پرته زماله آسه او يو بل آس چي دوي ٻه ڪرايه نيولي و ، بل هيڻ ژونده سري ور
 سره نه و ، او ٻه ڇنگ ٻي ۷-۸ مريان تلل چي هغه هم لوڻ وو ، ٻه تن کي ٻي ٻي
 له يوي معمولي رنجي نه چي تش بي ددوي فرض پتول او بسل يو اوز دڻادر
 چي ٻه اوزه بي تاوگري وو ، ترپشو پوي ٽورندو و اودباراني ڪاري بي رڻخه اخيست
 نورڻه ٻه ٽان کي نه و . زما ڪوششونه ددوي لپاره تول بي گتي وو ، ٽڪه چي د
 گدايانو ٻه ستر گه ورته ڪتل ڪيدل او هيچادانه غوڻبتل چي دوي ته دسفيرانو ٻه نظر
 وڻگوري .

ماخيل آغا دانشمندان خان ته دحبشي بادشاه شان وشرڪت ڏير لور معرفي ڪر
 اوده هم زماله خبر و سره علاقه ڻيڪاره ڪوله . ٽڪه چي دده رسمي وظيفه دڻارجي
 ڪار و نو سره تڙلي وه . زما دگوششونو ٻه مرسته دحبشي سفيران اورنگ زيب ومنل
 ددوي مکتوب واخيست او امري بي وڪر چي دوي ته سروبا (تحفه) ورگري ٻه سروبا
 کي خامڪ دوزي ڪرتي و ڻيڻن ڪالي ، گلدري شوي دڻاري دستمال يا ڪمر بند ،
 پتي راتال او هم بي ددوي خرڻ ور ڪر . دوي بي ڏير زر رخصت ڪڙل آما داڀايد
 وريل شي چي ددوي احترام او نماڻڻه ددوي دتوقع نه لوره وه . ڪله چي اورنگزيب

دغه سفيران رخصتول هريوه ته يی بيا له سره نوې تحفی ورکړې. له سروپانه پرته دوی ته يی شپږ(٦) زره روپۍ هم بخشش کړې چې درې زره ايکې ترې جوړېږي. اورنگ زيب ددوی پادشاه ته ددوی په لاس دیر قيمتی سوغاتونه واستول. په سوغات کې دغه لاندی شيان شامل وو: دوه لوی نقره يی دوربينونه چې طلا يی او به ورکړ شوې وې، يوه جوړه نقره يی تلی (دموزيک الهده)، يو قيمتی مرصع خنجر چې تقريباً دطلا يی او نقره يی روپوله مخی به يی شل زره فرانکه قيمت درلود. دادومره قيمتي سوغات يوازې ددې لپاره و، چې اورنگ زيب غوښتل دحبشی پادشاه ته داسی نادره او بې ساری قيمتی سوغات وروليږي چې په حبشه کې نه پيدا کيږي.

اورنگ زيب پدې ښه پوهيده چې دغه پیسې چې ده دحبشی سفيرانو ته بخشش ورکړې، دهندوستان څخه نه وځي. ځکه دغه سفيران به خامخا پدې روپو بانندی هندي مالونه اخلي. رښتيا هم چې دوی دغه مقدار پیسې په هندي نخی نازکو توکرانو بانندی ماتې کړې. (بادشاه ملکی او ددوی يوازینی قانونی زوی او وليعهد ته يی کميسونه او توکران وربانندی واخيستل).

الاچه يا ورېښمين نقره يی يا طلا يی خطدار توکران چې دهغه څخه کميسونه او هر توگونه گنډي. انگلیسی ښه سره توکران چې دهغو څخه بادشاه ته دوی عربی کرتی ورو گنډي او داسی نور زیاته اندازه ارزانه توکران دحر مسرای او هغو کوچنیانو لپاره چې دبادشاه څخه زیږيدلی دی واخستل. پدې ترتیب سره ټولې پیسې داسی مصرف شوې، او کوم مال چې وربانندی اخستل شوی و، ټول یی بی محصوله ځان سره يووړ.

دسيورات سره زما ټوله درستي په دروهيلو باندې ولاړه وه. په آخر کي زه په خپلو ټولو مرستو؛ هندو تر روجي دده لپاره مي وهلي وې پښيमानه شوم. ميورات خپله وعده په ځاي نکره چي د پنځوسو روپيو په مقابل کي دوه دې په اساس خپل کوچني زوي چي ډير ښکلي، نري ونه او دنور وحبشيانو پشان يې پلته پړه، پښې شوې نه لرلې په ماغرخ کړې وای. ماته وويل شول چي دي دخپل زوي په مقابل کي درې سوه (۳۰۰) روپي خواړي. ددې باوجود زه حاضر ووم چي هغه واخلم. دا ټول فقط ددې نادرونم لپاره چي پلار خپل زوي په ماباندې غرخ کړ.

دوهم داچي ميورات دهغه بل مسلمان پشان اورنگ زيب ته دا وعده ورکړه چي په مجرد دگرځيدو به په خپل بادشاه باندې فشار واچوي چي په حبشه کي هغه لرغوني جومات چي پر تگاليانو وران کړي و، له سره ترميم او آباد کړي. دا جومات دگوم يوه شيخ يادرويش دمقبرې لپاره جوړ شوی و، چي هغه دمکي نه خاص داسلام دين دتبليغ لپاره حبشي ته راغلی او همدلته يې زيات موفقيت هم په برخه شوی و. سفيرانو دجومات دترميم په نوم دوه زره روپي هم داورنگ زيب ته لاس ته کړې. دغه جومات هغه وخت پر تگاليانو وران کړچي دوي کانوليکي مذهبه بادشاه په غوښتنه حبشي ته دمسلمان په مقابل کي دمرستۍ په نوم را ننوتی وو.

درېم داچي سفيرانو دخپل بادشاه لپاره داورنگ زيب نه قران او نور آته مذهبي کتابونه وغوښتل. خو مره چي زما ياديزي دغه آته مذهبي کتابونه داسلام اساسات بيانوي. دسفيرانو اوبيا په خپله دحبشي بادشاه عمل ديوه عيسوي مذهبه انسان په صفت ماته ډير مېک ښکاره شو، اوزه يې په هغه څه باندې متيقن کړم چي ماته په مرکو کي دحبشي دعيسويت په باره کي ويل شوي وو. هلمته ماته ويل شوي وو چي په حبشه کي عيسويت بالکل بل ډول دی اوله هغه نه داسلام سخت بوي خپري.

بله داچي هلته دمسلمانانو شمير په ډيره چټکتيا سره مخ په زياتيدودى . خصوصاً د هغه وخت نه راپدې خوا (پدې باره کي دمنځه هم يوڅه معلومات ليکلي و) چي ملکه موردبادشاه دمرگ نه وروسته هغه پرتگاليان چي هلته وژانوتلي ووڅه سټ اوپاتي د هغه پادري سره چي پرتگاليانو دگواڅڅه ځان سره راوستلي وو دحبشي نه ويستل .

کله چي دوى لا په ډيلي کي وزما آغا دانشمند خان دزياتو معلوماتو لپاره دوى زما په حضور ځان ته راوبلل چي دهنوي دحکومت ، اداري طرز ، پوځي قدرت ، خصوصاً دنيل درياب دسرچينو په باب کي معلومات لاس ته کړي ، چي حبشيان يي ايايل بولي . دوى دنيل په باره کي په دومره اطمینان سره خبرې کولي ته به وای چي اوريدونکي ددوى په خبرو کي هيڅ شک نه کوي . په خپله ميورات اوبو مغل چي دده سره دحبشي نه يوځای راغلي و ، ويل چي دنيل دسرچينو په باره کي معلومات هين هغه معلوماتو سره سرخوړي ، کوم چي دوى په موکو کي حاصل کړي و .

دوى ويل چي دنيل دسرچيني داکاروانونه له هيواد څخه راوځي چي هلته بالکل دجوش اوبو په شان له دووچينو څخه چي څنگ په څنگ واقع دي راخوتيزي . هلته نسبتاً لويه درياچه جوړوي چي اوزدوالی يي لهدير شو ترڅلورينتمو قدمونو پورې رسيزي .

نيل دچينو نه دروانيدوپه وخت کي هلته نسبتاً لوی ، سيندته ورته وي اوبيا په کي وخت په وخت لوی واړه سيندونه ورسره ملگري کيزي ، کوم چي دنيل دلوي سبب گرځي .

دوى زياتوله چي نيل په خپل مسير کي يوې لوې جزيرې تشکيل نه وروسته دڅو لويو ابشارونو څخه تيريزي . په اخر کي يوې لړۍ درياچي ته ورگډيزي ، اړپدې وخت کيبي زياتي حاصليځزې جزيرې تشکيلوي (داټول به البته ډير په زړه پورې وای خو که چيرې رښتيا وای) چي په هغه کي زيات نهنگان ، بحري خوسکي شته چي يي له خولي بل سره نه لري ، اودخولي لارې نه ټول مدفوعات اجرا کوي . دغه درياچه ، ددوميا په هيواد کي پرته ده چي گونډير څخه در وروځو په مزله او

دنیل دهرچینونه څلور پنځه ورځې مزل ورکېزي . بالاخره نیل ددغې لوی دریایې څخه وځي او دپوه لوی مست سیند شکل غوره کړي او په لاره کې نور سیندونه هم ورسره گډېزي . خصوصاً دبارانونو په موسم کې چې هند ته د دې دوه می خور یعنی جولای په میاشت کې بالکل منظم شکل غوره کوي . لدې نه وروسته نیل د فرنگانو پادشاه پایتخت سوارڅخه تیرېزي چې داهیوادحېشی پادشاه ته جزیه ورکوي اوله هغه ځایه دمصر اواروځمکوته و. داخلېزي .

سفیرانو دموقع نه داستفادې په غرض دخپل پادشاه او دهغه پوځي قوت په باره کې دومره مبالغه کوله چې داندازې نه وتلی وه . ولی مغل ددې ټولو خبرو سره موافقه نه کوله . ددوی په غیاب کې یی ویل چې ده دحېشی پادشاه پوځ — دوه ځله په لښکرکشی کې ولید . اوده ته دنړۍ دحقیر ترینو پوځونو څخه ښکاره شو .

دې سفیرانو دخپل هیواد نور و مختلفو خصوصیاتو په باره کې ماته نکلونه کول چې ماپه خپلو یادداشتونو کې لیکلي دي . زه به کوشش وکړم چې په مناسب وخت کې خپل یادداشتونه ترتیب کړم . اوس لاس په لاس غواړم ددروڅلور وپېښو په باره کې تاسو سره خبرې وکړم چې دمیورات څخه می دهغوی په باره کې معلومات حاصل کړی دی . زه دغه پېښې دیوه عیسوي مذهبه پادشاه لپاره بالکل حیرانوونکې بولم . ده ماته ویل چې په حبشه کې دغسی سړی په مشکله پیدا کېږي چې دقاز—ونی ښځې نه پرته نورې خودانی ونه لري اوخپله یی هم پدې اعتراف کاوه چې دقانونی ښځې ته پرته دوی نورې هم لري . ده ویل چې په حبشه کې ښځې دهندستان دمسلمانانو یابته پرستانو ښځو پشان سترنه کوي .

دهامونارینا وښځې ، پیغلی مینځی شپه ورځ زیانړه په یوه کوټه کې دهرپو سړیو سره ناستی وي بی لدې چې ځواک پدې باندې کوم ننگ وکړي .

ڪه چيرڀي زه حبشي ته ورغلي وائي، ترٽولو لومري به پي مجبور ڪري وائي
 جي هلته وادهو ڪرم، لکه ڇنگه ڇو کاله پنڄاڻي يوار وڀاڻي جي ڇانڻي به يوناني
 طبيب سره مشهور ڪري و، مجبور ڪر جي هلته وادهو ڪري. دي اگري جي روحاني
 و، ولي ده ته دامشود، ور ڪول ڪيده جي ڇپله لور ڇپل زوي سره واده ڪري. دغه
 اتيا کان بودايو ورخ بادشاه ته ڇپل ڇلرويش (۲۴) زامن معرفي ڪرل جي ٽول
 دڙاڻي به هم رکي وو او ڪولاي پي شول جي وسله به غاره ڪري. بادشاه پوڻيڻه
 و ڪره جي دي نور او لادونه لري ڪه نه؟ به خواب ڪي ورته وويل شول جي دزامنونه
 پرته ڇولونه هم لري. بادشاه به قهر سره هغه وويست او ورته ويل پي: «ڇه ورڇه!
 زره غوڻڪيه! ته بايد شرم و ڪري جي پلي هم رکي دومره لڙ زامن لري. آيا زما
 به بادشاهي ڪي دڻڇو ڪمي دي ڇه؟

به ڇپله بادشاه داوياوو (۷۰) ڇڙه ڪم لونه زامن نه لرل. بادشاه امر و ڪر
 جي زبات شمير لنڊي ڪونڪ جي تقريباً دلاس امساته ورته وي، خاص ددي لپاره چور
 ڪري جي دده اولاد دهغي به گرڇولو سره به حرم سراي ڪي دمريانو او د حرم سراي
 دنورو ڪسانو له اولادونو ڇڙه بيل ڪري.

اورنگ زيب دوه ڇله دغه سفيران خان ته راوبلل. ده هم غوڻيڻل جي زما
 د آغا دانشمند خان به شان له دوي ڇڙه ددوي دهيواد به باره ڪي خصوصاً د اسلام به
 باره ڪي معلومات حاصل ڪري. اورنگ زيب حتي خواهش ڇرگند ڪر جي دڪچر
 ڇرمن وگوري ڪومه جي نه پوهه-يڙم ولسي به ڇو-وئي
 ڪي دمصبدار نوسره پرته وه. دي شي زه ڊير سخت ڇپه ڪرم؛ سفيرانو غوڻيڻل جي
 هغه ماته زما د خدمتونو به مقابل ڪي بخشش ڪري. زما مقصد داو جي يوه ورڇ به
 پي به اروپا ڪي ڪوم يو ڊير گران دوست ته د سوغات به ٿو گه ورائندي ڪرم. ماتينگار
 ڪولو جي سفيران دڪچر ڇرمني سره يو ڇاي دغوڻڪي بنگر هم او رنگ زيب ته ورائندي

کري، ولی هلتہ یوہ مشكله خبره پیداشره او هغه د اچی که چیری اورنگت زیب بنکر لیدلی وای نومکن دا پوښتنه په یی کړې وای چی دوی په سورت کی د داره مارانو څخه بنکر څنگه خلاص کړ او خبت (شراب) ورک شول ؟ البته دې سوال به د سفیرانو وضع لامشکه کړې وای .

www.libtool.com.cn

هغه وخت چی سفیران لاپه دو بی کی وو ، اورنگت زیب په گډه سره دخپل دربار لویو عالمانو سره مجلس تشکیل کړ، چی خپل دریم زوی سلطان اکبرو لبعهد لپاره استاذ وټاکي . پدې مجلس کی اورنگت زیب ته داجوته شوه چی سلطان اکبر دتحصیل ار زوددر بار زیاتر ولویو امیرانو سره ورسره ده، اورنگت زیب پدی هم پوهیده چی دشاهانو برتري دنوروڅخه نه یوازې په لویی، شان وشوکت کی وي بلکه په پوهه او میرنقوب کی هم باید وی . اورنگت زیب ته جوته وه چی ناوړه اداره دخلکو دژوند خرابوالی او بالاخره داسیایي دولتونو د سقوط له هواملو څخه مهم عامل دادای چی دمغولو شاهزادگان دبنځو، خواجگانو او پامریانو په منځ کی تریه کیزی، چی پستی، چاپلوسی، بی تمیزی او تکبر دهغوي نه ور کیدونکی هادنو نه وی. دغه شاهزادگان په پانځه عمر کی بادشاهان کیزی چی نه یی تحصیل کړی وی، اونه بادشاه کیدو په معنی او مرام پوهیزی . داسی حیرت وهلی وي، ته به وای چی بالکل دبلې دنیا څخه راغلی دی، یاد کومی څمڅي نه راووت . په هغه حرمسرای کی چی دوی ټول ژوند تیر کړی وی هرشی ته هوسیزی د هرچاپه خبره باور کوی ، دماشومانو پشان دهرشی څخه وېر یزي، یادلیونی پشان له هیڅ شی ویره نه احساسوي ، په هرڅه کی خپل طبیعی تمایلات او خیالات لټوی ، کوم چی دوی ته دخارج نه ورتزیق شوی وي. پښه یی شانداره ، باشکوه آمادغه شان وشوکت دومره بی معنی، دومره کبر کیچن، دومره لېرواقعیت ته ورته وی چی په مټی سره خپل وحشت و دړه ماری باندې پرده اچوی او داسی څرگندیزي، لکه دپوښتنی په وخت کی خراب زده سبق. کله کله دوی دومره

بی اندازې مؤدب شي، چی هغه پخپله چټی اود کرکی وړوي، یاد حافظانو پشان بی
 سترگو شي، بی رحمه - حیوان ترې جوړ شي بی حده شراب خوری ته تسلیم شي،
 عیش و عشرت ته دومره متمایل شي چی نه وخت پیرنی خپل صحت دینمن شي، دینکار
 اوساتیرئ په هوا او هوس کی خپله وظیفه او آینه داسی هیروي، لکه وحشی
 حیوان چی دهیخ شي غم نه خوري دسپو کلي گرځول دوی ته په ژوند کی مهم مشغولیت
 شي، تردې اندازې چی دسپو ژوند ته دغو خلکو نه چی جبراً ددوی په ښکار کی منډې
 وهی په لور نظر گوري دخپل هوس تسکین لپاره نه دخلکولوزې غریبی ته، اونه
 ماره او گرمی ته نظر کوی، چی خلک مرگ ته کشوی لنډه داچی ددوی کوم لورې
 ته توپ وهل فقط اوقت ددوی دطبیعی تمایلاتو او یالاس په لاس په مغزو کی راپیدا
 شوی خیالونود تشویق له امله وي. دوی دغو مسئولیتونونه چی په دولت پورې
 اړه لری زیاتره څنگ ته پاتی کیزي. ددولت دادرې واگی د وزیرانو په لاس کی
 ورکوي چی دوی هم په خپل وارد ټولونه اول په جهالت اړهوس ته تکه کوي. دوی
 دخپل هوس او جهالت په مقروکه د مملکت چارې داسی اداره کوي چی له هره پلوه
 مستون او خود مختاره وي. یاداچی دغه واکداران د مملکت دادرې چارې مور،
 مینځی او خواجه گانو ته سپاري چی دپه خپل وارتنش دبی رحمه توطیثو لپاره ډیر
 ښه مساعد وي. چی پای کی کله دیوه هلاکت او کله دبل فرار وي. زیاتره حتی
 وزیران او مشهور اشراف او یا ټول هغه څوک چی لږ جایدا دهم لري ژوند یی ددوی
 دلالت دسرگردانی سره تړلی وي.

دپور ټبو سفیر او نه وروسته چی مونږ د هغوی په باره کی خبرې وکړې دپارس
 سفیر سرحد ته درسیدو خبر راغی. هاسیانو، امیرانو چی مغل سره نوکري کوي
 دا آوازه خپره کړه چی سفیر دډیرو مهمو کارونو لپاره دې خواته راځي. هوسیار
 خلک ددوی دآوازې په رښتیا والی باندی سخت شکمن و. ځکه چی دپېښو وخت

تیرشوی و، از اوس زیاره امیران او پارسیان دهرخه نه مخکی دخوشحالو او د خپل
 قدم دمحمید په با ه که چرتونه وهل . دپارسیانو د^Tوازی له مخی کوم امیر چی دپارس
 مخی نه دموظبت لپاره لېزل شوی ودا وظیفه هم درکړ شوې وه چی ددې سفیر اصلی
 مقصد خرگند کړي او پدې مقصد او وظیفه کی باید په هېڅ شی صرفه ونکړي . او
 داهم ورته وپوهول شي چی دهندي عنعنې له مخی سفیران باید بادشاه ته په هندي
 اصول تعظیم وکړي او مکتوب هم بادشاه ته په دویم لاس ورتیر کړي . ^Tا د دوی
 په خبرو کی رښتیا ډیر لږ و، او مونږ ټول له لیدل چی اورنگزب زب ددوی ټولو آواز و
 عکس دهغه ډیره اوچته پذیرایی وکړه .

اورنگزب زب دسفیر دراتنگ په ورځ ټول ممکه تشریفات خرڅ کړل . د
 هغو بازارو نوڅخه چی دی باید تیر شوی وای ، ټول ښکلی کړای شول دسړک په
 دواړو خواو ددوه میلو په فاصله سواره درول شوی وخو کسه امیران دموزیک په ملگرتیا
 دسفیر سره بدله که تلل کله چی سفیر بادشاه قصر ته ورننوت دنوبونو ډزې وشوې
 اورنگزب زب په بی ساري ملایمت سره هغه ومانه او پدې بی هېڅ پرواخرخه نکره
 چی سفیر دپارسیانو دهر ف او عادت په اساس ده ته تعظیم وکړ . په خپله اورنگزب زب
 مستقیماً دپاس بادشاه مکتوب دسفیر دلاس واخیست اوحتی ددې لپاره چی دې مکتوبو
 نوتیسی په احترام کتلی وی ، هغه یی په لاس نیولی دسرته پورته جگ کړل . له
 هغه روسته چی خواجه داررنگزب زب سره دمکتوبونو پرانتلو کی مرسته وکړه ټول
 یی په پوره دقت سره ولوستل نوبیایی امر وکړ چی سفیر ته سروپا یعنی کرتی ، پتکی
 او دغاړې دسمال یا کمر بند چی په طلا یا نقره سره غملدوژی شوی دی ورکړی ، او
 دا ټول دده په حضور په سفیر ته باندی ور واغوندی . دې کالیو ته هغل سروپا وایی
 چی معنی یی دسرته ترپښو پورې پټول دی . لدې نه وروسته سفیر ته اشاره وشوه
 چی دی کولای شي اورنگزب زب ته خپل سوغاتونه رراندي کړي . پدې سوغات کی

غه شيان شامل وو: ۲۵ داسی ښکلی آسونه چی مائراوسه پښتو ګونه وو لیدلی او په
 هغه باندی خامک دوزی شوی زینونه پراته وو. په آسونو پسی د اوسیدونکو واراغی چی
 شل سره وو، ار تقریبا هریو واره فیل ته ورته و. دغه اوسیدونکو له مخی بی
 ساری دی. په اوسیدونکو پسی صندو قونه راوړل شول لکه څنګه چی ماته ویل کیدل
 دغه زیات شمیر صندو قونه دیوه زبر دست ګلابی شربت څخه ډک وو چی (بید
 مشک) نومیزی. دغه شربت د مشروبونو په ډله کی د قیمت له مخی ساری نه لری. د احم
 ویل کیدل چی دا شربت قوت زیاتوی. پدې پسی ۶۵، نختی قالینی راوړل شوې چی
 بی نهایته ښکلی او بی اندازې لوی وې. بیا شونانی زربفت راوړل شول چی ماپه
 بل ځای کی دزدې نه ولیدل. دا زربفت ډیر قیمتی او ډېرو ګلانو نقاشی و. باندې
 شوې وه چی د نفاس له مخی داسی کار په اروپا کی نه موندل کیږی. بابی څلور
 دانی چاقوګان چی د مشهدی پولادو څخه جوړ شوی وو او څلور مرصع څنګرونه
 چی رت قیمت بهاغمی پکی لګیدلی و، د تحفی حاضرینو ته وړاندې کړل. بالاخره
 د ایراقه سره متخبو آسونو واراغی چی د ټولو حاضرینو ډیر خوښ شول، او
 واقعا هم ډیر ښکلی او د ډیر قیمت وړ وو. کوم توکران چی په آسونو باندی غوړول
 شوی وو، ټول خامک دوزی او په مرغلو او ډیرې قیمتی فیروزی سره ښکلی کړ
 شوی و. اورنگ زب په ډیر دقت سره موغاتونو ته کتل او د هریو سرغات په ښکلا
 او نادر توب به یی خوشحالی څرګندوله. ګری په ګری به یی دپارس میرانه اوسخاوت
 په خوله یادول. لدې ټولو مراسمو څخه وروسته اورنگ زب دپارس سفیر ته د لویو
 امیرانو په منځ کی داستوګنی ځای وټاکه او یوه لنډه موده یی د هغه سره د سفر د
 مشکلاتو په باره کی خبرې وکړې. د رخصتیدو په وخت کی یی خوشحاله د خبره تکرار
 کړه چی سفیر باید سره ورځ د اورنگ زب لیدو ته راشی. څلور پنځه میاشتی دپارس
 سفیر چی په دیلی کی اوسیدو د اتول وخت د اورنگ زب بادشاه په ځانګړی مصرف سره
 ساتل کیده. دیلی خه والویو امیرانو په وارسره هغوی په خپلو کورونو کی

میلہ کاوہ . بالاخرہ یی پہ ڊیر عزت سرہ وطن ته رخصت کړ . داخل بها اورنگ زیب
دسفیر لپاره قیمتی سرو پا بخشش کړل او هم یی نور زیات سوغاتونه هغه ته ور کړل
اورنگ زیب تصمیم و نیو چی دپارس پادشاه لپاره دخپل مخصوص نماینده په وسیله
سوغات واستوي اودا کار یی څه موده وروسته تر سره کړ .

اگر چی اورنگ دپارس سفیر ته ډیر هر تونه اونواز شونه ور کړل ، دکومو
په باره کی چی وړاندې ما خبرې وکړې مگر دا خبرې هم خپرېدې چی دپارس
پادشاه په خپلو مکتوبونو کی دشاه جهان دحبس او دارا شکوه دمرگ په هکله
اورنگ زیب په خپلو اعمالو سخت ملامتونه او دا کار ونه یی دخپل ورور اوپلار
په مقابل کی دمسلمان سره مناسب نه بلل . حتی دده لقب «عالم گیر» ته چی
اورنگ زیب غوښتل هغه په سکه کی چاپ کړي توهین کړی و وایی چی هغه ته یی
په خپل مکتوب کی داسی لیکلی و: «که چیرې ته په خپله هغه عالم وي نوبسم الله
دا دي تاته توره او آس درلېزم راځه چی سره مخامخ شو .» دا کلمی تر یوې اندازې
پورې په خپله جنگ ته ددعوت معنی لري . ددې خبرې رښتیا والی ددوی وجدان ته
پریزدم . آما دتولونه دتعجب خبره داده زماغوندي سړي چی په دربار کی دومره
زیاته آشنایی لري په ژبه ښه پوهیږی اوهم دخپلی کجکاوای دتسکین لپاره خصوصاً
ددربار دښمن په باره کښی په پیسوهم صرفه هیڅ نه کوی ولی بیا هم پدې موفق نه شی
چی ددې خبرې واقعیت څرگند کړي . زما لپاره مشکله ده پدې باور وکړم چی
دپارس پادشاه به دغه شیان لیکلی وي . زما په نظر دغه خبرې تشو توصیفونو نیمگري
نه دي خصوصاً هغه وخت چی خبره ددوی دځان دقیمت په باره کی راشی
اویا غواړي چی خپل جلال اوقدرت نورو ته وښيي . دهرڅه نه مخکی نه یوازی زه
بلکه نور هم پدې عقیده دي چی پارس به په مشکله سره دا قدرت پیدا کړي چی

د هندستان په مقابل کې مخالف عمل ته لاس تیر کړی ، اودابه دپارس لپاره دبس نه هم بس وي ، که چیرې هغه و کولای شي د هندستان ، به کندهار او د ترکانو څخه خپل سرحدونه وساتي . پارس هره ورځ داسې زېږېدلې چې د باریک بینه او چالا که شاه عباس نه زیږوي چې و کولای شي په لږ تاوان سره لوی کارونه اجرا کړي . که چیرې پارس د قدرت لځان کې لیده چې د هندوستان په مقابل کې مخالف ګام او چټ کړي لکه څنگه چې دوی یی وایي ، یا یې غوښتلای چې دخپلې مسلمانۍ برتری او خدای پرستی هندوستان ته وښیي نو هغه وخت چې په هندوستان کې شورش ورو ، د شاهزادگانو ترمنځ داخلي نښتي اوږده موده روانې وې ، بیانو پارس ولی لاس تر زنی ناست و ؟ لوبی ته یی کتل چې دارا ، شاه جهان ، سلطان شجاع ممکن راشي . یادې ته منظر و چې دکابل صوبه دار دوی ته د مرستې غوښتنولاس وراوږد کړي . بی شکه هغه وخت پارس کولای شول په لږ مصرف اومتوسط پوځ سره د هندستان تر ټولو ښه یعنی دکابل سلطنت آن تر سنده پورې حتی نور هم هڅې خواته چې دا برخه د هندوستان مقدرات ټاکي لاس ته کړي وای . خبره چې په هر صورت وی وي به ، مګر داسې ښکاري چې دپارس هادشاه په لیکونو کې نیشه داره جملې موجودې یا ممکن سفیرویلې وی ، پایسې داسې حرکت کړی وي چې دا ورنگک زیب خوښ شوی نه وي . دپارس سفیر دتنگ نه دوه ورځې وروسته اورنگک زیب ددې آوازی خپروولو امر ورکړ چې سفیر دهغو آسونو چې ده ته په سوغات کښی راوستلی وو دپښو وژو وپریکولو امر صادر کړ او هم کله چې بیرته سرحد ته ورسید مجبور یی کړدځان سره راوستلی هندي مریان بیرته دې خوار او شړي . رښتیا داده چې ده سره د هندي مریانو شمیر زښت دیرو . اودا ټول تقریباً مفت دهغه لوبې په نتیجه کې لاس ته ورغلی وو چې دلته موجوده وه . دپارس دسفیر سره په ورسره کسانو یی داتور لگاوه چې گويا دوی دلته شو ماشومان غلا کړل .

ددې ټولو شيانو باوجود دا بايد وويل شي چې اورنگزيب پدې خبرو
باندې درمره خان خپه نه ښکاره کاوه لکه په خپل وخت کې چې شاه جهان ته د لوی
شاه هيامن (۲۵) سفیر راغلی و. www.libtool.com.cn

کله چې پارسيان غواړي په هندوستانيانو باندې رځاندي نو دغه ټوک د مثال
په ډول بيانوي. شاه جهان ليدل چې دده نواز شونه او وعدې چې سفیر ته يې ورکولې
نه يوازې ونه کولای شول چې دده غرور ورمات کړي بلکه ديقه هم حاضر نه شو
چې هغه ته په هندي ډول تعظيم وکړي. ددې لپاره چې شاه جهان حاضر ينوته د اوسني
چې گویا دپارس سفیر ده ته په هندي تعظيم وکړ نو داسې چال يې سفیر ته مخ ته
کړ: شاه جهان امر وکړ چې دده دپذيرايې مانې دانگر وړې کړې نه پرته نورې
ټولې لوي دروازې وتړي.

ددې کړنې څخه سړی په دومره تېته ملاتيريدای شو چې هندي تعظيم خو
څه کوي بلکه په ليدويې داگومان کيده چې ځمکه ښکلوي. داچا ددې مقصد
لپاره جوړ شوی و چې خلک دا ووايي چې گویا سفیر ئې مجبور کړي چې دتعظيم
کولو په وخت کې د هندوستانيانو څخه هم زيات سرقيت کړ. کله چې سفیر پدې
چالاکۍ وپوهيده زړی کړې ته شاور وگرځوله او پدې کوشش کې شو چې په
شاور څخه تير شي. وايي چې شاه جهان دسفیر پدې کار په قهر شواوده ته يې وويل
«ای بدبخت! ته نه وينی چې دخرونو غوځل ته ورننوتی». سفیر لاس په لاس په ځواب
کې داسې ورته وويل: «ددې کوچنی دروازی په ليدلو به څوک دغوچلې فکر ونکړي»
يوه بله ټوکه هم خلک داسې بيانوي. يوه ورځ شاه جهان چې دپارس دسفیر له وچواو
متکبران نه ځوابونو څخه زړه شين شوی وبالاخره ئې داسې وويل: «اي بدبخته! آيا
شاه عباس په خپل دربار کې نور لایق او مناسب خلک نه لري چې ته نيم لیونی يې
راوليږلی». سفیر داسې ځواب ورکړ: «بی شک چې هاته دشاه عباس په دربار کې

نومؤد به کسان زما په نسبت ډیر و ، ولی څنگه چی بادشاه هغسی یسی سفیر ورته رالیزلی دی. ، داهم وایی چی یوه ورځ شاه جهان امر و کړ چی دده په حضور سفیر ته دغرمی ډودی راوړي داددې لپاره چی په کوم یوه شي سفیر ته خجالت ورکړي شاه جهان لیدل چی سفیر هلوکي چیچی نو په خنداکی یی ورته وویل : «ای بلچییچی (سفیر صاحب) چی هلوکی وچیچی سپیوته به څه پاتی شی ؟ سفیر یی له ځنډه په ځواب کی ورته وویل : «کشیري». یعنی گډه ترکاری چه زیاتره یی عام خلک خوري سفیر لیدل چی شاه جهان ته هره ورځ داترکاری راوړي او په ډیر خونديی خوره یوه ورځ شاه جهان دده څخه پوښتنه وکړه چی نوی ډهلی دی خوښ شو که نه ؟ نوی ډهلی هغه وخت شاه جهان دا - فهان دمتابلی لپاره جوړ اوه . سفیر په جگت آواز سره قسم یاد کړ او داسی یی وویل : (بالله چی اصفهان ډیلی ته نه رسبزي) شاه جهان دا خبره داسی ومنله چی ډهلی بهتر دي . آما په حقیقت کی سفیر غوښتل چی دډیالی په دور وبادی وځاندي چی غیر قابل تحمل وې یوه ورځ شاه جهان سفیر مجبور کړ چه د هندوستان او پاس دبادشاهانو د عظمت په هکله نظریه څرکنده کړي . سفیر ورته وویل چی د هندوستان بادشاهان پنځلسیزې سپوږمۍ ته ورته دی آما دپاس بادشاهان یی نوې کوچنی سپوږمۍ سره تشبیه کړل . دا ځواب په اومریو څو دقیقو کی د شاه جهان ډیر خوښ شو ولی زر پوه شو چی تشبیه د هندوستان د بادشاهانو په گټه نه وه . ځکه سفیر غوښتل چی ووايي د هندوستان بادشاهان مخ په زوال دي آما دپاس بادشاهان نوې سپوږمۍ په شان مخ په انکشاف دي .

هر څوک آزاددي هر ډول یی چی زړه غواړي ددې پیغورونو او نیشدارو خبر وپه پاره کی خپله نظریه ښکاره کړی . د هوشیاري نښه یی وبولی یا برعکس ولی زه به دسفیرانو لپاره چی سروکار یی د بادشاهانو سره دی ، دبی ځایه ملنډو ، او غرور په ځای ، هغه غرور چی احترام او حیا ورسره ملگرې وي بهتر و گڼم . زه به دا

هيٺڪله ٻڌه وٺه بولم چي دبادشاهانو سره په ملند وپيل شي. چي پای به يی داسي ري
 لـښکه دې سفیر سره چي شاه جهان عمل وکړ. ددې غرور او تمسخر په نتيجه کي
 د شاه جهان داسفیر دوسره زبنت شو، چي دليونی نوم نه به يی په بل څه نه ياد اوه .
 شاه جهان يوه ورځ په پټه سره امر وکړ چي کله دغه سفیر په هغه تنگه اوز ده کوڅه
 کي چي چوڼی ته راځي داخل شي، مست او قهر جن پل ورباندې را خوش کړي
 دسفیر خوشبختي ته گوره چي دپاليکانه يی دپل نه توپ کړ او بل داچي تکره او
 چلاکه سري ورسره و وچي پيل يی په شنډک باندې په غيشو ويشو سره . بـيرته
 گرځيدو ته مجبور کړ.

هغه وخت چي دپارس سفیر خپل وطن ته راستون شو، اورنگ زيب خپل استاذ
 ملاصالح ته حيرانوونکي ميلمستيا جوړه کړه . داديړه مهمه تاريخی پيښه وه . (۵۷)
 بودا صالح د شاه جهان په وخت کي هغی ځمکي او جايداد ته چي دغه باد شاه ورته
 بخشش کړي وه راکوچيدلی و، کله چي ملاصالح د خپل شاد گر اورنگ زيب د
 جنگونو خبرې واوريدې، چي داراشکوه اونور ټول وروڼه يی مغلوب کړل او په
 خپله دهندوستان واکمن شو نو دې هم پدې هيله چي اورنگ زيب به خامخا دامير
 منصب ورکړي، پيلي ته راغی . داچي پيلي ته راورسيده ټولي لارې درکونه وسيلي
 حتی روشن آرابيگم يی په کار واچوله چي دده لپاره لاس پښې روهي . پدې موده
 کي درې مياشتي تيرې شوې ولي او، نگ زيب داسي ځان ښايه چي گویا ملاصالح
 يی بيخي ليدلی نه دی . بالاخره کله چي د ملاصالح دزياتو مندوترواد په سترگو کي
 دورنو تو ته اورنگ پزې ته راغی نو امر يی وکړ چي ملاصالح يوې گوښي کوتی
 ته چي هلته حکيم الملك دانشمند خان اونور دې څلور کسه اميران چي دعامت دهوي
 لري ورسره وو، رالي . اورنگ زيب غوښتل چي بودا رخصت اوځان ترې
 خلاص کړي او دهغه سره يی تقريباً پدې لهجه خبرې شروع کړې . زه تقريباً کلمه

څڅه وایم چی دهغو خبر و ټولی کلمی چی ددوی ترمنځ مبادله شوې ټکي په ټکي راورل زما لپاره ناممکن دي. که فرضاً زه هلته حاضر هم وای لکه څنگه چی زما آغا دانشمند خان حاضر و، اویایی ماته دمجلس خبرې ټولولې، مایه په هیڅ صورت سره دا قدرت نه وای پیدا کړی چی هغه ټکي په ټکي دلته ولیکم. ولی دومره په یقین سره ویلای شم چی دخبرو کوم مهم مطلب زما څخه نه دي پاتی شوي. دادی وگورئ اورنگ زیب خپلی خبرې څنگه شروع کړې: «ملاجی ته زما څخه څه غواړي؟ آياتابه داسوچ وهلی وي چی زه تا دخپل دربار دلویو امیرانو په ډله کی ودروم. بی شکه دا کار به عقل ته بالکل نږدې وای آماکه تاماته هغه ډول درس را کړی وای لکه څنگه چی لازم، ره. څڅه زه پدې عقیده یم که شاگرد ته څوڅه ښه درس ورکړي هغه ماشرم باید دخپل استاذ نه دومره منون وي لکه دخپل پلار نه اوحقی لازیات. ولی ستاهغه درسونه څه شرا چی ماته دې را کول؟ تر ټولو پخوا تاماته دا درس را کاوه چې فرنگستان یوه ډېره جزیره ده او هلته تر ټولو لوي بادشاه اول پرتگالی بادشاه و، بیا و پسی هالنډی او په هغه پسی انگریزی و. آما د نو بادشاهانو په باره کی لکه د مثال په طو، دفرانسی، اندونیز یا بادشاهان تاماته زمونږ دملک دور و راجه گانو په شان تصویر ول. زه دې پدې ډاډه کولم چی د هندوستان بادشاهان، دنړی دټولو بادشاهانو څخه بی سارې اوچت او واقعی بادشاهان دی، لکه همایون اکبر، جهانگیر او شاه جهان چی دنړی خوشبخته او لوي فاتحین هم دوی دي. اود پارس، ازبکستان، کاشغر، تاتارستان، کنای (چین) پیگیو، سیام، چین ماچین، بادشاهان ددوی دنوم په اخستلو لږ زیزي داڅومره حیرانوونکی جغرافیه وه! (۵۸)

تاماته باید دا درس را کړی وای چی دنړی دولثونه می پیرښه پیژندلي وای، ددوی قوت ددوی سره دجگړې متیودرنه، عادات، مذهبونه، اداري سیستمونه، او بالاخره ددوی غوښتنی او انترستونه دي ماته تشریح کړي وای. دجدي مطالعی په

مرسته دې زما توجہ دې ټکي ته را ګرځولی وه چې ددې دولتونو د تار پښخ اېستل
انکشاف اوسقوټ، لوی تغیرات او کودتاوې د کومو تصادفاتو یا غلطیو په نتیجه کې
منځ ته راغلی .
www.libtool.com.cn

ماله تانه په مټي سره دخپلو اجدادو نړمونه چې دې دولت پراختیاره بنیاد
ګذاران دي زده کړه، آماناد او نه بشودل چې دوی څنگه وکولای شول دومره پراختیاره
فتحی وکړي . د تار پښخ دغه پاڼه خو د دوی د ژوند د تار پښخ څخه بالکل بېله ده. تا
غوبښل چې ماته عربی ژبه رازده کړې چې په هغه باندې لیک اولوست وکړای شم
زه ستا ډیر مشکوریم چې د عربی ژبې زده کړې ته دې مجبور کړم . په دغه ژبه باندې
مالس د دولس کاله وخت ضایع کړ، محض ددې لپاره چې په دغه ژبه کېنې کمال
ته ورسیم. ته به وای چې د بادشاه زوی لپاره دا ډیره ضروری ده چې په دغه ژبه
کې د ګرامر د عامې درجې د هوا ګیر، یاد حقوقو ډاکټری او یا دنورو همسایه و
ژبو ژورې پوهی نه پرته، نه شی کولای په آسمانی سره ژوند وکړي .

ته به وای چې د ماغونه ستري کيزي او یا د چو غمجنو درسو نو څخه لکه د
لغاتو یادونی نه ذهنونه نه ضعیفیزې. دا یې هغه خبرې چې اورنگ زب په ډیر قهر
سره وکړې . اما یوشمیر عالمانو ممکن لدې کبله چې دده د خبرو په خپرولو یې غوښتل
هغه ته چاپلوسی وکړي، یادا چې هغه ملاته یې په زړد کې سخته کینه ګرځوله یا بل
کوم علت موجود دی دا اواز ه خپره کړه چې اورنگ زب دخپلو خبرو په منځ کې
په بل شي لږ ځان مصروف اویایې خپلې خبرې داسې پسي اوزدې کړې: آیا ته پدې
نه پوهیدې چې ماشوم د ماشومتوب په موده کې دهغې نیکمرغی حافظی په مرسته چې
هر کوچنی یې لري کولای شي په زرگونو قیمتی خبرې او
پوهه ځان سره واخلي اوزیاته برخه یې دهمدې دورې ته
د ژوند تر اخره پورې ځان سره ساتي اوبیا همدا پوهه یې

د عقل په انکشاف او پخوالي کې کومک کوي اولويو هدفونو ته یې ورسموي. آیا په خپله مورنۍ ژبه کې قانون، نمائځونه، علوم او داسې نور شيان سرې کړلای شي چه د عربي ژبې نه ښه زده کړي؟ تا زما پلار شاه جهان ته وایي کولو چی ماته فلسفه رازده کوي. زما ښه په یاد دي چی څو کاله دې زه په هغوی معنی او پوځو پوښتنو سره بوخت کړم چی یوه ذره پوهی ته نه پکار یزي اونه په عادي ژوند کې هېڅکله زما پکار شي. تش خالي چتیاات وو. دهغوی ښه ټکی فقط دادي چی په مسئله سره یاد یزي اویا زار هیر یزي. دهغه فلسفې پوښتنو چی ناماته رازده کولی گټه داده چی عقل پخوي اوبالاخره دغیر قابل تحمل پولی ته ماغزه رسوي. زما لایه یاد دي چی له هغه وروسته نه پوهیزم تلخو مره مرده زه په خپله ښکلی فلسفه بوخت کړی رم دعلم څخه زما په حافظ کښی یوازې یو څو وچ بی معنی اونه پوهیدونکی د اړه ما رانه مفهومونه پاتی شول چی دیر ښه مستعد کړوتونه ویروي، دلارې څخه یی باسی، اوبالاخره دپوهی مینه وړي. دا کلمی فقط فقط ددې لپاره جرړې شوې دي چی تاغوندي کسان په هغوی باندی خپله خود خواهي او جهالت پټ کړي، کړم چی غواړي مونږ پدې مطمئن کړي چی دوی گړیا پوځیانو پوهیزې، اویوازې دادوی دي چی په دې مرموزو کلمو په اسرارو پوهیدلی شی. که چیرې ناماته دهغی فلسفی درس را کړی وای، کومه چی عقل سموي، فکر کولو ته یی مجبور وي او په غیر ارادي صورت سره سرې دینه راولی چی په برجستا و قضاوتونو قانع شي، که چیرې ناماته هغه اعلی نصیحتونه او پندونه را کړي وای، کوم چی د تقدیر د ضربی په مقابل کی د سړي روحیه لاقوي کوي او انسان نه ماتیدونکی تربیه کوي، چی هر وخت خپل استقامت رساتی اوسري ته دا مجال نه ورکوي چی د غورځنوالی په وخت کی په احماقانه صورت ځان وپرسوي، او که بدبختي ورمخی ته شوه نو د منډې او ژړا لارو اخلي. که چیرې تاڅنگه چی لازم وه په جراثت سره ماته د ادرس را کړی وای چی مونږ څوک

یوو؟ دټولوشیانو لومړی بڼیاه څه دی؟ دا مرسته دې راسره کړې وای چی دټری
 د عظمت په باره کی دې یو مناسب تصویر ماته رسم کړی وای او بیادې ددغه نظم
 د اجزاو د حیرانورنکی حرکاتو په باره کی څه پوهه را کړې وای نو زه به دمکدونی سکندر
 څخه چی دخپل استاذ ارسطو منت بارو، لازیات احسانمند وای. زه به مجبور وای
 چی ستاله اندازې نه زیات احترام اونوازش می کړی وای، حتی دمکدونی سکندر
 څخه هم ډیر. اما ای پسته چاپلوسه داستاو وظیفه نه وه چه دا دومره مهم حیاتی پراپلمونه
 زماغوندي رالوونکي واکمن ته تشریح کړی وای؟ داستا وظیفه وه چی ماته دې
 ښودلی واد چی د بادشاه اورعیت په منځ کی متقابله وجیی کومی دي؟ بادشاه په
 رعیتو څه حق لري اورعیت په بادشاه کوم حقوق لري؟ آیا ته کم له کمه مجبور نه
 وی دپته توجه وگرځوې چي یو وخت به توره په لاس دخپلو ورورنو په مقابل په مرگ
 جنگیزم؟ آیا په هندوستان کی دټولو شاهزاده گانو سرنوشت همدارول نه دی؟ تا
 ولی دپته پام نه گرځولو چی ماته دې دښارونو دمحصاره کولو درس را کړی وای
 یا دا چی ددښمن دپوځ په مقابل کی څنگه جنگ باید وشي. څومره ښه چي پدې
 باره کی مانورو څخه، مشورې اخستلی. څه خپل کلی ته ولاړ شه چی نور څوک در
 باندې خبر نه شي چی ته څوک یی او یا به وررسته څه در سره وشي. پدې وخت کی
 په نجومیانو باندې یو کوچنی غوندي طوفان راغی چی ماته ډیر د خندا ورنښکاره شو.
 زیاتره اسیایی خلک په نجوم باندی عقیده لري او تصور کوي چی په ځمکه باندی
 ټول کارونه هغه ډول سرته رسیزي څنگه چی اسمانونو کی لیکل شوي دي (داد
 دوي معمولى اصطلاح ده). په ټولوشیانو کی دوی د نجر میانو څخه پوښتنی کوي.
 کله چی دوه پوځو یو ډل په مقابل کی جگړې ته راوځی دوی تر هغه وخت پورې
 جگړې ته لاس نه تیروي ترڅو نجومی حساب نه وي برابر کړی چی آیا دغه نیته د
 جنگ لپاره نیکمرغه ده که نه. تردې اندازې پورې چی دپوځ لوی قوماندان ټاکل،

سفیر استول ، نکاح نرل ، مسافرت کول ، مریی اخستل ، نوي کالی اغوستل او داسی نور لوي واره کارونه دنجومی آغاد فیصلی پرته کول ناممکن دي . دغه عادتونه په خلکو باندی یو ډول غیر ممکنه محدودیت او تنگوالي بالی چی زیاتره یی وحشت ناک عواقب پېښوي . زه نه پوهیږم چی دغه عادتونه دومره زیاته موده ولی پاتی شوي دي ؟ نجومی باید په ټولرشیانو پوه شي څه پیښیزي . دلویو څخه نیولی آن ترجموي کارونو پورې ټول باید اجرا کړي . دادی وگورئ ؟ چی یوه ورځ د دربار ډیر ستر او مشهور نجومی په اوبو کی غرق شو . دې پیښی په دربار کی ډیر شور ماشور پورته کړ . د دوي د (نجو) اعتماد یی په دربار کی رت تیت کړ . دی ټولو ته څرگند وه ، چی بادشاه او د دربار امیرانو به په ده باندی ډال کړت . ټول ژوند یی دنورو کسانو آینده پیښ بیني کړله . آماد خپلی بدمرغی پیښ بیني یی نه شوای کوله . ځینو نورو معلومات لر نکو کسانو به ویل چی په فرنگستان کی چی هلته علومو ښه انکشاف کړی دی ویلجوژی یعنی اشرافو همدې نجومیانو ته په رت شک سره گوري . کله کله دوی د شر لټانو په نوم یادوی ، اوحتی هډې کی شکي دی چی آیا دغه علم واقعاً په کلکو علمی اساساتو بنادي که په ؟ یاد چی دغه علم تش دنجومیانو دخیتو څخه راوتلی دی په پوچو عقیدو ولاړدی به بل عبارت سره دغه علم ددې لپاره را ایستل شوي دي چی نجومیان دوي لپارې نه په خلکو خپل احترام ټینګ کړي او هډې متو و باندی دخپل اشرافیت مانی لاوچتی کړي . دا ټولی خبرې چی یوې خوا بل خوا خبریدلی دوری هیڅ نه خوښیدلی . ولی بیا هم پدوی یی دومره بداغیزه نه کوله لکه دغه توگه ډیر زړی زیات شهرت پیدا کړ .

لوی شاه عباس دپارس بادشاه امر وکړ چی په خپل حرمسرای کی دباغچی یوه برخه کړچ او دنیا لگو لپاره تیاره کړي نیالگی راوړل شول ، باغوانانو هم دانیت وکړ چی سبا دغه نیا لگی کینښوی . ولی د دربار یو نجومی چی دخان د شهرت

په هکله یی بی اندازې پر وپاڅند کاوه ، وویل چی اول پال وکتل شي اودامعلومه
 کړی چی موقع مساعده ده که نه . شاه عباس دده خبر ورسره موافقه وکړه . نجومی
 خپل سامان ځان سره واخیست کتابونه یی لاندی باندی کړل . محاسبه یی برابره
 کړه اودې نتیجی ته راغی چی د کوم ستوري دوضعی له مخی فوراً نیا لگی باید
 کښینول شی . دباغوانانو مشر چی د نجومی دمداخلی په باره کی یی حتی فکر نه کاوه
 پدې وخت کی کوم بل ځای ته تللی و . کار دهغه تر راتلو پورې معطل نه شو ،
 بلکه فوراً دنیا لگو لپاره ځایونه وکیندل شول . ددې لپاره چی خلکو ته دابینې چی
 په خپله شاه عباس دنیا لگو په لگولو کی برخه واخیسته شاه عباس هم په کار کی
 لاسونه په خاورو وځړ کړل . ماښام چی لوی باغوان راستون شو ویی لیدل چی
 نیا لگی لك شوی دی . پدې کار رت خپه شو ځکه چی نیا لگی لکه څنگه چی لازم وو
 نه وولک شوی . دمثال په ډول دزا دالو نیا لگی هلته کښینول شوی چی ده دمسئولپاره
 په نظر کی نیولی و ، او امپروت ځای کی هغه ، کوم چی دبادامو لپاره تعین شوی و . مشر
 باغوان په نجومی سخت قهر شو لاس په لاس یی امر وکړ چی ټول نیا لگی له یوه
 سره بیرته دځمکی نه وباسی . له سره یی بیا په یو ځای کبزدی ، په ویلیو باندی یی
 نم چنه خاوره واړوه چی سباته یی له سره کښینوی . ددې کار نه لاس په لاس
 نجومی خبر شو او هغه شاه عباس ته خبر یووړ . شاه عباس زرمشر باغوان راوغوښت
 او په رت قهر کی یی داپوښتنه ترې وکړه چی ده څنگه داجرات کاره چی د شاه عباس
 په لاس کښینول شوي نیا لگی بیرته وباسی ، ځکه چی پال فوق العاده اخستل شوي و .
 اوس به بیا هیڅکله درمره بڼه پال څوک نه گوري . دا ټول کار باغوانه تاوان کړ .
 ساده باغوان ځی لاتراوسه یی په سر کی دشیراز اعلی شرابونشه گړځید دسترگو
 کونج نه نجومی ته کتل په زمزمی او کنخلو کی یی هغه ته وویسل : نجومی لعنتی
 تاپه رښتیا بڼه پال کتلي وو چی نن سهار دغه نیا لگی لکه اوزما دیگر بیرته ویستل
 شی .) شاه عباس ددې بحث اړید و نه په خدا شین شونجومی ته یی شا کړه اوله
 کوټی ووت .

زه غواړم يوه دوې واقعي چې د شاه جهان په وخت کې پېښې شولې هم دلته اضافه کړم ، ځکه دغه ډول واقعي لږې نه پېښې او دوی مونږ مجبوروي چې هغه لرغونو وحشي عاداتونو ته پام وگرځو کوم چې د هندوستان بادشاهان به يې دخپلو نوکرانو د مرگ نه وروسته دهغوی د مال او جايداد وارثان گرځول .

لومړی واقعه داسې پېښه شوه : نيک نام خان د شاه جهان په دربار کې د اميرانو له ډلې څخه په ټولو کې دزياتي سابقې خاوندو ، او دخپلې اميرۍ په موده کې چې تقريبا ۴۰ ، ۵۰ کاله کيزي لوی لوی ماموريتونه تير کړي و ، زيات مال او جايدات طلا او نقره يې لاس ته کړي وه . دغه ويلموږ خپل مرگ هم لیده اړهغه يې معنی پوچ عاداتونه يې هم ليدل چې دهغې له مخې دويلموږ او اميرانو بشخي دميره دمرگ نه وروسته رتې غريبې او مفلسې ته گرځول کيدې . داهم پېښيزي چې دخپل ميره دمرگ نه وروسته مجبوره شي ديوه ډير ناڅيزه مستمري معاش لپاره چې تش دمرگ نه ځان ور باندې خلاصولای شي ، سوال ته اړه شي . ماشومان يې دساده عسکرپشان د کوم يوه امير سره نوکري ونيسي . نيک نام خان په پټه سره ټوله خپله خزانه په کونډ ، وړندو ، يتيمانو وبشله او صندرقونه يې دماتو ټوټو ، زرو بوټونو ، هډوکو ، زرو رنجو څخه ډک ، بيایي کلب او مهر کړل . ټولو ته ئې وويل چې ددغه مال وارث شاه جهان دی . دده دمرگ نه وروسته صندوقونه بادشاه ته راوړای شول . داوخت شاه جهان د اميرانو په مجلس کې ناست و . د شاه جهان په امر سره دټولو صندوقونو گلپونه خلاص شول او دغه حيرانوونکې خزانه ټولو وليده . شاه جهان دهغه په ليدو سره فوراً دخايه ولاړ شو اوله مجاسه ووت .

دوهمه راقعه هم ډيره دخنډا ورده . يوبډای بنيان يعنی بت پرست سوداگر چې بې ساری سود خورو ، او ټول ژوند يې دبادشاه په نوکري کې تير کړی و مړشو . دده زوی دپلار دمرگ نه څو کاله وروسته دخپلې کونډې مور په څورو لوپل

و ڪر له هڻي يي پيسي غوڻتلي . ڊاڀو هڻده چي زوي يي يوعياش او بي لاري انسان
 دي نوڀه همدې وجهه يي هغه ته لڙي لڙي پيسي وخت په وخت ور کولي ، آما
 دغه تاپوه خوان خېلو فاسدو ملڪرو دٻه تشويق ڪر چي بادشاه ته دڇپلي مورنه شڪايت
 و ڪري . دغه خوان بادشاه ته ورغي خبريي ور ڪر چي ڊپلار نه يي بي حساب مال او پيسي
 چي تقريباً دوو سوو زرو ايڪوٽه رسيڙي پاتي شوي . شاه جهان له خدايه بهانه غوڻته
 چي دهغي په مرسته د دې سود خور مال ار جايداد گوتو ته ڪري نولاس په لاس
 يي په ڪونڊه پسي سري وليزه او دا امريي و ڪر چي دٽولو اميرانو په حضور کي
 صل زره روپي شاه جهان او پنځوس زره ڪونڊه خپل زوي عارض ته ور ڪري . هم
 دائي هم امر و ڪر چي فوري يي له در باره وباسي . ڪونڊه بودي چي ددې ډول يي
 رحمه فرمان او اوامرو سمخته په تعجب کي اچولي وه او بادشاه حتي دٻه حاضر نه
 دي چي دهغي يي وڃي دلایل و او ي ، خان يي له لاسه ور نڪر په لوڙو چيغوسره شوه
 او دايي ويل چي داغواڙي بادشاه ته يوبل راز څر گند ڪري . له لڙغال مغال نه وروسته
 بسيا بادشاه ته راوستل هره ڪله چي دا بادشاه ته دومره نزدي شوه چي د دې آواز
 يي ٻڌه اوريدلي شو نو پدې وخت کي يي دغه په زره پوري خبره داسي و ڪره :
 «حضرت دې سلامت وي . خداي دې ستاسو لويي تل تر تله وساتي . زه پدې پوهيم
 چي زما زوي دڃينو اساسونو له معي داحق لري چي زما څخه دڇپل ډلار مال او
 جايداد يوڅه طلب ڪري . څڪه چي بالاخره په هغه کي دڇپل ډلار او مور يعني زمونڙ
 ويني شته دي . هغه زمونڙ دمال او پيسو يوازيني وارث بلل ڪيڙي ولي زه غواړم
 پدې پوهه هوم چي زما مرحوم مڙه سره ستاسو اعلي حضرت په ڪوم رڱ ڪي شامل
 دي ، چي دهغه په مال او جايداد کي خان حق دار بولي ؟ .
 شاه جهان چي دغه بت پرست بنيان سره دهندستان بادشاه دويني دشرڪت
 خبري واوريدې نوله خندان شين شو او امريي و ڪر چي دهغي څخه څه وانخلي .

زه نه غواړم چې نورې ټولې واقعې چې دجگړې دختمیدونه وروسته یعنې تقریباً د ۱۶۶۰ کال څخه بیا زما دتلو پورې چې شپږ کاله کیزې تیرې شوې وي په مفصل ډول ولیکم . داهم ویلي شم چې ددې پېښې تفصیل به زما له اصلی مقصد سره ډیر نږدې وای ، ځکه پدې صورت کسې به ما دا امکان پیدا کړی وای چې لوستونکی دمغلو او هندوانو له روحی سره ښه اشنا کړم .

داکار به زه په بل ځای کې وکړم اما لاس په لاس غواړم چې پنځه شپږ پېښې نور هم دلته اضافه کړم . ځکه زه یقین لرم چې دا واقعې به زما د کتاب لوستونکو لپاره دزیاتې علاقې وړوي . دټولونه اول د شاه جهان په باره کې چې اورنگ زیب هغه داگرې په چرنۍ کسې دبندي په حیث ساتلی دی په ټول دقت او احتیاط سره مراقب دی ، ولی باوجود ددې اورنگ زیب د پخوا پشان د شاه جهان ، بیگم صاحب او دده دښمنو پرسونل ، سندرغاړو ، انځرگرو ، اشپزانو او نورو سره پوره هوسایی او هیش ته خوشی کړي دي . ددې پلوه شاه جهان په هیڅ شی کې نیمگرتیا نه لري . حتی داسې ملایان هم شته چې هغوي ته د شاه جهان د لیدلو اجازه هم شته . هغه ته قرآن لولی (شاه جهان په بند کې سخت دین داره شو) هرکله چې د شاه جهان زړه وشي په هره اندازه چې غواړي په هغه اندازه ده ته اورنگ زیب ښکلی آسونه ، کورنۍ هوسۍ ، دجنگ لپاره راسنوي . دښکار مختلف مرغان او تور په زړه پورې حیوانات محض ددې لپاره چې شاه جهان یې په لیدو خوښ شي هغه ورته راوستل کیزې ، ځکه چې داکارونه دده پخوا هم خوښیدل . اورنگ زیب دخپل پلار شاه جهان په بې سارې غرور او قهر باندې چې حتی د بند په وخت کې یې له لاسه ورکړل غالب شو . په شاه جهان باندې دده بریالیتوب دهغه احترام او مؤدبانه لیکونو له مخې وچې هغه ته یې پرله پسې لیکل . د شاه جهان څخه یې دارا شکوه پشان مشورې غوښتې . شاه جهان ته یې زښته ډیره توجه کوله . پرله پسې یې هغه ته وړې وړې تحفی ورلیږلې . په نتیجه کې شاه جهان هم د اورنگ زیب متواتر لیکونو

ته چی دحکومتی کارونو سره یی اړه درلوده د خواب په لیکو پیل وکړ . تردې اندازې چې داحترام له مخی یی اورنگ زب ته دخپلو قیمتی گانو څخه څو دانی ورولیزلی دگرمو څخه یی چی پخوا انکار کاوه او په دومره ټیټه سره یی اورنگ زب ته خواب ووکاوه چی که چیرې بیا ددې گانو خواش وکړي شاه جهان به یی به خټک باندی میده میده او په خاورو به یی بدل کړي . شاه جهان د داراشکوه لور اورنگ زب ته ورولیزله ، دکومی څخه یی چی پخوا انکار کاوه . بالاخره اورنگ زب یی وبښه او همدابښخه اورنگ زب هم ډیره زیاته غوښتله .

ولی ددې سره سره دا باید وویل شی چی اورنگ زب هر وخت شاه جهان ته چاپلوسی نه کوله . برعکس هغه کله کله شاه جهان ته ډیر وچ ځوابونه ورکول کله چی به اورنگ زب پدې وپوهیده چی دپلار مکتوبونه یی دخپل غرور او قدرت په باره کی خبرې کوی ، یادا چی هغه نه بی اندازې خشن او نیشه داره وو . دا مکتوب چی د پوره باوري منبع څخه لاس ته راغلی دی هم پدې باندې شاهدي ورکوي . اورنگ زب یوه ورځ خپل پلار شاه جهان ته خپل مکتوب پدې لاندی جملو سره ولیکه : «تاسی غواړئ چی زه هم باید زرو عادتونو پیروي وکړم . ټول هغه کسان چی زمونږ سره نوکري کوي دهغوی میراث خور شم . دغه عنعنه چی امیر یابل کوم سوداگر لامل شوی نه وي ولی مونږ دهغوی په صندوقونو باندی دمهورنو لگولوپیل وکړوددوي مال جایدا ضبط کړو ، کوشش کوو چی په بی ساری کنجکاوی سره لاس پورې کړو چی دهغه مربوط مال اوجایدا دخرگند کړو ، دهغه نوکران او دوستان تراستبداد لاندی نیسو ، بندته یی ورغور ځو ، فقط ددې لپاره چی دوی اقرار ته مجبور کړو ، چی دټولو شیانو په باره کی مونږ ته معلومات راکړي ، او زمونږ کنجکاوي دې حد ته رسیزي چی یوه کنجکه هم نه پریزدو .

زه به دې سره موافقه وکړم چی پدې کار کی دسیاست یوه برخه شته ، ولی ددې ته انکار باید ونه شی چی پدې کار کی بی اندازې بی رحمي پرته ده ، اوداکار

زیاتره د هداالت نه لیرې وي که چیرې پوره رښتیا را باندې وایی نوموږ هره ورځ دهغسې معاملې وړیو، کومه چې ستاسره نیک نام خان او د پلای هندو بښیان کونډې وکړه».

www.libtool.com.cn

ددې نه هلاوه ده داهم اضافه کوله: «ماته ښکاري کله چې زه اوس پادشاهیم زه ستاسو په نظر کې داسې متکبر درځم لکه تاسې چې دڅلو یښت کلنه دورې پادشاهی او تجربې نه وروسته هغه نه رسیدلی وئ. تاسې پدې نه پوهیږئ چې ددې تاج دومره گران سنگار څومره بې خوبه او غمجنې شپې ځان سره راوړي. ایا زه کولای شم د امیر تیمور دغه ډیر ښه صفت هیر گرم چې په هغه باندې زموږ لوی څور نیکه اکبر په خپلو یادداشتونو کې ډیر ټینګار کاوه، ترڅو موږ پوره شو چې هغه په کوم لوړ نظر وگورو. آیا زموږ د غرور او افتخار لپاره کوم اساس او بڼه شته دی؟ لکه څرنگه چې تاسې پوهیږئ هغه لیکي: «کله چې تیمور بایزید (۵۹) بندې کړ په ورځ یې امر وکړ چې ده ته یې ورکړي. تیمور د بایزید مخ ته وکتل بیا له خندا شین شو. بایزید په ځواب کې تیمور ته په رت غرور او نفرت سره داسې وویل تیموره! ته زما په بده ورځ مه ځانده. ته پوهیږې که نه چې پادشاهی او امپراتوري خلکو ته خدای تعالی ورکوي. ممکن سبا تا ته هغه څه ورسيزي کوم چې نن ماته رسیدلی دي.» د بایزید دې خبر ته تیمور په پوره فکر او احترام داسې ځواب ورکړ: «زه پدې باندې له تانه ښه پوهیږم چې پادشاهی او امپراتوري خدای تعالی خلکو ته ورکوي. زه ستا په بدبختۍ هم نه ځاندم. خدای دې ما له داسې خندا څخه وساتي ولی کله چې ماد تمار ته وکتل زما سر ته یو فکر راغی، هغه دا چې دغه پادشاهی او امپراتوري باید د خدای تعالی په مقابل کې اویا ممکن په خپل ذات کې ډیر ناڅیزه شي وی. آما د خندا خبر داده چې خدای تعالی داسې بد رنگو خلکو ته لکه زه چې په یوه پښه گود او ته بدبخت چې په یوه سترګه ډر ندی پادشاهی ورکوي.»

تاسی غواڙي ڇي زه خپل ٽول هغه ڪارونه ڇي د بادشاهي د تنگيدو او پر مخنځ لپاره ضروري او مهم بولم پريزد. آيا د جگړو ارامي څخه زما يوازينی مقصد دادی ڇي دخپلي امپراتوري لمن اړته ڪړم ؟ زه به داوښم ڇي دا ڪار د يوه لوی پادشاه شخصيت او شاهانه روح سره وړ او مناسب دی ، ارزه به دلوی تیمور له اولادې څخه نه شميرل کيدم که چيري زما سره احساس نه وای او هغوي ته می ميل نه درلو دلای ماته ښکاري ڇي زه لاس تر زني نه يم ناست ځکه زما پوځونه په بنگال او دکن کی ڪرار نه دي ناست . مگر پدې بايد اقرار وکړو ڇي لوی فاتحان هروخت لوی پادشاهان نه وي . ددې فاتحانو په منځ کی زيا تره غله ديروي . لکه څرننگه ڇي مونږي وينو ، د دوی لوی فتحی په خپله ټوټه کيږي ، دلنډې مودی نه وروسته سقوط کوي ، لوی پادشاهان هغه دي چه لوی واجبات اجرا کړی شی په خپلو رعيتو کی عدالت ټينگ کړي او داسی نور . »

دوهمه پېښه د امير جمله سره تړلی ده. دا به هم عادلانه نه وي که چيري ددې لوی انسان په باره کی ژبه ونيول شی . پدې هکله يو څه بايد ووايو ڇي اورنگ زیب د جنگ نه وروسته هغه سره څه ډول گوزاره کوله او وروستی شپي ورځی ئی څنگه تيرولی . دې لوی انسان په بنگال کی د سلطان شجاع کار داسی ورفصله نکړ ، لکه هغه جيون خان پټان ڇي دارا شکوه یی لاس تړلی دښمن ته ورکړ . يا داچي لکه دسرينگر راجه ڇي سليمان شکوه یی لاس تړلی اورنگ زیب ته تسليم کړ . يا داچي لکه سپه سالار اوچالا که سیاستمدار پشان سلطان شجاع دبحر خواته ورتنگ کړ . دی یی مجبور کړ چي منډه کړي او دځان خلاصيدو موقع یی ورکړه . لدې وروسته یی اورنگ زیب ته خپل خواجه و واستوه او خواشاهی تړي وکړ ڇي دده کوزنی بنگال ته ورپريزدی . امير جمله اورنگ زیب ته وليکل !

« کله ڇي جنگ پای ته ورسيد ، دی ځان ستري احساسوی او هيله لری ڇي ښځه

اوماشومان ده ته ورواستوی. دابه دده لپاره لویه ډاډگیرته وي که چیرې دژوند پاتې شپې ورځې دخپلواولادونو اوښځې سره یوځای تیرې کړي. ولی اورنگ زيب دومره ساده نه و چې دامیرجمله په پلانونو پوره نه شي. اورنگ زيب پوهیده چې امرجمله دسلطان شجاع فاتح څه ډول حیثیت اوشهرت غواړي. امیرجمله دیوه هوشیار میرني بډای اودور اندیشه سړی په نوم پیژندل کیده. دبنګال سلطنت په هندوستان کې نه یوازې ترټولو ښه دی، بلکه په خپل ذات کېښی ډیر لوی سلطنت دی. امیرجمله دیوه پاڅه پوځ په سر کې ولاړ دی چې له یوې خوا هغه ته رب احترام لری اوله بلې خوا دده نه سخت ویريزي. ددې نه پرته اورنگ زيب ته دډیر پخوانه دده خود خراهی هم ښه معلومه ده، اوپوهیده چې که چیرې دده ځوی محمد امین خان دجنگ په موده کې اورنگ زيب سره دنظر بند په صفت نه وای نوامیرجمله به حتماً دتاج دعوی کړې وای اوبنګال کې به یی ځان دآزاد واکمن په صفت اعلان کړی وای. داهم احتمال لري چې دبنګال په سلطنت به یی هم قناعت نه وای کړی. په عین حال کې دامیرجمله خواهش ردول هم خطرناک و. ځکه امیرجمله دا استعداد لري چې کومه خطرناکه بلواراپورته کړی لکه داکاریسی چې یوځل په گواکهنډه کې وکړ.

اورنگ زيب دامیرجمله خواهش ته څنگه ځواب ورکړی وای. ده ته یی ښځه لور اودمحمد امین خان ټول بچیان ورولیزل. امیرجمله ته یی دامیرالامراقب ورکړ، چې پدغه دولت کې ترټولو لوړه رتبه گنیل کیږی. دالقب پادشاه ډیرو نږدې اومحبو بوکسانوته ورکوی. محمدامین خان ته یی دلوی بخشی رتبه ورکړه چې زمونږ دسپاره نظام دلوی آمرله رتبه یی سره تقریباً سرخوری. دارتبه دمغل په پادشاهی کې دوهمه یادریمه رتبه گنیل کیږی. ولی دارتبه سړی په دربار پورې تړی اوبیاداموقع چاته نه ورکوی چې ددربارنه بلې خواته ولاړشی. امیرجمله هم

پلدي ٻنهي پوهنيزي جي اورنگ زيب دغريبي نه ٺاڻ بچ ڪر. اوس نوافيده هم نه کوي
 جي دهغه نه خپل زوي و غواڙي. اوس نودا کوشش کوي جي اورنگ زيب آزرده
 نڪري اوله ٿولو بهتره دابولي جي په «دوستي» کي دبنگال سلطنت په
 گورنري قناعت وکري. آما بيا هم هيڻڪله احتياط بايد دلاسه ورنکري .
 که چيري دي نه شي کولاي جي د اورنگ زيب په مقابل کي کوم اقدام
 وکري نو بايد داسي فضا جوږه نه ککري جي اورنگ زيب د ٺاڻ په
 مقابل کي عڪس العمل ته مجبور کري. تاسي رگورئ دي دوولوپوانسانونوڅنگه
 يو دبل په مقابل کي فعاليت کاره او يوه کال په موده کي څنگه وضع روانه وه .
 اورنگ زيب پوهيده جي که چيري دغه لوي سپه سالار په باندينو جنگو کي
 مصروف نکري نو اورو مرو به ديتا لاس تير کري جي دننه په دولت کي کومه
 کشاله جوږه کري. لدې وجهي نه يي امير جملہ ته پيشنهاد وکړ جي داسام بدي
 او قوي راجه سره جنگ شروع کري. ددي راجه ځمکي دشمال کي ډاکي نه آن
 دبنگال تر خليجه (٦) پورې پرتي دي. داسي ښکاري جي په خپله امير جملہ هم دانيت
 درلود، او فکري کاوه جي ددي هيواد فتحه به دده لپاره دابدي افتخار دروازه
 خلاصه کري. اوله بلي خواهه دده دعسکري شاهکار يو آوازه ان ترچين پورې
 خپره شي.

بنا پلدي اسام يي دجگري لپاره تياري ونيوله. دډاکي نه دخپل پوځ
 سره په کشتيو کي سپور شو او تر هغه درياب پورې يي سفر وکړ جي پلدي هيواد
 کي په پيزي. پلدي درياب کي دملوليو په حدود کي دشمال خواته جي په ځينو
 مواردو کي ختيځ لوري ته ميلان لري پر مخ حرکت وکړ، دازو چوڼي ته چي داسام
 راجه په لاس کي ده او يو وخت يي دبنگال سلطنت څخه رانيولي وه ٺاڻ ورساوه
 امير جملہ پدغه چوڼي حملہ وکړه او پنځلس ورځونه يي په لږه موده کي لاس ته

کړه. ددې چوڼی ستراتیژیکې موقعیت اسام ته د دروازې مثال لري. دې چوڼی مقابل لوري نه شاندارې ته لارځی چی داهم په خپل وارد اسام راجه هیواد ته بله دروازه ور خلاصوي. امیر جمعه دغه ځای ته وروسته راغی او پر له پسې دشمال خواته پر مخ روان و. داسام راجه او امیر جمله ترمنځ کلهکه جگړه ونښته چی په نتیجه کی مات او مجبور شو چی گر کوانو لوري ته په شاوولارشی چی دغه ځای دده دهیواد مرکز بال کیده او شامدارې نه ۴۰ میلو په فاصله کی پروت دی. امیر جمله داسام راجه پسې تعقیب او دهغه په منډه ور پسې روان او په پنځو ورځو کی یی دښار شاوخوا ته ځان ورساوه. داسام راجه داموقع پیدا نکړه چی په گر کوانو کی ځان محکم کړي، بلکه مجبور شو چی دامیر جمله دلاسه دسلطنت غرونو ته پناه یوسي. گر کوانو دشامدارې پشان امیر جمله چور کړ، او ډیر ثروت دده لاس ته ورغی. دا ډیر لوی او ښکلی ښار دی چی په لویه پیمانه تجارت پسکی کیزی. ددې ښار ښځی دبی سارې ښکلا له مخی دنورو دښارونو سره جوت فرق لري. ولی دامیر جمله بدقسمتي ته گوره چی دتاکلی مورې ته مخکی دشیگرو موسم شروع شو. دلته شیگرې ډیرې درنی او تقریبا درې میاشتی دوام کوي او تردې اندازې رسیزي چی یوازې په جگو ځایو کی کلی داو بونه پاتی کیزی اونور په اواره کی ټول لاندی کوي. دی گڼواو اوز دوشیگرو امیر جمله په سختو مشکلاتو کی ایسار کړ. راجه به دغرونو څخه داسی کسان رالېزل چی دکلیو درک ورته معلوم و او په لنډه موده کښی ئی وکولای شول چی کلی دخورا کی مواد ذخیرې تش کړی. دامیر جمله فوځ اگرچی زیاته دارابی لړله ولی دخورا کی موادو له پلوه سخت په تکلیف شو. ترڅو دشیگرو موسم پای ته ونه رسید ترهغی فوځ نه شوای کولای چی دخای څخه پر مخ یا پر شا ولاړشی.

مخی ته دغرونو له امله فوځ نه شو تلای، ځکه چی پدغه غرونو کی تلل اسانه خبره نه ده دبلې خواته گڼی شیگری او ختی، دریم داچی داسام راجه په څو ځایو

نوکی هغه لارچی شامداری ته ځی له کاره ایستلی وه. ددی ټولو موانعو په نتیجه
 کی امیر جمله مجبور شو چی دشی-گرو ټول موسم
 تیر کړي. ددی موسم دخلاصیدونه وروسته امیر جمله لیدل چی دده فوځ دلوږې نه
 دمر ژواندی حالت ته راغلی، ډیر ستړی اورب په تنگ شوی دی. لدې وجهی
 نه بی دمخکی تنگ نه ځان وژغورلو او بیرته راستون شو. ولی بیرته راستانیدل درمره
 زیاتو مشکلاتو او زحمتونو سره تړلی وو، چی له یوې خوا ختی دبلې خوادخوړاکی
 موادو نشتوالی،، دریم دراجه له له خوا تعقیب دفوځ وضع رته وخیمه کړي وه.
 که چیرې دامیر جمله په ځای بل څوک وای چی صبر او تحمل یی لږ وای اونه یی
 شوای کولای چی فوځ نظم وساتي نوبی شکه ټول فوځ به یی تباہ او ځان
 به یی وړک کړی وای. امیر جمله ددی مشکلاتو سره سره په ډیر لوړ نوم او زیات
 ثروت سره راستون شو. ده دانیت درلود چی په راتلونکی کال کی بیا هغی خوا ته
 لښکر کښی وکړي او هم یی دافکر کاوه چی دده تینگ فوځ چی په ازوکی اچولی
 دی دکال پاتی برخه به ده اجه په مقابل کی مقاومت وکړي. اما دده وجود چی
 ډیرو مشکلاتو زپلی اوله کاره ایستلی و، آیا کولای شول چی ددی ستونځو په مقابل
 کی مقاومت وکړي؟ داچی راستون شو دده په فوځ کی دیزنقري (نس خوږی) ولگیده
 په خپله دامیر جمله وجود هم دفولادو څخه جوړ شوي نه دی هم دې مریض ونيو او
 مړ شو. داسی ښکاریده چی تقدیر غوښتل اورنگت زیب دهادلانه ویری نه را خلاص
 کړي، زه وایم چه «هادلانه ویره» دا ځکه هغه چاچی دغه لوی انسان پیرانده او د
 هندوستان وضع ورته معلومه وه نو حتمائی ویل چی اورنگت زیب اوس دبنگال بادشاه شو.
 حتی په خپله اورنگت زیب ونه کولای شول چی پدې باره کی دخپلی نظریی جوتولونه
 ډډه وکړي. ده په څرگنده دټولو په مخکی محمد امین خان ته وویل:

«تا پلار له لاسه ورکړ او ما تر ټولو لوی او خطرناک ملگري کوم چی ما په

ژوند کې لاره». په همدغه گډې کې اورنگ زيب داکوښ ونه کړه چي محمد امين خان نه ډاډ گيرنه رر کړي. او يا دا ورته ووايي چي دي بايد داورنگ زيب لپاره دخپل پلار ځای ډک کړي. يا لکه څرنگه چي توقع کېده دده معاش کم کړي ، دمرحوم اميرجمله د دارايي په لټون پسې لگياشي بلکه اورنگ زيب بيا له سره دده منصب دبخشي په صفت تاييد کړ او دخپل پلار دټولي هستي وارث يې وټاکه. اګر چي ددې هيواد دهنري له مخي اورنگ زيب کولای شول چي داميرجمله ټول مال او جايداد په خپله قبضه کړي .

دريم دښايسته خان موضوع ده. کله چي اورنگ زيب دسلطان شجاع مقابلي لپاره کاجوي ته روان شو دښايسته خان يې داگړې. گورنر مقرر کړ. بيبي ددکن گورنر او هغه ځای عسکري قوماندان او بالاخره داميرجمله دمرگ نه وروسته دبنګال گورنر او د هغه ځای عسکري قومانداني هم ورپه څاره کړه ، اودغه لقب اميرجمله هم درلود مونږ په خپلو خبرو کې داټکي ياد کړچي دښايسته خان داورنگ زيب ما ما و ، اوده وکولای شول چي په خپلو توپونو مشورو ، خوږې ژبي او تيز قلم اورنگ زيب سره مرستي وکړي. آما دا به دانصاف نه لرې وي که چيرې دده لور نوم او نيت په باره کې چي دگورنري په موده کې يې په سر کې گرځيده هيڅ ونه وايو. امير جمله ممکن دسياست له مخي ياد بل خيال په اساس نه غوښتل چي دښايسته خان په شان اقدام وکړي. ددې خبرې تفصيل به زه وروسته ورکړم چي تاسي نه يوازې دبنګال اوداراکان سلطتونو دگذشته احوال سره اشنا شئ. ددې سيمو په حال پوهيدل ډير سخت ، اوتراوسه پورې هيچا ونه کولای شول چي دهغه په حقيقت پوه شئ. زه غواړم په همدې موضوع باندې لږتم شم ځکه چي دزياتي توجه وړد .

کله چي دښايسته خان د اقدام په مقصد او اهميت پوه شو اودا تصور ځان ته حاصل کړو چي هلته دبنګال په خليج کې څه روان دي ، نو بايد پدې ټکي هم خبر

شو چی دارا کان اوماکو په سلطنتونو کی د ډیرو کلو نور اېدې خوا یو شمیر پرتګالیان په دایمی صورت سره ژوند کوی. دهغوی سره یوزیات شمیر عیسوي مریان، دوه رګه مریان ارنور دیلو بیلو ځایو پرتګیان یو ځای شوي دي. داغه ځای د ډوارا یا نولپاره یو ډول پناه ګاه ر، چی دګوا، سیلون، کوشین (۶۱) مالاکی، او د هندوستان دنورو ځایونو څخه په کومو کی چی پخوا پرتګالیان اوسیدل راتښتیدل. دا هغه کسان وو چی ټول ژوند یی په فراری کی تیر کړی دی، دوه درې واړه یی طلاقونه اخیستي دي، یا قاتلان دي.

لنډه دا چی د ټولې نړۍ جنايتکاران دلته په ډیره خوښۍ سره استعبالیدل. دوی داسی د نفرت وړ ژوند تیراوه چی دیوه عیسوي لپاره دننگ وړدی. تردې چی که یو بل به یی سره ست کړل کومه سزا به یی نه لیده. ددوي په منځ کی وژل، مسمومول، حتی دخپلو روحانیونو مستول یو عادي کار و. ددوي او روحانیونو په منځ کی کوم توپیر نه لیدل کیده. دارا کان پادشاه چی دمغل څخه پراخه پسی په خطر کی و، دوی یی ډیره ناروېشان په خپل سرحد کی دچتا کونګ (۶۱) په بندر کی ساتل. دوی ته زبانی ځمکي ورکړ شوې وې او دخپلې رضا ژوند ته یی خوشی کړې و. ددوی معمولی مشغولیتا او پشه داره ماری او دلارې وهل و. دوي په خپلو کوچینو سپکو بیړیو کی چی ګالیاس نومیزې په بحر کی، یوه خوا بله خوا ګرځی د ګانګه دریا ب په شاخونو او کانالونو ورننوځی. د کوز بنگال تر ټولو جزیرو ته تیریزې، او کله کله د مسیره سره سم د ۴۰ نه ۵۰ لیو پورې پورته ځی. کلیو په اوسیدونکو، جرګو بازارونو، اخترونو، دغریبوت پرستانو په وادونیو او دې هیواد په نور خلکو نابیره حملی کوي. په رته یی رحمۍ سره نیولی شوي کسان نرېنځی، لوی او واړه نور هغه څه چی ځان سره وړلای شی وړي اړ پاتی شیان له یوې مخی سوزوي. همدا وجه ده چی په اوس وخت کی د ګانګه په خوله کی ښکلی جزیرې بالکل خالي دي

يو وخت دلته خلك اوسيدل اوس دلته بې له وحشي حيرانا توڅخه بل ژونده ساري نه شي ء پيدا كولاى .

www.libtool.com.cn

دا ډول مريان چى دوى له هره ځايه پدې غير انساني صورت سره راوستل ، دوى څه ورسره كړل ؟ دوى بې شرمي او « زړور توپ » نه هم كار اخستلاى شو چى لاس په لاس دغه مريان سبامندي ته راوباسي په خپلواكمنو ، پلارونو باندې چى پروڼ ددې داړه مارانو دحملې ته تېښتيدلي ، يابه څنگكې پټ شوي ور ، آمادې وحشيانونه پېژندل چى داڅو هغه كسان دي پروڼ يى ددوي نه ځانونه په منډه خلاص وړي وو ، خرڅ كړي . هريوه كوشش كاوه چى خپل پلاريامور چى پروڼ ددې وحشيانو په لاس كى كښيوتل واخلي . دمريانو پاتى برخه يى ځان سره دكار لپاره ساتل . دوي يې مجبورول چى خپل دين يعنى عيسويت ورباندې ومنې . دوى يى داړه ماران تربيه كول ، دا يى وربښودل چى څنگه دېل وېنى تويى كړي يابه يى په پرتگاليانو باندې په گوا ، سيلون ، سانتوچى ، اونورو ځايونو كى رځول ، يابه يى دېنگال اوڅوگلى په پرتگاليانو باندې چى هلته داورنگ زيب ماما په اجازه پراته دي خرځول . جهان گيرد تجارتى روابطوله امله اوهم لدې وجهى نه چى دبحري داړه مارانو په مقابل كى يى دېنگال خپيچ ساتنه په غاړه اخيستې وه ، عيسويت ته يى دتحمل په نظر كتل . دغه تجاوزت چى دگمال جزيرې ته نژدې د داس پالما دماغى په شاوخوا كى روان دي ډير په زړه پورې دي . همدلته بحري غلو دهغو پرتگاليانو انتظار يوست چى بېرى به يى د ارزان بيه مريانو څخه ډكى كړې وې . (ځينى نورو اروپايانو د پرتگال د سقوط نه وروسته هم دغه راز عمل كاوه) . دې رذيلانو به ويل او حتى دځان صفت به يى كاوه چى دوى دومره شمير عيسويت ته روارول ، ، چى په هند كى عيسوي مشيورانو دلسو كالولو په موده كى خپل مذهب ته گرځول . دا بايد رويل شى چى دا ډول متد ډير تعجب وړو . دغه

داره ماران ددې باعث شول چې شاه جهان، چې نسبت خپل پلار جهان گیر ته زیات
 جدي مسلمان و، د قهر او غضب څپره ازویتول (ملحدینو) روحانیونو او دغه
 مشیونرانو ته چې د پخوانه په اکره کې اوسیدل برابره کړي. شاه جهان په خپل امر نه
 یوازې په لاهور کې د عیسویانو دیره ښکلی کلیسا چې د جهان گیر په مهرباني سره
 جوړه شوي وه (پدې کلیسا باندې دیر لویه ماني جوړه شوې وه چې د زنگونو آواز
 به یې په ټول ښار کې اوریدل کیده) وړاندې کړه بلکه په خورگلي کې هم د عیسویانو
 تعقیب شروع کړ. د شاه جهان سره نور ه حوصله نه وه پاتې چې دغه عیسویان د بحري
 داره مارانو سره په ګډه عمل ته پرېږدي. ځکه دهر عیسوي کور د مریانو څخه
 ترېزې پورې ډک و، او دا ټول د شاه جهان رعیت وو. دوی د شاه جهان د لاسه
 دافلاس (۶۳) درجې ته ورسول شول. لومړی یې په تهدید او نوازش سره د عیسویانو
 څخه دومره پیسې و شکولی خورمه چې یې کولای شول. بیا یې پدې بهانه چې دوي
 د شاه جهان د امر په مقابل کې دنا معقولیت نه کاو اخیستی دی او دغه د اجرانه
 یې انکار کړي دي دوی محاصره او امر یې وکړ، چې ټول اګرې ته راولي. حتی
 د دوی ماشومان، روحانیون او راهبان پدې ډله کې راوستل شول چې شمیر یې شو
 سړو کسوته رسیده. دغه داسې پیښه وه چې ویل یې په ژبه نه راځي او تګي په تګي
 د وایلون بند ته ورته وه. په اکره کې یې مریان کړل پي مخی ښځې او پیغلې یې
 په حرمسرایي کې وتړلې، بوداگان او نور یې بیلو بیلو امیرانو ته ورکړل، هلکان
 یې سنت کړل، دلویانو زیاته برخه دویرې او ترس نه چې ممکن دهیل تر پښو یې
 لاندې کړي یا د اچي رنگارنگ وڅښې ورکول کیدې د خپل دین نه انکار وکړ،
 ولی دا هم رښتیا ده چې ددوي په منځ کې یو څو کسو راهبانو سخت مقاومت وکړ
 ددې نه پرته په اکره کې میشو نران چې تر سخت فشا لاندې وو، او په خپلو کورونو
 کې د بندیانو پشان ګو ډاره ورسره کیده. وروسته یې دا واقع پیدا کړه (څېنې د

ملگرو په مرسته او ځینې نور دپسو په وسیله (چې زیاته برخه یې ځانونه خلاص کړي، گوا او نورو ځایونو ته چې هلته پرتگالیانو نیولی و، ورپورې شي. دغو سمندري داره مارانو دخوگلی د سپیره والی نه څه موده مخکې دگواډ بادشاه نایب ته داپیشنهاد وکړ چې دپرتگال پادشاه لپاره داراکان ټول سلطنت تر قبضې لاندې کړي ولی ده لکه چې ویل کیږي دغه پیشنهاد دغورو او کښی له مخی رد کړ، ولی نه غوښتل چې ددې داره مارانو مشر ته چې زښت ډیر قوي او مشهور شوي و، او حتی دپادشاه دپوې لور سره یې واده هم کړی و، مرسته وکړي. دپادشاه نایب نه غوښتل چې دغه لوي کار دباستیان کوشانو (۶۹) غونډې پر یې نښه سره سره ترسره کړي. دا دتعجب خبره نه ده ځکه هغه پرتگالیان چې په هندوستان کی پراته دي دهمدې علتونو له مخی یې ډیر قیمتي چانسونه دهغه پرتگالیانو پشان چې په جاپان، پېگو، حبشی او نورو هیوادونو کی پراته دي له لاسه ورکړي دي. ممکن دادې وجهی نه وي چې دوي ته خدای تعالی عادلانه په قهر شری دی، لکه څنگه چې دوی په خپله هم پدې اعتراف کوي او په نتیجه کی دوی ددښمنانو ښکار شول. په هندوستان کی دپرتگالیانو حثیت دومره لږیدلې ای چې حدته لري. زه نه پوهېږم چې دالریډلی حثیت په بیاپورته کړي که نه. خوردا معلومه ده چې دوی پخواله هغه چې دې چټلی ته راورسیږي ټول د دوی په مخکی لږزیډل. دوي په مرتقرب، نیکڅ خوی او شاهکار یو کی دټولونه وتلی وو، تېنگڅ عیسویان وو، بی حده دولتمن او دهند ټولو حاکمانو ددوی دوستی ته سترگی په لاروې. همدې داره مارانو به هغه رخت کی دسندیف جزیره چې دگانگه دریاب په خوله کی پرته ده او ددې دریاب تصرف لپاره رټه مهمه او گټوره نقطه ده قبضه کړه. همدلته مشهور راهب فراخوان دشو کالونو په موده کی دیوه کوچنی امیراتور غونډې رول لوبا وه او بیا خدای پوهیږي په کوم ترتیب سره وکولای شول چې دچوړنی دقوماندان څخه ځان تیر کړي. همدغه

داره ماران بیاډاکی ته راغلل چی له هغه ځایه په خپلو بیړیو گالیاسو کی سلطان
 شجاع اراکان ته یوسی . لکه څنگه چی مونږ مخ کی وویل دوی وکولای شول
 دسلطان شجاع څو صندوقونه مات کړي اودهغه څخه زیات شمیر قیمتی گانۍ
 غلاکړي . څه یی خرڅ اوزیانه برخه یی په اراکان کی تقریباًفت له لاسه ووتل .
 ځکه ددې قیمتي گانو زیاته برخه دهغو چالاس ته ورغلی و ، چی هغوی اساساً د
 دوی په ارزش نه پوهیدل . دغه قیمتی گانې تقریباً ټول دهالنډیانو لاس ته ورغلل .
 دوی دې جاهلانو غلوته ویل چی ددوی الماس نوم دي . او کوم قیمت چی
 دالماسو په مقابل کی ورکول کیږي هغه اساساً دکلکو الماس بیه ده . لنډه داچی دوی
 څرکاله پرله پسې په بنگال که مغلوته زحمتونه ورکول ، هغوی یی مجبورول چی
 هلته په دایمی صورت زیات شمیر محافظه کاران په ټولولارو کی ودروي . زیات
 شمیر پلي عسکراو یو کوچنی پوځ دگالیاسو بیړیو سره ددوی دحملار په مقابل کی
 هلته وساتي . ولی ددې سره سره دوی سخت خطرناک چورونه اوداره ماری کولی .
 تردې اندازې لکه چی ماوویل آن دهیواد منځ ته به دننه ورننوتل ، دمغل په پوځ
 باندی به یی ملنډې وهلې اوپه نتیجه کی دومره زړورماهر اودومره دوسلی په استعمال
 کی تکره شول چی څلور وېنځو کسو دمغلو په گروپیزو بیړیو باندې چي شمیر به یی
 ۱۴ — ۱۵ ته رسیده حملی کولی په پای کی به فتح هم ددې داره مارانو وه . مغل به
 یی چور یابنډي اویایی له یوه مخه دبحر تل ته وغورځول . بنایسته خان ټوله توجه
 دې داره مارانوته راوگرځوله . کله چی دوی بنگال نه راکوز شونو دافصله یی وکړه
 چی هیواد ددې طاعون نه چی دډیری زمانی راهدې خوا یی دافلاس خواته را کشوي
 خلاص کړي . ده دانیت درلود چی لدې کاره وروسته مخ
 په وړاندې ولاړ شي اراکان په پادشاه حمله وکړی . داورنگ زیب امرهم
 همداسی وچی غوښتل یی دسلطان شجاع او دده دټولې خلیخانې دویو بدل ځنی

واخلي دكوم سره چي هغه بادشاه په ډيره بي رحمۍ او ناخوانمردۍ سره مقابله وکړه او دی غله بادشاه ته دارښيي چي دشاهي کورنۍ غري په هر ډول شرايطو کي چي وي، وي به، ولي دوينو توپول يي نابخښوونکي گناه ده. www.libtsol.com.cn

ارس به پدې خبرې وکړم چي ښايسته خان څرانگه خپل پلان تر لاس لاندې ونيو. دی ښه پوهيده چي دبنگال نه ترا راکانه پورې سپاره پوځونه دوچي لاري نه بيول نه يوازې ممکنه خبره نه ده بلکه دپلي پوځ بيول هم هلته اسانه خبره نه وه ځکه په منځ کي زياتي وبالي، کانالونه دريابونه، دسرحد سره بالسکل نژدې بهيزي ددې نه علاوه دغه داره ماران چي مخکي مونږ خبره ورباندې وکړې پوره قوي دي او کولای شي چي دبصري لاري نه دپوځ او مال مانع شي. لدې کبله ښايسته خان دافيهله وکړه چي دې پلان ته دهالنډيانو توجه را جلب کړي.

دې کار لپاره يي خپل سفير باتا ويا ته روان کړ او داسي ورته وويل چي په معلومو او څرگندو شرايطو سره دکمپني جنرال سره تړون لاس ليک کړي چي دگډو کوښښونو په مرسته داراکان ټول سلطنت قبضه کړي.

باتا توي جنرال پوهيده چي دا کار کيدونکي دي او دپلي خوا به دا امکان هم ورته پيداشي چي په هند کي دپرتگا ليانو حثيت بيخي تباه کړي اوهم به کمپني لدې درکه زياتي پسي او دولت لاس ته کړي.

ددې مقصد په اساس يي دوې نظامي بيړۍ بنگال ته واستولي چي دمغلو دپوځ راورلو لپاره زمينه مساعده کړي. پخوا له هغه چي دهالنډيانو نظامي بيړۍ راورسيږي دادي وگورئ ښايسته خان څه وکړل: ده څلوي بارورونکي بيړۍ او زيات شمير گلياسي بيړۍ دپوځ ورلو لپاره تيارې کړې. دبصري غلو مخه يي وتړله اوهم يي پرتگاليان داره ماران داسي وپوهول چي گويا اورنگزيب کوشش کوي داراکان بادشاه په مقابل کي جنگ وکړي او دهالنډيانو ډير قوي

پوځ را نږدې کيږي او دوي ته (پرتگاليانو) ته داموقع ورکوي چې دخپلو ماشومانو خپلخانو په آينده باندې دمعقوليت له مخې ښه غور وکړي. که چيرې دوی وکړای شي چې داراکان بادشاه نوکري خوشی کړي او داوړنگنگ پاياب وکړي غوره کړي نوښايسته خان به ددوي لپاره ښه شرايط برابره کړي. هر څومره ځمکې چې غواړي په بنگال کې به يې هغوي ته ورکړي اوضمناً دموجوده معاش په اندازه به اورنگ زبت دوي ته دوه چنده ورکړي. دامعلومه نه وه چې دې رعدو اوتهديدونو ددوي په ماغزو تاثير وکړ يا داچې په تصادفي ډول پدې وخت کې دوي داراکان بادشاه يو مامورو واژه او دسزا څخه ووبريدل. واقعيت چې هر ډول وي وي به ولی دا بايد وويل شي چې دوي په لومه کې ولويدل اوپه يره رڼا ورځ په دوي باندې داسې ويره ولويده چې دځان خلاصولو لپاره په ۴۰-۵۰ گالبياسو کې کښينا ستل دبنگال په لوري ښايسته خان ته راوخړخيدل. په پرتگاليانو داسې ترس راغلی و چې يوازې دماشومانو اوښځو دخلاصون په فکر و نوري هېڅ له ځان سره بيريوته پورته نه کړل ښايسته خان دوی په خلاصه غيږ استقبال کړل او دمهر بانو نوازشونو باران يې ور باندې شروع کړ. ټولوته ئې په دکن کې ځای ورکړ پوره لوړ معاش يې ورته حواله کړ، ولی داستراحت موقع يې ورنکړه لاس يې دخپل فوځ سره يوځای کړل دسنديف جزيرې محاصرې لپاره يې چې داراکان بادشاه په تصرف کې وه، روان کړل. هغه ځايه ټول فوځ پلې اوسپاره چيتا کونگ ته ورپورې وتل. پدې وخت کې دهالنډيانو ددې نظامي بېړۍ هم را ورسيدې آما ښايسته خان اوس پدې فکر رچې دهالنډيانو دمرستي نه پرته کولای شي په ډيره آسانی سره دښمن مغلوب کړي دهالنډيانو دبېړيو عمليه يې په ډير ممنونيت سره رخصت کړه. دغه دوه بېړۍ دخپلو کپتانانو سره ماته بنگال کې وليدې، ولی ښايسته خان په کور ودانې اوسوغاتو هېڅ خورشحاله نه و.

دبحری غلو په حمله دومره باید وویل شی چی اوس کله چی ددوی ښځی
 ماشومان دښایسته خان په لاس کی دي نوداتمه ورسره نشته چی بیابه یو وخت هغه
 پخوانی ځای چیتا کونگ ته ورستانه شی. دوی اوس دښایسته خان پکار نه دي.
 ښایسته خان په خپلو وهدوچی دوي ته ورکړې وی ملنډې وې دوی سره اوس داسی
 رویه کوي کومه چی لازمه وه. په میاشتمیا شتوی تنخواه څنډي، مړ دار او
 خاینان یی بولی. داځکه چی دوی داعتماد وړ نه دی، داځکه چی دوی هغه څوک په
 میدان پریشود. دکریم چی دوی په کلونو مالگه خوړلی وه. تاسی به اوس وونی چی
 ښایسته خان ددې پستانو کار څنگه ورتمام کړ، چی هر رخت بهی کوز بنگال تالا
 کاوه. دابه وروسته وگورو چی داراگان بادشاه په مقابل کی دښایسته خان پلانونو سره
 بخت څومره ملگر تیا کووي.

څلورم داورنگ زيب د وړ ځامنو سلطان محمود اوسلطان معظم حادثه ده
 لومړی خولانراوسه دگوالیار په کلا کی بندي ساتل کیزی آما سړی په هغه آوازو
 باور وکړی چی دخلکو په منځ کی خپرې دي، نو اورنگ زيب نه غواړي ده ته
 پولست ورکړي. بلکه عادی څښاک چی دهغه ځای بندیان یی په ښی می مجبور یزي
 ده ته هم ورکول کیزی. آما دسلطان معظم په باره کی دا باید وویل شی چی دی هر
 وقت خیر او تعدل سیمبول گڼل کیدای شی. ولی داچوته نه ده چی دی په کرمو مهمو
 توطیو باندې لگیدای که نه. کله چی اورنگ زيب دمرگ په حال کی و، آيا ده دخپل
 زوي څخه کوم داسی کار ولید که نه چې شک راپاروي. یا چی اورنگ زيب ممکن
 غوښتل ده زړ ورتوب او اطاعت از مویشت کړي. په هر صورت. یوه ورځ
 اورنگ زيب دتولر امیرانو په حضور کی سلطان معظم ته امر وکړ چی دغرونو
 څخه را کوز شوی زمري مړ کړی کوم چی کلیوته ډیر تارانونه رسوی. ولی دا امر
 یی ورنکړ چی ده ته لوی جالونه ورکړی چی عموماً دداسی خطرناک ښکار په مقابل

ورځځه استفاده کيڙي دښکار لوی آمر غوښتل چی فوراً سلطان معظم ته جالونه ورکړي اما اورنگزيب هغه ته داسی وويل : « هغه وخت چی دی شاهزاده وېداسی وختونو کی یی بی له وسایلو نه کارونه کول. » دسلطان معظم بخت ته گوره چی زمري په آسانی سره ښکار شوتش دده خو کسانو تېونه واخستل اوڅو آسونه ئي پکی مړه شول. دزمري نیول دسلطان معظم لپاره هم بی خطر نه و، ځکه چی زخمی زمري دده دپیل په سر باندی ورتوب کړ چی نزدې وپخپله ده ته کلي تاوان ورسوی. ددې پېښی نه راپدې خوا اورنگزيب دسلطان معظم پدې میرانه باندی سترگی نه پټوی حتی ده ته ئي د دکن اداره په لاس کی ورکړه اما دا باید هیڅه نه شي چی ددې منطقی محدود قدرت اولز هایدات اورنگزيب ته ډاډ گرینه ورکوي چی دده څخه هیڅ خطر احساس نکړي.

پنځم دکابل صوبدار محبت خان پښه ده اورنگزيب بالاخره دی لاسی ولایت څخه ویوست. محبت خان یی دمهربانی له مخی عفو کړ، ځکه اورنگزيب نه غوښتل دومره شجاع عسکري قوماندان چی په ډیره میرانه سره یی دخپل نیکوکار یادار شاه جهان څخه دپاره کو له له لاسه ورکړي. اورنگزيب دچی سامسنگ په ځای دگجرات صوبه دار وټاکه، اوجی سامسنگ یی دکن ته دجنگ لپاره روان کړ. حقیقت دادی چی دمحبت خان رت قیمتی سوغاتونه روشن آرابیگم اوپه خپله اورنگزيب ته چی ۱۵ ۱۶ زرو روپۍ طلا یی روپی کیدې اوهمدا ډول ایرانی اوسبان او آسونه چی په دغه سوغات کی شامل وو، دده په مقرری کی بی تأثیر نه و. دکندهار سلطنت چی دکابل صوبی په مقابل کی پروت دی اوس دپارس په لاس کی دزه غوړم دله په یوڅو کی کرښو کی دهغه سلطنت په هکله خبری وکړم ځکه زما په فکر دالته خبرې به تا یخ لپاره گټورې اوهم به دامکان پیدشی لکه څنگ چی لازمه ده دهغه وطن سره اوستونکی اشناسی. دغه سیمه دهندوستان اوپارس دواړو

لپاره دهلاقی ورمنطقه ده زما په فکر دپارس او هندوستان انترستونه کندهار په باره کی دهیچا لپاره واضح نه دي کندهار محکمه اومهه کلاده چی ددغه ښکلی اورب شتمن سلطنت مرکز دی . دغه محکمه کلا په خپله هم کندهار نوميزي پلدي ور وستوپړيو کی کندهار دمغلو اوپارس ترمنځ دلویو جنگونو سبب شو . ځکه روار وخواو دکندهار دعوا کوله دهند وستان لوي پادشاه اکبر په زور سره کندهار دپارس څخه راوړيو اودخپل ټول ژوند په موده کې یی کندهار په لاس کښی و .

شاه عباس دپارس مشهور بادشاه داکبر زوی جهان گیر نه کندهار ونيو .

دشاه جهان په وخت کی کندهار بیا دپارس دلاسه ووت شاه جهان البته کندهار دقوي په زور سره نه ، بکه دکندهار گورنر علی مردان خان دخیانت په مرسته دکندهار کلا لاس ته کړه او ورپسې په خپله علی مردان دخپلو دښمنانو دتوطیښوله ویرې نه دمغلو خواته راتیر شو . لدې پېښي نه څه موده وروسته کندهار (۶۵) بیا محاصره شواو د شاه عباس زوی دمغلو څخه خلاص کړ . له دې مودې وروسته بیا

بیا دوځله کندهار دشاه جهان له خوا محاصره شو اما دښار په فتح بریالی نه شوه لومړي ځل ښار پدې سبب فتح نه شو ، چی دایرانی امیرانو په منځ که چی دمغل سره نو کړي کوي لوی اتحاد نظر موجود ، اوهم یی په پارس باندې زړه خپه کیده دا ایرانی امیران چی دمغلو نو کړي کوي په دربار کی له نور و ټولو امیرانو څخه قوي دي داچی دغه ټول ایرانی امیران دپارس پادشاه ته ډیر داحترام په سترگه گوري اردکسندرهار دمحاصره په وخت کی دغو ایرانی امیرانو په گډه سره ډیرست کار کاوه اونه یی غوښتل چی راجه روپ پسی ولارشی کوم چی دغرونوله خوا په ښار ورغی اونزدې و چی دښار په دیوال باندې بیرغ ودروي .

دوهم ځل داورنگ زيب کینه او حسد ددې باعث شړل چی کندهار فتح

نه‌شی ځکه هغه ونه غوښتل دهغه کنبه وڅخه تیرشی چی مونږ فرنگیانو، فرانسویانو
انگریزانو، پرتگالیانو او جرمنیانو په توپونو سره جوړ کړي و .

www.libtool.com.cn

داورنگک زيب کينی از حسد هم دليل درلود . هغه نه غوښتل چی دکندهار دفتحی نوم د
داراشکوه په شهرت و راضافه کړي ، چی ددې اقدام مبتکر گنل کیده، اوپدې وخت
کی دخپل پلار شاه جهان سره په کابل کی ناست و . ددې وروستیو کورنیو جگړو نه
څو کاله دمخه شاه جهان غوښتل چی دریم ځل کندهار محاصره کړي ، ولی ددې فکر
څخه امیر جمه منع کړ او دا مشوره یی ورکړه چی خپله قوه ددکن خواته متوجه
کړي . په خپله علی مردان خان شاه جهان ته دکندهار د محاصرې مشوره نه ورکوله
او هغه ته یی دا څو ټکی داسی وویل چی زه یی عیاً دلته راوړم .

«اعلیحضرتا ! که هالته زما غوندې خاین نه وي کندهار به هیڅکله فتح نه کړې

آیا ناصو څه خیال لرئ چی هیچ ایرانی ځان سره بونه ځی ؟ »

بالاخره اورنگک زيب هم لکه نور په وروستیو کلونو کی د کندهار محاصرې

لپاره تیاري نیوله . دا معلومه نه ده چی دپارس پادشاه په لیکونو کی اورنگک زيب
توهین شوی و که نه ، آماده دپارس صفیر تربیت خان سره تحقیق آمیزه رویه کوله
هغه یی توهیناوه ، کله چی دپارس پادشاه دمرگ خبر اورنگک زيب ته راورسیده
دخپل نیت څخه یی لاس واخیست او ویل یی (البته دا دیقین څخه ډیر لیرې ده) دی
نه غواړي دپارس نوی پادشاه سره چی بالکل ماشوم دی وجنگيزي . اگرچی شاه
سلیمان ته چی تخت او تاج په میراث رسیدلی او زما په خیال ۲۵ کلن ځوان دی .

شپږم دهغو کسا و خبری وی چی اورنگک زيب سره یی په پوره وفاداری

نو کړي کوله او تقریباً ټول دده له پاملرنی نه لویي ته رسیدلی وو . په خپله اورنگک

زیب دوي ته لوړ منصوبونه ورکړل د مثال په طور د ده ماما ښایسته خان چی لومړي یی د دکن گورنر او هسکري قوماندان مقرر کړ او بیایی د ښکال گورنر په حیث وټاکه . میر خان یی د کابل صوبدار ، کلید الله خان د لاهور گورنر ، میر بابایی په الله آباد کی ، لښکر خان په پټه کی د الله ویردي خان زوي چی پخوا یی د سلطان شجاع سره نوکري کوله دسند گورنر ، فاضل خان چی په خپلو مشورو او چالاکیو یی اورنگزید زیب سره زیاتی مرستی وکړې د خان زمان رتبه چی د شاهي کورنی لوی امر بلل کېږي ، دانشمند خان د ډیلي گورنر . . . وټاکل . اما څرنګه چی دانشمند خان یا په علومو او یا په څار چی کار ونوړله پسی مصروف وي ، نو اورنگزید زیب د خاص احترام او امتیاز له مخی چی هغه ته قابل شو دا اجازه ورکړل شوه چی ه پادشاه دستري مه شی لپاره هره ورځ دوه ځلی یا دوه کرتی مجلس ته حاضر نه شی او د تنخواه څخه به یی «هم څه نه گرځول کېږي . دې مجلانونه ورنگزید هیواد د همنعنی له مخی ضروري دي . که چیرې بل کوم امیر حاضر نه شی نو د تنخواه یوه برخه به یی دغیر حاضري له امله گرځول کیږي .

دیانت خان یی د کشمیر گورنر وټاکه . کشمیر یو کوچنی سلطنت دي چی فتح کول یی تقریباً ناممکن دي وای اکبر بادشاه هغه په چالاکی سره لاس ته کړ . کشمیر د هندوستان یو کوچنی جنت دی چی څانګه خپل تاریخ لري او په خپله ژبه سره لیکل شوی دی . زما سره د کشمیر تاریخ مختصره ترجمه په پارسی ژبه شته چی د جهان گیر په امر سره ترجمه شوی و . د دغه دولت حاکمان ډیره پخوانی او زده سلسله لري او کله کله دومره قوي کیدل چی هندوستان به یی ترسیاونه پورې نیوه . نیابت خان چه د کاجوي او سمانګر په جګړو کی د اورنگزید زیب په طرفداری پوره میرانه ښودلی وه

له کشمیره بدل کړ. دا به ورسته نه وي که چیرې خوک بادشاه پدې ملامتوي
چی ولی چی. دده دخلمتونو مجرا اورنکړه. دجيون خان او نظیرخان په هکله مونږ
دوېره ویلای شو چی لومړي دخپل «خدمت» بدل بیا مونږ www.آباددولهمسري.com په باره
کې هیڅ معلومات نشته چی هغه سره څه ډول معامله وشوه.

دجسوانیت سنگک او چی سنگک دجال دتشریح په باره کی لږ مشکلات شته
دي. زه غواړم چی دهمدغه شیانو ته لږ تفصیل ورکړم. دبېجا پور یوبت پرست
باغی وکولای شول چی دبادشاه یو څو مهمې چونې او بحري بندرونه قبضه کړي
ددې سړي نوم سیواجی دی چی سیوا دبادشاه معنی ورکوي. دپرمیرانی بی اندازې
محتاط زړه ور او متنها تشبکهاره انسان دی. ده په دکن کی دبنایسته خان لپاره دومره
سرگردانی راپورته کړې چی دا سرگردانی دبېجا پور راجه نه چی دهغه ټول پوځ
او راجه گانو سره چی زیاتره دضرورت په وخت کی په یوه مخاذ کی دریزي هم
زیاتی وې دسیواجی زړ ور توب دې درجې ته ورسیدچی باوجود ددې چی بنایسته خان
په اورنگ آباد کی ځان سره قوي پوځ او زیاته خزانه لرله، ولی بیا هم ددې سره
سیواجی غوښتل چی هغه په ډاک غلا کړي. سیواجی به بی شکه خپل مرام تر سره
کړی وای که چیرې افشاء شوي نه وای. یوه شپه دمخه سیواجی دیوه تکر ټولگی
بیره دبنایسته خان آرامگاه ته ورننوت. بنایسته خان زوی دمداغی په رخت کښی
روڼل شو او پلاری یی سخت ټپي شو. سیواجی روغ رمت خپل ځای ته راستون
شو. ددې یی درکه زړ وړ انسان ناکامی دده هیلې مړې نه، بلکه لاپسی زړ ور او
مهمو کارونو ته یی لاس وچو.

ده په خپل سرکی یی درکه خطرناک فکر گر ځاوه او هغه یی نسبتاً ښه تر
سره کړ. ده دخپل پوځ څخه دې زړه تکره کسان غوره کړل یی له شر وښوده
دهغوی سره روان شو. په لار کی یی د اواز خپره کړه چی دی داورنگزب دبار

ته ور روان دي. كله چي سورت ته رانږدې شو (سورت د هندوستان مشهور اورت شته من بندر دي) ددې په ځای چي دهغه نه په څنگ تير شي لکه څنگه چي دهغه ځای لوي امر ته اطمینان ورکړ شوی و. په ښار ئي حمله وکړه پدې ښار کي درې ورځي پاتي شو. ددې لپاره چي دهغه ځای اوسيدونکي دې اقرار ته مجبور کړي چي هلته دخزاني درک وروښيي وټولو لاسونه او پښي يې ور پرې کول. د ښار په پاتنه يې پيل وکړ. کوم شيان يې چي ځان سره ور لای شول وای خستل او باقیمانده شيان يې ټول وسوځول. لدې داره ماري نه وروسته يې له کومه مقاومته خپل ځای ته راستون شو. د څلور ميلونو په اندازيې طلايي نقره يې پسي مرغاري، ورنه مين توکران نازکي او نور قيمتي شيان په ولجه راوړل. د سيواجي ددې دور کار و په باره کي جي سامسنگ هم تر شک لاندې رنيول شو. لدې وجهي نه اورنگک زيب د دکن څخه راوغوښت اما هغه ددې په ځای چي پيلي ته ولاړ شي خپلي منطقي ته راستون

شو. مادا بايد ويلي وای چي د سورت د چور په وخت کي سيواجي د يوه مذهبي انسان په صفت د محترم مذهبي پلار او مراسيا راهب ميشونر کورونه له چوره معاف کړل او هم يې امر ورکړه چي دهغوی په دارايي باندې غرض ونه نيسي. لکه څنگه چي هغه ويل فرنگيان، روحانيون خيرخواه خلک دي. د هالنډيانو د مرحوم لوي دلال کورني هم چور نه کړه. ځکه پدې پوهيده چي هغه ټول ژوند دخپلي دارايي نه غريبانو ته خير اوتو ورکول. د هالنډيانو او انگرېزانو کورونه يې هم چور نه کړل. البته دانه دروحيانو په شان د مذهب له مخي بلکه پدې سبب چي دوی په رته ميرانه سره دخپل ځان څخه دفاع کوله. د دښمن په مقابل کي تينگ ولاړ. ونو. خصوصاً انگرېزانو دخپل ځان په دفاع کي تر ټولو زيات جنگيدل دوی خوبيري خنکونه کي راوستی، کوم چي په بندر کي ولاړې وې. دې کسانو په دفاع کښي معجزه کوله. دري نه يوازې خپل ځانونه بچ کړل، بلکه يوڅو نورو

ورنزدی کورنه یی هم له چوره خلاصه کړل. خصوصاً یو یهود چې د گانسانینو پل
 څخه یی قیمتی جواهر راوړي وو او غوښتل یی چی هغه پاورنگ زيب باندې خرڅ
 کړي دسیواچی دلاس نه خلاص شو. ده په دفاع کی د نورو پولو څخه جوت فرق
 درلود. ددې په لځای چی په خپلو جواهر و اعتراف و کړي دائی غوره و بلله چی دا
 لځاي خپل سردسپمن د تیرگي لاندی کیزدی داډول کار یوازی یهود کولای شی
 چی بخل یی په ذات کی اخپنل شوی وي.

اوس به دجی سنگ خبره رواخلو. اورنگ زيب ده پدې را ضي کړ، چی
 دپوڅ د قوماندانی سره یو لځای دکن ته وخوځیزي. سلطان معظم یی هم ورسره
 ملگری کړی ولی هیڅ قدرت یی هغه ته واکر. چی سنگ یرتولو پخوا په پوره میرانه
 سره دسیواچی کلا محاصره کړه ولی داچی دی دهرچا څخه په خبرو کولو کی
 ماسترو، نویی کولای شول چی سیواچی دوکلا تسلیمو لوته راضی کړي، اوهم
 یی سیواچی د بچاپور په مقابل کی داوونگ زيب اورې ته راوگرځاوه. اورنگ زيب
 سیواچی دراجه په حیث اعلان کړ. دی ئی ترخپل حمایت لاندی ونیو اوهم یی دده
 زوی ته دامیری لریه تنخواه وټاکله. اورنگ زيب غوښتل چی څه موده ورسته د
 پارس سره جنگ شروع کړي نو بیا پدې مقصدی سیواچی ته یر څوډیر مهر بان
 لیکونه واستول چی په هغه کی دسیواچی شجاعت، سخاوت، صبر او تحمل ستایل
 شوي و. اودا خواهری یی هم تری کړی و، چی دجی سنگ په مرسته دهلی ته راشی
 داوونگ زيب نژدې خپل ښایسته خان چی پدې وخت کی په دیلی کی و، داکوشش
 یی چالان کړ چی اورنگ زيب دسیواچی مرگ ته راضی کړي کوم دده دزوی
 قاتل او ښایسته خان ئی ټپی کړ اوهم سورت چور کړی و. یوه شپه ماښام څلور و
 امیرانودسیواچی خیمه احاطه کړه. اما هغه وکولای شول چی ځان په بدله جامه کی
 خلاص کړي. دې پېښی په دربار کی زیات ځال مغال را پورته کړ، او توادجی سنگ

مشرزوی په دې کار کې شریک باله. جی سنگت چې د پېښې نه خبر شو او پوهیده چې اورنگ زیب دده په زوی باندې سخت په قهر دی دربار ته ورتگ نه یې ډډه وکړه شپه ورځ یې د ځان محافظه کوله. ویریده چې ممکن اورنگ زیب ددې بهانې نه استفاده وکړي او په منطقه به یې د حملې امر ورکړي. جی سنگت د همدې ویرې نه دکن ته ولاړ چې هلته خپله منطقه وساتي اما لارامپور ته نه ورسیدلی چې په لاره کې مړ شو.

اورنگ زیب نه یوازې د سرې سینی نه کار واخست، بلکه دده زوی ته یې د جی سنگت د مړینې په مناسبت تسلی ورکړه او هغه پخوانی تنخواصی ورته مقرر کړه. ډیر خلک دا خبره تایدوي چې د سیواجی په تېښت وکې په خپله اورنگ زیب لاس درلود. ځکه په دربار کې د سیواجی ساتل نور ممکن نه وو. د دربار ټولو شخصو دده په مقابل کې سخت حساسیت درلود اولیدلی چې همدې صری ددوي دوستانو او خپلوانو په وینو لاسونه سوه کړي وو.

اوس باید بیرته دکن ته راوگرځو. دغه منطقه چې تقریباً څلویښت کاله د تیاتر غونډې د جنگ میدان گرځیدلی ده او ډیر ځله دمغلو په منځ کې د مخالفت اصلی عامل شوی ده همدا ډول د گولکنډې او بیجا پور تر منځ په همدې منطقه باندې وهل ټکول روان دي او یا دنورو ورو بادشاهانو تر منځ یې بی اتفاقی راپورته کړې ده ددې اړاره چې په اصلی عامل پوه شو نو لازمه ده چې د مهمو پېښو سره اشنا شو کومې چې پدې هیواد کې منځ ته راغلي دي، او هم د هغو بادشاهانو حالت سره چې دغه منطقه اداره کوي.

که چیرې د هندوستان په ټوله عظیمه جزیره اما باندې د کوم بیس خلیج نه تر بنگاله پورې چې د جاگانات ښار ته نږدې پروت دی اوله هغه ځایه د کومو رین

دماغي پوري (تش دځينو غريزو برخونه پرته) خطه راويستل شي دا ټوله عظيمه جزيره نما تقريبا ۲۰۰ کاله دپوه واحد پادشاه له خوا اداره کيده او دغه پادشاه زښت ډير قوي و. په اوسني وخت کې دغه عظيمه جزيره نما دخو واکمنو په منځ کې ويشل شوې ده چې هر يو يې ځانته بيل مذهب لري. ددې ويش علت په خپله د هغې عظيمې امپراتورۍ وروستۍ پادشاه رامراس وه. ځکه ده خپل درې گرجي مريان له حدنه زيات لوړ کړل، هريوه ته يې گورنري ورکړه. لومړۍ يې ددکن گورنر وټاکه. پدې منطقه کې دولت آباد ته نږدې آن تر باداره، پرندي سورته او تر بداره پورې سيمې شاملې وې چې اوس دلوې مغل په لاس کې دي. دوهم مريسي ته يې دبيجا پوري سلطنت مربوطې سيمې ورکړې. دريم يې د گولکتيدي سلطنت مربوطو سيمو گورنر وټاکه. دغه درې واړه مريان يې حده دواتمن او زښت ډير قوي شول. دمغلو زياتره برخه چې د رامراس په نوکړۍ کې وو، ددې مريانو حمايه کوله. ددې کار اصلي علت داوچي دغه درې واړه مريان دپارسيانو په شان شيعه گان وو (دوي نه شواي کولای چې حتی که غوښتي يې هم وای چې دبت پرستانو دين ومني. ځکه بت پرستان دا عقیده لري چې آسماني قانون يوازې د دوی لپاره دی) دوی بالاخره په گډه سره شورش وکړ رامراس يې مرکزي اړهريو خپلې منطقي ته راستون شو. هلته يې ځانونه بادشاهان اعلان کړل. درامراس اولادې نور دا قوت ځان کې نه لیده چې د دوي په مقابل کې وجنگيزي. تش يې په هغه برخه اکتفا وکړه کومه چې د دوی په تصرف کې وه. دا هغه علاقه ده چې اوس يې خلک کرناټيک بولي او زمونږ په نقشو کې بهاگ نگر (۵۷) نوميزي او تر نن ورځې پورې دوی هلته راجگان دي.

دهندوستان پاني برخه دنورو راجه گانو - نايکانو (۶۷) او کوچنيو پادشاها

نو تر منځ وويل شوه دغه درې گرجي مريان او د دوي اولاده کله چې په قدرت

باندې ولاړ و ټول وخت يې په خپلو کي تما سونه درلودل . دمغلو په مقابل کي
 په لويو جنگونو کي په گډه جنگيدل . اما کله چي دري يوازي دخپلو ملکونو په
 غم کي شول ، زړي ددې نفاق عواقب احساس کړل مغلو ددې وضعي ته استفاده
 وکړه ۳۵ - ۴۰ کاله پخوا دوي وکولای شول چي دنظامشاه پادشاه چي د لومړي
 گرجي مړي پنځم اوياسپږم نسل دی ټوله پادشاهي تصرف کړه او په خپله دی هم
 د دولت آباد په مرکز کي بندي گير شو ، او بيا لږه موده وروسته هلته مړ شو . (۶۸)
 د گولکهندي پادشاهان پدې وخت کي نسبتاً په پښو تينگ ولاړ وو ، ولي بالاخره دوي هم ونه
 کولای شول چي دمغلو طاقت ته ځان تينگ کړي . مغل داوخت د گولکهندي او
 بيجا پور سره په مبارزه لگياو او پخوا له هغه چي په آساني سره گولکهنده لاس ته
 کړي غوښتل يې چي له دوي څخه دامير ، پرندې ، بيدار او يو خونوړې چوڼي
 واخلي . ولي د گولکهندي پادشاهان دير چالاکه او درلتمن وو ، دوي په پټه سره د
 بيجا پور پادشاه ته دپسو مرسته ورکوله ترڅو بيجا پور وکولای شي دمغلو مخنيوی
 وکړي . دبلې خوانه د گولکهندي پادشاه پوخ پوخ درلود چي هروخت چگري
 ته تيار و ، او کولای يې شول چي ضرورت په وخت کي يې له معطلې دمغلو په مقابل
 کي د بيجا پور سرحد ته رانږدي کړي . گولکهندي مغلو ته دابنودل چي دوي نه
 وازي دخپل ځان مدافعه کولای شي بلکه که د بيجا پور پادشاه وغواړي دهغه
 مدافعي لپاره په لازم وخت کي لاس په لاس کومک رسولای شي . دبلې خوا دا
 خبره بايد وشي چي گولکهندي کولای شول دمغلو پوخ لويو قوماندانو ته په پټه
 سره بدې ورکړي ترڅو هغوی دربارديته تشويق کړي چي بيجا پور سره ونښلي .
 ځکه چي هغه ځای دولت آباد ته نسبتاً نږدې دی . بل داچي د گولکهندي پادشاهان
 مغلو ته هر کال وطني نادر مصنوعات يوځا پيلان چي دپينگو اوسيارن څخه يې راولي
 او يوه برخه نقدې پيسي دسوغات په توگه ورکوي . بالاخره مغل دې سلطنت ته

تقريباً دخيلي سيمي په سترگه گوري . دغه لوی سوغاڼونه يابه بل عبارت باج دهغي موافقي له مخي اورنگ زيب داوسني بادشاه سره تړلی ده . کله اورنگ زيب گولکهنډه محاصره کړې وه او دهغه په باره کي ماپخوا خبرې کړې دي . بل داچي د گولکهنډي پادشاه د دولت آباد نه تر گولکهنډي پورې دمغل په مقابل کي کوم سنگر هم نه لري چي دهغه څخه کارواخلي مغل دافکر کوي چي که چيرې دې ټولۍ قوي نه کار واخلي نو کولای شي چي دغه پادشاهي په يوه لښکر سره ونيسي . زه فکر کوم چي مغل به دا کار لاپخوا کړي وای که د بيجاپور پادشاه څخه نه ويريده . که چيرې اورنگ زيب خپلي قواوې د گولکهنډي په مقابل کښي و دي وي د بيجاپور پادشاه به بي له شکه په دکن ورنفوشي . اورنگ زيب پدې ښه پوهيزي چي دلته دخپل ځانگړي امنيت لپاره د گولکهنډي پادشاهي يوازې توب ډير مهم دی .

د پورتنی تفصيل نه و وسته اوس کيدای شي چي لږڅه د گولکهنډي پادشاه په انترستونو ، دمغلو سره دده په روابطو او بالاخره په هغو عاتونو باندې چي دده د پادشاهي ستنې ورباندې ولاړې دي پوه شو . ددې سره سره زه بيا هم وينم چي د دغه سلطنت وجود سخت په تزلزل کي دی . ځکه د اښکاري چي ننۍ پادشاه د اورنگ زيب او امير جمله سره د جگړونه ووسته بالکل ميرانه دلاسه ورکړې ده . داسي جوت ښکاري چي په خپل سلطنت کي د ادارې واگي له قدرته وتلي دي . حتی دا جرئت هم نه شي کولای چي د گولکهنډي چوني نه دباندې راووشي خلک ته ځان ښکاره کړي يا دغو ښتونکو فريا دونوته دهيواددعنعني مطابق د عدالت په نوم غوږ ونيسي . دهمدې کار په نتيجه کي کارونه په ډيره خرابۍ سره په مخ شي . بلایان غريبان ځوروي ، تر دې چي پادشاه خپل احترام له لاسه ورکړی دی . دده په حکمونو باندې خلک ملنډي وهي او تقريباً د ښځي په سترگه ورته گوري . خلک چي بي عدالتي او غير انساني روپۍ نه ستوني تهر اهلې دي ، يوازې د اورنگ زيب

په خيال شپې ورځې تيرري . لنډه داچې دغه پادشاه كيدای شي سړی په لاندې فكتونو باندي محاكمه كړی .

لومړۍ واقعيت : په ۱۶۶۷ كال كې چې زه په گولكنډه كې وم اورنگ زيب ده ته فوق العاده سفير راوليزه سفير ته هدايت وركړ شوی و، چې كه چيرې د گولكنډې پادشاه اورنگ زيب ته (لس) زره سپاره دييجا پور په مقابل كې مرسته وركړي نو بايد د جنگ اعلان د گولكنډې پادشاه ته وركړی شي . دغه پادشاه د اورنگ زيب سفير ته بې سارې احترام وكړ . پخپله سفير او اورنگ زيب ته يې لوی سوغاتونه برابر كړل او هم يې داسې قرار داد ورسره لاس ليك كړ چې دهغه په اساس به لس زره سپاره نه بلكه دومره پيسې هم وركړې خومره چې اورنگ زيب غواړی ، ترڅو كولاى شي د جنگ ټول مصروفونه پوره كړي اورنگ زيب په دغه تړون كفايت وكړ او نور يې څه ترې ونه غوښتل .

دوهم واقعيت : د اورنگ زيب عادي سفير چې په گولكنډه كښې پرله پسې اوسيزی دخپل ځانه امرونه وركوي ، تهديد ونه كوي پاسپورتونه وركوي لنډه دا چې دخپل زړه بادشاه دی او هيڅوك دانه شي كولاى چې په ده څوك اعتراض وكړي .

درېم واقعيت : دامير جمله زوی محمد امين خان اگـر چې د اورنگ زيب عادی اميرانو څخه دی ، كوم خاص امتياز نه لری ، ولی د گولكنډې سلطنت خصوصاً په مسليپاتم كښې داندازې نه زيات احترام ورته كيږي . دده معتمد په مسليپاتم كې كلي واكدار بلل كيږي . مالونه اخلي خرڅوي يې . په مالونو د كې بيړی راولی اويابې استوي ولی هيڅوك د اجرائت نه شي كولاى چې دهغه په مقابل كې دگمر ك غز پورته كړي د محمد امين خان پلار امير جمله هم پخوا په همدې ډول پدې سلطنت كې قوي لاس درلود چې زمانې هغه له پښونه شو غور ځولاى .

خلورم واقعیت: هالنډيان هم پوره دا جراث کولای شی چی دهیواد ټولی

تجارتی بیرى بندرکی تال اويا تهديد کړي . بیريوته تر هغه پورې دوتو اجازه نه
ور کوي ترڅو یی خپل مقصد نه وی حاصل کړی . هالنډيان حتی د گولکهنډې
پادشاه امر ونوته غاه نږدي . یوه ورځ ما په ستر گولیدل چی دوی دانگریزانو یوه
تجارتی بیرى په زور سره د ملسپاټم په بند کی ونیوله . گورنر په کار کی مداخله
و کړه ټول ښاري ددوی په مقابل کی ودراره پدې ئی تهديد کړل چی ددوی تجارتی
نماینډگی به وسوځوي او ټول به له یوه سره ووهی ، ولی بیا هم هالنډيان د پخواپشان
بی نظمی را ولی او تجارت ته رته صدمه رسوي .

پښېغم واقعیت : حتی پر تګالیان چی په هند کی تر ټولو غریب بد بخته اویى
زړه دي اما بیا هم ځان ته دا اجازه ور کوي چی گولکهنډه په جنگ کی مصروفه
ملسپاټم اونور ټول ساحلونه په چور سره پدې بهانه تهديد کړي چي که چیرې دوی
ته د سان تومی چونی ورنسکړي کومه چی څو کاله پخوا یی په خپله رضا دغه چونی
د گولکهنډې پادشاه ورځوشی کړه . داچی اوس دغه چونی هالنډيانو ته ورکول
کيزي او همدا چونی دوی لاقوي کوي نوا د پر تګالیانو په زړه نه اواريزي .

ولی په هین زمان کی نه گولکهنډه کی ماله ډیر وپوهو کسانو نه واوریدل چی
د گولکهنډې پادشاه ډیر هښیار بولی . دوی وایی چی دده دغه کارونه یوازې
او یوازې په سیاسي غرض بنادي ، ځکه دی نه غواړي چی څو ک دځان څخه خپه
کړي : خصوصاً داوړنگ زيب شک لري کوی اوه پدې یی ډاډه کړی دی ، چی
دی د گولکهنډې (پادشاه) د پادشاهی په کارونه وکی هیڅ مداخله

نه کوي. دېلی خوا په همدې وخت کې دده زوی لویزي. هغه یی دخلک وڅخه پټ کړی دی اود هغی ورځی انتظار باسی چی خپل زوی بادشاه اعلان کړي اوبیا به داورنگت زیب په موافقو باندې ملدی ووهی که ژوندی و، وبه یی وینو.

www.libtool.com.cn

راځی اوس بیجاپور وگور وچی دده انترستونه کوم دی. د بیجاپور سلطنت هم کوشش کوي چی دخپل قدرت شته والی ته دوام ورکړي. مغلو اگرچی دوی سره جنگونه نه قطع کول اردو وارو طرفونو زور هم مساوي نه دي، ولی اصلی خبره داده چی مغلو د بیجاپور په مقابل کی هیڅکله دلوی قدرت څخه کار وانهست. داورنگت زیب لوی عسکری قوماندانان هم نه غواړي چی جنگونه زر پاي ته ورسوي، ځکه دې نه په زړه پورې بل هیڅ شی نشته کله چی سری دپوځ په سر کی ولاړوي حکمو نه کوي، خپل ځان ددربار نه لرې دیوه واړه بادشاه په شان احساس کړي. د همدې وجهی نه دغه متل جوړ شو چی «دکن ده ددوستان د عسکرو ژوند اودودی ده.» ددې نه پرته د بیجاپور هلاقی ته دمغلو دامپراتوری له خوانه ورتگ رت سخت دی ځکه چی په لار کی نه بڼې اوبه پیدا کیزی ار نه دسړیو اوحیواناتو لپاره خو راکی مواد شته.

دریم داچی د بیجاپور پایتخت دیر محکم دی. پداسی ځای کی پروت دی چی بالکل وچه اوبی حاصله منطقه ده دښار نه پرته هلته دښو اوبو پیدا کول مشکل سوال دی. څلورم داچی په سلطنت کی دیرې داسی عزیزې کلا وې موجودې دی چی هلته لارور پیدا کول سخت دي. ولی بیا هم زما په هقیده دغه سلطنت هم متزلزل دی، ځکه چی ددوی څخه پرنده ونیوله چی په هغه هیواد کښی دیدار اوداسی نورو

مهمو کلاوونيو لو لپاره دکونجی مسال لری . داخصوصاً لدې څخه هم لیدل کېږي
 چې د بیجاپور . وسقنی باشه څخه کوم نارینه اولاد پاتې نه شو . هغه څوک چې اوس
www.libtool.com.cn
 په تخت ناست دی دبیجاپور ملکي چې دگولکهندي باشه خورده په ځوی نیولی و .
 دې بادشاهه ملکي ته ددې دمهرباني اوشفقت په مقابل کې ډیره وچه رویه راخیسته .
 هغه سخت چې ملکه دمکې څخه راوگرځیده ، ده په ملکي باندې په گولکهندي
 بیړۍ کې چې هغه ئې مرکز ته ورله ناوړه ساوک شروع کړ . هغه څوک چې دې سره
 په بیړۍ کې و دهغوي څخه دملکي درې تنه ډیرخوښې شول . ځینې کسان ددې
 ناوړه رفتار له مخې دبیړۍ څخه ووتل ، اود وچې لارې نه موکړنه ترملکي پورې
 هغې پسې لاړل . دهمدې وجهی نه کله چې ملکه دمکې څخه راستنه شوه دهه یڅ
 پورې باندې خرڅه کړه ، بالاخره دهغه پر نظمې له مخې چې پیدغه سلطنت کې
 موجوده ده هغه بت پرست سیواچي چې ما دهغه په باره کې پخوا خبرې وکړې
 وکولای شول په لږه موده کې ددی سلطنت ډیرې محکمې کلاوې چې په صعب –
 العبور و ځایونو کې پرتې وې فتح کړې . دلته اوس دی ځان ډیره گچنوتی پادشاه
 غوندې احساسوي . له همدې ځایه په مغلو اوبیجاپور باندې ملنډې وهي . له سورتو
 اودگواتر دیوالونو پورې ملکونه لوتوي .

شپږم واقعیت : کله چې زه دهلې څخه ولاړم ډیرته راتگک په وخت
 کې د شاه جهان دمرگ خبرماته په لار کې راوړسید . وایې چې اورنگزیب
 د شاه جهان په مرگ باندې دومره زیات غمجن شو ، لکه څومره چې
 یوزوی د هـ لار په مرگ غمجن کېږي . داورنگ زیب په څیره کې دغم

ټولې نښې ښکاره کيدې او په هغه ساعت چي پلاريي مرشو داگرې خوانه ورغی .
بيگم صاحب امر وکړ چي جومات اوداورنگښب داستوگني ځای په اعلي قالينو
سره فرش کړي .
www.libtool.com.cn

پخواله هغه چي پو چو نې کي حرمسرای ته اورنگښب ورننوځي بيگم صاحب
ده ته په طلا و ډکه لويه تغاره وړاندې کړه او پدې تغاره کي بيگم صاحب خپل
اودشاه جهان ټول قيمتي گانې ارجوهرات اچولي وو . بيگم صاحب اررنگښب
سره په داسي نرمي او چالاکي خبرې کولې ، چي حتی اورنگښب هغه وبخښله . څه
موده وروسته بيگم صاحب داورنگښب زيب اعتماد لځان ته جلب کړ اود هغه مهرباني
څخه پوره برخورداره کيده .

زه يقين لرم چي زما دتاريخ لوستونکي اکثریت به زما په ليکنو کي هغلارې
پيدا کړې په کومو باندې چي اورنگښب تللي و . اورنگښب زيب دتاج و تخت
کتلو لپاره په ډيرو خطرناکو لارو ولاړ اود زور نه يي کار اخيست . زه دا کوشش نه
کوم چي اورنگښب په خپلو اعمالو اعمالو تېره په کړم . بلکه هيله کوم چي تر
ټولو اول دي وغندل شي اود دې دولت په هغوانور واوبد بختو غعنو باندې پوره
سوچ وشي ، کوم چي دتخت ارتاج واکداران تعينوي . خبره داده چي دلته هيڅ
داسي قانون نشته دکوم له مخي چي مشر زوی ته دتاج او تخت حق ورکړ شي ، لکه
څنگه چي زمونږ په هيواد کي موجود دی . دداسي يي قانوني او گډوډي په نتيجه
کي دولت هغه څوک گټي تر نور و قوي او خوشبخته وي . دشاهي کورني شاهزاده گان
ددې پورتنيو شرايطو له مخي دژوند دلومړي ورځي نه په دير يي رحمه ضرورت
محکوميزي . يابد تاج او تخت وگټي ، دتاج دعوا گير له يوې مخي دتيغ نه تير کړي
ترڅو وکړولای شي خپل قدرت په هيواد کښي ټينگ او خپل ژوند دخطرې نه وباسي
يا بايد پدې مبارزه کي ځان هلاک کړي . زه فکر کوم څوک چي پدې شرايطو ښه
غور وکړي نو داورنگښب زيب رويه به دومره دتجرب وړ ورته ښکاره نه شي ، او
نه به ده ته دومره سخت دغله په سترگه وگرځي ، بکه هغه به يولوی انسان ، نادره
نابغه ، لوی سياست مدار اولوی واکمن ورته ښکاره شي .

کالبـیرته لیک ٦٩

دهندوستان مساحت، دهغه طلا، نقره انتقال چی هندوستان ته رارسیدي
اوبیا دلته دلته هاتی کیزی، داسیایی دولتونو دا حطاط اوسقوط مهم هوامل، ددی
دولتونو ثروت، نظامی طاقت اوعدلیه قوه.

مون سینور! (جلالتمابه!)

څنگه چی اسیائی دودونه هیڅکله چاته دا اجازه نه ورکړي چی دنړی لویو
کسانو ته تش لاس څوک ورشي، نوزه هم کله چی دلوې مغل اورنگزيب دلمنی
په ښکلولو مشرف کیدم دهغه دریارني لپاره می خپل سوغات یعنی (۸) اته روپۍ
اودنځ یوه تیکه چی دکهر باڅخه مرصع شوي وه اورنگزيب ته وړاندې کړل.
جلالتماب فاضل خان ته می ټنجی اویو کوچنی جیبی چاقو تقدیم کړل ده باندساته
دیوه ډاگتر په صفت تنخواه ټاکلی وه. فاضل خان دوزارت چاې اداره کوي ار
ددولت مهم کارونه هم دهغه په لاس کی دی.

جلالتمابه!

زه نه غواړم چی په فرانسه کی نوی دودونه بانظم ونسق مروج کړم، ولی
ددې سره سره زما دبیرته راتگ په وخت کښی زه نه شم کولای چی دغه رواج
هیر کړم. ماته ښکاري چی زه همدادول ونه کولای شم دخپل دبادشاه په حضور
کی خالی لاسونه ودرېزم کوم چی داورنگزيب په نسبت هغه ماته ډیر احترام
وردی. همدادول ستاسوپه حضور کی چی دفاضل خان نه ماته ډیر محترم یاست.

ستاسوپ، حضور کی به تش لاس دریدل زمالپاره ډیرگران دي . همدا شیان ما
مجبوروي چی دخپل راتگ په وخت کی هغه اوتاسونه داسی کوچنی سوغانونه وړاندې
کوم چی که چیرې زما دلا سونه څخه نوی نه وي، نو کم له کمه خودخپل نویوالی له
مخې نادره او کم یافت وي .

دغه کودتاچی په هندوستان وشوه نظریه دی چی په بی سارو پیښو بدرگه کیده
نوزما په نظر دا ډول زمونږ دبادشاه دشان اولویی سره مناسب دی . دېلی خوا
دغه مضمون په حقیقت کی هغه مواد لري چی ستاسو دوظیفی سره مطابقت کوي
اوزمونږ دبا . شاه شورا کی مو په غاړه اخیستی دی . هغه فعالیتونه چی زه به یی دخپل
بیرته راتگ په وخت کی ورینم اوما به په تعجب کی واچوي ، هغه نظم ونسق چی
په زیاتو او په ځینو غیر ممکنو کارونو کی به منځ ته راغلی وي ، هغه هلی ځلې چی
تاسی یی دنړی بی اندازې لیرې هیوادونو ته متوجه کوي ، بالاخره زمونږ تـول
فرانسویان کولای شی چی ستادپلانونو په ساحه کی هر عمل ته لاس تیرکړی او هغه
ترسره کړي ، هغه پلانونه چی تاسوئی تر نظر لاندی لرئ یوازې او یوازې ددې لپاره
دی چی دفرانسویانو نوم او گټی پکی وساتئ .

همدا هندوستان چی ۱۲ کاله وروسته دهغه څخه وځم ستاسونوم ښه شهرت
پکی موندلی دی . زه پوهیږم چی فرانسه څومره خوشبخته ده . پدې هم ډاډه شوم
چی فرانسه ستاسو دخدمتونو ډیره ممنونه ده . دابه څومره د خوشحالی ځای وای که ما
کولای شواي چی پدې موضوع باندی دریدلای وای . ولی داچی اوس مسأله
موضوع مسخ ته کړې ده او پدې موضوع کی به حتماً نوي معلومات وي ،
اوستاسو شهرت چی اوس تـولی نړی ته جوت شوی دی ، په هغه باندی
خبرې کول څه گټه لري ؟ زه یقین لرم چی د هندوستان په باره کی به زما معلومات
ستاسو پوره خوښ شی او دابه هغه شیان وي چی دهغو دویلو وظیفه ماته راپه غاړه شوې ده .

تاسي اوس گولای شی چی دختیځ په نقشه کی دمغل دامپراتوري لویه ساحه ووينئ، چی معمولا د هندوار یا هندوستان په نوم سره یادېږي . دمغل دامپراتور ی ساحه په ریاضي سره ما حساب نکره ولی د عادي مزل په حساب د گولکهندي سلطنت نه تر غزنی پورې چې قندهار ته نږدې پروت دی دوې میاشتی مزل کېږي . زه فکر کوم چی دغه فاصله د لندن او پاریس تر منځ د فاصلی په نسبت پنځه چنده ده او زه، تر په حساب ۵۰۰ لیو ته رسیږي .

اجاره را کړئ خپله، توجه دې لوې منطقی ته راوگرځوم چی هلته فوق العاده حاصلخیزې ځمکې شته ، چی ځینې برخی یی د مثال په طور لکه : د بهنگال ټول لوی سلطنت دمصر د ځمکو په شان نه یوازې دشولر ، غنم او نورو مهمو خواراکی موادو په برخه کی وړاندی دی ، بلکه دهغه قیمتی کالر په برخه کی هم ساری نه لري کوم چی مصری حتی نوم نه پېژنی . مثلاً ویشمین ، نخعی مصنوعات ، نیل او داسی نور چی په مختلفو ځایونو کی دهغوي په باره کی ما پوره اندازه معلومات عرض کړي دی . ددې ځمکو په زیانو برخو باندې خلک پراته دی او تقریباً ښی آبادې شوي دي . ځایی کسب گران اگری چی دخپل طبیعت له مخی پوره تنبل دي ، ولی باهم داحتیاج په وجهه او یا ممکن نو سببونه موجود وي ، چی دوی کار ته سخت تمبه کوي . قالینی ، طلا یی او نقره یی توگران وودې ، خامک دزوي کوي او داسی نور ویشمین او نخعی مصنوعات تولید وي ، کوم چی څه اندازه بی په هیواد کی دننه مصوف کيږي او هم نورو ځایونونه صادرېږي .

تاسوداهم وینئ چی طلا او نقره په ټوله نړی کی گرځی اما دا چی هندوستان ته راگرږي شی یوه برخه یی بی پتی کيږي .

داهم خرگنده ده ، هغه قیمتی فلزات چی دامریکا څخه راوړل کيږي او بیازمونږ په اروپایی هیوادونو کی خواره کيږي یوه برخه یی په مختلفو لارو ترکیبی

دلاري نه پارس يولز شمير آسونه هندوستان ته راليزي اريو شمير يی دحبشی عربستان څخه دموکر، بصری او بند عباس له لاري هندوستان ته راځی. ددې نه علاوه هندوستان دتازه میوی عظیم مقدار ته ضرورت لري چی دسمرقند بالی (۴) (بلخ)، بخاري او پارس څخه ورته راځی. دمثال په طور خربوزي، منی، امبروت انگو، دغه میوي په ډیلی کی په خورا لوړ قیمت سره خرڅيزي او تقریباً ټول می دوچو میوي، لکه پسته، څنگلی مټک، الوچی، زردالو، انگورچی دپورتینو هیوادونو څخه ورته راځی، خرڅيزي. بالاخره په هندوستان کی بحري وړو گوجیو ته دمیله پیس په صفت چی په بنگال او نورو ځایونو کی استعماليزي هم تقاضا موجوده ده او دمالدیف جزیرو څخه دلته راوړل کيزي.

همدا ډول خړه کهر بادوراندينو جزیرو او موزامبیک څخه ورته صادريزي دکرگان بکر، ډپیل هله کی، او دحبشی مریانو ته هم هندوسان محتاج دي. دچین څخه مشک اړلوبي، او داسی نور ډیر شيان چی حسابول یی گران دي اوله هغه پرته هندوستان نه شی کولای په ښه وجهه گوزاره وکړي وارد وی. بی ولی ددې سره سره ددغو اموالو تورید نه شی کولای چی امپراتوري دطلا او نقره څخه لغره کړي. ځکه چی هندي سوداگران زیاتره دخپلو هندي مالونه په بدل کی دهغو هیوادونو مالونه او کالی اخلی او دا ډول تبادله ددوي لپاره ډیره گټوره تماميزي نسبت دپته چی په هغو مالونو او کالیو باندی پیسی مصرف کړي. آما باوجود ددې دا مبادله هم نه شی کولای چی هندوستان ته لکه څنگه چی مونږ دټولی نری دطلا اونقرې زیاتی برخې نغرونکی وبلله مخه ونیسی. ځکه چی هندوستان ته دطلا اونقرې دننوتو لاري زښتی ډیرې دي ولی دوتو تقریباً یوه لار هم نشته.

بالاخره دې ته هم توجه وکړئ چی مغل دټولو لویو کوچنیو امپرانو منصبدارانو او ویلموژو، چی دده سره نوکري کی میراث خور گڼل کيزي. په

همدې توگه ټوله ځمکه هم سرکاري بلل کېږي، چې داپه خپله مهم ترين عواقب لري. پدې معنی چې دیوڅو محدودو کورونو، باغو نونه پرته هغه هم په استثنایي صورت خلک کولای شي په خپل والځ خرڅ، تقسیم او یا واخلی، پاتې نورې ټولې ځمکې دمغل په اختیار او قدرت کې دي. دغه ټول فکتونه په یوه قاطع صورت سره دانبیسی چې هندوستان کېږي ډیره زیاته اندازه دطلاونقره شته. داهم باید وویل شي چې په هندوستان کې دطلاونقرې پلټنه او یا معدنونه نشته. ددی نه پرته دغه فکتونه دا امکان را کوی چې ووايو:

مغل چې د هندوستان پادشاه او واکمن دی یا په بل عبارت سره د هندوستان غوره برخې ددوی په لاس دي مغل ته ډیر زیات عایدات ورکوي، اوبسی اندازې لوی ثروت یی په لاس کې دی. ولې د بلی خوانه ځینې واقعیتونه چې ددی عظیمی دارایی په مقابل کې نیغ درېږي، هم دیادونی وردی. دټولونه اول باید وویل شي چې د هندوستان (مغلی امپراتوری) په عظیمه ارته منطقه کې یی حاصله اوشگلن غرونه موجود دي، چې هلته آبادی لږه ده. او خلک هم لږ هلته اوسېږي. دشارو ځمکو زیاته برخه نه ده آبا ده شوی، ځکه چې هلته بزگران نشته. ددی یی زمینه بزگرانو زیاته برخه دگورنرانو دناوړی اونا معقولی روپی په سبب تباه شول.

ددوی څخه دژوند او کار ډیر ضروری اولایمی اسبابونه غصب شول، که موړ او پلار د اوس نه لاره چې دوی ته مالیات ورکړي او یا له هغو څخه سرغړوي نو په مقابل کېږي ټی ماشومان قبول کېږي، او مرثیې توب ته ټی اړوي. ځینو په همدې وجهه کلي پرېښودل. دا چې دوی مجبورېږي دنورو لپاره کار وکړي، دکار نه ناامیده شول، ښارونو ته ولاړل، یا پوځونو کې شامل شول چې هلته دپند یانو، سقاوانو یا دسپرونو کرانو په صفت کار وکړي. ځیني دراجه گانوسیمو ته وتښتیدل، ځکه چې هلته لږ استثمارېږي، اوله بلی خوانه تقریباً رویه هم ښه ورسره کېږي.

داهم بايدهيره نه شی چی پدی عظیمه ساحه کی مختلف قومونه اوسیزی.
 ولی مغل په ټولوباندی یوډول حاکمیت نه لری. ددی قومونو زیاتره برخه ځانته
 خپل امیران، حاکمان او پادشاهان لری، چی مغل ته دمجبوریت له مخی باج ورکوی
 او پدی باج سره تابع گنیل کیزی. ځینی یی بیخی لږ باج مغل ته ورکوی. او ځینی
 هیڅ شی حتی یوه کسیره دباج په نوم مغل ته نه ورکوی. داسی قومونه هم
 شته چی دمغل څخه باج آخلی. پدی جمله کی ټول هغه کوچنی پادشاهان
 (حاکمان) راځی چی دپارس سره په سرحد کی پراته دی. دوی نه مغل ته کوم باج
 ورکوی اونه پارس ته. پدی ډله کی بلوچ، افغانان او غرنی قبایل راځی. دوی مغل
 ته کله او کله هیڅ شی دباج په نوم نه ورکوی. بلکه مغل بیخی په نظر کی نه نیسی.
 دوی مغل ته په ډیر سپکه سترگه گوری. لاندینی پښه ددی خبری لپاره ډیر
 ښه سند کیدای شی: «کله چی دمغل ټول پوځ دکندهار دمحاصری لپاره داتک او
 سند نه دکابل په لوری تیریده، دری (افغانانو) دمغل ټول پوځ مجبور کړ چی دغرونو
 په منځ کی په لار کی ودیږی. دوی دمغل پوځ ته. اوبه نه ورکولی، کومی چی
 لارې ته ور بهیدلی، همدغسی پټانان، مسلمان چی په ښکار کی دگانگه له خوا اونه
 را پور ته شول».

په هندوستان باندی دمغلو دچپاونه پخوا دوی کولای شول چی دلته په بیلو
 بیلو ځایونو خصراً دپلی (۷۱) کښی قوت پیدا کړی او شاوخوا ځینی راجه گان ټی
 دځان تابع کړل. دغه پټانان باغور ورو اوجنگی خلک دی. دخلکو په منځ کی تر ټولو
 غریبان، خپل ځانونه ډیر لوړ بولی او کله چی قسم خوری نو وایی
 «که چیری دا خبره داسی نه وی اویادغه کار داسی ونه شی نوزه دی هیڅکله دهلی
 بادشاه نه شم». دغه پټانان څومره چی هندوان او بت پرستان په حقارت سره گوري

دومره مغل ته په نفرت سره گوري ، مغل دخپل سر دښمن بولي . په ټينگه به دا ياد لرئ چې پټانانو پخواڅنگه شان وشوکت درلود ، ولي دوی دمغلو دلاسه دخپلو لویو سرداریو څخه ، وشړل شول اومجبوري یی کړل چې ددهلي اواگری څخه غرونو ته پناه یوسی ، اوبیا هلته کوچنی کوچنی پادشاهان شول ، چې په قدرت کی تقریباً را جه گانوته ورته وو ، ولي لږ څه کم .

www.libtool.com.cn

پدی ډول دبیجا پور بادشاه چې د هندوستان بادشاه ته هېڅ باج نه ورکوی . دمغل سره پرله پسې جنگونه کوي ، خپل ځان ئی په خپل هیواد کی یوڅه دخپل قوت په برکت ټينگ کړی دي ، څه پدی سبب چې ددهلي اواگری څخه ډیر لیری پروت دی دریم داچي دبیجا پور پایتخت ډیر محکم او هم دا جنیبا نوور تنگ داو بودخرا بوالی ، او په لاره کی د حیوانا تو دخوراکي مودو د نشتوالی له امله ډیر مشکل دی . څلورم داچي ځینی راجه گان دده سره دجنگ په وخت کی همیشه په یوه محاز کی دریزی . دمغل په طور مشهور سیواچی چې څه موده پخوانی صورت غونډی مشهور او دولتمن بندرچور او وسو ځاوه . سیواچی زیاتره وختونه د باج څخه انکار کوي ، که باج ورکوي هم نوبیخی لږوی بل دگر لکه هندي دولتمن ارقوی پادشاه دی چې په پټه دبیجا پور بادشاه د پیسوله در که تسکيه کیزی ، په خپل سرحد کی هروخت تیار پوځ ساتی چې دمبادا په صورت کی دبیجا پور بادشاه په سخته موقع کی له هغی استفاده وکړی .

پدی ترتیب سره لنډه داچي په سل هاوو ، لری راجه گان بابت پرستان بادشاهان په ټوله امپراتوري کی تیت پراته دي . ځنی اگری اودهلي ته چې دمغل مرکزونه دي او ځنی نور ددي ښارونو څخه ډیر لیری واقع دي . په منځ کی ۱۵ ، ۱۶ ډیر دولتمن ارقوي راجه گان شته دي ، او ۵ ، ۶ داسی راجه گان ، لکه را نی (کوم چې پخوا تقریباً دراجه گانو امپراتور بلل کیده اوڅنگه چې ویل کیزی ،

دی دپور (۷۷) امپراتور له اولادې څخه دی) چې سنگ، جی سامسنگ اوداسی نور دغه داجه گان دومره زور وردی چی که چیری واره سره متحد شی، دنورو مرستی نه پرته مغل ته به درانه مشکلات جوړ کړي. ځکه هر یو په خپله کولای شی چی په رته لږه موده کی ۲۵ زره سپاره دجنگ دگرتو وړا ندې کړی، کوم چی دمغل دجگړو څخه په جنگ کې تکره دی.

دغه سپاره جگړن راجپوتان نومیزې، چی دراجه زامن ئی بولی. اولکه چی پخوا می وویل پیری په پیری هسکری خدمت کوي. راجه گان دوی ته پدې شرط څه کی ورکوی چی دده دامر مطابق به لاس په لاس په آسونو سپاره دجنگ دگرتو حاضر یزی. دغه راجپوتان دیرزړه وردی، ولی عیب ئی دادی چی هېچ دول دسپلین ته غاړه نږدې چی لوی لوی جنگجویان ترې جوړشی.

دریم واقعیت هم دتوجه وردی: هغه داجی مغل مسلمان او دگودتیمور له اولادې څخه، دی، گودتیمور دتاتارو ددهغو مغلو سر کرده (رهبر) و، چی ۱۴۰۱ کال په حدود کی یی هندوستان په سرو اخیست او ددې هیواد خوا وندان شول. ددې هواملو په نتیجه کی مغل په هندوستان کی داسی واقع شوې دی، چی په توله معنی تقریباً دهرې خوا نه ددښمنی فضا ورته جوړه شوې ده. بله داجی نه یوازې دمغل په سر، بلکه چی عمومی صوت دهر مسلمان په سر په سلهاوېت پرستان راځی. ددې لپاره چی دومره قوی داخلی دښمنانو په مقابل کی مقاومت وکړای شی، اوهم دتولو همسایه ووايرانيانو، از بکانو څخه ځان وساتی نومغل مجبور یزی چی پرله پسې دځان دساتنی لپاره عظیم پوځونه

په څنگ کې وساتي چې دهغه څخه د جنگ اوسولې په وخت کې استفاده وکړي .
 دغه پوځونه یوڅه دمحلې خلکو څخه تشکیل شوي دي . د مثال په طور راجه گان ،
 پټانان . ولی زیا تره پرڅه یی مغلی دي . د دې طرفداران وی .
 د اطر فدارۍ په رنگ او پوسته کی پورې اړه نیسی . دوی سپین پوټکی خارجیان او
 مسلمانان دي . داپه اوسنی وخت کې بالکل کفایت کوي . ځکه اوسې دمغل په
 دربار کې نه یواځې مغلان وي لکه چې اول کې وو ، بلکه ددې طائفو څخه چې
 مونږ پخوا هغوي ته گوته ونيوه دهرې طایفې خارجیانو ټولگي لکه ازبکان ،
 ایرانیان ، عربان ، ترکان اود دوی پس ماندگان پکې شامل دي . فقط په دومره توپیر سره
 چې دغو پس مانده گانو په دیم اوڅلورم نسل کې هم دپوټکی سپین والی له لاسه
 ورکړاوم دځایي خلکو پشان ددوی کرکټر سست شو ، چې اوس دوي ته دومره
 احترام او ترجیح نه ورکول کیږي لکه هغه وخت چې دلته نوي راغلي وو . حتی
 دغو پس مانده گانو ته ندرتاً ماموریتونه ورکول کیږي . که چیرې دوي ته اوس
 دساده سپار کار یا پلي مسکر کار پیدا کیږي نو داهم دځان خوشبختی بولي . زه غواړم
 ددې پوځونه په باره کې ځینی معلومات وړاندې کړم ، په گو موباندی چې مغل
 دمجبوریت نه خورالوی مصارف په غاړه آخلی . دمغل ددې مصارفو څخه کیدای شی
 چې دده بډاي توب اټکل شی . دتولر نه لومړی غواړم چې د هیواد آني پوځ په باره
 کی خبرې وکړم کوم چې یی دمجبوریت نه ساتی .

د هیوادانی پوځ د راجه گانو څخه جوړ شوی دی . د مثال په طور دجی سنگت
 اوجی سامسنگت اوداسی نور و ډیرو راجه گانو پوځونه دي ، چې ددې پوځونو له مخی
 مغل راجه گانو ته ډیر اوچت مستمرې معاشونه ورکوي . دغه پوځونه په ټاکلی
 شمیر په هر وخت کې باید جنگ ته تیار وي . دغه راجه گان دامیرانو سره مساوي
 الحقوق شمیرل کیږی . پدې معنی چې دغه راجه گان د خارجیانو مسلمانو ویاوړو

سره برابر دی . مغل دوی یا به هغه پوځونو کی ساتی چی په دایمی صورت دده په
 څنگ کی وي اویایی په محلی پوځونو کی ساتی . دغه راجه گان هغه مکلفیتونه
 لري کوم چی نور امیران یی په اجرا کولو مجبور دی . ولی توپیریسی دادی چی
 دوی په چوڼی کی دننه نوکریوالی په غاړه نه آخلی ، بلکه دچوڼی ددیوالونو
 نه دباندی خپلو خیمو کی نوکریوالی تیروي . دغه راجه گان دې سره موافقه نه شی
 کولای چی حتی دیوې شپې لپاره په چوڼی کی دننه ځان کلب کړی . که فرضاً کله
 چوڼی ته ننوځی هم نو هغه وفادار کسان ورسره وي چی ددوی لپاره دژوند نه تهریزی
 په دبروعلتونو مغل مجبور دي چی په خپله نوکری کی دغه راجه گان وسانی .
 ترټولو لومړی داچی ددغوراجه گانو لښکرې دیرې ښی ارقوی دی . لکه څنگه چی
 ماپخوا وویل داسی راجگان هم شته چی دسترگو په اشاره سره شل زره سپاره اویا
 لدې شمیر زیات کسان دجنگ دگرتو حاضر کړي . دوهم داچی دغه راجه گان
 مغل ددې لپاره ساتی چی نور راجه گان ددوی په مرسته په کیزه کی وساتی ، کوم
 چی دده سره نوکری نه کوي . که فرضاً دغه راجه ځان دمغل دباچ نه غاړه غړوی
 نو باید دنو و راجه گانو په مرسته یی سدسرتو را ولی . دغه راجه گان نه غواری
 چی دمغل دنوکری لپاره خپلی ځمکی پرېزی دی . دریم دلیل دادی چی پدې وسیله
 سره مغل غواری دراجه گانو ترمنځ دښمنی اوبسی اتفافی لاتقویه کړي . پدې کی
 دمغل نواز شوته اوتشویقونه زیاتره ددې سبب گرځی چی دخپلو په منځ کی دجگړې
 درجی ته سره ورشی . څلورم دلیل دادی چی دغو راجه گانو څخه دبتانانو ، دخپلو
 امیرانو او گورنرانو په مقابل کی دغاوت په وخت کی کار واخلي . پنځم دلیل داچی
 مغل غواری دگولکهنډې پادشاه په مقابل کی که هغه دباچ نه غاړه وغړوي اویا د
 بیجاپور پادشاه په حمایه راولاړ یزی اویا دبل کوم راجه حمایه کوي ، کوم چی
 دمغل دچورخیال لري اویا پدې کرشش کی وي چی مغل باید هغه ته باچ ورکړي ،

استفاده و کړی. ځکه پدی حالتونو کی مغل نه شی کولای په خپلو امیرانو چی زیاتره برخه یی ایرانیان دی او هغه هم سنیان نه، بلکه شیعه مغان دی، لکه دپارس او گولکهنندی پادشاهان تکیه و کړی. شپږم تر ټولو مهم دلیل دادی چی که چیری مغل وغواری دپارس په مقابل کی څوک راوستی نو باید د هغه راجه گان وی. ځکه مغل نه شی کولای په خپلو امیرانو اعتماد و کړی، ددې کار علت همغه دی چی مامخکی وویل چی دوی ایرانیان دی او طبعاً دانه غواری چی دخپل اصلی وطن پادشاه په مقابل کی وجنگیزی. بله داچی دغه دپارس پادشاه ددوی لپاره امام، خلیفه اولو مری لوړ روحانی شخصیت گڼل کیږی، چی د حضرت علی (رض) دا اولاد حامی او بیادده په مقابل کی دپارسیانو په عقیده جنگیدل جنایت اونه بجه و نکی گناه شمیرل کیږی.

په همدی پورتنیو دلایلو سره دراجه گانونه علاوه مغل مجبور دي چی یو شمیر پټانان هم ځان سره وساتی.

بالاخره مغل مجبور یږی چی اجنبی اردو هم په خپل څنگ کی وساتی، چی هغه دمغلو څخه جوړه شوی ده او د هغوی په باره کی مونږ پخوا خبرې وکړی. څرنگه چی دغه خارجی اردو د مغل دولت مهمه قوه تشکیلاوي، نو پدی اردو باندی مغل غیر قابل تصور لښکر نه کوی، ماته ښکاری چی که چیری ددې اردو د تشریح دکوشش کار زه په غاړه واخلم، نو دا به ډیر په ځای کاروی. باوجود دې چی ممکن پدې تشریح باندې زیات وخت هم مصرف شی.

راځئ اوس وگورو چی دغه خارجی اوبیگانه اردو څنگه ده؟ دغه اردو سپاره وي که پیاده په دوو برخو ویشل کیږی. یوه برخه یی په دایمی صورت دغل سره په جنگ کی وي. بله برخه یی په ولایاتو کی خپره شوی ده. لومړی باید دمغل دامیرانو بیامنصبدارانو؛ روزیندارانو (؟) او په پای کی د عادی سوار کارانو سره اشنایی پیدا کړو او بیا به له دوی نه دموشیکتور (گارډ) او نورو پلویو عسکرو خواته توجه وگرځوو.

کوم چي دتوپونو خدمت کوي او په ضمن کې به دمغل د دوو نوعو مخه ووپنږه بڼا
کې هم دوي خبرې وکړو .

تاجران بايد ونه کړي چي اميران او ياد مغل درباريان ، لکه په فرانسه کې
داشرافو څخه راوتلي وبولي . څنگه چي دلته ټوله هستي د پادشاه جايداد بلل کيږي
نو د انديجه اخيستل کيږي ، چي دلته نه لار دان شته ، نه مار کيږي ا نه داسي دولتمني
کورني چي هغوي يوازي دخپلو ځمکو په عايداتو باندې ژوند کولای شي . دغه
درباريان او اميران حتي زياتره داميرانو زمان هم نه دي . څنگه چي پادشاه په خپله
ددوي دټولو جايدادونو ميراث خور بلل کيږي ؛ نو لدې سببه وينو چي اشرافه
فاميلونه نه شي کولای زياته موده په خپله دبد به کي پاتي شي ، بلکه ددوي سقوط
هر وخت احساسيږي او په يوه کړي کې راځي . دقري اميرانو زمان او يالمسيان دپلار
اونيکه دمرگ نه وروسته زياتره داسي حالت ته رسيږي ، چي هغه تقريباً افلاس ته ور
خيرمه وي ، اولدي وچي نه مجبور يږي چي دکوم يوه ساده سپاره په صفت
نو کړي کې شامل شي .

داهم رښتيا ده چي مغل اکثره دخپلو اميرانو ، کونډو ماشونو ته ناچيزه مستمدي
تنخوا پرېږدي . که چيرې پلار يي زياته موده ژوندي پاتي شو ، کولای شي
چي دواسطې په مرسته خپل زوی په نوکري کې په مخ بوځي . خصوصاً داهغه وخت
که ددوي زمان ښکلي ځواني ؛ سپن مخونه ولري او هندونو ته ډير ورته وي .
نوداهم کيدای چي دمغلو په جمله کې تير شي ، ولي دا بايد وويل شي چي دواسطې له
لاري وړاندې تگ ډير ورو ورو صورت نيسي . ځکه دلته تقريباً دهمومي قانون له
مخې لويو مامورينو او وظيفو ته بايد له ورو مامورينو څخه ورتير شي . دغه اميران
معمولي او انتيورستان ، ماجراجريان دي چي دهر ډول اقوامو څخه راوتلي دي ، لکه
څنگه چي مامخکي وويل دوي يوبل ته په دربار کې واسطه کيږي . دغه خلک

چی زیاتره برخه یی د تیتو کوز نیونه څخه راوتلی وي ځنی یی مریان ، زیاته برخه یی بی تعلیمه ده مغل په خپل زړه دوي ته لوی مامویتونه ورشندي او په استبدادی سره یوځای کوي . د امیرانو په منځ کی ځنی هزارې نومېږي چی (د آسونو والی) ځنی نور تر هزاری زیات وی یعنی (دوه هزاری) (دریم یی پنج هزاری) (پنځه زری) (آته زری) دس (لس زری) او حتی دوازده هزاری (شل زری) دغه رتبه د مثال په طور د پادشاه مشر زوی لمرله . داپه خپله دامعنی لري هغه آمر چه زړه آسونو یا پنځه زره آسونو ... لری . . یعنی ددوی د تنخواه لږ والی او زیات والی د آسونو په شمیر پورې تړلی دی . زه وایم چی د آسونو شمیر څکه څی ددوی د تنخواه لږ والی ډیر والی د آسونو په تعداد پورې مربوط دی نه د سپارو په شمیر پورې امیران کله کله د ښه خدمت لپاره دیوه سپور په سر دوه آسونو ساتی . په گرمو هیوادونو کی داسی ویل کیږي : کوم سپور چی یو آس لری هغه نیمایی پلي عسکر دی ، ولی داهم درسته نه ده که داسی فکر وکړای شی چی دوی مجبور دي دومره زیات شمیر آسونو وساتي او یا پادشاه په رښتیا هم دوی ته تنخواه د آسونو د تعداد په اندازه ورکوي ، کوم چی دوي لوړوالقا بودواز دس هزاری (۲۰) زره آسونو یا آتوزرو آسونو) سره مطابقت کوي دغه القاب ددې لپاره رایستل شوي دي خارجیان پدې نوم راجلب کړي . پادشاه په خپله د آسونو شمیر ټاکی اودهغوي له مخی دوی ته تنخواه ورکوي . ددی تنخواه ته پرته مغل دوي ته یوه اندازه نورې پیسې هم ورکوي چی دهغه په مقابل کی امیران مجبور دي آسونو وساتي دغه مقدار پیسې ددوی د عمومی دعایداتو مهمه برخه جوړه وي . دهر سپاره او یا آس دلگښت نه علاوه ددغه مقدار پیسو څخه « ذخیره » هم کوي دغه سلو کونه د امیرانو لپاره د پیاوړتیا مهمی لارې دي خصوصاً که دوي وکولای شي چی ښه جایگیرونه لاس ته گړي چی په تنخواه کی دهغه پېش بینی هم شوې وي . ما په ستر گولیدل چی زما پخوانی آغا او ویلموژ چی پنج هزاری بلل کیده یعنی باید پنځه زره آسونو یی ساتلی وای ولی په حقیقت کی یی پنځه سوه آسونو ساتل .

دټولو سپارو دتنخواه نه علاوه ده ته په مياشت کې پنځه زره ايکې پاتې کېدې .
 اگرچې نقدې و ، پدې معنی چې دخزانې څخه يی لکه نور بی جایگیره اميران نقدې
 پيسی اخيستی .

www.libtool.com.cn

اميرانو ته اگرچې لوي عايدات راځي مگر بياهم ددوي په منځ کې دولتمن
 خلک ما ډير لږ وليدل . ډير زيات اميران مادي مشکلات احساسوي او په قرضونو
 کې ډوبيزي . دوی نه يوازې هغه ټاکلي لگښتونه مفلسوي ، چې په نورو هيوادونو کې
 لوی ويلوژور سره زياتره مخامخ کېږي ، بلکه پر عکس ددوی لگښتونه عادي او
 متوسط دي . دوی بايد دکال په طول کې په ټاکليو اخترونو کې حتماً پادشاه ته لوی
 لوی سوغاتونه دخپلې تنخواه مطابق وړاندې کړي . دپلي خواته ددوی لگښتونه د
 ښځو ، نوکرانو ، او ښانو ، قيمتي آسونو چې دوی يی دخپلو ځانگړو احتياجونو
 لپاره بايد وساتي هم دروی په افلاس کې مرسته کوي . دټولو اميرانو شمير چې
 په لشکر کېښی کې يا په ولاياتو کې دپوځ په منځ کې واقع دي يابه دربار کې دايماً دباد
 شاه په حضور کې ولاړوي ډير لوی دي . ددې شمير صحيح معلومات زما لاس ته
 هيڅکله نه شى راتلای . ځکه چې اساساً معلوم نه دي . ولې په دربار کې هر وخت
 ماد دوی شمير ۲۵ — ۳۰ څخه کم نه دی ليدلی ، کوم چې لوی تنخواوې اخلي او
 دآسونو دشمير له مخې يی تنخواه ټاکل کېږي . ددې اميرانو څخه ځينی حتی ۱۲
 زره آسونه ساتي . دغو اميرانو ته په دربار کې مهم پستونه ورکړي اوهم دباندې
 دگورنرانو رتبې ورکول کېږي . دغه اميران لکه څنگه چې ويل کېږي دولت
 ستنی بلل کېږي اوهم ددربار شان وشوکت ساتي . کله چې دوی په کوڅو او بازار
 ونو کې گرځي ډيرې ښکلی جامی يی اغوستی وي . کله په پيلانو او کله په آسونو
 لپاسه اوکله کله په تخت روان کې ناست وي . ديوه شمير مجهزو سپرو له خوابد رگه
 کېږي ، کوم چې ددوی کورونه محافظه کوي . ددوی په څنگ ، مخ ، او گرد

چاپېره زيات شمېر پلى نوکران روان وي او لار ورته خلاصوي . په لاسونو کې
يې مچ شړونى نيولى وي چې داميرانو مخ نه مچان او دورې ليرې کړي . داميرانو
تف دانى دڅښاک او به دمحاسبې کتابونه اونور اسناد به دوى پسې وړل کيږي

هغه اميران چې په دربار کې دننه نوکري کوي ، دتنخواه دگرځونى له
ويرې مجبور دي چې په ورځ کې دوه ځله دبادشاه سلام او تعظيم ته په درباري
مجلس کې حاضر شي . لومړى ځل دسهار په ۱۱ بجو کله چې پادشاه محکمه
خلاصوي . بل دمابنام په شپږو بجو . ددې نه علاوه هرامير مجبور دى چې په چوڼۍ
کې دننه په وارسره په هفته کې يوځل يوه شپه ورځ نوکريوالي وکړي . دوي دنو
کريوالي په وخت کې ځان سره بستري ، قالينى ، او نور فرش اوظرف راوړي او
بادشاه دوي ته يوازې دوې ورکوي . دادودى ددوى له خوا په ډيرو تشرېفاتو
سره منل کيږي . درې واړه هغى ته سلام او يادرتيتوي او دسلام په وخت مخ د
پادشاه استوگنځى ته اړوي . اولامونه تر ځمکې پورې تيتوي او يياى دسر نه
پورته کوي . ددې نه علاوه کله چې پادشاه چکرته ځي دوى يې سپاره بدرگه کوي
پدې وخت کې دهواښه والى او بدوالى حتى لکه شيگره غبارهم مهم نه گڼل کيږي
دا وخت پادشاه دخپل پيل په شا تخت کې ناست وي او يادپه تخت روان
کې ځي چې اتوکسو په اوزو ايښى وي ، او په ډير احتياط سره دنورو
اتوکسانو له خوا وار په وار ياليزي . دا وخت امپراتور دهر ډول بدې
هوانه محفوظوي . دغه اميران مجبور دي که پادشاه جنگ ته ځي يا دبوځونو سره
دپوه ښار نه بل ښار ته ځي اويا په ښکار پسې روان وي دوى يې بدرگه کوي
کله کله ځنى اميران دمکلفيت څخه دخاصو کارونو ياليدې سببه چې هغوي
ناروغه يا ډير زړه وي ياليدې وجهى نه چې په خپله پادشاه ونه غواړي په ځان پسې
زيات ټولى جوړ کړي ، خصوصاً دا هغه وخت چې پادشاه ښار ته نژدې کوم ځاي

ته دښکار لپاره ځی، یا جومات ته ځی نه داسی حالاتو کی دوی معافوي. پداسی وختونو کښی د عادت له مخی پادشاه یوازې دنو کړیوال کړا وول له خوا بدرگه کیزی او نور امیران رخصتوي.

www.libtool.com.cn

منصبداران، دا هغه سپاره دي چي هم منصب لري او هم اوچت معاشونه آماد دوی تنخواوې دومره اوچتی نه دي لکه دامیرانو، ولی د دوی تنخوا وې دنور و مامورینو څخه اوچتی دي. ځکه دوی ته د کوچینو امیرانو په سترگه کتل کیزی یعنی دهغه په نظر چی په نزدې وختونو کی دامیر رتی ته قدم پورته کوي. دخوند خبره داده چی دغه منصبداران دخپل پادشاه نه پرته بل هیڅ امر په ځان نه مني. دوی هم هغه مکلفیتونه اجرا کوي دکومو په اجرا کولو چی امیران موظف کیزی. دوی به هم رښتیني امیران وای که چیرې تر لاس لاندی یی یوڅو سپاره واقع وای. پخوا ځینو منصبدارانو یوڅو سپاره تر لاس لاندی لرل، ولی اوس دوی یوازې له ۲ څخه تر شپږو آسونو پورې باید ولري یعنی هغه آسونه چی شاهي داغ ورباندی لگیدلی وي.

ددوی تنخواه عمر مآله ۱۵۰ څخه تر ۲۰۰ او بیا له ۴۰۰ څخه تر ۷۰۰ سوونقدو ورپو پورې په میاشت کی رسیزی. د منصبدارانو شمیر هم معلوم نه دی، ولی دامیرانو د شمیر څخه بیخی زیات دی. ځکه په دربار کی هر وخت له ۲۰۰ څخه تر ۳۰۰ سوو تنو پورې حاضر وي، مگر پدې شمیر کی هغه منصبداران نه راځی چی په پوځونو او یا ولایتونو کی په نو کړی لگیادي. روزینداران، داهم سپاره دي ولی ددوی فرق د منصبدارانو سره دادی چی دوی یومیه تنخوا اخلی او داد دوی د عنوان څخه هم معلومیزی. ددوی تنخواه کله کله دزیاترو منصبدارانو څخه زیاته لوړه وي، ولی په دومره تشریفاتو سره دوی ته تنخواه نه ورکول کیزی. ددوي ښیگڼه داده چی د منصبدارانو غونډې د اجناسو اخستلو ته نه مجبور یزی. دروزیندارانو

شمير ڊير زيات دي. دوی کوچنی پستونه چلوي . زياتره بي منشيان او يا دهغوی مرستيالان وي چی په براتونو، امرونو، چی دتنخواه اخستلو لپاره ايکل کيزی تپي لگوي. ولی دوي دبراتونو دزر خلاصولو په مقابل کی پدې اخلې

www.kaboo.com.cn

ساده سپاره اميرانوته تابع کيزی. ددوی په منځ کی دزيات احترام اوزياتی تنخواه خاوندان هغه څوک دی، چی دوه آسونه حتمي واری. ددوی په آسونوباندی داميرانو داغ لگول کيزی. دسپارو تنخواه تيك معلومه نه ده. ددوی دمعاش زياتره برخه دامير په ميرانه پورې اړه لری. اميران کولای شی که وغواړی يوه سپور ته دبل سپاره نه زياته تنخواه وټاکي. ولی مغل وایی چی دیوه ساده سپاره تنخواه چی يو آس ولري بايد ۲۵ روپي او ياپدې حدودو کی وي او په خپلو حسابونو کی اميرانو ته هم همدغه مقدار مجرا کوي.

دپليو تنخواه دسپارو په نسبت ډيره ټيټه ده. پدې سبب سره به پليو پوځونو کی ډير خوار توپک ويشتونکی شامليزې خصوصاً هغه کسان چې په ولاړې توپک ولی دتوپک په کنډاغ باندی چی يوه ډيره ښکلې چار شاخه ورپورې تړلی ده تکیه نه کوي. ځکه دوی ددې نه ويريزي چی مبادا دتوپک په لوگی خپلی اوزدې ډيرې اوسترگی وسوځوي. دوی نه هم سخت ويريزي چی ممکن په توپک باندی یی پيريان اوبله کومه بلا نازله شي او توپک یی وچوي. ددوی تنخواه لس (۱۰) اویا شل روپي وی.

کاتو نيران(داهغه جنگي پرسونل دی چی دپیری نه په توپونو ډزې کوی) هم دمغل په پوځونو کی لیدل کيزی. دوی ډيرې او چتی تنخواوې آخلی. خصوصاً زمونږ پرنګيان يا هيسويان لکه پرتګاليان، انګريزان، هالنډيان، جرمنيان اوفرانسويان چی دلته دگرا څخه، او يادهالنډيانو او انګريزانو کمپنيو څخه راتښتي. پخوا کله چی مغلو ددې ډول وسلی سره اشنایي نه درلوده دکانونيرانو تنخواه ډير جګه وه .

دهغه رخت نه ځنی داسی کسان پاتی شوي دي چي په میاشت کی ۲۰۰ روپی تنخواه
 آخلی. ولی اوس دوی ته ۳۲۵ روپیو څخه زیاته تنخواه نه ورکوی. حتی په عمومی
 صورت سره نه غواړی چی دوی په نوکری کی داخلېږي. www.abdul.com.af په دوو ډولونو
 ویشل کیږی. لومړی درنده توپخانه، دوهمه سپکه توپخانه یا لکه څنگه چی دوی
 یی چابکه توپخانه هم بولی. کله چی پادشاه د سختی ناروغی نه وروسته دخپلی ټولې
 اردو سره سفر کاوه، هره ورځ به یی کله په بغغباندی، یادخروغوڅیکو (دغه نوع
 غوڅکی دوی په لو سیاسره یادوی ساتیری کوله کله به ئی دسگو (آهو) کله به یی
 دپرانگانو او کله کله به یی په زمربانو ښکار کاوه او کرار په کرار لاهور او کشمیر ته
 ورنزدې کیدل چی دا دهندوستان کوچنی جنت دی اوزه به یی په
 بل ځای کی په پوره تفصیل سره تشریح کړم په کوم ځای کی چی پادشاه دوی تیروول
 غوښتل نو دغی درندې توپخانې د پادشاه بدرگه کوله په درنده توپخانه کی (اویا)
 توپونه شامل وو، چی زیاتره برخه یی دچدن (چوگون) څخه جوړشوي وو. پدې
 توپخانه کی ۲۰۰-۳۰۰ اوسیان هم شامل وو، چی یو ډول کوچني توپونه ئی وړل.
 دغه توپونه دتوپک نه دوه درې واړه غټ دي او په اوبس پورې تړل کیږي. لکه
 څنگه چی مونږ په کرچنیو بیر یوپی ددېروغوڅولو ماشینونه ترو.

چابکه یا سپکه توپخانه زما په نظر کی دیره ښکلی او ماهره ښکاره شوه. پدې
 توپخانه کی ۵۰-۶۰ کوچنی ځمکنی برنجي توپونه شامل وی، چی هریو توپ مخ
 اوشانه دگولیو لپاره صندوقونه ایښودل شوي وی. دومره ښکلی آسونه یی کشوي،
 چی سترگی دهغوی په لیدلونه مریزی. گادایوان یی دعادي گادیوان پشان اداره
 کوي. هر گادی په سروټو کرانو ښکلی شوې وی او هر گادی پی دریم آس هم
 تړلی وي چی دگادیوان مرستمال یی په کیزه کی بیایي. دغه دریم آس نش د
 احتیاط لپاره ورسره ساتل کیږي. درنده توپخانه نه شی کولای هرلورې ته پادشاه

بدرگه کړي. کله چی به هغه دلارې نه ښی او کیښی خواته یادښکار او یاد او یوڅښلو او یاد بل کوم شي لپاره گرځیده نو پدې صورت کی به دغه سپکه توپخانه ورپسې روانه وه. درنده توپخانه به په زیات سرعت سره مخ په وړاندې تله او کوشش به یی کاوه چی دڅنډه او ټال نه ځان بچ کړي خصوصاً کله چی به دبیریو په پلونو باندی د دریاب څخه تیریده. سپکه توپخانه د بادشاه څخه نه جلا کیدونکی بلل کیده او په همدې وجه د سپرې توپخانې نوم ورکړ شو.

دغه توپخانه سهار د بادشاه دخیمې نه دوتو سره یوځای هغه پسی خوځ-یزې. دی عموماً په لار کی څو ځلي دلارې څخه یوه خوا بله خوا گرځي- ترڅو د ښکار ټاکلی ځای ته زرخان ورسوي، کوم چی د پوځ دورنگ نه پخوا د هغه لپاره ساتل کېږي. درنده توپخانه مخامخ روانه وي د تولید ځای ته ځان رسوي چه هلته د بادشاه دخیمې سره منظمه ودریزي. شاهي خیمه پخوا درول شوې وي او شاوخوا یی د امیرانو خیمې گرد چاپېره ولاړې وي. په هغه گړی کی چی بادشاه را څرگندېږي دغه درنده توپخانه په دزو پیل کوي ددې لپاره چی اردو د بادشاه دراتگ نه خبره کړي.

پلی پوځ په هیڅ صورت سره دهغه پوځ څخه چی د بادشاه په حضور کی ولاړ وي توپیر نه لری. پلی توپخانه اړ نور لوازم چی د جنگ په وخت کی په کار یږي ورسره وي. فرق یی تش دادی چی د پلی پوځ شمیر زیات وي. ځکه یوازې هغه پوځ چی مغل یی د مجبوریت له مخی په دايمي صورت په دکن کی ساتی ترڅو وکولای شی د گولکهنډې ډیر زیات قوي بادشاه په کیزه کی وساتی او بیا د بیجاپور بادشاه او نور ټولو راجه گانو په مقابل کی چی د بیجاپور بادشاه سره اتحاد کوی مخنیوی وکړي کم له کمه د شلونه تر ۲۵ زرو او کله کله تر ۳۰ زرو پورې سپاره ور کی شامل دی.

د کابل سلطنت د ایرانيانو، پښتنو، بلوڅو او نورو غرنیو قبایلو په مقابل کې د عادي محافظې لپاره کم له کمه ۱۲-۱۳ زرو سپارو ته ضرورت لري. دکشمیر سلطنت دخلورو زرو نه زیاتو سپارو، بنگال سلطنت ددې شمیر نه لږ زیات ته اړ دی. د بېلې خوانه همدلته هر وخت جنگ روان دی. داسې گورنریه پیدا نکرئ چې د خپلې صوبې د خصوصیاتو یا لویوالی له امله زیاتو عسکرو ته احتیاج نه احساسوي. داتول چې یوځای سره جمع کړود تعجب وړ شمیر پوځونه ترې جوړیږي. که د پلپوڼه چې دومره مهم رول نه لوبوي تیر شو، تش د آسونه ښودل شوی شمیر ته، چې کولای شي انسان خطا باسي، اوزه دهغه چاپه شان چې په ښه توګه ددې سوال سره اشناوي، فکر کړم چې داسو نو واقعی شمیر چې عادتاً د بادشاه په حضور کې ولاړ وي، او پدې شمیر کې دراجه گانو، پټانانو سپاره نظام هم ور ګډ کړو نو ممکن تعداد یې د ۳۵ زرو حدود ته ورسېږي. که ددې شمیر سره هغه تعداد یوځای کړو چې ددې بار نه دباندې په ولایتونو کې پروت دی، نو زما په فکر شمیر به یې د دوو سوو زرو نه او یا ممکن ددې نه لږ زیات شي. ماوویل چې پلې هسکر چندان مهم رول نه لوبوي ځکه زه فکر کوم دغه پوځ چې بادشاه یې لځان پورې ساتي، که چرې په هغه کې ټولک ویشتونکي پلې کانونیران، د دوي مرستیالان او بالاخره ټول هغه څوک چې ددغې توپخانه خدمت کوي ور ګډ کړو نو شمیر به یې د ۱۵ زرو څخه زیات نه شي. ددې شمیر له مخې کولای شو دا قضاوت وکړو چې د دوی شمیر به په ټولو پلې فوځونو کې څومره وي. لدې نه داښه جوړتیزې چې د پلې اردودغه حیرانوونکي تعداد چې لځني کسان یې دمغل دپوځونو په حکله څخه ته کوي درست نه دی. که چیرې دوی دمغل په پوځو توکي هغه تعداد کسان ور ګډ نه کړي، کوم چې په پوځونو کې د سوداګرو، دوکاندارانو، بازارچیانو، او نورو خدمتیانو په حیث کار کوي، په پوځونو پسې روان وي، نو هیڅ کله به دې شمیر ته ونه رسیږي. که فرضاً

څو ځله دغه بازاری عمله ، سوداگر په پوځونو کې ور شاملوي نو زه حاضر یم دا ومنم چې د دې کسانو تعداد به یوازې د مغل د حضورې اردو سره یوځای ۲ - ۳ سوو زرو ته ورسېږي. کله کله ممکن دغه تعداد دوراندي حساب څخه هم زیات شي . مثلاً هغه وخت کله چې بادشاه دیوې اوز دې مودې لپاره د پایتخت څخه لرې کيږي . که سړی د پوځونو د کډه د یو ، اشپزخانه ، صابو ، فرش و ظرف ، اساسی اوحتی د بنځو د مالونو د ورلو لپاره اربابان ، غوڅکي ، پیلان ، آسونه ، پندیان ، حیواناتو ارسریو د خوراکي موادو برابر ونکې هر ډول سوداگران ، نوکران اوداسی نور کسان چې په پوځونو پسې ځانونه غزوي په نظر کې ونيسي نو دا تعداد به د تعجب وړ نه وي ؟ هغه څوک چې دهیواد له ادارې او وضعی سره اشناوي دکومی له مخی چې بادشاه په مملکت کې دتولولو څمکو یوازینی څښتن گڼل کيږي نولدي ته به د نتیجه واخلی چې گر د پایتختونه لکه دهلی او ان اکره یوازې او یوازې د پوځونو په حساب ژوند کوي . دهمدې وجهی نه د ښارونو ټول خرڅوونکي او معامله داره کسان مجبور دي په بادشاه پسې وخوځيږي . که بادشاه د جنگ میدان ته ځي دوی هلته بازارونه خلاصوي . دهلی او اکره هیڅکله پاریس ته نه دي ورته . که رښتیار ابلاندي وایي نو د ښارونه نظامی کمپونه دي چې نسبت نور وځایوته په ښه موقعیت کې پراته دی .

نو دوشیانو څخه چې تیر شونو دا باید هیڅ نه کړو چې دغه ټولې اردوگانی کومو ته چې ما اوس اشاره وکړه دامیر څخه نیولې آن تر ساده هسکره پورې په دوو میاشتو کې یو محل خپلو تنخواوي اخلي . دغه تنخواه ددوی دعايداتو یوازینی ملګ دی . لدې وجهی نه دتنخواه په ځنډولو کې هر ډول تال او معطلی دغډوې وړ نه دي ، کوم چې زموږ په هیواد ونوکی کله کله پېښيږي . هلته دایو منلی شی دی چې کله کله دیوه عامل اوضرورت له مخی دولت د سردارانو منصبدارانو اوحتی د ساده عسکرو تنخواوي

خندوي ارتنخراه لرونکی مجبور دی، چی یوه موده انتظار وباسي، خپله گوزاره د خپل کاپیتال په فیصله کچه یادشمکو په عاید تو او باړ کومونو ورسایلو وچلوي. په هندوستان کی داضروري ده چی په ټاکلی وخت کی ټولو مامونو ته ټوله تنخواه ورکړای شي. که دا کار دلته ونه شی نوخیره خرابیزي، ټول دلويزې مري او بابه مجبوريزي چی خپل ورستي ضروري شيان، سامان چی دوی بی لري حتی ټراسونو پورې خرڅ کړي. دا ډول وضع مایه وروستیو جنگونو کی ولیده. که چیرې جگړه لاپسی اوزده شوي وای نو خلک دپه بالکل تیار ووچی دې کار ته لاس واچوي. دمغل په پرځ کی به په مشکه داسی عسکر پیدا کړي چی هغه واده اولاد مزدوران او مریان ولري، کوم چی دې تنخوا ته انتظار باسي اولد هغه پرته بله هېڅ هیله نه نلری. دې عظیم شمیر ته چی تش په تنخواه ژوند کوي ډیر خلک حیرانيزي (دوي شمیر په میلیون دې) دوی دانه شي کولای ددې عظیم تعداد دلگټه ونو مدرک تصور وکړي. ولی دادتعجب خبره نه ده که چیرې دولت شته مني دولتی اداري ممیزات او دبادشاه زمینداري خصوصیات څوک په نظر کی ونیسي.

اجازه راکړئ داهم ووايم چی لوی مغل په ډهلی اکره او شاوخوا کی دضرورت او احتیاط لپاره ۲-۳ زه ډیر اعلی آسونه ساتلی دي. ددې نه پرته ۸-۹ سوه ډیالان زیات شمیر کچرې، آسونه ډیالان دلوپو خیمو نقلولو، د ښځو وړلو، دده اشپز خانې، فرش، دلشکر کښی په وخت کی دگانگه څخه داوېر او وړلو او دده دنور وړتیاوولپاره ساتل شوي دي.

ددې ټولو لوازمو برابرول دلشکر کښی په وخت کی مغل ته داسی شرایط برابروي ته به وای چی هېڅ دکور څخه نه دی وتلی. آمادغه ټول شيان زمونږ په دولتونو کی ضروریات نه گڼل کيزي.

اجازه وفرمایئ پدې پورې دحرمسرای غیر قابل تصور لگښتونه، چی د هغی نه پرته لکه څنگه چی ښکاری دوی گوزاره نه شی کولای هم تاسوته لږ څه

تشریح کړم. دغه بې سارې لگښتونه په داسې شيانو کېږي لکه هرډول نازک طلايي کتابونه، گلدوزي شوي رختونه، وربښمين توکران مشک و غنبر، خوش بويه روغنيات، مرغارې ارداسې نور دهغو ټولونو و شيانو سره يوځای چې ما پخووا عرض کړل. که چيرې دغه ټول بې ساري لگښتونه چې دوي بې دمجبوريت له مخې کوي دهغه عايدانو سره پر تله شي چې ده ته راځي او تاسې دهغه تصور کولای شئ. نو د ابايد وويل شي چې دی بې حده غني دی. که زما څخه څوک پوښتنه وکړي چې دده ژوند سره ښه اشنايم نو دومره ويلای شم، چې دده ځانگړي عايدات به دهغه مقدار عايد تو څخه زيات وي، کوم چې دترکيې سلطان او د پارس بادشاه دواړو لاسونو ته ورځي. ولې هغه غير قابل تصور افسانې چې ددوی په باره کې ويل کېږي زما لپاره دمنلو وړ نه دی. که چيرې زه ددې افسانوپه زياتو برخو يقين هم رکړم ولې ددې سره سره دده دومره بډايي توب زما لپاره ديقين نه وتلی خبره ده، دکوم په باره کې لکه څنگه چې ټوله نړۍ خبرې کوي. په هغه صورت کې که چيرې هغه عظيم مبلغ چې په يوه لاس يی اخلي او په بل لاس دمجبوريت له مخې غوروي، که چيرې دغه شی په نظر کې نيول کېږي نو به زه دا ومنم چې په رښتيا غني دی. زما په عقیده خو واقعې بډايې بادشاه دی چې خپل رعيت دباشکوه دربار ساتلو لپاره نه دومره وشکوې او نه يی دومره ترفشار لاندی ونيسي بلکه دهغه لپاره بيل درکونه ولري لکه څنگه چې دا ډول بادشاهان زمونږ په هيواد او يانورو ځايو کې شته دي دوی دخپلو درلټونو دساتلو لپاره په کافي اندازه عسکري قوه لري. کولای شي چې دخپلو کارنډيانو ديوه نسبا لوی جنگ په مقابل کې څو کاله مقاومت وکړي. داهم کوی شي که چيرې وغواړي داميرانه وکړي چې خوباشکوه شاهانه قصر و نه آباد کړي، دهغوی لگښتونه په خپله غاړه واخلي دکومو سره چې بادشاهان عادت دي، بې لدې چه څو کاله مسلسل دخزانې څخه لوی مقدار پيسې ښکښت

ته کړي او هم کولای چی خو کاله لوی جنگونه وزغمی اوبایی په خپله شروع کړي. زه به دارمنم چی مغل تقریباً دا ډول امکانات لری. ولی ددې سره موافقه نه شم کولای چی دی د دومره لویو لگښتونو او مصروفونو قدرت لري www.libtgd.com/cn کوم چی معمولاً فکر کیزی او یایی دغه ته نسبت ورکوي. دغو عظیمو او ضروري لگښتونو ته چی ما اشاه وکړه تاسو باید دهغه درښتیا والی په باره کی زما سره موافقه وکړئ. تاسو بی شکه دغه دوه کیفیته او یوڅه نور د کومو سره چی زه ښه آشنایم او هغوی ته به اشاه هم وکړم زما سره ومنئ. لومړی کیفیت دادی چی اوسنی مغل دوروستی کودتا په آخر کی کله چی د بنگال نه پرته چی هلته تراوسه سلطان شجاع خان تینگنګ کړی، نوره په ټوله امپراطوری کی سوله برقراره ده، دی سخت په مشکلاتو اخته دی. هغه نه پوهیده چی دخپلو پوځونو دساتني لپاره د کوم مدرک نه استفاده وکړی ده اگر چی پدې وختونو کی خپلو فوځونه ته چندان تنخواه نه ورکوله، لکه څنگه چی په په عادي وختونو کی ورکول کیده. جگړه پنځه کاله پرله پسې روانه وه اودی مجبور شو چی دخپل پلار شاه جهان خزانې ته لاس ور وغزوي.

دوهم کیفیت دادی چی د شاه جهان خزانې چې څښتن یی دهغی په مصرف کی زښت ډیر محتاط و، څه زیات څلویښت کاله یی بادشاهی کړې وه پدې اوږده موده کی یی دڅو کوچینو جنگونو څخه پرته نور څه هم ونه لیدل، ولی بیا هم دده ځانگړې خزانې شپږ وکروړ و نوته نه رسیده. ما مخکی وویل چی یوه روپی تقریباً ۲۹ سوسره معادل ده. سل زره روپی یو لک اوسل لکه روپی یو کروړ کیږي. البته د شاه جهان په خزانې کی ما دده دقیمتی زیوراتو لویه پیمانه شامله نه کړه چی مختلف انواع اقسام لري، او ټول دطلا او نقره څخه جوړ شوی دی. همدا ډول دقیمتی گانوسرغمرو لویه اندازه چی داهم مختلف انواع او لوړ قیمتونه لري، ما دده په خزانې کی حساب نه کړل. زه نه پوهیږم آیا په نړی کی بل هم د شاه جهان

په شان بادشاه شته که نه چی درمره زیات قیمتی شیان ولرې. یوازې تاج چی په قیمتی مرغلرو جواهراتو او نورو قیمتی کابو مرصع شوی دی که چیرې غلط نه شم نو کم له کمه درې گروړه رڼی قیمت لري. داهم باید وویل شي چی داتوله ولجه ده ته دپخوانو پټانانو، سردارانو، راجه گانو څخه لاس ته ورغلی ده چی دلرغونی زمانې څخه ذخیره کیده اوهره ورځ مخ په انکشاف وه. دیوه بادشاه نه بل بادشاه ته را تیر یزي او بل دهغو سوغاتونوله برکته چی امیران یی هر کال په څو مشهورو واخترو نو کی باید مغل ته وړاندې کړي. دتاج شته منی څخه حتی که په خپله بادشاه یو رسول (۷۲) ولگوي یائی خرڅ کړي نودې کارته دلوي جنایت په نظر کتل کيږي .

مخکی لدې چی زه خپل لیک پای ته ورسوم غواړم ووايم چی دمغل امپرا-توري چی په اول کی مونږ دطلا او نقره دنغراوژوري وبله ولی همدلته طلابی بټی کيږي. ددې ځای خلک باید نسبت نور و ځایونوته ډیر ماره وای اما خبره برعکس ده زه په سترگو وینم چی ددې ځای خلک نسبت نوروته زیات محتاج دی او همدا ډول دلته پېشه نسبت نورو ځایونوته کم یافته ده.

ددې کار لومړی دلیل دادی چی دقیمتی فلزاتو ډیره زیاته برخه د غوږ و، پزې لښتو ، دغارې اوزیوپه غمیو، دلاسو پښو وښیو لپاره چی ښځی یی استعمالوي ویلي کيږي . ددي قیمتی فلزاتو زیاته برخه خصوصاً په توکرانو کی لگيږي چی هغه اساساً هېڅ گټه نه لري. دقیمتی فلزاتو لری لوی کندی چی وروسته یا بالکل بی پټی کيږي، په ټولو گلدوزیو آلاچو، خطه لرونکو ورنښمنو توکرانو طلابی څنځیرونو، ناریزونو چی په پټکیو او داسی نورو توکرانو کی مصرفوي . ټول پوځونه دامیرنه نیولی ترساده عسکره پورې او همدادول د دوی ښځی او ماشومان ټول دا هڅه کوي چی په طلا کی ځان جل بل کړي. دوی ولو که دلوزې مري، ولی کوشش کوي چی طلا یی او نقره یی پسرول ځانته پیدا کړي .

دوهم سبب دادی چی ددولت ټولای ځمکی د بادشاه ملکیت گنل کیږی . جایگیر چی په ترکیه کی هغی ته تیمار ویل کیږی ، د پوځونو سر لښکرانو ته د تنخواه او یا مستمري معاش په ځای ورکول کیږی . داځکه چی په خپله جایگیر کلمه د ځای معنی ورکوي او یا باید د تنخواه په عوض کی ورکړل شي ، چی په هغه باندی پوځ وسانی ، ولی پدې شرط چی د جایگیر ځمکو له عایداتو څخه هر کال یوه برخه د اجارې په صفت بادشاه ته ورکړي . کله کله بادشاه ځنی ځمکی دخپل دربار په نوم قیدوی چی هغه هیڅکله چاته د جایگیر په نوم نه ورکوي ، بلکه دی دغه ځمکی اجاره دارانو ، صوبی خوارانو ته په تیکه ورکوي . هغوی مجبور دي چی هر کال یو مقدار نقدې پیسې د ځمکی د حاصلاتو له درکه بادشاه ته وسپاري . ددغې او هغوی فور و عایداتو له برکته جایگیر داران ، گورنران ، تیکه داران په خپلو سیمو کی په بزرگرانو حتی په اهل کسبه او دینارونو په سوداگارانو باندی ، چی ددوی په منطقو کی راځی نامحدود قدرت لري . دلته نه لوی ویلموژ شته اونه زمونږ پشان شورا ، چی وکولای شي ټول دغه گورنران جایگیران تیکه داران وویروی . نه داسی قاضی شته چی پوره نفوذ ولري ترڅو هغه وکولای شي ددوی د ظلم او استبداد مخنیوی وکړي اوله منځه یی یوسي .

لنډه داچی دلته داسی څوک نشته چه هغه ته بزگران ، کسب گران ، سوداگران دخپل ژوند اولیدلی استبداد نه فریاد وکړي . کوم کسان چی له یوه سره د حکومتی قدرت ته نه غیر قانونی او بی ترس نه نارینه استفادې کوي او په مقابل کی دخپل اعمالو مزاحمت وخت نه وینی دلویو کتاو ژوند ددوی په لاس کی دی . هغه ځایونه چی مرکزونو یعنی دولی او گری ته نژدې دي یا لویز ښارونو ، لوی بحرې بندرونو ته نژدې پراته دی ، دهغه ځایونو څخه هکایتونه نسبتاً په آسانه توگه دربار ته رسیدلای شي او وضع هم لږڅه ښه ده . دا ډول کسان لکه تیکه داران ، جایگیران ، خصوصاً

گورنرانو څخه خلك داسی ویریزي چی مریی به دخپل څښتن څخه دومره ترس ونه لري. ددې وجهی نه خلك کوبښښ کوی چی سروپښی لوڅ ، ځانونه محروم ، مفلس ، په کالیو فرش و ظرف اودتولو نه زیات په خوراک اوڅښاک کی دبی ساری ساده والی نه کارواخلی .

دوی دا کوشش هم نه کوی چی په تجارتي معاملو کی زیات پرمختګ وکړي . ځکه دوی ویریزي چی مبادا په دوی به دبدایانو گمان وشي اویا به ددوی دشوکی لپاره کوم چال په کارولیزی . ددې سببه دوی دخپلی شته منی لپاره دپټولونه بله بڼه چاره نه وینی . خپلی پیسې دځمکی لاندې په کوم یورت تیاره کونج کی خاوروته سپاري . پدې ترتیب سره پیسې دگټی نه لویزی ، په ځمکه کی تباه کیزي . نه پادشاه نه دولت ، اونه بل چاته هیڅ ډول گټه نه شي رسولای . دغه کارنه یوازې د بزرگرانو او کسب گرانو په ژوند کی لیدل کیزی بلکه د هر ډول لویو سوداگرانو په حال کی هم صدمتی کوی ، مسلمان وي که بت پرست ولی سرنوشت یی یو ډول وي . له هغو کسانو چی دپادشاه یا امیرانو سره نوکري کوی ، یانې دبله واسطه ولری چی هغه په پوره نفوذ کی وي . دځمکی لاندی دطلا خنبرلو کار عموماً دبت پرستانو په ژوند کی زیات لیدل کیزي . دوي پدې عقیده دي چی دطلا اونقربې دځمکی لاندی خښونه دوی ته دمرگ نه وروسته په کار ورځی . زما په عقیده اصلی علت همدادی چی په تجارت کی پیسې دیریزي په جریان لویزي ؟

دلته یومهم سوال راپورته کیزی ، هغه دا چی آیا داکار به نه یوازې درهیتو بلکه په خپله ددولت اومغل بادشاه لپاره گټور اومعقول نه وای که چیرې دی زمونږ ددولتونو اوسلطنتونو دبادشاهانو پشان دتولی ځمکی یوازیښی وارث ، نه بلکه زمونږ پشان دلته هم «زما» او «ستا» په نوم ملکیت موجود وای .

زه دخپلو بادشاهيو د حالاتو چي هلته «زما» او «ستا» ملکيت وجود لري ددې
 خای بادشاهانو له وضعي سره چي «زما او «ستا» نشته ژورې مقایسې نه دي نتیجې ته
 راغلم چي د بادشاهانو لپاره همدا زمونږ نظم چي زمونږ په هیواد کي موجود دی زیات
 معقول او ګټور و بولم ځکه په هغو دولتونو کي چي ټول ملکيت یوازي په بادشاه
 پورې اړه لري طلا او نقره په هغو لاروځي، چي مامځکي وښودلې، هېڅ داسې سړي
 به پیدانه شي چي ددغي جایګیر دارانو، ګورنرانو، اوجاره دارانو له ظلم، استبداد
 نه په امن کي وي. بادشاهان که دخپلو رعیتو په نسبت هرڅومره نیکه اراده هم لري،
 ولی دهغو علتونو له مخي چي مامځکي وویل تقریباً هېڅکله نه شي کولای پدوی کي
 عدالت برقراره کړي ازیاد ظلم و استبداد مخه ونیسي، خصوصاً داپه هغه سلطنتونو
 اومطلقو کي چي د مرکزونو (د هلي، اګرې) څخه لرې پراته دي. د بلي خوادباد شاه نه
 همدغه عدل غوښتل کيږي. ځکه چي دده مسئولیت اومکلفیت همدغه شي دی.
 ددې ظلم او استبداد په نتیجه کي چي دلته موجود دی دېزګرانو، کسب ګرانو،
 څخه د ژوند هر ډول ضروریات غصب کيږي. تردې اندازې چي دوی دلوزې
 او غریبي نه ستيږي، اولادونه نه شي زیږولای، او که څوک اولاد اری هغه دناوړه
 غذا له مخي په ماشومتوب کي مري. دوی غریبي په میراث اخلي. دپلارونو
 ارمیندو پشان په ناامیدی کي ژوند تیروي. کله کله دغه بزګران پدې تمه خپلي
 ځمکي پرېږدي چي دکوم یوسپور سره مزدوری ونیسي یا یوې نامعلومې خواته
 ګارنډ یا نوته پدې هيله سترګي ورپه وي چي هلته په نسبتاً نرمه رویه وويني. پدې باره
 کي ما پخو خبرې وکړي. بالاخره ځمکي یوازي اویوازي دکوتک په زور کرل
 کيږي. ولی زښتی ډیرې خرابي، زیاتره برخه یی بی غور وکيږي او بالکل
 دکرو ګڼت نه لویږي. ځکه دلته هېڅ داسي څوک نه پیدا کيږي چي هغه دزړه نه
 وغواړي اویا کولای شي د حیواناتو لپاره داوبو څښلو ویاو او جرونو لګښتونه په

په غاړه واخلي، او يا دغه ويالي او جرونه ځمكوته ورسوي، كومي چې وداوېو لپاره سختې تېزې دي. داسې څوك هم نه پيدا كېږي چې دكورونو جوړونې سره علاقه او يادهغه دترميم سره دلچسپي ولري، كوم چې مخ به ښه رنگېدو دي. بزگران ځانته وايي: «زه په كوم دليل دهغه استبداد لپاره زيارو باسې كوم چې سباته يې ليوڼي نيشه راشي نو دژوند نهايي ضروريات به هم ماته پرې نه ږدي». جاينگيرداران، گونران او اجاره داران هم داسې فكر كوي: «زه دغه لپاره دخپلې بتوې نه پسې رو باسې او پدې كوشش كې شم چې ځمكې آبادې كړم، يا هغه ښي وساتم پداسې حال كې چې دسباورځي دپاني كيدو اميدنه لرم اوسبابه زما په ځاي بل څوك نامت وي. كه چيرې زما دنن ورځي كار زما لپاره نه وي اودا احتمال زښت ډير دى چې په راتلونكې كال كې دبل لاس ته ورځي او داځانگړى جيب نه به عظيم لگښتونه زه ورباندې كوم نوزما لپاره به، يې گټه كومه وي؟ بهتره داده ترڅوزه ددې منطقي واكمن يم، بزگران ولو كه ستيږي يا ځمكې پرېږدي او يا دغه آبادې ځمكې شاربې شنېدې كېږي ولې ترڅو دلته يم بايد دهغې څخه په اعظمي توگه استفاده وكړم.»

همدغه علت دى چې دغه اسيايي دولتونه زمونږ دسترگو وړاندې سقوط ته نژدې كېږي. همدغه علت دى چې په دغو هېوادونو كې دڅټونه جوړ شوي ښارونو څخه پرته بل شى نه وينو. دغه ښارونه زمونږ له ښارونو څخه بالكل توپير لري. دلته بې له چټلو وړانو ښارونو او كليو څخه بل شى نه شى پيدا كولاى. همدغه علت دى چې ټول دغه مى سويټوميا، (بين النهرين) اناتوليا (پخوانى تركيه) فلسطين، اوانتي اوخيا حيرانوونكې دښتې او داسې نورې څومره ځمكې چې يووخت كې ښې آبادې، حاصلخېزې او دخلكونه دكې وې، ولې اوس په نيمه غرنيو، شنډو، متروكو ځمكو او يابه مرگباره غوړ مسكونو جوبېدلي شوې دي. همدغه سبب دى چې دمصر بې ساره ځمكې تقريباً پدې وروستيو ۸۰ (اتياو) كالونو كښې لكه څنگه چې ليدل كېږي پرې دسمه برخه تباه شوى.

څڅه هيڅوځ نه غواړي د کانا لونو په ساتنه باندې لگښت وکړي، يا د نيل درياب مخه ونيسي، چي هرې خواته بي واکه خوله ونه غورځوي، په آبادو ځمکو شگي ونه غورځوي او آبادې حاصلخيزې ځمکې تبا نه کړي. تاسي پوهيږئ چي ددې ځمکو له سره آبادول څومره لگښتونه غواړي.

لډې سببه په دغه هيوادونو کي کسب مري او يا کم له کمه دومره پرمختگ نه شي کولای لکه په نورو ځايو کښي اولکه څنگه چي مونږ يي په خپل هيواد کي ليدلای شو. دلته کسب گر په خپل مسلک کي لازمه پوه، زړور تياو خپله انرجي نه شي استعمالولای. څڅه دی په سترگو ويني چي دلته خلک تر مرگ پورې په غريبۍ کي ډوب دي. دوی دا احساسوي چي دلته ددوی دکار دظرافت او ښکلا د علاقې وړ کسان نه شي پيدا کولای. څڅه چي ټول له يوه سره په ارزاني پسي منډې وهي. د اشرافو که په مغزو کي نيشه راتاوه شوه نو کسب گروته ددی دکار په مقابل کي بيخي لږې پيسې ورکوي ولي بيا هم کسب گر دخدای نه شکر باسي چي دهغه دلاس نه روغ سالم خلاص شو او دده متر کوته سم نه شو، کوم چي داميرانو دروازو ته ځورندوي او د هر چا سترگي ور باندې لگيږي. کسب گر پدې ښه پوهيږي چي په حال اوماضي کي دده لپاره هيڅ داسي هيله او تمه نشته چي دخپلو ماشومانو او يا ځان لپاره يوه ټوټه ځمکه واخلي. دا ځمکه دی ويريزي چي مبادا دبدایانو په لست کي به ونیول شي. ددی ويرې نه چي دبدایانو فکر ورباندې ونه شي ځان ته ديوه عادي انسان په توگه دخوراک څښاک او پوشاک اجازه هم نه ورکوي. که فرضاً څو تنگي يي ذخيره کړې هم وي ولي بيا هم په هغه باندې ښکلي جامي ځانته نه شي اخستلای. لډې وجهي نه پدې هيوادونو کي دظريفة او ښکلو صنايعو تغير بايد لا پخوا ټول شوی وای. ددې هنر دپاتي کيدو يوازينی علت دادی چي بادشاهان اولوی ويلموژ ددې هنر ماستران ځان سره ساتي، دهغوی په تنخواه ژوند کوي او گاري هم

یوازې ددوی لپاره دی. دغه ماستیران خپلو زامنو ته خپل مسلک ورزده کوي او کوشش کوي چې چالاکه ټی تربیه کړي، چې د هغه په مرسته دخپل بادار مهرباني ځانته جلب او د هغه د متروکي نه ځان بچ کړي. په لویو ښارونو کې غټ سوداگران کسب گروته نسبتاً لږ څه ښه مزدور کوي. زه وایم چې نسبتاً لږ څه چې پدې منطقو کې که هرڅومره ښه نوکران لیدل کیږي، ولی د افکر باید ونه شي چې هلته کسب گروته احترام کیږي او یا کولای شي کم له کمه دخپل مسلک په مرسته د ښه ژوند څښتن شي، بلکه دی د نهائې احتیاج له مخې اود کونټرول په زور کار کوي، او په مقابل کې به هیچکله دولتمن نه شي.

د احم د خدای نه شکر کوي، که دی داسې وسیله ولري چې په هغه سره ژوندو کړي، په متوسط ډول کالی واغوندي. که چیرې کسب گر پیسې گټي، نو دغه پیسې د ځان لپاره نه، بلکه د لویو ښاري سوداگرانو لپاره دی، لکه څنگه چې ماو بیل کسب گران په خپله په مشکل ژوند کوي او نه پوهیږي چې په کومې لار د توپیر څخه ځان ونه بچ کړي. پدې ډولونو کې نهایی درجه جهالت حکمفرمایي کوي. دلته ښوونځي او اکاډمې له کومه شوې؟ ددې موسسولپاره به بنیاد ایښوونکي له کومه پیدا کړي؟ فرض به کړو چې دغه ډول مؤسسه پیدا شوې نو زده کوونکي به ورته له کومه شوی وای؟ هغه کسان چه له هره پلوه تضمین دی او کولای شي چې خپل زامن په ښوونځیو کې واچوي هغه چیرې دی؟ که چیرې داسې کسان پیدا هم شي نو څوک غواړي چې تش دوسي او بډای په نوم ځان د خطر سره مخامخ کړي. که چیرې دوی دې کار ته حاضر شوی هم وای، نو ددوی لپاره به یی گټه څه وای؟ هغه ماموریتونه اود دویارنی القاب چې پوهی او استعداد ته ضرورت اری او کولای شي ځوانان علم ته تشویق کړي هغه چیرې دی؟ ددغه وړاندینو دلایلو له مخه پدې هیوادونو کې تجارت نسبت زمونږ هیوادونو ته ډیر سمست ښکاري. دلته داسې کسان ډیر لږ پیدا کیږي چې د زړه

له کومې په خپل مسلك پسې هلې ځلې وکړي، دنوروسره مکتوبی راشه درشه قايمه کړي، دنورولپاره ځان دخطر سره مخامخ کړي. دگورنرلپاره چې ترټولولومړی دی، ددوي په آزار کې برخه اخلي؟. سوداگر باید کوم یو نظامی لوی سړی ته ځان نږدې کړي او هغه ته ځان غلام جوړ کړي. همدغه نظامی سړی هرڅومره چې دده په زړه کېږي په هغه اندازه به دده له گټې نه برخه بیلوي. څوک غواړي ځان بلا سره وټري؟ که دزیاتو روپیو لرونه سړی په غریبې او فلسفې تظاهر کوي، نو پدې صورت کې دسلو زرو په ځای لس زره به ترې نه دي؟ دلته دبادشاهانو په نوکری کې دسردارانو ویلموژ (درباریانو)، اشرافو، شته منو، افسرانو، سوداگرانو کسب گرانو او بورژوازانو زامن نشته، دکومو په منځ کې چې کله کله تعلیم یافته او تربیه شوی کسان هم وي، چې دزړه له کومې خپل بادشاه ته احترام کوی اود ممنونیت په مترکه ورته گوري. داډول کسا، لکه څنگه چې ماوویل دخپل جیب او هستې په مرسته په دربار او پوځ کې کولای شي زیات وخت ځانونه ټینګ کړي. په امید کې ژوندو کړي، دخپل بادشاه دنوازش او پاملرنې څخه خوندواخلي، د ضرورت په وخت کې یوډبل په مقابل کې دقوت او خپلې انرژي څخه کارواخلي. پدې کوشش چې دخپلو نیکونو قبیانو نوم او نشان وساتي. آما د مغلو پادشاهان په خپله شاوخوا کې داسې کسان ویني چې درباریانو څخه راوتلی دي او بیا هغه مقام ته په مردارولارو رسیدلي دي چې نه تعلیم لري او نه تربیه.

ددوی نه هر وخت دشته منو غریبانو بوی خپزي. غرور، غیرقابل تحمله بی رحمي او بی ننگی ددوی نه ورکیدونکي عاداتونه دي. دخپل بادشاه نوم او ناموس دوی لپاره ارزښت نه لري، اونه وطن. پدې هیواد کې بادشاه هم دخپلو محیرالعمقو لگښتو نو لپاره مجبور دی چې ټول وشکوي، کوم چې دیوه باشکوه دربار

د ساتلو لپاره یی له څاڅکرو صندوقونو او دبیت المال خزانې څخه بل مدرک نه لري . له دغه مدرکه باید عظیمه عسکري قوه وساتي چی په هغه باندی خلک تابع او داموقع ورنکړي چی دبادشاه له غوښتنو او اوامرو څخه غاړه وغروي ، اوهم یی په همدې قهری قوه کار کولو ته ټیټ کړي او هغه څه ترې لاس ته کړي چی ددولت لپاره ضروري اولازمي دی .

رهیت دپاره پسی اذیتونو ، تهدیدونو او نورو ته دکار کولو د مجبوریت له مخی سخت ستړي او په ژوره ناامیدی کی ژوند کوي . پدې هیوادونو کی کله چی جلدی جنگ ولگيزي بادشاهن هروخت حتی دپه راضی کيزي چی یوه صوبه په نقدو پیسو خرڅه اود هغه خرڅلاو نه عظیمی پیسی لاس ته کړي . لدې ځایه زیاتره دغه وړانی ، افلاس ، او وحشتناک حالاتونه راپورته کيزي چی مونږ یی په سترگو وینو .

ځکه دغه گورنر چی هغه صوبه اخلي باید بادشاه ته زبنتی ډیرې پیسی ورکړي چی ده دیوه اوبل نه په لوړ سود سره اخیستی وي . ددې نه علاوه چی هغه داصوبه واخیسته آیادی نه غواړي دخپلی خیتي مروالي لپاره په هغو لارو ولاړ شي په کومو چی اجاره داران ، جایگیر داران تللی دی ؟ ترڅو وکولای شي د وزیرانو ، خواجه گانو د حرمسرای کومی پوې ښځی اوداسی نورو کسانو ته چی په دربار کی د هغه حمایت وکړي هر کال تحفی واخلي ؟ آیادی مجبور نه دی چی بادشاه ته کلی باج ورکړي ؟ آیادی دا کوشش نه کوي چی دباج نه علاوه خپله خیته هم ښه مړه او ډکه کړي ؟ آیادگورنران ټول هغه څوک چی دده په صوبو کی اوسيزي نه لغړوي ؟

دغه واره فرعونیان چی بی حده بی اندازې اونا محدود واک یی په لاس دی په خپلو صوبو کی هېڅ داسی قوه په خپل مقابل کی نه وینی لکه څنگه چی محکم وویل چی ددوی لاس ونیسی ، اویادکوم یوه رعیت فریاد ته غوږ کیزدی ، اووکولای شی چی د هغه گورنر د استبداد له تیغه یی خلاص کړي . داهم رښتیا ده چی دمغل په امپراتوری کی واقعه لیکونکی (تفتشيان) هم شته دی .

داهغه کسان دی چی بادشاه یی صوبو ته استري چی د هغه ځایونو حالات ده ته راورې. دصوبو مامورین که چیرې ددوی د گډې «مرتیا» په باره کې مشترکه ژبه پیدانه کړي لکه څنگه چی زیاتره پښیزې نواز څه یی وپړوی. ولی اصلی خبره داده چی دغه تفتشیان هم دصوبو د مامورینو پشان ټوک خواره دی. صوبی د مغل په امپراتوری کی دترکیسی پشان زیاتی نه خرڅیزي. که خرڅی هم شی نونه په دومره جوته سره (زه وایم نه په دومره جوته سره) ځکه هغه لری سوغاتونه چی د صوبو اخستوونکی وخت په وخت یی باید بادشاه ته وړاندې کړي په خپله دومره قیمت لری لکه دصوبی قیمت. دا «تحفی» داکار کوي چی گورنر په خپله پخوانی صوبه کی لا زیاته موده پاتی کړي. لدې وجهی نه دغه گورنران دومره وړي فقیران او په قرضونو کی ډوب نه وي لکه نوي مقرر شوي گورنران. ددې سببه دوی په رعیت دومره فشار نه راولی، دومره ظلم نه ورباندی کوي چی رعیت راجه گانوته په تېښته ورمجبور کړي. داهم باید وویل شي چی په پارس کی دصوبو خرڅول دومره عمومیت او رواج نه لري لکه په ترکیه کی. په پارس کی دگورنرانو او لاده زیاتره د خپلو پلارونو په ځای میراث خواره پاتی کیزي. لدې وجهی نه خلک هلمته درمره تر استبداد لاندی نه نیول کیزي لکه په ترکیه کی. بلکه هلته یعنی په پارس کی دخلکو حساسیت زیات دی. ځنی کسان حتی علم ته ځانونه وقف کوي ولی بیا هم دا ټول خورا جزیات دی. ددې درې وارو دولتونو لکه ترکیه، پارس او هندوستان د ځمکو د ملکیت په باره کښی «زما» او «ستا» مفهوم تباه کړه، کوم چی دنړی په هر گوت کی دهر قیمتی او ښکلی شي اساس همدا «زما» او «ستا» بلل کیزي. دغه دولتونه هرو یو بل ته ورته دي او عین نیمگړتیا وې لري. زروي یا وروسته دوی به حتماً د غریبی، فساد، افلاس او تش والي پراوته ورسېزي.

خدای دې داسی ورځ رانه ولی چی زمونږ په اروپایی هېوادونو کی بادشاهان دټولو ځمکو مالکان شي، کومی چی د دوی در عیتو په لاسونو کی پرتی دي.

که چیرې زه، نړیوالو نه په خلکو دك، ماره، آباد باكلتوره او پرمخ تللی نه وای .
 تر کومې اندازې چې مونږی په سترگو وینو، زموږ بادشاهان د هندوستان د بادشاهانو په نسبت
 دولتمن او قوی دي. پدې هم باید اعتراف وشي چې زموږ د بادشاهانو کارونه نسبتاً
 ښه او په شاهانه صورت دي. که زموږ بادشاهان ددې لځای د بادشاهانو په شان وای
 نو ډیر زر به یی حال ددې لځای د بادشاهانو پشان او ښستی وای، کوم چې همدا اوس
 ماترسیم کړل. هغه څوک چې د ټولو لرلو په هیله وي بالاخره هرڅه یی له لاسه وځي.
 هغه څوک چې درتۍ شته، منی په خیال وي په نتیجه کې د هرڅه بې نصیب او یا کم له
 کمه د هغه خیالي ثروت څخه ډیر لیرې کیږي، کوم چې دوی ته یی رنده او غولونکی
 مینه سترگوته کوي، پدې هیله چې د نامحدود واك خاوندان شي. آیا داتمه د خدای او
 طبیعي قوانینو مخالفه نه ده؟. دهاریس لیون، ټولوزا، روان، همدا ډول دلندن او
 ډیرو نورو ښارونو دغه ټول کنیزان (سرداران)، روحانیون، درباریان، بسدای
 بورژوازیان، غټ سوداگران، نامتو کسب گران به چیرې وای؟ دغه بې شماره کلي
 ټول حیرانو ونکې کلیوالی باغونه ځمکې او شنی غونډۍ چې په دومره زیارونو پاملرنو
 او دلچسپو سره آباد شوې دي له کومه کیدای؟ دغه عظیم عایدات چې له دغه درکه
 راځي شاه او رهیت مروي له کومه به کیده؟ په برعکس صورت کې به دغه لوی کلی
 د ناوړې هواله کبله په کنډوالو بدل شوي وای هیچا به د افکر نه وای کړی چې بیایي
 له سره آباد کړي. د اشنی غونډۍ به سپرې شوې وای، ځمکې به ښارې، تشر به
 ساری یی بوتی پکې زرغونیدل او یا به جبی ترې جوړې شوې وای مګر وبه یی خپرولای.
 دمهربانو او تجربه کارو مساحینو په عنوان غواړم یو ټکی اضافه کړم. ددوی
 لپاره به هیڅ ډول استایاوي نه وای. مجبور به وای چې د کوچیانو په شان د ضرورت
 ټول شیان ځان سره یوسي دغه ټولې مهمانخانې چې دهاریس ته تر ترلیون پورې غزیدلې
 دي په لس گونو مردارو کاروان سرایونو به اوښتی وای. کاروان سرایونه هغه
 هادی لوی ودانۍ دي چې په جگړو لځایونو باندې آبادې شوې ولې چارچار پیره

یې لوی دیوال وي او په هغه کې په سلگونو کسان د آسونو، کچرو او اوبنانوسره
 گډوډ یوځای پراته وي. پدې ودانیو کې په دویمې دتو دویمې نه سړی مري او په ژمی
 کې دپښې نه. آماځنی به په ما دانتقاد کوي چې www.dhammadownload.com **مونیسان دپاره والی لیریږي خو .**
 ځکه د هندوستان نه علاوه مونږ داسې دولتونه وینو چې هلته د «اوسنا» د ملکیت
 مفهوم فرق نه کيږي مثلاً دترکی دسلطان امپراتوري چې مونږ یې نسبت نورو ته ښه
 پیژنو په دغه امپراتوري کې نه یوځای دغه مفهوم وجود نه لري بلکه همدغه امپراتوري
 په عین حال کې ډیره قوي او طاقت مني ورځ په ورځ لاسي زیاتيږي .

دارښتیا ده چې دغه دولت په خپله غیز کې بی شمارة ارتي ځمکې رانیولې دي، چې
 دڅاورې دجنسیت له مخې لومړي درجه دي، او باید وویل شي ددې ځمکو بی حاصله
 کیدل به په داسې لنډه موده کې امکان ونلري. دغه دولت نوره هم قوي او دولتمند دی.
 ولی پدې کې شک نشته چې که چیرې هندوستان زموږ د هیواد پشان آباد او دخلکو نه
 ډک وای، او که چیرې دلته هرځای ځانگړي ملکیت وجود لرلای نو ویلای شم چې
 بالکل به یې بله بڼه لرلای. کولای به یې شول چې دپخوا پشان حیرانو ونسې
 پوځونه دجنگ ډگرته وړاندې کړي، او هم به یې د قدرت لرلای چې دغه پوځونه
 وساتي . مونږ د هندوستان تقریباً په ټولو خواو کې وگرځیدو دامو په سترگرو لیدل
 چې د هیواد څومره تش، مفلس او دخلکو څخه خالی کړ شوی دی . په پایتخت کې
 که غواړی چې ۵-۶ زره عسکر ټول کړئ نو پوره درې میاشتې وخت غواړي .
 مونږ داهم په سترگو وینو چې که چیرې په هندوستان کې دهیسوي مریانو لوی شمیر
 چې دهرې خوانه دلته راوستل کيږي وجود نه لرلای نو حال به یې څه وای ؟ پدې
 کې هم شک نشته چې که چیرې اوسنی حکومت دزیات وخت لپاره حکومت کولو ته
 دوام ورکړي هغه به هر ورو تبه او دخپلې کمزورۍ دلایله به سقوط وکړي .

هو ! همدا اوس دغه حکومت ښکاري چي يوازي او يوازي په همدې مريانو نيکه کوي . ځکه هيڅ داسې گورنر او ياه عمومي طور سره په امپراتوري کې داسې سړی به پيدانکړي چې هغه دکومې يوې مؤسسي لپاره حتی يو څه ولري او يا وکولای شي دومره خلک راټول کړي خومره چې دده پکار وي . پدې صورت کې ددې لپاره چې شور شونه خپه کړي نو د پيگوهغه برامين ورته پکاردې چې دخپل سلطنت نيم اوسيدونکي يې له لوبې ست کړل او هغه ځای يې په ځنگل باندې بدل کړ او داموقع يې دخو کلونو په موده کې چاته ور نکره چې کشت او کرو کړي . ولی دی خپل مقصد ته ونه رسيد او په نتيجه کې دولت سقوط وکړ او څه موده پخوا دهغه ځای پايتخت آوا ايله دهغه هيواد غربيو خلکو په لاس کې چې دچين څخه راتښيدلی دی ولويد . داهم دويلو ورځه چې ممکن مونږ په خپلو سترگو په خپل ژوند کې دامپراتوري کلي تباهي او سقوط ونه وينو ځکه چې دهغې گاونډيان نه يوازي ددې قدرت نه لري چې دهغه په مقابل کې کوم عمل ته لاس تير کړي بلکه حتی داوس هم نلري چې ددې امپراتوري په مقابل کې دخارجيانو د مرستې نه پرته مقاومت وکړي ، چې د فاميلي دليروي والي له امله از په خپل منځ کې درقابت له مخې به هميشه ددوی نه بدگوماني ، خورده کاری اوسستی راڅرگنديزي .

دلته کيدای شي داسوال وشي چې پدې دولتونو کې ولی ښه قوانين نشته دصوبو او اطرافو خلک ولی نه شي کولای لوی وزير او ياه خپله پادشاه ته شکايتونه راوړي . که رښتيا وويل شي نودوی دښو قوانينو څخه بالکېل يې برخې نه دي . که چيرې ددوی قوانين لږ څه څنگه چې لازمه ده مراعات کيدلای نو کيدای شول چې هلته وضع دنورو ځايونو څخه بده نه وای .

آمدغه قوانين چې نه مراعات کيزي دچاپه دردخوري ؟ آيا همدغه وزير يا باد شاه بې بضاعته ظالمان گورنران دوی ته صوبوته نه ورليزي ؟ آبادوی دا قدرت

نه لری چی هلمته بل څوک ور مقر کړي؟ آیا په خپله بادشاه دغه صوبی ورخرشی نه کړي؟ آیا دغه غریب بزگر یا کسب گر دومره وسایل لري چی د داد خواهی او عدالت غوښتلاو لپاره مرکز ته ځان ورباندی ورسوي، کوم چی دده داستو گنځي څخه یونیم یا دوه سره میله فاصله لري. که چیرې گورنرو غواری چی هغه شکایت کوونکی دلارې نه راوگرځوي بندي یی کړي لکه څنگه چی په کراتو مراتو داسی شوي هم دي او یا یی په لار کی مړ کړي نو څوک به یی شکایت واورې؟ که گورنر دربار کی واسطه ولري خبره بل ډول بادشاه ته ورسوي داسی هم زیاتره پیچيزي، نو دهغه مظلوم شکایت کوونکی پای به څه وي؟ لنډه داچی دغه وزي گورنران، جایگیر داران، او اجاره داران، د فارسی متل له مخی چی «از ریگ روغن میکشد» آیا نه شی کولای ټول چور کړي؟ زه وایم چی دغه گورنر مطلق العنان حاکم، څښتن اوقاضی نه بلکه دغه گورنر په خپله پارلمان دی هیئت ریسه دی د باج او مالیی ټولولوونکی دی لنډه داچی هرڅه دی دی.

دا باید وویل شی هغه ځمکی چي زمونږ د بادشاهانو ځانگړې بلل کيږي په هېڅ صورت درعیټو د ځمکو څخه خرابی نه دی آبادې شوي، او نه خلک دنورو ځایونو په نسبت هلمته کم دي. ددې نه پرته مونږ دومره معقول قوانین لرو چی تر ټولو رومبی په خپله بادشاه دهغه ښه مراعات کوي. دوی دا غواري چی دخپلو ځانگړو ځمکو څخه دنورو رهیتو ځمکو په څیر گټه واخستل شی. دغه بادشاهان حتی دا اجازه هم ورکوي چی ددوی د ځمکو اجاره دارانو او نورو خدمت گرانو تفتیش وشي. پدې ترتیب سره بزگر او کسب گر کولای شي خپل ځان حق ته ورسوي، دبی عدالتی، بی قانونی ظلم، واستبداد نه ځان ته پناه پیدا کړي. ولی برعکس پدې هیوادونو کی دکمزورانو او مظلومانو لپاره هېڅ ډول پناه گاهه ونیږم دگورنرانو کونټ او مشکل تراشی تقریبا یوازینی قانون دی چی دلته حکمرانی کوي او ټول کارونه فیصله کوي.

بلاخره ممکن داپوښتنه وهي چې پدې دولتونو کې ددې پورتنیو نوقصو سره سره
بیا هم دومره زیاتې محکمې او عدلی لانجې نشته، لکه زمونږ په هیوادونو کې چې
شته او کارونه ځنډوي .

مقصود دا چې دا وزده عدالت نه لنده بې عدالتی بهتره ده . ددعوا او بز دوالی
www.libtool.com.cn
باید دومره سنی نه شی چې بلاخره دهوي کوونکي استغراق ته راشي . د بادشاه فوري
وظیفه هم داده چې په ټول کوشش سره دغه کار اصلاح کړي . دا هم درسته ده
که چیرې « زما » او « ستا » له منځه وېستل شي ، نو د بې شماره مشکلاتو ریښې به لنډې شي
تقریباً دومره زیاتو کسانو ته چې زمونږ بادشاهان دخپلو رعیتو په منځ کې عدلی
محکمو لپاره کار ورځنی اخلی ، او بیاددوی په څنگ کې هغه لوی شمیر کسان چې
یوازې د همدې لارې نه خپلې خیتې ډکوي ، هم ضرورت نه وای پاتی شوی . ولی
خو مره چې څرگنده ده دغه دارو به دخپلو عواقبوله مخې چې ځان سره یی راوړي
داصلی ناروغی څخه به سل ځلې خطرناک تر و . دا هم باید له یادونه ایستل شي چې
قاضیانو به پدې دولتونو کې دلعب استعمال حق له لاسه ورکړای وای . ولی په عین
حال کې زمونږ پادشاهان لاتراوسه کولای شي پدی وویاري . پدې هیوادونو کې
دنادرې استثانه پرته ، نور ټول دکوڅې بازار بدبخته محروم خلک محاکمه کيږي
چې داجتماعی موقعیت له مخې په یوه قطار کې راځي . دوی د قدرت نه لري چې
قاضی ته بډې ورکړي ، یا دناحقی شاهدان په پیسو واخلي ، کوم چه دلته یی شمیر او
ارزاني دتصور نه وتلی ده او هېڅکله به دخپل عمل سزا ونه وینی . ځایي خلک زمونږ
دپخوانو سوداگرانو چه پدې منطقو کې یی ژوند کړی دی همدا ډول دسفیرانو
قونسگرانو او ترجمانانو څخه پدې باره کې په تینگه سره پوښتنی کولی .

زمونږ سیاحان زیاتره برخه دخپل سیاحت په ترڅ کې درې ډوله خس و
خاشاک یابه بل عبارت سره دقاضیانو اوددوی دچوکره گانو ډلې وینی : لومړی
ډله قاضیان ددعوا کوونکو دعوایز فیصله کوی . دوهمه ډله قاضیان هغه یادغه خواحمایه
کوي او په مقابل لوري ښلی اوروې ، دریمه ډله په دواړو خواوو جلاگوزاوونه کوی .

په پای کې په لنډه سره دومره وایم . دخلکو نه دځمکې دملکیت حق غصبول

دظلم ، بی عدالتی عدم مساواتو او غلار اوسنل دي .

دخلکو نه دځمکې دملکیت حق دانیول دآبادو حاصلخیزو ځمکو غصبول او ساری

کول دي ، دانسانی نسل په مخ ټول قوت سره دتباهی او دافلاس دروازې خلاصول

دي ، او هم دسلطنتونو او دولتونو لپاره دبی نظمې او گټوډی زمینه برابرول دی .
www.libtool.com.cn

آما په مقابل کې «زما» او «ستا» مفهوم دهر انسان د امید بنیاد دی ، پدې هیله چی

دی ددایمی خیر او ښیښی لپاره زیار باسي ، کوم چی دده اړده داولاد ځانگړی مال

بلل کیږي . دغه امید په نړی کې دټولو ښکلا وواو ښیښی اساس دی . هغه څوک چی

دنړی په مختلفو دولتونو ، هیوادونو نظر واچوی او هغه څه چی دشاهانو اور عیټوله

ځانگړی ملکیت څخه راوځی ، په هغوی غورو کړي ، نو هغه لوی توپیر چی مونږی په

مختلفو دولتونو اړ دنړی په بیلو بیلو امپراتوریو کی لیدلای شو ، دهغوی تر ټولو لومړی

او مهم دلیل هم موندلای شی ، پوهیدای شو چی یوازې او یوازې په همدې لومړی

او مهم دلیل پورې دځمکې دمخ بدلون او تنوع تړلی دی .

نو ملیک

« ۱ »

د خلکو نو مونه

اعتبار خان : ۱۳۵ ، ۱۳۷ مخ .

الله قلی خان : ۸۷ مخ .

الله وردی خان (الله وردی په بڼه هم راغلی دی) : ۹۵ ، ۱۹۰ مخ .

اکبر بادشاه (د اکبر په بڼه هم راغلی دی) : ۱۴ ، ۱۵ ، ۲۴ ، ۵۵ ، ۱۳۰ ، ۱۳۷

۱۳۸ ، ۱۵۴ ، ۱۸۹ ، ۱۹۱ مخونه .

امیر جملہ : ۱۶ ، ۱۷ ، ۳۵ ، ۳۷ ، ۳۸ ، ۴۰ ، ۴۵ ، ۴۶ ، ۴۸ ، ۵۹ ، ۶۰ ، ۶۹

۹۳ ، ۹۶ ، ۹۷ ، ۹۸ ، ۹۹ ، ۱۰۰ ، ۱۰۹ ، ۱۹۹ مخونه .

اورنگ زیب (داورنگک په بڼه هم لیکل شوی دی) : ۱۰ ، ۱۵ ، نه تر ۱۸ ،

۲۱ ، ۲۸ ، نه تر ۳۰ ، ۳۲ ، ۳۳ ، ۳۵ ، ۳۷ ، نه تر ۵۶ ، ۵۹ ، نه تر ۶۵ ، ۷۰ ، نه تر ۸۶ ،

۸۸ ، ۹۳ ، ۹۶ ، ۹۷ ، ۹۸ ، ۱۰۰ ، ۱۲۶ ، ۱۲۸ ، نه تر ۱۳۹ ، ۱۴۱ ، نه تر ۱۴۴ ، ۱۴۸

۱۴۹ ، ۱۵۰ ، ۱۵۴ ، ۱۵۶ ، ۱۵۷ ، ۱۵۸ ، ۱۶۰ ، ۱۶۲ ، ۱۶۳ ، ۱۶۴ ، ۱۸۵ ، نه تر

۱۹۱ ، ۱۹۴ ، ۱۹۵ ، ۱۹۸ ، نه تر ۲۰۴ مخونه .

برنیه (د کتاب مؤلف) : ۱-۳ ، ۷-۱۱ ، ۱۶ مخونه .

بیگم صاحب : ۳ ، ۳۱-۳۳ ، ۳۹ ، ۴۲ ، ۷۵ ، ۸۲ ، ۱۳۷ ، ۲۰۳ مخونه .

تاروینه : ۲ مخ .

راجہ روپ: ۱۸۹ مخ.

راز آنداز خان: ۲۶ مخ.

رام سنگ: ۷۰ مخ.

رستم خان: ۶۶-۶۹ مخونہ.

روشن آرای گم: ۳۱، ۳۳، ۸۳، ۱۳۵، ۱۳۷، ۱۴۲، ۱۶۲ مخونہ.

ساقی ن خان: ۲۶ مخ.

سپاہ شکوہ: ۷۳، ۱۲۱ م ونہ.

سعد اللہ خان: ۳۹، ۴۱ مخونہ.

سلطان بیگ: ۱۲۶-۱۲۸ مخونہ.

سلطان محمود: ۴۷، ۷۲، ۹۷، ۹۹، ۱۳۹ مخونہ.

سلطان معظم: ۴۶، ۴۷، ۱۳۸، ۱۸۷، ۱۸۸ مخونہ.

سلیمان شکوہ: ۵۲، ۵۴، ۶۲، ۶۵، ۷۵، ۷۸، ۱۲۱ مخونہ.

سیتی: ۱۶ مخ

سیواجی: ۱۴۷، ۱۹۲-۱۹۵، ۲۰۲، ۲۱۱ مخونہ.

شاہ جهان: ۲، ۱۶، ۲۴-۲۶، ۳۰، ۳۷، ۳۹، ۴۳، ۴۸، ۵۱، ۵۳، ۵۵، ۵۹، ۶۶، ۷۴، ۷۵

۷۸-۸۵، ۱۲۹، ۱۳۰، ۱۳۵، ۱۳۶، ۱۳۸، ۱۵۸-۱۶۲، ۱۹۰، ۲۰۲، ۲۲۸ مخونہ.

شاپلین: ۳ مخ

شاہ عیاس: ۱۶۲، ۲۸۹ مخونہ.

شاہ نوا خان: ۱۳۸ مخ.

شمیت: ۶۴ مخ.

شہزادہ کونڈی: ۷۳ مخ.

شہزادہ خان: ۳۱، ۷۴، ۹۶، ۱۸۵، ۱۸۷، ۱۹۱، ۱۹۴ مخونہ.

علیمردان خان : ۱۸۹ ، ۱۹۰ مخونه .

فاضل خان : ۲۶ ، ۲۰۴ مخونه .

فدای خان : ۱۳۵ مخ .

کالبیر : ۳ نه تر ۹ مخونه .

www.libtool.com.cn

کاظم خان (د کاظم په پخه هم لیکل شوی دی) : ۵۶ ، ۵۷ ، ۵۹ مخونه .

کلیل خان (د کلیل الله خان په بڼه هم لیکل شوی دی) : ۶۶ ، ۷۱ ، ۷۴ ، ۹۵ ، ۱۹۲ مخونه .

گاستندی : ۱۰ ، ۱۱ مخونه .

گوډ تیمور : ۲۴ مخ .

لشکر خان : ۱۹۱ مخ .

محبت خان : ۸۸ ، ۱۳۵ ، ۱۳۷ ، ۸۸۱ مخونه .

محمد امیر خان : ۳۶ ، ۳۷ ، ۵۹ ، ۹۸ مخ .

محمد امین خان : ۱۹۹ مخ .

مراد بخش (د مراد په بڼه هم لیکل شوی دی) : ۲۶ ، ۳۰ ، ۳۲ ، ۴۴ ، ۴۵ ، ۴۸ ، ۵۲ ، ۶۰ ، ۶۲ مخونه .

مور بابا : ۷۱ ، ۴۷ ، ۸۵ ، ۸۸ ، ۹۵ مخونه .

مور بابا : ۱۹۱ مخ .

میر خان : ۱۸۱ مخ .

ناظر خان : ۳۳ مخ .

نظام شاه : ۱۹۷ مخ .

نظیر خان : ۱۹۳ مخ .

نور جهان بیگم : ۲۶ مخ .

نیابت خان : ۱۹۱ مخ .

ورجی ورا : ۱۶ مخ .

همایون : ۲۴ ، ۱۶۳ مخ .

یونانی سکندر : ۷۳ مخ .

دخایونونومونه

اتمک : ۲۱۰ مخ .
www.libtool.com.cn

احمد آباد : ۲ ، ۱۶ ، ۵۰ مخونه .

احمد نگر : ۹ مخ .

ادریکان : ۱۳۸ ، ۱۴۸ مخونه .

اروپا : ۱۸ مخ .

ازبکستان : ۱۳۸ ، ۱۴۸ مخونه .

اسام : ۲۷ مخ .

اسپانیه : ۷ مخ .

اصفهان : ۱۲۷ ، ۱۶۱ مخونه .

افغانستان : ۱۳ مخ .

اگره (داگرې په بڼه هم لیکل شوی دی) : ۲ ، ۱۶ ، ۱۸ ، ۴۹ ، ۵۳

، ۲۱۱ ، ۲۰۳ ، ۱۵۶ ، ۹۸ ، ۹۶ ، ۹۵ ، ۹۳ ، ۸۵ ، ۶۵ ، ۶۴ ، ۶۰ ، ۵۴

، ۲۲۵ ، ۲۳۰ ، ۲۳۲ مخونه .

الله آباد : ۲ ، ۵۴ ، ۹۷ ، ۱۹۹-۱۹ مخونه .

امریکا : ۲۰۶ مخ .

اناولیه : ۲۳۳ مخ .

باب المندب : ۲۳ ، ۱۴۶ ، ۲۰۷ مخونه .

بخارا : ۶۰۸ مخ .

برامپور : ۴۸ ، ۵۰ مخونه .

بصره : ۱۶ ، ۲۰۸ مخونه .

بلخ : ۱۲۹ ، ۱۳۲ مخونه .

بنارس : ۹۹ مخ .

بندر عباس . ۲۰۷ ر ۲۰۸ مخونه .

بنگال : ۱۷ ، ۳۴ ، ۴۲ ، ۴۳ ، ۷۹ ، ۹۹ ، ۱۲۸ ، ۱۸۵ ، ۱۸۶ ، ۱۸۷ ، ۱۹۵

۲۰۸ ، ۲۱۰ ، ۲۲۴ ، ۲۲۸ مخونه .

بهاك نگر : ۳۷ ، ۳۸ ، ۱۹۶ مخونه .

بيجاپور : ۱۳ ، ۴۱ ، ۱۲۶ ، ۱۹۲ ، ۱۹۹ ، ۲۰۱ ، ۲۰۲ ، ۲۱۱ ، ۲۱۴ ، ۲۲۳

مخونه .

بيدار : ۱۳ مخ .

تاج محل : ۲۶ مخ .

ترکيه : ۲۰۷ ، ۲۲۷ ، ۲۳۸ مخونه .

پارس : ۱۴ ، ۱۲۶ ، ۱۳۷ ، ۱۵۷ ، ۱۵۹ ، ۱۶۳ ، ۱۸۹ ، ۱۹۴ ، ۲۰۷ ، ۲۰۸ ،

۲۱۰ ، ۲۱۵ ، ۲۳۸ مخونه .

پاریس : ۲۰۶ مخ .

پرتگال : ۷ ، ۱۷ مخونه .

پنجاب : ۱۸ ، ۱۹ ، ۲۱ ، ۲۲ مخونه .

جاپان : ۲۰۷ مخ .

جده : ۲۳ مخ .

جمنا : ۵۴ ، ۵۹ ، ۶۵ مخونه .

حبشه (دحبشی په بڼه هم ليکل شوی دی) : ۱۴۳ ، ۱۴۶ ، ۱۴۰-۱۵۰ ، ۲۰۸ مخونه

چيناگونگك : ۱۸۶-۱۸۷ مخونه

چين : ۱۷ ، ۲۰۸ ، ۲۴۱ مخونه .

داراكان، ۱۴، ۱۲۵، ۱۲۷ مخونه .

دکن: ۱۳، ۲۰، ۲۹، ۳۶، ۴۱، ۶۹، ۱۸۸، ۱۹۰، ۱۹۲، ۱۹۴-۱۹۶، ۱۹۸،

۲۰۱، ۲۲۳ مخونه .

دولت آباد: ۳۶، ۴۶-۴۷، ۱۹۶-۱۹۷ مخونه .
www.libtool.com.cn

دومبیا: ۱۵۱ مخ .

دنمارک: ۱۴ مخ .

دیلی: ۲، ۲۱، ۷۶، ۸۷، ۱۳۲، ۱۹۱، ۱۴۱، ۱۴۷، ۱۴۷، ۱۶۱، ۱۶۲، ۲۰۸، ۲۱۰،

۲۱۱، ۲۲۵-۲۲۶، ۲۳۲ مخونه .

راج محل: ۹۹ مخ.

رامپور: ۱۹۴-۱۹۵ مخونه.

رام گیر: ۳۹ مخ.

سرینگر: ۷۷-۸۷، ۱۲۱ مخونه.

صلیمگر: ۸۷ مخ.

سمانگر: ۸۷، ۹۵، ۱۹۱ مخونه.

صمرقند: ۱۲۸-۱۲۹، ۱۳۱-۱۳۲، ۲۹۸ مخونه .

صند: ۱۳، ۱۷ مخونه.

سورت: ۸-۱۹، ۲۴، ۴۸-۵۰، ۱۴۷، ۱۵۴، ۱۹۳-۱۹۴ مخونه .

سوریه: ۷ مخ .

سیام: ۱۴، ۱۲۵، ۱۶۳، ۲۰۷ مخونه .

سیلون: ۱۲۷، ۲۰۷ مخونه .

شیراز: ۲، ۱۰، ۱۲۶ مخونه .

شیلی: ۷ مخ .

عربستان : ۲۰۸، ۱ : مخ .

غزنی : ۲۰۶ : مخ .

فتح آباد : ۶۵ : مخ .

www.libtool.com.cn

فرانسه : ۶۳-۷، ۱۰-۱۱، ۱۴، ۸۴، ۲۰۵، ۲۰۷، ۲۱۶ : مخونه .

فرانکفورت : ۳ : مخ .

فلسطین : ۲۳ : مخ .

قاهره : ۲۳ : مخ

کابل : ۲۱، ۳۴، ۸۸، ۱۲۶، ۱۳۵، ۱۵۹، ۱۸۸، ۱۸۹، ۲۱۰ : مخونه .

کاشغر : ۱۶۳ : مخ .

کالیانی : ۴۱ : مخ .

کانادا : ۷ : مخ .

کاندیشی : ۱۳ : مخ .

کشمیر : ۲، ۱۳، ۱۳۰، ۱۹۱، ۱۹۲، ۲۲۲ : مخونه .

کناکور : ۱ : مخ .

کندهار : ۲۱، ۱۲۶، ۱۵۹، ۱۸۸، ۱۸۹-۱۹۰، ۲۰۶-۲۰۷، ۲۱۰ : مخونه .

گجرات : ۱۳، ۱۷، ۳۴، ۴۲، ۵۰، ۱۳۵ : مخونه .

گنگاه : ۵۴، ۹۷، ۹۹، ۲۱۰، ۲۲۶ : مخونه .

گوالبار : ۳۳، ۱۸۷ : مخونه .

گولکنده : ۲، ۱۳، ۱۹، ۳۵، ۳۶، ۳۸، ۳۹، ۵۰-۵۱، ۱۲۶، ۱۹۵، ۱۹۷، ۲۰۰

۰۲، ۲۰۶، ۲۱۱، ۲۱۴-۲۱۵، ۲۲۲ : مخونه .

گیني : ۷ : مخ .

لاهور : ۲، ۸۸، ۲۲۲ : مخونه .

لندن: ۲۰۶ مخ .

ليون: ۲۳۹ مخ .

ماتور: ۸۵ مخ .

مارسل: ۳ مخ .

مدراس: ۱۷ مخ .

مصر: ۲۳، ۱، ۲۳، ۲۰۶، ۲۳۳ مخونه .

مکه: ۲۰۲، ۱۲۷ مخونه .

ملتان: ۳ مخ .

مورلیند: ۱۶ مخ .

موزامبيک: ۲۰۷، ۲۰۸ مخونه .

موکو: ۱۴۵-۱۴۶، ۲۰۲، ۲۰۷، ۲۵۸ مخونه .

ميلان: ۳ مخ .

نر باده: ۱۳ مخ .

ويجانگر: ۱۳ مخ .

هالنڊ: ۱۴، ۵ مخ .

هندوستان: ۲، ۷، ۱۰، ۱۶، ۱۸، ۲۰، ۲۲، ۳۱، ۳۵، ۵۲، ۵۵، ۶۱، ۷۲، ۸۴

۱۳۰، ۱۳۳، ۱۴۴، ۱۴۵، ۱۵۹، ۱۶۲، ۱۶۳، ۱۹۱، ۱۹۶، ۲۰۰، ۲۰۵، ۲۰۸، ۲۱۰-۲۱۱

۲۳۸، ۲۴۰ مخونه .

يمن: ۱۴۳، ۲۰۷ مخ .

سمون پاڻه

گرانو اودر نو لوستونڪو! له بده مرغه دڅينو نيمگړ تياووله امله به دغه كتاب

كى دغه لاندې چاپسى تير و تنى شوې، چى تراوستو دمخه به يى په سمولوخان
زهير كړئ . (اداره)

ناسم	سم	مخ	كړنه
پښتو	پښتو	۵	۱۴
نړيه	بريه	۱۱	۲۰
خوبښل	غوښتل	۱۳	۲۰
خپله	خپله	۴۱	۵
مكن	كلن	۵۲	۹
تعقيب	تعقيب	۵۴	۱۲
دارجه	تراجه	۵۷	۱۹
چوا	خوا	۷۳	۶
داريه	دارا	۷۳	۱۳
ايرانيو	ايرانيانو	۸۹	۷
سطلان	سلطان	۱۰۱	۱۰
لاري	لدې	۱۰۶	۶
كز	كى	۱۰۵	۲۸
لعنونه	لعتونه	۱۱۶	۱۵
خواخه	خواجه	۱۲۶	۱۰
امتكبر	اوتكبر	۱۳۸	۱۳

ناسم	صم	مخ	کرتبه
گاندیانو	گاونديانو	۱۴۱	۲۴
ترديدم	تيريدم	۱۴۴	۱۵
لښکر	لښکر	۱۵۳	۲۳
رياره	زياتره	۱۵۶	۱
ووکاوه	ورکاوه	۱۷۲	۴
نه	ته	۱۷۳	۵
مريض	مرض	۱۷۸	۱۹
کندهار	کندهار	۱۸۹	۲۰
روحانيو	روحانيونو	۱۹۳	۲۲
سوه	سره	۱۹۵	۱۱
اوه	ار	۲۰۰	۱۸
پو	په	۲۰۳	۴
گډوډري	گډوډی	۲۰۳	۱۸
بسکه	بلسکه	۲۰۳	۲۵
خوشبڼه	خوشبڼته	۲۰۵	۱۸
بيخي	بيخي	۲۱۰	۹
هزاري	هزاري	۲۱۷	۳
څي	چی		۸
لمرله	لرله	۲۱۷	۶
مرغرو	مرغلرو	۲۲۸	۲۲
دولي اوگرې	دبلی او اگری	۲۳۰	۲۰
استانيوي	استانيوي	۲۳۹	۲۲

کور ودانی

دهند دمغلو به دوات کی د وروستیو سیاسی کودتا ووتاریخ د او مری توک په

چاپ کی د پوهنتون مطبعی دغو ښاغلو له موز سره مرسته کړیده:

۱- ښاغلي سید محمود د کار گر طباعت مدیر

۲- ښاغلی عبدالحبیب د نشر اتو غړی

۳- فضل الرحمن د حروف چیني دڅانگی سر مرتب

۴- ښاغلو فتح محمد، محمد نسیم، نوراغا، میر جان، محمد حسن، عبدالغفار؛

محمد مهدی، محمد یوسف او غلام نبی مرتبین

۵- ښاغلی شاه محمود د ماشین د څانگی فنی مامور

۶- ښاغلی عبدالستار ماشین کار

۷- د صحافی د څانگی محترمو کار کونکو.

په دې توگه موز دوی له مرستو او همکار یوڅخه مننه کوو، او کور ودانی

ورته وایو.

«اداره»

سلسله کتب درسی

- ۱- دعوایی جهاز توصیفی تشریح .
تألیف پوهاند دکتور سید عبدالقادر بهاء
- ۲- پروپلم های انکشافی پلانگذاری و رول دولت در اقتصاد افغانستان .
تألیف دکتور امیریعی ابوی .
- ۳- مصطلحات حقوقی ، انگلیسی ، دری .
تألیف دکتور محمد قاسم فاضلی .
- ۴- اساسات علمی نرسنگه .
باهتمام عبدالستار نایر
- - تغذی ترجمه اوتتبع :
پوهنیار داکتر اسان الله حمیدزی .
- ۶- فن تربیت .
تاء لیف پوهنمل محمد امین
- ۷- در سایه های قرآن .
ترجمه برهان الدین ربانی
- ۸- دمغلو په دولت کی دورستیو کودلا ووتاریخ .
ترجمه دکتور گل محمد نورزی - جلد اول

منښه

دادبیاواو بشری علومو پوهنځی دپښتو خپرونو څانګه دپوهنتون دخپرونو داوی
مدیر پوهندوی حبیب الرحمن هاله څخه چی ددی کتاب په چاپو لوکی مولی ټه
هرډول اسانتیاوی برابری کړی دی دزړه له کومی مننه کوی . «اداره»

www.libtool.com.cn

۱۳۵۳

۱۳۵۲

د چاپ شمیر: ۷۰۰ ۴۵

د چاپ شمیر: ۷۰۰ ۴۵